

ΑΙ ΤΟΥ

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Τ Ρ Α Γ Ω Δ Ι Α Ι

Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α Ι

Ε Π Τ Α.

A E S C H Y L I

T R A G O E D I A E

Q U A E E X T A N T

S E P T E M.

CUM VERSIONE LATINA,

ET

LECTIONIBUS VARIANTIBUS.

TOM. II.

G L A S G U A E:

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCUBEAT ROBERTUS FOULIS ACADEMIAE TYPOGRAPHUS,
apud quem prostant. MDCCXLVI.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

VOL. II.

A

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΑΓαμέμνων εἰς Ἰλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταμνήστρᾳ, εἰ
 πορῆσαι τὸ Ἰλιον, ὑπέχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας (η-
 μαίνεν διὰ πυρσῶ. ὅθεν (χοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μυδιῶ Κλυ-
 ταμνήστρᾳ ἵνα τηροῖν τὸν πυρτόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγ-
 γεικεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῷ πρεσβυτῶν ὄχλον μέλαπέμπε),
 περὶ τῷ πυρσῷ ἔρυσσεν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς (υνίσα). οἷτινες
 ἀκύναντες παμνίζουσι. μετ' ἐπολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος πα-
 ραγίνε), καὶ τὰ κατὰ τὸν πλῆν διηγῆται. Ἀγαμέμνων δ'
 ἐπὶ ἀπίνης ἔρχε). εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπίνη, ἔνθα ἦν
 τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν ἔν περσιτέρχε) εἰς
 τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ περμανίδε),
 πρὶν εἰς τὰ βασιλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τῷ Ἀγα-
 μέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστῃ μητροκλονίαν, καὶ εἰσηδᾶ
 ὡς θανατοῦν, ρίψασα τὰ σέμματα. τῷτο δὲ τὸ μέρος τῷ
 δράματι θανατοῦν), ὡς καὶ ἐκπληξιν καὶ οἴκλον ἱκανὸν ἐμ-
 ποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ (κινήσας ἀ-
 ναγρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας (ιωπήσας θάνατον,

Αgamemnon, versus Trojam profecturus, Clytemnestrae polli-
 citus est, si Urbem ceperit, se eodem die id significaturum face
 accensa. Unde Speculatorem mercede conductum Clytemnestra con-
 stituit qui faciem observaret. Hac ille visa nunciavit: Ipsa vero
 de face verba facturā Senum coetum accersit, e quibus constituitur,
 Chorus; qui, re audita, paeana canunt. Non multo post advenit
 Talthybius, et quae inter navigandum acciderant narrat. Aga-
 memnon rheda venit, quem sequitur rheda alia, in qua manubiae
 et Casandra. Prior ergo ille cum Clytemnestra domum ingreditur.
 Casandra autem, priusquam Regiam intraverit, vaticinata est et sui
 et Agamemnonis mortem, et ab Oreste perpetrandum matricidium;
 et abiciens coronas insilit tanquam moritura. Haec fabulae pars
 mirabilis est, utpote et ad stuporem et commiserationem permoven-
 dam apta. Unus autem Aeschylus Agamemnonem in scena inter-
 fici comminiscitur; Casandrae vero mortem non exhibens, mortu-

νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκε τε Αἰγιοδον ἢ Κλυται-
μνήστραν, ἐκότερον διΰχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναγρέσεως, ἐνὶ
κεφαλῇ· τὴν μὲν τῇ ἀναγρέσει Ἰφιθυείας· τὸν δὲ, ταῖς
τῷ πατρὸς Θούεσσιν ἐξ Ἀτρέως (συμφοραῖς).

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπι-
άδι εἰκοστῇ ὀγδόῃ, ἔτι δατέρῳ. πρῶτος Αἰχύλος Ἀγαμέμ-
νονι, Χοηφόροις, Εὐμήρισι, Πρωτῇ (αἰσχυρῇ), ἐχορήγῃ
Ξενοκλῆς Ἀφιδνίδης.

am esse innuit. Inducit Aegisthum et Clytemnestram rationem red-
dentes patratæ caedis, argumento (utrumque) peculiari; hanc, ob
interfectionem Iphigeniæ; illum, ob calamitates quas pater ejus
Thyestes ab Atreo perpeßus est.

Acta est hæc fabula Philocle Archonte, anno secundo Olympi-
adis vicesimæ octavæ. Vicit Aeschylus Agamemnone, Choephori-
is, Eumenidibus, Proteo Satyrico. Sumptus ministravit Xenocles
Aphidnensis.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

SPECULATOR.

ΧΟΡΟΣ.

CHORUS.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. CLYTEMNESTRA.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ κήρυξ. TALTHYBIUS præco.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. AGAMEMNON.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ. CASANDRA.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ. AEGISTHUS.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

A G A M E M N O N.

I A M B I.

SP.

DEOS quidem posco horum exitum laborum,
 Custodiae annuae levamen, qua excubans
 Super aedes Atridarum, instar canis,
 Astrorum cognovi nocturnorum chorum,
 Cum hyemem tum aestatem ferentes mortalibus
 Principes claros, eminentes in coelo
 Stellae, occasus et ortus ipsarum ;
 Et nunc observo lampadis tesseram,
 Fulgorem ignis afferentem a Troja rumorem,
 Excidialemque indicationem : sic enim jubere
 Mulieris viro-insidiantem autumor animum.
 Interea noctivagum roscidumque habeo
 Cubile somniis minime visitatum ;
 Metus enim mihi somni vice adstat,
 Ne arcte palpebras concludam somno.
 Cum autem mihi visum est cantare aut minurire,
 Hoc somni loco adhibens cantionis remedium,
 Ploro tunc hujusce domus infortunium gemens,
 Non, sicut antea, optime administratae.
 At nunc foelix fiat laborum exitus,
 In laetum nuncium apparente nocturno igne.
 O salve, fax noctis, diurnum
 Lumen ostendens, et chorearum institutionem
 Multarum apud Argos, hujus eventus gratia !
 Io, Io !

10

20

Aga-

ΑΤΑΜΕΜΝΩΝ.

Ιαμβοι.

ΦΥ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αὐτῷ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 Φρυγᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
 Στέγας Ατρείδων ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,

Λεγῶν κάτοιδα νυκτέρων ὀμήγουρι,
 Καὶ τὸς φέροντας χεῖμα καὶ δέρος βροτοῖς
 Λαμπρὸς δυνάσας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
 Ἀσέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀνιολὰς τε τῆς·
 Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,

Αὐγὴν πυρὸς φέρονταν ἐκ Τροίας φάτιν,
 Αλώσιμόν τε βάζειν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
 Γυναῖκος ἀνδρόβυλον ἐλπίζω κέαρ.

Εὐτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 Εὐνὴν ὀνείροις καὶ ἐπιτοκοπεμήνῃ

Εμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παρασταεῖ,
 Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.

Ὅταν δ' αἰεῖν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 Τπνε τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,

Κλαίω τότε οἴκῳ τῷδε Συμπορὰν γένων,
 Οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονεμένη.

Νῦν δ' ἀτυχὴς γῆροισιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
 Εὐαγγέλιον φανέντος ὀρφναῖος πυρός.

ὦ χαῖρε λαμπρὴν νυκτὸς, ἡμερήσιον
 Φάος πεφαισμένων, καὶ χορῶν καλίστασιν
 Πολλῶν ἐν Ἀργεῖ, τῇσδε Συμπορᾶς χάριν.
 ἰε, ἰε.

Αγα.

Αγαμέμνωνος γυναῖκί Σημανῶ τορῶς,
 Εὐνῆς ἐπαυλείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
 Ολοφυμὸν ἄφρημῆλα τῇδε λαμπάδι
 Επορθιάζειν, εἶπερ Ἰλίς πόλις
 Εάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἄγγέλλων πρέπι.
 Αὐτὸς τ' ἐγῶγε φροίμιον χορδίσομαι.
 Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντ' αἰθέρομα,
 Τρίς ἔξ βαλέσσης τῆσδ' ἐμοὶ φρυκτωρίας.
 Γένοιτο δ' ἔν μοι λόντος ἄφιλῃ χέρα
 Ανακτος οἴκων τῇδε βατάσαι χερί.
 Τὰ δ' ἄλλα Σιγῶ, βῆς ἐπὶ γλώσση μέγας
 Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογὴν λάβοι,
 Σαφέσατ' ἂν κέζειεν. ὡς ἐκὼν ἐγὼ
 Μαθῆσι αὐδῶ, κ' ἔμαθῃσι λήθομαι.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Δέκαλον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμῃ
 Μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἀναξ ἠδ' Αἰγαμέμνων,
 Διθρόνῃ Διόθεν γὰρ δισκήπῃ
 Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεύγος Ἀτρεΐδαν,
 Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
 Τῆσδ' ἀπὸ χώρας
 ἦραν, τραϊῶτιν ἄρωγαν,
 Μέγαν ἐκ θυμῷ κλάζοντες Ἀρη·
 Τρόπον αἰγυπίων, οἷτ', ἐκπαλίοις
 Ἀλγεῶσι παίδων, ὕπαλοι λεχέων
 Στροφοδινῶν),
 Πτερύγων ἐρείμοισιν ἐρεστόμυροι,
 Δεμνιοτήρη
 Πόνον ὀρραλίχων ὀλέσαντες·
 Ὑπαίος δ' αἶων, ἥτις Ἀπόλλων

Ἡ Πάν,

Agamemnonis uxori significabo clare,
 Ut ipsa surgens lecto quam citissime, per domum
 Ovationem bene-auspicantem huic lampadi
 Alacriter-accinat, siquidem Ilii urbs
 Capta est, prout specularis ignis apparendo nuntiat.
 Ipseque ego praeludium saltabo :
 Res enim heriles ut bene cedant efficiam,
 Cum haec speculatio mihi ter sex jecerit.
 Contingat igitur mihi ut reducis amicabilem manum
 Domini aedium (*istarum*) hac sustineam manu.
 Sed caetera taceo, bos in linguam magnus
 Incessit; domus vero ipsa si vocem acceperit,
 Clarissime eloquatur. Adeo lubens ego
 Intelligentibus loquor, et non intelligentes lateo.

30

A N A P A E S T I .

CH. Decimus quidem hic annus ex quo Priami
 Magnus adversarius,
 Menelaus rex et Agamemnon,
 Throni gemini geminique a Jove sceptri
 Dignitatis, validum par Atridarum,
 Classsem Argivorum mille-navium
 Ab hac regione
 Solverunt, militare auxilium,
 Magnum ex animo clangentes Martem ;
 More vulturum, qui, prae doloribus
 Pallorum sublatorum, supra cubilia
 Circumvolitant,
 Alarum remis remigantes,
 Quod laborem circa pullos
 In observandis nidis perdiderint ;
 Supremus vero audiens aut Apollo,

40

50

Aut

Aut Pan, aut Jupiter, ab avibus editum
 Clarifonum luctum
 Ob hos abductos, sero-punientem
 Mittit raptoribus Erinny.
 Sic Atrei filios optimus
 Adversus Parin mittit hospitalis
 Jupiter, pro muliere multinuba,
 Plurima et membra-gravantia certamina,
 Genu arenis fulcito,
 Fractaque in primitiis (*pugnae*)
 Hasta, impositurus Danais
 Simul et Trojanis. Caeterum (*res*) sunt ubi nunc
 "Sunt; sed eventum secundum fatum fortiuntur;
 "Neque quisquam, sive plorans, sive libans,
 "Sive flens, faciorum igne-carentium
 "Iras intensas demulcebit.
 At nos emerita carne senili
 In illa expeditione derelicti
 Manemus, vires
 Pueris-aequales regentes scipionibus.
 Nam et juvenilis medulla
 Quae intra pectora dominatur
 Aequaeva est, Mars (*i. vigor Martius*) non inest in suo loco;
 Et nimia senilitas, foliis nunc
 Exarefactis, tripodes per vias
 Incedit, pueroque nihilo validior,
 (*Quasi*) somnium diurnum errat.
 Tu vero, Tyndarei
 Filia, regina Clytemnestra,
 Quid rei, quid novi est? quidnam intelligens,
 Cujus nuntii suasu

Ἡ Πάν, ἥ Ζῆς, οἰωνόθροον

Γόνον ὀξύβοαν

Τῶνδ' ἐμείλικον, ὑπερόποιον

Πέμπι παραβάσιν ἐριννύν.

Οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων

60

Ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπι ξένιος

Ζῆς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός,

Πολλὰ παλαίσματα καὶ γυβοαρῆ,

Γόνατος κοίᾳσιν ἐρείδομῆν,

Διακναγομῆς τ' ἐν περὶλείοις

Κάμμακος, Δῆσων Δαναοῖσι

Τρωσὶ θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν

“ Ἐστὶ τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.

“ Οὐθ' ὑποκλαίων, ἔθ' ὑπολείβων,

“ Οὐτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν

70

“ Οργᾶς ἀτενῆς παραθέλξει.

Ἡμεῖς δ' ἀτίτα (σάρκι παλαῖα

Τῆς τότε ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες

Μίμνομεν, ἰχθύν

Ἰσόπαδα νέμοντες ἐπὶ Κρήπυροις.

Οτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς σέρνων

Ἐντὸς ἀνάστων

Ἰσόπρεσβυς, ἄρης δ' ἔκ' ἐνὶ χώρᾳ,

Τόθ' ὑπέργυρων φυλλάδος ἥδη

Καλακαρφομῆς, τρίποδας μὲν ὁδὸς

80

Στείχει, παγδὸς δ' ἔδεν ἀρείων,

Οἷον ἡμερόφαντον ἀλάγνι.

Εὐ δέ, Τυνδάρεω

Θύγατερ, βασιλείᾳ Κλυταμνήστρᾳ,

Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαγομῆν,

Πῶς ἀγγελίας

Vol. II.

B

- Περί

60

70

1000;

80

1100

Πειθοῖ περιπέμπλα θυοσκινεῖς;
 Πάντων δὲ θεῶν ἥδ' αἰσυνόμων,
 Ὑπάτων, χθονίων,
 Τῶν τ' ἑραινῶν, ἥδ' τ' ἀγοραίῶν,
 Βωμοὶ δώροισι φλέγον·
 Ἄλλη δ' ἄλλοθεν ἑρανομήκης
 Λαμπὰς ἀνίχθι,
 Φαρμασομένη χρίσμαλος ἀγνὴ
 Μαλακᾶς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
 Πελάγῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
 Τέτων λέξασ' ὅ, τι ἔξ δυνατόν
 Καὶ θέμις ἀνείν,
 Παίων τε ἥνδ' τῆσδε μερίμνης,
 Ἡ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
 Τότε δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανά φάιντο·
 Ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον,
 Τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα.

Επωδिका. Στροφή.

Κύριός εἰμι θεοῖν ὅδιον κράτος
 Αἴσιον ἀνδρῶν
 Εκτελέων ἔτι γὰρ θεοῖν καταπνέει
 Πειθῶ μολπᾶν,
 Ἀλκᾶν σύμφυλος αἰῶν,
 Ὅπως Ἀχαιῶν
 Δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦσαν,
 Ξύμφρονα ταγᾶν,
 Πέμπη ξὺν δορὶ δίκας πρᾶκτορι
 Θύριος ὄρνις τάκρ' ἐπ' αἶαν.
 Οἰωνῶν βασιλᾶς
 Βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαηγός,
 Ο, τ' ἐξόπιν ἀργίας,

90

100

110

Φανέρη

Huc atque illuc missa sacra peragis?
 Omnium vero Deorum urbanorum,
 Supremorum, terrestrium,
 Coelestium et forensium
 Arae donis ardent :
 Alia aliunde ad coelum usque pertingens
 Lampas tollitur,
 Delibuta olei casti
 Mollibus puris fomentis,
 Cum libatione e regiis cellis deprompta.
 Harum rerum tu locuta mihi quodcunque licet
 Et monere fas est,
 Medicus esto hujus solitudinis,
 Quae nunc alias infesta existit,
 Alias ex sacris extis amica ostendens
 Spes propulsat curam immensam
 Animum exedentem.

90

100

EPODICA. *Strophe.*

Potis sum enarrare itinerantem potentiam
 Auspicatam virorum
 Praefectorum ; adhuc enim divinitus spirat
 Fiducia cantum,
 Viresque cognata aetas (*subministrat,*)
 Quo pacto Achivorum
 Geminum imperium, pubis Graeciae
 Concordem ducatum, (*vel, concordēs duces*)
 Miserit cum hasta exactore poenarum (*i. cum milite vindice*)
 Ales rapax Trojanam in terram.
 Avium rex,
 Ducibus navium, et qui niger,
 Et qui parte postica candidus,

B 2

Appa-

Apparentes prope atrium,
 Manu (*fulminis*) jaculatrici (*missi*)
 Splendidis in sedibus
 Vefcentes leporinam,
 Praegravidam epulabantur sobolem,
 Extremis in cursibus impeditam.
 Naeniam, naeniam dic, bene autem eveniat.

ANTISTROPHE.

Venerandus vero exercitus augur cum vidisset
 Animis geminos
 Atridas pugnaces, agnovit leporum epulatores,
 Deductoresque principes;
 Sic vero fatur prodigia dicens:
 Longo post tempore capiet
 Priami urbem haec expeditio;
 Omnes vero (*intra*) murorum (*ambitum*)
 Opes, quibus ante populus abundabat,
 Fatum vi diripiet.
 Tantum (*precor*) ne qua calamitas
 Divinitus missa obnubilet procusum
 Fraenum magnum Trojae (*exercitum*)
 Expeditione profectum. Domui enim huic
 Irata est Diana casta,
 Volucris canibus patris (*Jovis*)
 Qui una cum foetu ante partum
 Miseram leporem mactarunt;
 Odit vero coenam aquilarum.
 Naeniam, naeniam dic, bene autem eveniat.

E P O D U S.

Nempe illa pulera tantopere benevola
 Pullis nondum volatilibus ob debilitatem,

120

130

140

Omni-

Φανέντες ἴκλαρ μελάρων,
 Χερὸς ἐκ δοριπάλῃς,
 Παμπρέποις ἐν ἔδρασι,
 Βοσκόμενοι λαγίναν
 Ερικύμονα φέρωντο ἄνταν,
 Βλαβέντα λοιπῶν δρόμων.
 Αἴλινον, ἀλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Αἰτισροφή.

Κεδνὸς δὲ τραλόμενις ἰδὼν δύο
 Λήμασι διαστῆς
 Ατρείδας μαχίμης, ἐδάη λαγοδαίτας,
 Πομπὴς τ' ἀρχῆς·
 Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·

Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
 Πριάμῃ πόλιν ἄδε κέλαιος,
 Πάντα δὲ πύργων

Κτήνη πώδε τὰ δημισπληθῇ
 Μοῖρ' ἀλαπάξῃ πρὸς τὸ βίαιον.
 Οἶον μή τις ἄτα

Θεόθεν κνεφάσῃ πρὸς ὑπὲν
 Στόμιον μέγα Τροίας
 Στραλᾶθῃν. οἴκῳ γὰρ ἐπί-

φθονος Αἰεμις ἀγνά,
 Πτανοῖσι κυσὶ παλῆρος,
 Αὐτότοκον πρὸ λόχῃ

Μεγεράν πῶκα δυσμενέοισιν·
 Στυγεῖ δὲ δειπνον ἀγέτω
 Αἴλινον, ἀλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Επαδός.

Τάσων περ εὐφρων αἱ καλά
 Δέδοταισι καὶ πλοῖσι μαλερῶν ὄντων,

Πάντων

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις

Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ

Τύτων αἰτῇ ξύμβολα φάναγ,

Δεξιὰ μὲν, καὶ ἄ-

μομφα δὲ φάσμαλα στυγῶν.

Ἰήϊον δὲ καλέω Παῖνα,

Μὴ τινας ἀνιπνόνες

Δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας

Απλοίας τ᾽ ἄλξῃ,

Σπάρδομυρά θυσίαν

Ετέραν, ἄνομόν τιν', ἄδακτον,

Νεικέων τέκτονα σύμ-

φυλον, ὃ δεισήμερον. μίμνῃ

Γὰρ φοβερά παλινόρσος

Οἰκονόμος δολία,

Μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

Τοιαῖδε Κάλχας ξὺν

Μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν

Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων

Οδίων οἴκοις βασιλείοις.

Τοῖς δ' ὁμόφωνον

Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

Ζῆς, ὅσις ποτ' εἰν, εἰ τόδ' αὖ-

τῷ φίλον κεκλημῆναι,

Τῆτό νιν περσεννέπω.

“ Οὐκ ἔχω περσεικάσαι,

“ Πάντ' ἐπισαθμώμενος,

“ Πλὴν Διός, εἰ τόδε μάταν

“ Ἀπὸ φροντίδος ἄχθος

“ Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

150

160

170

Αἴλινον

Omniumque agrestium mammas amantibus

Ferarum catulis, jucunda

Horum signa exigit ut edam,

Fausta quidem, sed culpanda,

Ostenta harum aquilarum.

150

Jaculatorem autem invoco Apollinem,

Ne quas contrariorum ventorum

Danais diuturnas puppium-retentrices

Navigationis difficultates creet,

Urgens sacrificium

Aliud barbarum, non epulandum,

Litium fabrum,

Virum non metuentem: manet enim

Metuenda redux

Domicustos dolosa,

160

Memor ira exigens pro filia.

Talia Calchas cum

Praeclaris successibus vociferatus est

Fata ab avibus

Occinibus aedibus regiis:

Convenientem vero hisce (*oraculis*)

Naeniam, naeniam dic, bene autem eveniat.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

Jupiter, quisquis est, si hoc

Nomine appellari gaudeat,

Hoc eum ipse appello.

170

" Non possum conjectare,

" Cum omnia pensitem,

" Praeter Jovem, in quem hoc vanum

" Curae pondus

" Vere oportet rejicere.

ANTI-

ANTISTROPHE I.

" Adeo ille qui modo erat potens,
 " Omnium ad pugnandum provocatrici superbiens audacia,
 " Nihil dictu existens prius,
 " Quantus quantus vero postea evaserit,
 " Superiorem nactus perit. 180
 " Jovem vero alacrirer
 " Per ovationes laudans,
 " Compos fiet usquequaque sui propositi.

STROPHE 2.

" (*Jovem, inquam*) qui sapere homines
 " Docet, nocumento
 " Efficiens ut documentum vere obtineant.
 " Stillat autem etiam in somnis ante cor
 " Malorum memor cruciatus;
 " Et vel ad invitos venit prudentia.
 Scilicet (*haec*) gratia Deorum efficaciter
 Sedili venerando (*coeli*) infidentium. 190

ANTISTROPHE 2.

Tunc Imperator senior
 Navium Achaicarum,
 Vatem neminem vituperans,
 Incidentibus casibus assentiens,
 Quando navigandi impotentia naves exhauriente
 Gravabatur populus Achaicus,
 E regione Chalcidis retentus
 Refluis in Aulidis portibus.

STROPHE 3.

Flatus vero a Strymone venientes
 Male feriati, famiferi, importuni
 Hominum errores, navium

" C
 " I
 " C
 " C
 " x
 " Z
 " E
 " T

" T
 " C
 " Θ
 " Σ
 " M
 " K
 Δαμ
 Σελμ

Kxi
 Νεων
 Μαν
 Εμπα
 Ευτ
 Βαρυν
 Χαλκ
 Σοις ε

Προα
 Κακο
 Βροτω
 Vo

Αντιστροφή α.

“ Οὐδ’ ὅσις πάροιθεν ἦν μέγας,

“ Παμμαχώ θράσῃ βρύων,

“ Οὐδέν τι λέξαμ πρὶν ὧν,

“ Ος δ’ ἔπειτ’ ἔφυ, τρια-

“ κλῆρος οἵχεῖ) τυχών.

“ Ζῆνα δέ τις θεωφρόνως

“ Επινίκια κλάζων,

“ Τάξῃ) φρενῶν τὸ πᾶν.

Στροφή β’.

“ Τὸν φρονεῖν βροτῆς ὁδῶ-

“ (αἶνα, τῷ πάθει μαθὼν

“ Θέηλα κυρίως ἔχειν.

“ Στάζει δ’ ἐν δ’ ὕπνῳ πρὸ καρδίας

“ Μησιπήμων πόνος·

“ Καὶ παρ’ ἀκονίας ἦλθε (ωφρονεῖν.

Δαμόνων δέ πε χαρίς, βιάως

Σέλμα (εμνὸν ἡμῶν.

Αντιστροφή β’.

Καὶ τόθ’ ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς

Νεῶν Αχαιῶν,

Μάντιν ἔτινα ψέγων,

Εμπαίοις τύχασι (υμπνέων,

Εὐτ’ ἀπλοῖα κενάγῃ

Βαρύνοντ’ Αχαιῆδες λεώς,

Χαλκίδος πέραν ἔχων πελιδρό-

δοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

Στροφή γ’.

Προαὶ δ’ ἀπὸ Στρυμόνος μοῦσσαι

Κακόχοιοι, νήσιδες, δύτορμοι

Εἰ βροτῶν ἄλλα, νᾶων

VOL. II.

C

Καὶ

Καὶ πεισμάτων ἀφειδῆς,
 Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσθαι
 Τρίβω, κατέξαγον ἄνθος Ἀργείων.
 Ἐπεὶ δὲ ἤ μικρῶ
 Χείματος ἄλλο μῆχαρ
 Βριθύτερον πρῶμοισι
 Μάνις ἐκλαγξε, πρῶφρων
 Ἀρλεμιν, ὥς χθόνα βάκτροις
 Ἐπικρῶσαντες Ἀτρείδας
 Δάκρυ μὴ κάταχῃν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν·
 Βαρῆα μὲν κῆρ τὸ μὴ πείθεσθαι·
 Βαρῆα δ' εἰ τέκνον
 Δάξω, δόμων ἄγαλμα,
 Μιᾶντων παρθενοσφάγοισι
 Ρεέθροις παλρῶν χέρας, βωμῶ
 Πέλας. Τί τῶνδ' ἀνδ
 Κακῶν; τί; πῶς λειπόνανς τὲ γύνωμα,
 Ξυμμαχίας ἀμαρτών;
 Παισανέμω γ' ὀφυσίας
 Παρθενίῃ δ' αἵματις ὀργᾷ
 Περιόρως ἐπεθυμῆν
 Θέμις· εὖ γ' εἶη.

Στροφὴ δ'.

Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδω λέπαδνον
 Φρενὸς νέων δυσσεβῇ τροπαίαν,
 Ἀναβνον, ἀνίερον,
 Τόθεν τὸ παντότολμον
 Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.
 Θρασύνῃ γ' ἀχρόμητις

210

220

230

Τάλαμα

Et funium prodigi,
Immensum tempus collocantes
In mora, carpebant florem Achivorum.
Postquam vero aliud auxilium,
Vel (*ipsa*) acerba tempestate
Gravius, primoribus (*Graecorum*)
Vates clauisit, allegans
Dianam, adeo ut terram Scepbris
Percutientes Atridae
Non tenerent lacrymas.

210

ANTISTROPHE 3.

Rex major natu tunc haec dixit;
Gravis quidem calamitas non parere;
Gravis vero si filiam
Laceravero, ornamentum meae domus,
Maculans a virginea caede manantibus
Rivulis paternas manus
Ad aras. quodnam horum
Extra malum? quodnam? sed qui
Proditor siem classis,
A socio exercitu deficiens?
Ventorum sedatricis sacrificii
Virgineique sanguinis vehementer cupida est
Diana: quod bene eveniat.

220

STROPHE 4.

Exinde necessitatis subiit capistrum
Mentis spirans impium ventiversivum,
Nefandum, profanum,
Unde supra modum
Sapere poenituit mortales:
Audaces enim facit male-suada

230

C 2

Miseri

230

Tænypa

Misera infania autrix malorum.
 Sustinuit itaque mactator natae fieri
 Bellorum mulierem ulciscantium auxilium,
 Et sacra navium auspicalia :
 Preces vero et voces patrem invocantes
 Vitamque virginream nihili fecerunt
 Pugnae-cupidi principes,

ANTISTROPHE 4.

Dixit autem servis victimariis pater post precationem,
 More caprae supra aram 240
 Vestibus involutam,
 Totis viribus pronam
 Ut illam corripere tollutim,
 Orisque formosi
 Custodiam comprimerent, vocem infaustam domibus,
 Per vim fraenique mutum robur.
 At illa, croci tincturas in solum fundens, seriebat unumquem-
 que
 Sacrificorum ab oculis (*emisso*) jaculo misericordiam creante,
 Decora sicut in picturis (*apparet*,) alloquique volens,
 Quoniam saepe patris per coenacula 250
 Opipara cecinerat.

STROPHE 5.

Virgo autem viri expers
 (*Sua*) Voce chari patris saepe-libantem faelicem
 Aetatem amice honorabat.
 Quae deinceps (*facta sunt*) neque vidi, neque dico.
 Artes vero Calchantis non sunt irritae.
 Justitia autem illis qui passi sunt inclinat
 Cognoscere futurum.

ANTISTROPHE 5.

Ipsam autem praescire,

Cum

Τάλανα παρακοπὰ πρῶτοπῆμων.
 Ετλα δ' ἔν θυτῆρ ἡμέδαυ θυγατρὸς
 Γυναχοποιῶν πολέμων ἀρωγὰν,
 Καὶ πετέλεα νῶν.
 Λιτὰς δὲ ἢ κληδόνας παλῶρας
 Παρ' ὕδεν ἀῶνα παρθένιον
 Εἴθελο φιλόμαχοι βραβῆς.

Ἀντιστροφὴ δ'.

φράσεν δ' αἰζοῖς πατὴρ μετ' ἄχάν,

Δίκαν χιμαῖρας ὑπερθεν βωμῷ

Πέπλοισι περιπετῇ,

Παντὶ θυμῷ πενοπῇ

Λαβεῖν αἶρδην, σόμα-

τός τε καλλιπρῶρα

Φυλακὰν καλῶχειν, φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Βία χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μῦθῳ.

Κρόκῃ βαφὰς δ' ἐς πῆδον χέουσ', ἔβαλ' ἑκάστον

Θυτῆρων ἀπ' ὀμματός βέλῃ φιλοκλήῳ,

Πρέπυσά δ' ὡς ἐν γραφαῖς, πεσοσενέπειν

Θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας

Εὐτραπέζας ἔμελψεν.

Στροφὴ ε'.

Ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος

Ἀνδρῶ πατρὸς φίλῃ τριτόσσονδον εὐπολῖμον

Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

Τὰ δ' ἔνθεν ἔτ' εἶδον, ἔτ' ἐννέπω.

Τέχνην δὲ Κάλχαντος ἐκ ἄκρατοιο.

Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθεῖνσι μαθεῖν

Επιτρέπει τὸ μάλλον.

Ἀντιστροφὴ ε'.

Τὸ δὲ περὶ κλύειν,

Ἐπεὶ

Ἐπεὶ ῥ' αἴοιτ' ἂν ἡ λύσις, παρχαρέτω·

269

Ἴσον δὲ τῷ παρσένειν.

Τορὸν γ' ἥξει Ἰνναρθρον αὐτᾶς.

Πέλοιτο δ' ἔν τ' ἀπὶ τέτοισι εὐπρα-

ξίς, ὥς θέλῃ τόδ' ἄλχιον ἀπίας

Γαίας μονόφρερον ἔρκος.

Ἰαμβοί.

Ἡκὼ λιβίζων σὸν, Κλυταμνήστρα, κράτος·

Δίκη γ' ἐσι φωτὸς ἀρχηγῷ τίειν

Γυναικ', ἐρημωθέντος ἄρσεος θρόνου.

Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,

Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς.

270

Κλύοιμ' ἂν εὐφρων· ἔδὲ λυγρῇ φθόνος.

ΚΛ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,

Ἔως ῥ' αἴοιτο μῆλ' ὀδ' ἀφρόνης πάρα.

Πᾶσιν δὲ χάσμα μείζον ἐλπίδος κλύειν.

Πριάμην γ' ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. Πῶς φῆς; πῶς γὰρ τῶπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν ἔσταν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλυμένη.

ΚΛ. Εὖ γ' φρονέτης ὄμμα (καὶ καλῶς γοεῖ.

ΧΟ. Τί γ' τὸ πῶς ἐστὶ τῶνδ' εἰς τέκμαρ;

280

ΚΛ. Ἔστιν· τί δ' ἔχει; μὴ δολώσαντος θεῶν.

ΧΟ. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' ἀπειθῇ σέβεις;

ΚΛ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζέσσης φρενός.

ΧΟ. Ἀλλ' ἢ σ' ἐπιάνεν τις ἀπλερος φάτις;

ΚΛ. Παιδὸς νέας ὥς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. Ποῖον χρόνον δὲ καὶ πεπύρην πόλιν;

ΚΛ. Τῆς νῦν τελευτῆς πῶς τόδ' ἀφρόνης, λέγω.

ΧΟ. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛ. Ηφαιστος Ἰδῆς λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυγία

Cum evitare non liceat, valeat;

260

Quippe idem est ac ante tempus ingemiscere :

Manifestum enim eveniet quod vocibus (*vatum*) consonum est.

Ergo posthac secundus sit

Rerum exitus, ut volet hoc cognatione proximae Apiae

Terrae unica custodia et praesidium.

I A M B I.

Accedo tuam, Clytemnestra, adorans majestatem :

Iustum enim est Principis honorare

Uxorem, orbato virili folio.

Tu vero sive audieris quid magni momenti, sive nil tale (*audiens*)

Ob spes bonorum nunciorum sacra paras.

270

Audirem lubens, nec tamen indigner si taces.

CL. Boni quidem nuncii, juxta proverbium,

Aurora ex nocte matre contingat.

Intelliges autem spe majus auditu gaudium.

Priami enim ceperunt Argivi urbem.

CH. Quid ais? fugit (*me*) dictum (*tuum*) prae incredulitate.

CL. Trojam Achivorum esse (*aio*) num clare loquor?

CH. Gaudium me subit lacrymas eliciens.

CL. Quippe bene te velle vel oculus arguit.

CH. Quodnam autem certum argumentum tibi istorum est?

280

CL. Est. Quidni? nisi fucum faciat deus.

CH. Num somniorum visa probabilia colis?

CL. Non acciperem opinionem (*somno*) gravati animi.

CH. Num quis beavit te incertus rumor?

CL. Tanquam puerae juvenulae, graviter cavillaris men-

CH. Quampridem est quod capta est civitas? (tem.

CL. Hac, inquam, nocte quae hunc diem peperit.

CH. Et quis affecutus esset ad nuntiandum tantam celeri-

CL. Vulcanus ex Ida fulgidum emittens jubar. (tatem?

Lampas

Lampas vero lampadem angariantis ignis
 Misit : Ida quidem ad Hermaeum promontorium
 Lemni ; ingentem vero facem ex insula tertiam
 Atho montis cacumen Jovi dedicatum excepit,
 Adeo ut super Helles pontum etiam transfretaretur
 Vis permeantis lampadis lubenter,
 Picea, auriluca, veluti sol aliquis,
 Jubar transmittens Macisti speculis.
 Hic autem non omnino aut cunctans, aut incurie somno
 Victus, nuntii partes praetermisit ;
 Sed procul facis lumen ad fluenta Euripi
 Mesapii custodibus perveniens indicat :
 Qui vero fulgore responderunt, et nuntiarunt ulterius,
 Graiae ericae acervum accendentes igni.
 Valida autem lampas neutiquam obscurata,
 Asopi campum transfiliens, instar
 Lunae serenae, ad Cythaeronis apicem
 Excitavit aliam successionem deductoris ignis.
 Lucem autem longe-missam non respuebat
 Custos, accendens majorem supra dictis ignem ;
 Lacumque supra Gorgopin irruebat lumen :
 Pervenienisque ad montem Aegiplanctum,
 Incitavit (*speculatores*) ut mihi indulgerent ignis mandatum.
 Illi autem mittunt accendentes vi indomita
 Promissam ignis barbam, et Saronici
 Freti ex adverso conspicuum fastigium ulterius ut superaret
 Emicantem : deinde incessit et attigit
 Arachnaeum cacumen, urbi-vicinas speculas :
 Dein in hanc domum Atridarum insiluit
 Lumen hocce oriundum avito Idaeo igne.
 Tales verae tedigerorum leges,

290

290

φρυκλῖος δὲ φρυκλῖον δεῦρ' ἀπ' ἀλγέλης πυρός.

Επέμπεν. Ἰδὴ μὲν, πρὸς Ερμαῖον λέπας

Λήμνῃ· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νῆσσι τρίτον

Αθων αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,

Ἵπείρ Ἑλῆς τε πόντον ὥσε νωτίσαι

Ἰχὺς πορὰ τῷ λαμπάδος πρὸς ἠδονὴν

Πάκη, τὸ χρυσοφελγές, ὥσις ἥλιος,

Σέλας παραγγείλασα Μακίστῃ Χροπαῖς·

Ὁ δ' ἔτι μέλλων, ἔδ' ἀφρασμόνως ὑπνω

300

Νικώμβρος, παρήκεν ἀλγέλης μέρος·

Εκας δὲ φρυκλῖν φῶς ἐπ' Εὐρίπῃ ῥοάς

300

Μισαπίν φύλαξι Σημαίνῃ μολών.

Οἱ δ' ἀνέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρὸς τῷ,

Γράας ἐρείκης θωμὸν ἄφαντες πυρί.

Σθένεσσα λαμπάς δ' ἔδέπω μαυρῆμυρή,

Ἵπερβοῦσα πεδίον Ασωπῷ, δίκην

Φαιδρᾶς Σελήνης, πρὸς Κιθαγιῶνος λέπας

Ἠγείρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῇ πυρός·

Φάος δὲ τηλέπομπον ἐκ ἠνάμελο

310

Φρερά, πλείον κάυστα τῷ εἰρημνῶν·

Λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηφεν φάος·

310

Ὀρος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνέμενον,

Ὤτρυνε θεσμόν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.

Πέμπουσι δ' ἀνδρόνιες ἀφθόνῳ μύρῃ

Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικῷ

Περσὺς κάτοπλον πρῶν ὑπερβάλλειν πρὸς τῷ

Φλέγυσαν· εἴτ' ἔσκηφεν, εἴτ' ἀφίκετο

Δραχναῖον αἶπος, ἀσυγείτονας Χροπαῖς·

Ἐπειτ' Ἀτρεΐδων ἐς τόδε Σκήπῃ σέγας

Φάος τόδ' ἐκ ἀπαππον Ἰδαίης πυρός.

Τοιοῖδ' ἔτυμοι λαμπάδηφόρων νόμοι,

320

VOL. II.

D

Αλλος

datum.

eraret

320

Aliac

Ἄλλος παρ' ἄλλῃ διαδοχαῖς πληρέμενοι·
 Νικᾶ δ' ὁ πρῶτος ἢ τελευτάῃος δραμῶν.
 Τέκμαρ τοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω,
 Ἀνδρὸς παραγχείαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, περσέζομαι.
 Λόγους δ' ἀκούσθαι τῶσδε κἀποθαυμάσθαι
 Διηνεκῶς θέλοίμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
 Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 Οἷος τ' ἄλειψά τ' ἐλθέας ταυτῷ κύτῃ,
 Διχόσατ' ἐντ' ἄν ὃ φίλως περσενέποις.
 Καὶ τῶν ἀλόνων ἢ κρηισάνων δίχα
 Φθογὰς ἀκύνει ἐςὶ συφορᾶς διπλῆς.
 Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ βώμασιν πεπληκότες
 Ἀνδρῶν κασιγνήτων τε ἢ φυλακμίων,
 Παῖδες γερόντων, ἑκέτ' ἐξ ἐλαθέρε
 Δέρης ἀποιμώζουσι φιλήατων μόρον.
 Τὸς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόντος
 Νῆσις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχῃ πόλις,
 Τάσθ' πρὸς ἑδὲν ἐν μέρῃ τεκμήριον.
 Ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
 Ἐν ἀχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
 Νέουσιν ἦδη, τῶν ὑπαθρίων πάγων
 Δρόσων τ' ἀπαλλαγῆτες, ὡς δυσδαίμονες
 Αφύλακτον ἀδήσασσι πᾶσαν ἀφρόνην.
 Εἰ δ' ἀσεβῶσι τὸς πολιοσέχους θεὸς
 Τὸς τῆς ἀλῆσης γῆς, θεῶν δ' ἰδρύματα,
 Οὐκ ἂν γ' ἐλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
 Ἐρως δὲ μή τις πεῖτερον ἐμπίπῃ στρατῷ
 Πθεῖν ἢ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένων.
 Δεῖ γὰρ πρὸς οἶκον νοστήμεν βωθυρίας

330

340

350

Κάμψα

Aliae ab aliis per vices impletæ :

Primas vero tenent primus et extremus cursor.

Indicium tale tesseramque tibi enarro,

Viro prenuntiante e Troja mihi.

CH. Diis quidem postea, mulier, supplicabo :

Hosce autem audire sermones et admirari

Continuo velim, itaque iterum dicas.

CL. Trojam Achivi hodie possident.

Existimo clamorem infociabilem in urbe eminere.

Acetum et oleum si infundas in vas idem,

330 Repugnantia, non amica (*esse duo illa*) dixeris.

Et eorum qui capti sunt et eorum qui vicerunt scorsim

Voces audire licet eventus duplicis.

Illi enim circa corpora procumbentes

Virorum fratrum et patrum,

Pueri senum, non jam collo libero

Ingemiscunt charissimorum (*parentum*) mortem.

Hos rursus noctivagus e praelio labor

Jeunos optima eorum quae habet civitas

Ordinat, secundum nullum per partes (*distributionis*) signum.

Sed prout unusquisque duxit fortunæ sortem,

340 In captivis Trojanis aedibus

Modo habitant, subdiali a frigore

Et roribus liberati, utque infaelices

Incustoditam dormient totam noctem.

Si vero pie colant deos urbis praesides

Illos victæ regionis, deorumque delubra,

Non ipsi cum prius ceperint postea capiantur.

Amor autem ne quis prius incidat exercitui (*opto*)

Ut cupiant quae non oportet, lucris victi :

Opus enim esset ad domum reducis salutis

Ad flectendum alterum diauli crus.
 Sin diis obnoxius redierit exercitus,
 (*Ad vindictam*) vigil clades deperditorum
 Foret, etiam fortuita non occurrerent mala.
 Talia scilicet sunt quae ego mulier sentio.
 Hoc bene vortat, ne varium eventum videam.
 Nam et inter multa bona quod optimum est eligerem.

CH. Mulier, pro virili prudentia sapienter loqueris.
 Ego vero audiens fida argumenta,
 Deos salutare rite me accingam.
 Gratia enim laborum non sine praemio impenditur.

360

ANAPAESTI.

O Jupiter rex, et nox amica,
 Magnorum ornamentorum domina,
 Quae Trojae muris injecisti
 Clausum rete, ita ut neque grandis (*natu*)
 Neque quisquam junior supervaderet
 Servitutis magnum everriculum,
 Calamitatis nemini parcentis.
 Magnum Jovem hospitalem veneror,
 Utique qui haec machinatus est adversus Parin,
 Qui tendebat jamdiu arcum suum, ut
 Neque ante tempus, neque ultra fidus
 Jaculum irritum impingeret.

370

EPODICA. *Strophe 1.*

Jovis plagam dicere possunt,
 Hoc quidem pervestigare licet
 Ut fecit, ut perfecit.
 Negavit aliquis deos mortalium
 Dignari curam gerere
 Quibuscunque non-tangendorum gratia

380

Calcetur;

Κάμψαι διαύλῃ θάτερον κῶλον πάλιν.
 Θεοῖς δ' ἀναμπλάκηλος εἰ μόλοι στρατός,
 Εὐρήγορον τὸ πῆμα τῷ ὀλωλότων
 Γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσσασα μὴ τύχοι κακά.
 Τοιαῦτά τοι γυναῖκός ἐξ ἐμῶ κλύοις.
 Τὸ δ' εὖ κρασίῳ, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΧΟ. Γύναι, κατ' ἄνδρα ῥῶφρον ἄφρόνως λέγεις.

Εγὼ δ' αἰκίας πῖσά (3 τεκμήρια,
 Θεὸς προσειπὲν εὖ παρασκηδάζομαι.
 Χάρις γὰρ ἐκ ἄτιμος ἔρβασαι πόνων.

Ἀνάπαιστοι.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νύξ φιλία,
 Μεγάλων κόσμων κλεῖαί τειρα,
 Ἡ τ' ἐπὶ Τροίας πύρσοις ἔβαλες
 Στεγανὸν δίκηϊνον, ὥς μήτε μέγαν,
 Μήτ' ἐν νεαρῶν τιν' ὑπερβέλεισαι
 Μέγα δαλείας

Γάγλαμον, ἄτης παναλώτε.
 Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδέομαι
 Τὸν τάδε πρᾶξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ,
 Τείνονθα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
 Μήτε πρὸ καρῶ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρον
 Βέλος ἡλίθιον κήψειν.

Εἰπωδικά. Στροφή α'.

Διὸς πλάγαν ἔχασ' εἰπὲν,
 Πάρεσι τῷτό γ' ἐξιχνεύσαι
 Ως ἔπραξεν, ὥς ἔκρανεν.
 Οὐκ ἔφα τις θεὸς βροτῶν
 Ἀξιώδαι μέλειν
 Οὔτοις ἀνίκηλον χάρις

380
Παρθ'.

Παλοῖθ'· ὁ δ' ἔκ' ἄσεβης.
 Πέφαν' δ' ἐλγόνες
 Ατολμήτων Ἀρη πνεόντων
 Μείζον ἢ δικάως,
 Φλέοντων δωμάτων ὑπέρφδ,
 Ὑπὲρ τὸ βέλυσον. ἔσω δ' ἀπὴ-
 μαντον, ὥς κ' ἀπαρκεῖν
 Εὖ στραπιδων λαχόντα.
 Οὐ γὰρ ἐσιν ἑπαλξίς
 Πλῆτε πρὸς κόρον ἀνδρὶ
 Λακρίσαντι μεγάλα δίκας
 Βωμόν, εἰς ἀφάνειαν.

Ἀντιστροφὴ ἁ.

Βιᾶται δ' ἅ τάλαντα πεσνῶ,
 Προβυλόπας ἄφερος, ἄτας.
 Ἀκος δὲ παμμάταμον
 Οὐκ ἐκρύφθη· πρὲς δὲ φῶς,
 Αἰνολαμπὲς σίνος.
 Κακῷ δὲ χαλκῷ τρόπον,
 Τρίβῳ τε καὶ περβολῷ
 Μελαμπαγῆς, πέλῃ
 Δικαωθεὶς, ἐπεὶ
 Διώκῃ παῖς πλανὸν ὄρνιν,
 Πόλῃ πρόσριμμ' ἄφερτον ἐνθεῖς.
 Λιτᾶν δ' ἀκῖναι μὲν ἔτις θεῶν·
 Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
 Φῶτ' ἀδικον καθαρῇ.
 Οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
 Ες δόμον τὸν Ἀτρεΐδαν,
 Ἦχυνε ξείαν τράπε-
 ζαν κλοπαῖς γυναικός.

390

400

410

Στροφή

Calo
 Sed
 Inau
 Major
 Pleni
 Supra
 Inno
 Recte
 Non
 Diviti
 Concu
 Aram,

Ast ur
 Infidia
 Remed
 Non la
 Grave
 Et aeris
 Attribue
 Probatu
 Existit,
 Persequ
 Civitati
 Preces v
 Sed horu
 Homine
 Qualis et
 In domu
 Dehonest
 Furto mu

Calcetur; at ille non est pius.
 Sed res manifesta facta est nepotibus
 Inaudendum Martem spirantium
 Majorem iusto,
 Plenis aedibus supra (*heu!*)
 Supra id quod optimum. Sit vero mihi
 Innoxia fors, ut contentus sim
 Recte sapiendi compos :
 Non enim propugnaculum
 Divitiarum est viro prae petulantia
 Conculcanti magnae Justitiae
 Aram, ad interitum.

390

ANTISTROPHE I.

Ast urget infelix Suada
 Infidiata liberis intoleranda mala.
 Remedium autem omne irritum
 Non latet; sed emicat lux,
 Grave-lucens noxa,
 Et aeris mali instar,
 Attrituque et allisionibus
 Probatus vitiosus
 Existit, quoniam
 Persequitur puer avem volucrem,
 Civitati attritionem intolerabilem immittens.
 Preces vero audit deorum nullus;
 Sed horum authorem
 Hominem injustum tollit.
 Qualis et Paris, veniens
 In domum Atridarum,
 Dehonestavit hospitalem mensam
 Furto mulieris.

400

STROPHE

STROPHE 2.

Illa vero relinquens civibus clypeales
 Hastilesque turbas et
 Navales armaturas,
 Adducens loco dotis
 Ilio exitium,
 Transiliit raptim per portas,
 Non audenda ausa; multum vero ingemuerunt
 Compellantes hanc domum vates.
 Heu! heu domus, domus et domini!
 Heu lectus et cubilia viri-amantia!
 Adest silentium rumpentibus nobis inhonora, non audens
 420 et conviciari,
 Visu suavissima.
 Desiderio vero transmarinae
 Spectrum videbitur aedium dominis.
 Speciosarum enim statuarum
 Invisa est gratia viro.
 Oculorum autem in vacuitatibus
 Abiit Venus omnis.

ANTISTROPHE 2.

In somniis autem occurrentes luctuosae
 Praesto sunt apparitiones
 Afferentes gratiam vanam.
 Vanum enim cum quis
 Bona videre videatur,
 Elapsum inter manus,
 Abiret visum haud ita post
 Cum pennis sequentibus somni semitas.
 Molestiae quidem domesticæ ad ipsos lares
 Hae sunt, et his graviore.
 Universim autem a Graecia simul profectus

Luctus

Λιτῶ
 Κλῶ
 Ναυ
 Ἀγ
 Ἰλῶ
 Βέ
 Ἀτλ
 Τὸ
 Ἰ
 Ἰ
 Πά
 Ἀδ
 Πό
 Φά
 Εὐ
 Εχ
 Ομ
 Εἰ

Ονειρόφ
 Πάρεσι
 ὡς χά
 Μάταν
 Εὐλά
 Παραλλ
 Βέ
 Πτεροῖς
 Τὰ μὲν
 Τὰ
 Τὸ

VOL.

Στροφή β'.

Λιπῶσα δ' ἀσοῖσιν ἀπίστορας
 Κλόινε λοβχίμης τε ἤ
 Ναυβάτας ὀπλισμῆς,
 Αἰγυῖά τ' ἀντίφερον
 Ἰλίῳ φθορὰν,
 Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλῶν,
 Ατλήῃα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔεσεν
 Τὸδ' ἐνέποηδες δόμων παρῆται.
 Ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα ἢ πρόμοι!
 Ἰὼ λέχος ἢ εἵβοι φιλόνορες!
 Πάρεσι Γυγᾶς, ἄτιμος, ἀλοῖδορος,
 Αἰετος, ἀφειδύων, ἰδεῖν.
 Πόθῳ δ' ὑπὲρ πονηρίας
 Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 Εὐμόρφων γ' ὀλοοσῶν
 Εχθρῶ χάρις τάνδρῃ.
 Οἰμάτων δ' ἐν ἀχνηίας
 Εἶρε πᾶς Ἀφροδίτα.

420

Ἀντιστροφή β'.

Ονειρόφαντοι δὲ πεινήμονες
 Πάρεσι δόξα φέρου-
 (α) χάριν μαλαίαν.
 Μάταν γ' εὐτ' ἂν
 Εὐλά τις δοκῶν ὄρῃν,
 Παραλλάξασα διὰ χερῶν,
 Βέβακεν ὄψις ἔμμελυστον
 Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνῳ κελάθοις.
 Τὰ μὲν κατ' οἴκῳ ἐφ' ἐσίας ἄχῃ
 Τὰδ' ἐστὶ, ἢ τῶνδ' ὑπερβαλότερα.
 Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος ἄγας Κυνορμήχοις

430

Πένθεα τλησικάρδος
 Δόμων ἐκάσθ' ὥρεπτι.
 Πολλὰ γυν' διλγάντ' ὡρὸς ἦπαρ·
 Οὐς μὲν ῥ' ἐπέμψεν οἶδεν·
 Ἀντὶ δὲ φωτῶν τά' χη
 Καὶ σποδὸς εἰς ἐκάσθ' τῶς
 Δόμους εἰσαφικνέται.

Στροφὴ γ'.

Ο χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης βρομάτων,
 Καὶ ταλαντῶχος ἐν μάχῃ δορὸς;
 Πυρρὸν ἐξ Ἰλίου
 Φίλοισι πέμπει βαρὺ
 Ψῆγμα δυσδάκρυτον
 Ἀντήνορος σποδῶ
 Γεμίζων τῶς λέβητας ἀθέτε.
 Στένυσσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα,
 Τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
 Τὸν δ', ἐν φωνῇ καλῶς πεισόντ' ἄλ-
 λοτρίας διὰ γυναικός.
 Τάδε σιγὰ τις βιώζει·
 Φθονερόν δ' ὑπ' ἄλλος ἔρπει
 Προδίκουτιν Ἀτρεΐδαις.
 Οἱ δ' αὐτῶ περὶ τείχος
 Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 Εὐμορφοὶ κατέχουσιν·
 Εχθρὰ δ' ἐχούσας ἐκρυψεν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Βαρῆα δ' ἀσῶν φάτις σὺν κότῳ.
 Δημοκράτῃ δ' ἀρᾶς τίητι χρέος.
 Μένει δ' ἀκῆταί τι μῦθ
 Μέριμνα νυκτερεφές.

440

450

460

T^o

Lu
 In d
 At m
 Quos
 Pro i
 Et ci
 Cujus

Mars
 Et lib
 Ustula
 Ad an
 Rame
 Cineri
 Imple
 Lugen
 Hunc
 Hunc
 Ob ux
 Haec c
 Invidio
 Vindic
 Alii ve
 Locula
 Speciof
 Hostilis

Gravis
 Popular
 Expecta
 Mea fol

Luctus tabificus

440

In domibus cujusque urget.

At multa certe attingunt jecur :

Quos enim emisit, novit ;

Pro ipsis autem viris arma

Et cinis in aedes

Cujusque redeunt.

STROPHE 3.

Mars autem excambiator corporum,

Et libripensor hastae in certamine,

Ustulatum ex Ilio

Ad amicos mittit grave

450

Ramentum lacrymabile

Cineris viri vicem explentis,

Implens urnas fessiles.

Lugent vero laudantes viros,

Hunc quidem, quod fuerit pugnae sciens ;

Hunc vero, quod inter strages honeste procubuerit

Ob uxorem alterius.

Haec quis silenter mussitat.

Invidiosus autem subrepat dolor

Vindicibus Atridis.

460

Alii vero ibidem sub muris

Loculos Trojanae terrae

Speciosi juvenes occupant ;

Hostilis autem (*terra*) occupantes occulit.

ANTISTROPHE 3.

Gravis autem civium rumor cum invidia,

Popularis imprecationis solvit debitum.

Expectat autem audire

Mea sollicitudo aliquid occultum :

" Multarum enim caedium auctorum
 " Non sunt incuriosi dii.
 " Sed Nigricantes furiae tandem
 " Eum qui praeter fas fortunatus est
 " Contraria conditione vitae
 " Reddunt obscurum, inter obscuros autem
 " Existentis nulla vis.
 " Bene autem audire cum invidia populi,
 " Grave est; injicitur enim oculis
 " De coelo fulmen.
 Ego autem eligo divitias non invidendas.
 Neque sim urbium expugnator,
 Neque ipse captus
 Sub aliis vitam degam.

E P O D U S.

Caeterum ex igne faelix nuntium afferente
 Urbem pervadit velox rumor;
 An autem vere,
 Quis novit? certe Deus est non mendax.
 Quis ita est stolidus, vel mente laesus,
 Ut flammae signis recentibus
 Accensus animo
 Mox ad triumphum orationem
 Meditetur? in mulieris imperio
 Convenit ante rem manifestatam
 Congratulari.
 Credulum valde muliebre iudicium
 Serpit celeriter-iens.
 Sed brevi durans
 Foeminae praeconio celebrata perit fama.

470

480

490

IAMB.

" Τῶν
 " Οὐκ
 " Κελε
 " Τυχ
 " Παλ
 " Τιβ
 " Τελ
 " Τὸ δ
 " Βαρ
 " Διόθε
 Κρίνω
 Μήτ' εἴ
 Μήτ' ἐν
 ὕπ' ἀλλ

Πυρρὸς δ
 Διὸς δ
 Εἰ δ' ἐπ
 Τίς αἰδε
 Τίς ᾤδε
 Φλογὸς
 Νέοις π
 Επεὶ α
 Καμῆν;
 Πρέπ
 Χάριν ξ
 Πιθανὸς
 Επινέμε
 Ἀλλὰ το
 Γυναῖκος

" Τῶν πολυκλήων γῶ
 " Οὐκ ἄσκοποι θεοί.
 " Κελαυαὶ δ' ἔν ἐριννύες χρόνῳ
 " Τυχρὸν ὄντ' ἀνὰ δίκας
 " Παλινῖυχῇ τριβᾷ βίη
 " Τιβῆσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἵσις
 " Τελέθοντος ἔτις ἀλκᾷ.
 " Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
 " Βαρύ· βάλλε' γῶ ὅσσοις
 " Διόθεν κεραυνός.
 Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
 Μήτ' εἶεν πολιορκήεις,
 Μήτ' ἔν αὐτὸς ἀλῆς
 ὕπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.

470

480

Επωδός.

Πυρὸς δ' ὑπ' ἀαγέλης τὴν πόλιν
 Διὶ δὸς ἀβᾶξις·
 Εἰ δ' ἐτήϊμός,·
 Τίς οἶδεν; ἦτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
 Τίς ὦδε παρθνός, ἢ φρενῶν κεκομμμένος,
 Φλογὸς παραγέλμασι
 Νέοις πυρωθέντα καρδίαν,
 Επεὶ ἀλλαγᾷ λόγους
 Καμῆν; ἐν ἡναικὸς αἰχμᾷ,
 Πρέπῃ, πρὸ τῆ φανέντος
 Χάριν ξυναγέσσαι.
 Πιθανὸς ἄγαν ὁ θεῆλος ὄρος
 Ετινέμε' ταχύπορος.
 Ἀλλὰ ταχύμορον
 Γυναυκοκήρυκτον ὄλλυ' κλέος.

490

Ιαμβοί.

Ιαμβοί.

ΚΛ. Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαισφόρων
 Φρυκλιωρίων τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
 Εἴτ' ἔν' ἀληθεῖς, εἴτ', οὐκ ἐν δίκῃν,
 Τερπιδὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφύλωσε φρένας.
 Κύρυκ' ἀπ' ἀκλῆς τόνδ' ὀρῶ καλᾶτκιον
 Κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 Πηλεὺς ξύνυρος διψία κόνης τάδε,
 Ὡς ἔτ' ἀναυδός, ἔτε (οἱ δάμων φλόγα
 Ὑλῆς ὀρείας) ζημανεῖ καπνῷ πυρὸς.
 Ἀλλ' ἢ τὸ χαῖρειν μᾶλλον ἐκβάλλει λέγων.
 Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποσέργω λόγον·
 Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανέσι περὶ δῆκῃ πέλοι.

ΧΟ. Οἷς τὰδ' ἄλλως τῇδ' ἐπ' ἀρχῇ πόλι,
 Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.

ΚΗ. Ἰὼ πατρῶων ἕδας Ἀργείας χθονός!
 Δεκάτω (εἰ φέγῃ τῷδ' ἀφικόμην) ἔτης,
 Πολλῶν ραγεῖσῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχῶν.
 Οὐ γὰρ ποτ' ἦν χαν τῇδ' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ
 Θανῶν μεθέξεν φιλήατα τάφῳ μέρος.
 Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίε φάος,
 Ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὃ Πύθιός τ' ἀναξ,
 Τόξοις ἰάπλων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.
 Ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
 Νῦν δ' αὖτε (ὦτ' ἴδι κατ' ἀγωνίης,
 Ἀναξ Ἀπολλων. τὸς τ' ἀγωνίης δεῖς
 Πάλλας περσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ερμῆν φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 Ἡρώς τε τὸς πέμψαίης, ἄμφοῖς πάλιν
 Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
 Ἰὼ μέλαθρα βασιλείων, φίλας σέγας,

ἡμεῖς

CL.
 Signoru
 An vera
 Gratum
 Praecon
 Ramis c
 Luti foc
 Quod n
 Materia
 Sed vel
 His auto
 Bene en
 CH.
 Ille erro
 PR. I
 Decimo
 E multis
 Non eni
 Mortuus
 Nunc fal
 Supremu
 Arcubus
 Satis ad
 Nunc aut
 O rex Ap
 Omnes in
 Mercuriu
 vere
 Heroasqu
 Ut excipit
 Io regum

I A M B I.

CL. Mox sciemus lampadum luciferarum
 Signorumque per faces et ignis vices,
 An verac sint, an, somniorum instar, 500
 Gratum veniens illud lumen eluserit animum nostrum.
 Praeconem hunc a littore video obumbratum
 Ramis olivae : testatur autem haec mihi frater
 Luti socius aridus pulvis,
 Quod neque mutus, neque accendens facem
 Materiae montanae signa dabit per fumum ignis.
 Sed vel ut magis laetemur verbis hortabitur.
 His autem contrarium averfor sermonem ;
 Bene enim ad ea quae faeliciter apparuerunt fiat accessio.

CH. Qui haec aliter exoptat huic civitati, 510
 Ille erroris animi sui fructum ferat.

PR. Io paternum solum Argivae terrae !
 Decimo hoc anni lumine ad te veni,
 E multis fractis rebus speratis hujus unius factus compos.
 Non enim unquam sperassem hac in Argiva terra
 Mortuus participare optatissimi sepulcri partes.
 Nunc salve mihi terra, salve lux Solis,
 Supremusque regionis Jupiter, et Pythius rex,
 Arcubus vibrans non ultra in nos tela.
 Satis ad Scamandrum infestus eras : 520

520 Nunc autem contra esto salutifer, et non oppugnes nos,
 O rex Apollo. Deos vero qui praesunt certaminibus
 Omnes invoco, meumque vindicem
 Mercurium, amatum caduceatorem, caduceatorum numen
 verendum,

Heroasque qui nos deduxere rursus benevolos,
 Ut excipiant exercitum qui evasit ex praelio.
 Io regum palatia, amicae aedes,

Veren-

Verendaeque sedes, et dii Soli expositi !

Si unquam ante, oculis ferenis

Accipite decenter regem longo post intervallo :

Venit enim lumen in nocte afferens vobis

Et his omnibus commune rex Agamemnon.

Itaque ipsum complectimini (namque decet)

Et qui Trojam subruerit vindicis

Jovis ligone, qua subigitur solum.

Arae autem subversae sunt et deorum sedes,

Et semen omnis terrae periit.

Tali vero jugo Trojae imposto

Rex Atrides major natu vir felix

Venit, qui honoretur dignissimus mortalium

Qui nunc (*viunt* :) neque enim Paris neque tota civitas

Gloriatur id quod fecerit eo quod passus sit majus esse.

Cum enim deberet rapinae furtique poenam,

Excidit et a liberatione, et funditus perditam

Cum tota regione paternam demessuit domum.

Multati autem sunt duplici delictorum poena Priamidae.

CL. Salve praeco Achivorum qui in exercitu sunt.

PR. Salvus sum ; quin moriar non amplius diis negabo.

CL. Amor te exercuit paternae hujus terrae ?

PR. Ita ut illacrymer oculis prae gaudio.

CL. Jucundi num estis hujus participes morbi ?

PR. Quomodo edoctus compos fiam hujus sermonis ?

CL. Eorum qui vicissim amant desiderio ictus.

PR. Desiderare te dicis desiderantem hanc terram exerci-
tum.

CL. Ita ut saepe ex occulto animo ingemiscerem.

PR. Unde malevolum hoc inerat odium exercitui ?

CL. Tacere, remedium noxae jamdudum habeo.

PR. Et quomodo cum reges abessent timebas ullos ?

530

540

550

CL

Σειμνοί

Η ὦν

Διζαο

Ηκί γ

Καί τ

Αλλ' ε

Τροίαν

Διός μ

Βαμοί

Καί α

Τοιόνδε

Αναξ Α

Ηκί, τ

Τῶν νῦ

Εξάχ

Οφλων

Τῶ ρυσι

Αυτόχ

Διπλά

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

Κ Α

Κ Η

VOL.

Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀνῆλιοι!
 Ἡ πῶς πάλα, φαειροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
 Δίξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
 530 Ἡ καὶ ῥ' ὑμῖν φῶς ἐν ἀφρόνῃ φέρων
 Καὶ τοῖς δ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 Ἀλλ' εὖ νιν ἀπάσσαδε (καὶ ῥ' ἔνι πρέπῃ)
 Τροίαν καλᾶσκάψατ' αἶψα τῷ δικηφόρῳ
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ καλεῖρσασαί πῃ δέον.
 Βωμοὶ δ' αἴετοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 Καὶ πᾶν πᾶσι πάσης ἐξ ἀπόλλυ' χθονός.
 Τοιόνδε Τροία περικταλὼν ζακλήριον
 540 Ἀναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς Ἀδελφῶν ἀνὴρ
 Ἡ καὶ, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 Τῶν νῦν· Πάρις ῥ' ἔτε (Ζυγελῆς πόλις
 Ἐξέχῃ) τὸ δρᾶμα τῷ πάθῃς πλέον.
 Οὐρανὸν ῥ' ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
 Τῷ ῥυσίῃ θ' ἡμαρτε, καὶ πανώλεθρον
 Αὐτόχθονον παλῶν ἔθρισεν δόμον.
 Διπλὰ δ' ἔτισαν Πριαμίδαί θ' ἀμάρτια.

ΚΛ. Κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε καὶ ἀπὸ στρατῷ.

ΚΗ. Χαίρω· τεθνήσκει δ' ἔκ' ἐτ' ἀνιερῷ θεοῖς.

ΚΛ. Ἐρως παλῶας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗ. Ὡς ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρὰς ὑπο.

550

ΚΛ. Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπὶ βόλοι νόσθ;

ΚΗ. Πῶς δὴ διδάχθεις τῷδε δεωσώ λόγῃ;

ΚΛ. Τῶν ἀνιερῶν ἡμέρῳ πεπληγμένος.

ΚΗ. Ποθεῖν ποθεῖν τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.

ΚΛ. Ὡς πολλὰ ἄμαυρὰς ἐκ φρενὸς ἀνασέειν.

ΚΗ. Πόθεν τὸ δύσφρον τῷτ' ἐπὶν σύγος στρατῷ;

ΚΛ. Πάλα τὸ σιγαῖν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗ. Καὶ πῶς ἀπὸ γῆν τυράννων ἔτρεψ τινάς;

VOL. II.

F

ΚΛ.

ΚΛ. Ων νῦν τὸ σὸν δῆ, ἢ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗ. Εὐ γὰρ επέπραξ'. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ 560

Τὰ μὲν τις εὖ λέξειεν ἀπετῶς ἔχειν,

“ Τὰδ' αὖτε ἀπίμομα. τίς δὲ πλὴν θεῶν

“ Ἀπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

Μόχθας γὰρ εἰ λέγοιμι ἢ δυσαντίας,

Σπαρνὰς παρήξεις ἢ κακοςφώτους, τί δ' ὕ

Στένορες, ὕ λαχόντες ἡμᾶς μέρος;

Τὰ δ' αὖτε χέρσω ἢ περσῇν, πλεον εὐγος·

Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δῆϊων πρὸς τείχεσιν·

Εξ ὕραν ὃ καὶ πρὸ γῆς λειμωνία

Δρόσοι καλεῖ καλον, ἔμπεδον σίτος

Εοθημάτων τιθέντες ἐνθιρον τρίχα.

Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰανοκρόνον,

Οἶον παρῆχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,

Ἡ θάλλος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβρινᾷς

Κοίτας ἀκῦμων νηέμοις εὐδοι πεσών,

Τί ταῦτα περθεῖν δεῖ; παροίχε' πόντος·

Παροίχε' δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,

Τὸ μήποτ' αὖθις μὴδ' ἀναστῆναι μέλειν.

Τί τὸς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,

Τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότης;

Καὶ πολλὰ χαίρειν (συμποραῖς καλαξιώ.

Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατῷ

Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' ἐκ ἀνιρρέφῃ.

Ὡς κομπάσαι τῷ δ' εἰκὸς ἡλίε φαει,

Υπὲρ θαλάσσης ἢ χθονὸς πωλωμένοισι.

Τροίην ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,

Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα

Δόμοις ἐπαυάλλεσαν ἀρχαῖον γένος.

Τοιαῦτα χρὴ κλύοντες, ἀλογεῖν πόλιν,

CL.

PR.

Alia qu

“ Alia

“ Est i

Nam si

Angust

Gemen

Quaequ

Cubilia

De coel

Rores i

Vestibu

Quod si

Qualem

Vel cal

Cubilib

Quorfun

Praeteri

Ut non

Quid op

Vivente

Imo cal

Nobis q

Exupera

Ita ut gl

Per mar

Troja ca

Manubia

In temp

Talia au

CL. Ita ut tu supra dicebas, etiam mori cupiam.

PR. Bene utique accidit: eorum autem quae temporis progressu (*acciderunt*)

560

Alia quidem recte quis diceret bene habere,

“Alia contra tristitia. quis praeter divos

“Est inoffensus per omne tempus?

Nam si labores dixero et graves excubias,

Angustos transitus et male-stratos, quam non

Gementes transivimus diei partem?

Quaeque rursus in continente etiam aderant majus odium:

Cubilia enim erant sub moenibus hostium;

De coelo autem et a terra pratenfes

Rores irrorabant, assiduum malum

570

Vestibus imponentes vellus ferinum.

Quod si quis hyemem dicat qua aves necabantur,

Qualem exhibebat intolerabilem ex Ida nix,

Vel calorem, quando pontus in aestivis

Cubilibus ventorum expertibus tranquillus et stratus dormit,

Quorsum opus est haec lugere? praeteriit labor:

Praeteriit certe, quod ad defunctos attinet,

Ut non postea curent ne resurgere quidem.

Quid opus est eos qui perierunt ad calculos revocare,

Viventem autem dolore afficere ob fortunam adversam? 580

Imo calamitatibus valedicendum censeo.

Nobis qui sumus relictī de exercitu Graecorum

Exuperat lucrum, jactura autem non est aequalis.

Ita ut gloriari par sit in hac Solis luce

Per mare et terram volitantibus.

Troja capta tandem, classis Argivorum

Manubias hasce diis qui per Graeciam (*coluntur*)

In templis fixerunt ornamentum longe-antiquum,

Talia audientes oportet laudare civitatem,

Et duces; et beneficentia honorabitur
Divina quae haec perfecrit. habes omnia.

CH. Tuis sermonibus victus non renuo.
Semper enim adolevit senibus sedulo inquirere.
Haec autem familiae et Clytemnestrae curae esse
Maxime convenit, et me una participem facere.

CL. Jamdudum quidem exclamavi prae gaudio,
Quando primus accessit nocturnus (*ille*) ignis nuntius,
Indicans Trojae excidium atque everfionem.
Et aliquis me increpans dixit, num ab excubitoribus
Persuasa Trojam nunc dirutam esse credis?
Certe valde muliebri, corde elevari.
Hisce impropriis huc illuc agitata (*i. e. dubia*) apparui.
Tamen sacrificabam: et more muliebri
Clamorem alius aliunde per urbem
Sustulerunt, benedicentes deorum in sedibus,
Victimam-absumentem sopientes odoram flammam.
Et nunc prolixiora quid opus est ut mihi dicas?
Ab ipso rege omnem intelligam historiam.
Quam optime autem meum venerandum conjugem
Festinato redeuntem excipere: quod enim
Uxori lumen hoc jucundius, conspiciere
Ab exercitu virum (*reducem,*) servante Deo,
Portas referare? Haec marito nuncies,
Ut quam citissime urbi desideratus adveniat:
Conjugem fidam domi reversus reperiet
Qualem equidem reliquit, aedium canem
Ipsi benignam, male-volentibus infestam,
Et caetera prorsus similem, quae conjugii sigillum
Diuturnitate temporis non corruperit.
Haud novi voluptatem, neque inhonestum sermonem

590

600

610

620

Ab

Kaì τ
Διὸς τ
X
Αἰὶ γ
Δόμοις
Εἰκὸς
ΚΑ
Οτ' ἦλ
φράζω
Καὶ τ
Παῖδε
Ἡ κάρ
Λόγοις
Οἷως
Ολου
Ελασκή
Θνηφά
Καὶ νῦ
Ανακτο
Οπῶς
Σπᾶσα
Γυναίκα
Απὸ σπ
Πύλας
Ἡκεῖν δ
Γυναίκα
Οἶαν α
Εὐδελὴν
Καὶ τὰ
Οὐδὲν δ
Οὐ δ' εἰ

Καὶ τὰς στρατηγὰς· ἡ χάρις τιμήσῃ)
Διὸς τὰ δ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.

590

ΧΟ. Νικῶνός μιν λόγοισιν ἔκ ἀνάγκη.
Αἰὲρ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γένεσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα ἡ Κλυταμνήστρα μέλειν
Εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλεσίζειν ἐμέ.

ΚΛ. Αὐολόλυξα μὲν πάλαχ' ἡμεῖς ὑπο,
Ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάσσειν.

Καὶ τις μ' ἐνὶ πύλῳ εἶπε, φρυκτώρων διὰ
Πειθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆναι δοκεῖς;
Ἡ κάρφα πρὸς γυναικὸς, ἄρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλεονέκτης ἔσ' ἐφανόμεν.

600

Ὅμως δ' ἔθυσον· ἡ γυναικείῳ νόμῳ
Ὀλοκυβνὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πόλιν
Ελασκον, ἄφρημῶνες ἐνθέων ἑδρας,
Θνητῶν κοιμῶνες ἀώδην φλόγα.

Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
Ἀνακτορὸς αὐτῇ πάντα πείσομαι λόγον.

Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν ἀφδοῖον πόσιν
Σπείσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
Γυναικὶ τέτε φέγλος ἡδίων, δρακῆιν
Ἀπὸ στρατῆρος ἄνδρα, (ῥώσαντος θεῶν,
Πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγχειλον πόσι.

610

Ἦκειν ὅπως τάχιστα ἐράσμιον πόλιν·
Γυναῖκα πεισὴν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολὸν
Οἶον περ ὅν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
Ἐδλὴν ἐκείνῳ, πολέμειαν τοῖς δύσφροσιν,
Καὶ τὰλλ' ὁμοίαν πάντα, (σημαντήριον
Οὐδὲν διαφθείρας ἐν μήκῃ χρόνῳ.
Οὐδ' οἶδα τέρεφιν, ὅδ' ἐπίφογον φάτιν

620

Ἀλλὰ

Ἄλλῃ πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκῷ βαφάς.

ΚΗ. Τοιοῦτ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
Οὐκ ἀχρὸς ὡς γυναικὶ θῆναμα λακύν.

ΧΟ. Αὕτη μὲν ἔτις εἶπε μανθάνοντί σοι
Τοιοῖσιν ἐρμηνεύσιν ἀπρεπῶς λόγον.

Σὺ δ' εἶπε, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πάθομαι,

Εἰ νόσιμός γε καὶ ζωσμενός πάλιν

Ἦξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. Οὐκ ἔδ' ὅπως λέξαμι τὰ ψαδῇ, καλὰ,
Ες τὸν πολὺν φίλοισι καρπῶναι χρόνον.

ΧΟ. Πῶς δὴτ' ἂν εἰπὼν κενὰ τὰληθῇ τύχης;
Σχιδένισα δ' ἔκ' εὐκρυπτα γίνε' τάδε.

ΚΗ. Ἀνὴρ ἀφανὴς ἐξ Ἀχαιῶν στρατῷ,
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. ὃ ψαδῇ λέγω.

ΧΟ. Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
Ἡ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατῷ;

ΚΗ. Ἐκυρσας, ὥς τε τοξότης ἄκρος, (κοπῷ·
Μακρὸν δὲ πῆμα (υνήλμως ἐφημίσω.

ΧΟ. Πότερα γ' αὐτῷ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗ. Οὐκ οἶδεν ὅδεῖς ὥς ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
Πλὴν τῷ τρέφοντι ἡλίῳ χθοῖος φύσιν.

ΧΟ. Πῶς γ' λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ἐλθεῖν, τελευτήσά τε δαμόνων κότῳ;

ΚΗ. Εὐφημον ἡμᾶρ ὃ πρέπει καταγγεῖλαι
Γλώσση μιᾶναι· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.

Οταν δ' ἀπὸ κλισίας πῆματ' ἀγγελος πόλι

Στυγνῷ πρῶτῳ πῶσιμῳ στρατῷ φέρη,

Πόλι μὲν ἕλκος ἐν, τὸ δῆμιον τυχεῖν·

Πολλὰς δὲ πολλῶν ἐξαγιωδένιας δόμων

Ἀνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,

Διλοχί

Ab alio

PR.

Non i

CH.

Veris a

Tu ver

Si redu

Vobiscu

PR.

Ut ami

CH.

Diffusa

PR.

Et ipse

CH.

An tem

PR.

Longan

CH.

Rumor

PR.

Praeter

CH.

Superve

PR.

Lingua

Cum ve

Tristi fa

Ipsi quid

Multos

Viros du

Ab alio viro magis-quam ferri tincturam.

PR. Talis quidem jactantia veritatis plena
Non indecens ut a muliere generosa efferatur.

CH. Haec quidem ita locuta est tibi sciscitanti
Veris ab interpretibus congruenter sermonem.

Tu vero enarra, Praeco; de Menelao percontor,
Si redux et incolumis iterum

Vobiscum convenerit, dilectum hujus terrae robur.

PR. Non est ut dicam mendacia bona esse,
Ut amici fruantur (*iis*) haud in longum tempus.

630

CH. Quomodo igitur si diceres aestimanda vera?
Diffusa non occultata haec fiunt.

PR. Vir (*Menelaus*) ab Argivo exercitu disparuit,
Et ipse et navigium: haud falsa loquor.

CH. Num (*navem*) dum solvebat in conspicuo ab Illo,
An tempestas commune classis exitium rapuit?

PR. Scopum, velut peritus sagittarius, attigisti;
Longam autem cladem succincte explicasti.

CH. Utrum de illo vivente an mortuo
Rumor a nautis caeteris audiebatur?

640

PR. Non novit quisquam ita ut plane enunciet,
Praeter Solem terrae naturam foventem.

CH. Quomodo igitur ais tempestatem marino exercitui
Supervenisse, et desiisse deorum ira?

PR. Faustum diem non decet malorum nuntiatrici
Lingua contaminare: seorsim honor deorum.

Cum vero abominandas clades nuntius

Tristi facie caduci exercitus affert civitati,

Ipsi quidem urbi damnum unum, quippe publicum;

Multos vero multis exterminatos aedibus

650

Viros duplici flagello, quod Mars amat,

Geminæ

Geminae hastae noxam cruentam bigam.
 Talibus quidem miseriis cumulatis,
 Decet dicere furiarum Paeanem.
 At (*ego*) rerum salutarium bonus nuntius,
 Veniensque ad laetantem faelici statu civitatem,
 Quomodo bona malis commiscebo, narrans
 Tempestatem Achivorum non expertem irae deorum?
 Conjurarunt enim, inimicissimi cum essent prius,
 Ignis atque mare, et inter se foedera pepigerunt,
 Perdentes infelicem Argivorum exercitum.
 In nocte procellosa surrexerunt mala.
 Naves enim inter se Threicii venti
 Colliserunt; illae autem cornupetiti vi
 Tempestatis, et cum typhonis nimbo imbrifero,
 Ex oculis abierunt, ducis mali vertigine.
 Postquam autem rediit splendida Solis lux,
 Adspicimus stratum mare Aegaeum cadaveribus
 Virorum Achivorum et navium fragmentis.
 Nos tamen et navem sincerum vas
 Vel subduxit, vel precario impetravit a Jove
 Deus aliquis, non homo, gubernaculum navis prehensens:
 Fortuna autem servatrix navem regens infidebat,
 Ne in portu fluctus turbinem experiretur,
 Neve allideretur in terram saxi stratum.
 Deinde orcum marinum cum fugissemus,
 Per diem candidum, non confidentes fortunae,
 Meditabamur curis recentem cladem
 Exercitus laborantis ac male affecti.
 Et nunc illorum si quis est in vivis,
 Dicunt nos perditos esse. quid ni?
 Nos etiam et ipsos arbitrabamur eadem pati.

660

670

680

Bene

Δίχως
 Τοιῶν
 Πρέπ
 Σωτηρ
 Ηκον
 Πῶς κ
 Χειμῶ
 Συνάμ
 Πῶρ
 Φθέρου
 Εννυκ
 Ναῦς
 Ηρεκο
 Χειμῶ
 Ὀχον
 Επεὶ δ
 Οὐρανῶ
 Ἀνδρῶν
 Ημᾶς
 Ητοι τ
 Θεός τ
 Τύχη
 Ὡς μετ
 Μήτ' ἐξ
 Επει
 Ἀδελφ
 Εὐκολ
 Στρατ
 Καὶ νῦν
 Λέγουσιν
 Ημεῖς τ
 Von

Δίλοσ'χον ἄτην φοινίαν ξυνωρίδα.
 Τοῖωνδ'ε μῦθοι πημάτων (εσαλμῶν,
 Πρέπ'ε λέγειν παῖνα τόνδ' ἐριννύων.
 Σάληριων δὲ πρᾶγματων δ'αύγελον
 Ηκούα πρὸς χαίρσαν δ'εσοῖ πόλιν,
 Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι (υμμιζω, λέγων
 Χειμῶν Ἀχαιῶν ἐκ ἀμύνιτον θεοῖς;
 Εὐώμοσαν γ'δ, ὅλεις ἔχθισοι τοπρῖν,
 Πῦρ ἢ θάλασσα, ἢ τὰ πῖς' ἐδείξάτην,
 φθέροντε τὸν δύσηνον Ἀργείων στρατόν.
 Εὐνυκλὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρε κακά.
 Ναῦς γ'δ πρὸς ἀλλήλησι Θρηίκια πνοαὴ
 Πρεπον· αἱ δὲ, κερῶλυπὲρμα βία
 Χαμῶν, τυφῶ σὺν ζάλη τ' ὀμβροκλύτω,
 Ὀχοντ' ἄφαντοι, ποιμῶνος κακῆ σρόβω.
 Επεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 Ορῶμω ἀνθ'ἔν πέλαιος Αἰγαῖον νεκροῖς
 Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυλικῶν τ' ἐρειπίων.
 Ημᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον (κάφος,
 Ητοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἔζητήσατο
 Θεός τις, ἐκ ἀνθρώπος, οἶακος θιγῶν.
 Τύχη δὲ (ωτῆρ ναῦν θέλυσ' ἐφέζετο·
 Ως μετ' ἐν ὄρμῳ κύμαλος ζάλην ἔχειν,
 Μὴτ' ἐξοκείλαι πρὸς κραλαλέων χθόνα.
 Επειτα δ' ἄδην πόλιον πεφάγοτες,
 Ἀδκὸν κατ' ἡμαρ, ἔ' πεποιθότες τύχη,
 Εὐνοκλῆμω φροντίσιν νέον πάθος
 Στρατὺ καμόνιος ἢ κακῶς ποδομῶν.
 Καὶ νῦν ἐκείνων εἴτις ἐστὶν ἐμπνέων,
 Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μὴ;
 Ημῆς τ' ἐκείνας ταῦτ' ἔχειν δεξάσομεν.

660

670

680

Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ ἔν
 Πρῶτόν τε καὶ μάλιστα παροδὸκα μολεῖν.
 Εἰ δ' ἔν τις ἀκλῖς ἡλίας ἵν' ἰσορεῖ
 Καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς διός,
 Οὐπω θεοῖος ἐξανκλώσας ἦρος,
 Ελπίς τις αὐτὸν παρὲς δόμους ἥξειν πάλιν.
 Τοσαῦτ' ἀκέσας, ἴδιδι τάληθ' ἢ κλύων.

Αντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὦ-
 δ' ἐς τὸ πᾶν ἐπιτύμως,
 (Μὴ τις, ὄντιν' ἔχ' ὀρώμεν,
 Προνοίας τῆ πεπρωμένης
 Γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;) 690
 Τὰν δορίγαμβρον
 Αμφικειῇ δ' Ελέαν;
 Επεὶ περτόνῃως
 Ελένας, ἑλάνδρος, ἐλέπτολις,
 Εκ τῆς ἀβροτίμων
 Προκαλυμμάτων ἔπλωσεν
 Ζεφύρου γίγαντος αὔρα. 700
 Πολύανδροί τε φεράπιδες,
 Κυναγοὶ κατ' ἵχνος,
 Πλάταν ἄφαντον
 Κελεύων Σιμόεντος ἀκλῖας
 Επ' ἀξιφύλλας
 Δι' ἔριν ἀματόεσαν.

Αντιστροφή α'.

Ιλίῳ δὲ κῆδος ὄρ-
 θῶνυμον τελεσίφρων
 Μῆνις ἔλασε, τραπέζας ἀτίμως
 Ἰν' ὑσέρῳ χρόνῳ 710

Bene autem eveniat. Menelaum quidem certe
Et primum et praecipue expecta venturum.
Si certe radius aliquis solaris eum videt
Vivum et videntem, Jovis auxiliis,
Qui nondum vult funditus perdere genus (*Atridarum*)
Spes restat aliqua eum domum reversurum.
Haec cum intellexeris, scito te audire vera.

ANTISROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Quis olim nominavit adeo 690
Veritati per omnia consentanee
(Annon aliquis, quem non videmus,
Ex fati praescientia
Linguam de fortuitis regens?)
In bellum nuptam,
Autricemque contentionum, Helenam?
Quippe quae congruenter
Perditrix navium, perditrix virorum, perditrix urbium,
E delicatis
Thalami ornamentis navigavit 700
Zephyri terrigenae aura.
Et numerosi scutiferi,
Venatores secundum vestigia,
Remorum inapparentia
Appulerunt ad Simoentis ripas
(*Arborum*) foliis abundantes
Ob jurgium cruentum.

ANTISTROPHE 1.

Ad Trojam autem affinitatem vere ita (*Graece*)
Nominatam (*utpote calamitosam*) perficiens quicquid velit
Ira (*Deorum*) adduxit, mensae 710
Contemptum tandem

Et hospitalis Jovis
 Vindicans in eos qui
 Sponforum in honorem factum canticum
 Supra modum celebraverant
 Hymenaeum, quem tunc incubuit
 Cognatis canere.
 Caeterum dediscens hymnum
 Priami urbs antiqua,
 Cum ingenti lamentatione nunc gemit,
 Nomine compellans Paridem
 Perniciosum nuptiis,
 Luctuosissimam multumque aetatem
 Propter civem suum,
 Virum infelicem, tolerans.

STROPHE 2.

Quippe leonem educavit
 Exitialem aedibus lacte nutritum
 Vir iste (*Priamus*) uberum amantem,
 In vitae primordiis
 Mansuetum, pueris amabilem,
 Senibusque valde gratum.
 Quinetiam saepe tenuit in ulnis,
 Filii tenelli instar,
 Vultu renidentem, manuique blandientem
 Ventris in necessitatibus.

ANTISTROPHE 2.

Sed grandior factus ostendit
 Ingenium parentes referens.
 Nam gratiam pro educatione rependens,
 Ovium miserandis caedibus
 Convivium injussus paravit.

740
 Sanguine

Καὶ δὲ
 Πραο
 Νυμφ
 φαίτω
 Τυφώ
 Γαμβ
 Μελα
 Πριάμ
 Περί
 Κικλή
 Τὸν α
 Παμπ
 ἰ ἀμφ
 Μέλεο

Εθρεψ
 Σίνιν
 Οὐτος
 730
 Εἰς βί
 Αμερο
 Καὶ γ
 Πολέα
 Νεοτρό
 Φαῖδρο
 ἐν τε

Χρονί
 Εἰς τ
 Χάριν
 Μηλοφ
 Δαίτ

Καὶ ξυνεΐς Διὸς
 Πρασομύα τὸ
 Νυμφότιμον μέλος ἐκ-
 φάτως τίοντας
 Τμήμαον, ὃς τότε ἐπέρρεπεν
 Γαμβροῖσιν αἶδεν.
 Μείαμανθάνουσα δ' ὕμνον
 Πριάμῃ πόλις γεραίᾳ,
 Πολύθρηνον μέγα πῶς σένη,
 Κικλήσκουσα Πάριν
 Τὸν ἀνέλεκληρον,
 Παμπρόσθῃ πολύθρηνον αἰῶ-
 ν' ἀμφὶ πολίταν,
 Μέλεον αἴμ', ἀνατλάσα.

Στροφή β'.

Εθρεῖεν δὲ λέοντα
 Σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
 Οὗτος ἀνὴρ φιλόμαστον,
 Ἐν βίῳ τε περὶ λεύκῃσι
 Ἀμειρον, ἀφιλόπαυδα,
 Καὶ γεραροῖς ἐπὶ χαρῶν.
 Πολεὰ δ' ἔχ' ἐν ἀγκαλῇ,
 Νεοτρόφῃ τέκνῃ δίκαν,
 Φασφρωπὸς ποτὶ χεῖρα, (αἰ-
 νων τε γαστρὸς ἀνάγκῃς.

Ἀντιστροφή β'.

Χροιάδεις δ' ἀπέδειξεν
 Ἔθες τὸ πρὸς τοκήων.
 Χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων,
 Μιλοφόνοισιν ἄτασιν
 Δαῖτ' ἀκέλευτος ἔταδ' ἔν.

740
 Αἴμασι

Αἶμαλι δ' οἶκος ἐφύρθη·
 Αμαχον δ' ἄλγος οἰκέτας
 Μέγα σίνος πολύκλονον.
 Ἐκ θεῶ δ' ἱερὰς τις ἄ-
 τας δόμοις πεστεράφη.

Στροφή γ'.

Παραυτὰ δ' ἔν ἐλθεῖν
 Ἐς Ἰλίῃ πόλιν
 Λέγοιμ' ἄν, φρήνημα μὲν
 Νηνέμῃ γαλάνας, ἀσασκάων
 Αγαλμα πλῆτν,
 Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
 Διξίθυμον ἔρωτος ἄνθος,
 Παρακλίνουσ'. ἐπέκρανεν δὲ
 Γάμῃ πικρὰς τελευτάς,
 Δύστρος ἢ δυσόμιλος,
 Συμψύα Πριαμίδασι,
 Πομπᾷ Διὸς ξενίῃ,
 Νυμφόκλαυτος ἐριννύς.

Ἀντιστροφή γ'.

Παλαῖφαλος δ' ἐν τοῖς
 Βροτοῖς γέρων λόγος
 Τέτυκ'), μέγαν τελε-
 δένια φωτὸς ὄλβον, τεκνῶσθαι,
 Μιδ' ἀπαυδα θνήσκειν·
 Ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας ᾗρει
 Βλασάνειν ἀκόρετον οἷζύν.
 Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.
 “ Τὸ γ' ὀδυσεβὲς ἔρπον
 “ Μελὰ μὲν πλείονα τίκλει,
 “ Σφετέρᾳ δ' εἰκότα ᾗναι.

Sanguis
 Dolor
 Ingens
 Adeo
 In aed

Statim
 Ad urbem
 Ut ita
 Tranquillam
 Divitiarum
 Blandum
 Animum
 (Helenam)
 Nuptiarum
 Mala vult
 Irruens
 Ductum
 Erinny

Quin jam
 Mortale
 Extitit,
 Facilitate
 Neque
 Sed ex
 Germina
 Verum
 “ Impit
 “ Plures
 “ Sed fu

Sanguine autem polluta est domus,
Dolorque insuperabilis famulis erat
Ingens calamitas multarum caedium.
Adeo divinitus sacerdos Ates
In aedibus enutritus est.

STROPHE 3.

Statim igitur venit
Ad urbem Ilii,
Ut ita dicam, animus
Tranquillae ferenitatis, placidum
Divitiarum ornamentum,
Blandum oculorum telum,
Animum pungens flos amoris,
(*Helena*) accubitura. Perfecit autem
Nuptiarum acerbos exitus,
Mala vicina, malaque socia,
Irruens in Priamidas,
Ductu Jovis Hospitalis,
Erinnys luctuosa sponfis.

750

ANTISTROPHE 3.

Quin jam olim dicta inter
Mortales vetus sententia
Exstitit, Ingentem factam
Facilitatem, hominis parere,
Neque sine liberis mori;
Sed ex prospera fortuna generi
Germinare infatiabiles acurnas.
Verum ego seorsim ab aliis singularis sententiae sum :
" Impium quippe facinus
" Plures quidem (*liberos*) tandem parit,
" Sed suae similes parenti.

760

" At

" At in aedibus iusta colentibus
 " Pulchra perpetuo liberorum fors est.

STROPHE 4.

Solet autem parere injuria
 Vetus quidem juvenescens
 In malis mortalium
 Injuriam, aut hoc aut illo tempore,
 Cum hora fatalis advenerit :
 Nova vero (*injuria parit*) lucis odium
 Alastorem inexpugnabilem,
 Nefariam audaciam,
 Nigrae in domibus Ates,
 Similem parentibus.

ANTISTROPHE 4.

At Justitia splendet
 In aedibus fumo nigricantibus,
 Et bene actam honore afficit
 Aetatem. aureorum vero thalamorum
 Praeclara cum sordibus manuum
 Aversis oculis
 Linquens, ad sancta loca accedit,
 Divitiarum vim adulterinam
 Laude neutiquam colens :
 Omnia vero ad finem dirigit.

ANAPAEI.

Eia vero, o Rex, Trojae everfor,
 Atrei soboles;
 Quomodo te affabor? quomodo te salutabo
 Neque excedens, neque deficiens
 A decoro gratiarum?
 Quippe mortalium plurimi videri quam esse

Pluris

779

" Οἷα

" Κα

Φιλῆ

Μὲν ω

ἔσαν

Ἰβριν,

Τὸ κύ

Νεαρά

Δάμοι

Ανίεροι

Μελαί

Εἰδομα

783

Δίνα

Δυσκὰ

Τὸν δ'

Βίον.

ἄλλὰ (

Παλιν

πῶς, ἰ

Δύναμι

ἢ αὖ

Πᾶν δ'

790

Αγε δ'

δ', Ἀ

Πᾶς (

Μὴθ'

Καὶρὸν

Πολλὰ

Ὡς

770 " Οἴκων γ' Ἀθυδίκων

770

" Καλλίπαυς πόντος αἰεΐ.

Στροφή δ'.

Φιλῆ δὲ τίχλειν ὕβρις

Μὲν παλαγὰ νεά-

ζυσαν ἐν κακοῖς βροτῶν

Ἵβριν, τότε ἢ τότε, ὅταν

Τὸ κύριον μόλη.

Νεαρά φάνε κότον

Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,

783 Ανίερον θράσος,

Μελαίνας μελάνθοισιν ἄτας,

780

Εἰδομῶν τοκεῦσιν.

Αντιστροφή δ'.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν

Δυσκάπνοις δώμασι,

Τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει

Βίον. τὰ χρυσόπασα δ' ἐ-

δλά ζῶν πίνω χερῶν

Παλιήροποις ὅμμασι λι-

πύσ', ὅσια περσέβα, τῷ

790 Δύναμιν ὕσέβα-

ζα πλέτε παράσημον ἀγνώ·

790

Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νομᾷ.

Ανάπαυσοι.

Αγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορ-

δ', Ατρώεω ἧέθλον,

Πῶς (εἰ περσεύω; πῶς (εἰ (εἰβίζω,

Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας

Καὶρὸν χάριτος;

Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

VOL. II.

H

Προτί·

Προτίησι, δίκην παραβάνης.
 Τῷ δυσπραγῆνι δ' ἐπισενάχειν
 Πᾶς τις ἔτοιμος· δῆλμα δὲ λύπης
 Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ περσικνῆται·
 Καὶ ξυχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 Αἰγέλασα πρὸς ὤπα βιαζόμενοι.
 Οἷς δ' ἀγαθὸς περβαλογνώμων,
 Οὐκ ἔσι λαθεῖν ὄμματι φωτὸς,
 Τὰ δοκῶντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 Ὑδαρεῖ (ἀγνεῖν φιλότητι.
 Σὺ δέ μοι τότε μὲν σέλλων στρατιάν
 Ελένης ἕνεκ' (ὃ γ' ἐπικλῶσω)
 Κάρτ' ἀπομύσσω ἦν δα γεγραμμένος·
 Οὐδ' εὖ πρᾶπίδων οἶακα νέμων,
 Θράσος ἐκύστιον
 Αἰδράσι θνήσκουσι κομίζων.
 Νῦν δ' ἐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, ὅδ' ἀφίλως
 Εὐφρων τίς πόνος εὖ τελέσασιν.
 Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπαθόμενος
 Τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 Πόλιν οἰκυρῆναι πολιτῶν.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Πρῶτον μὲν Ἀργεὺς καὶ θεὸς ἔλχωρίης
 Δίκη περσειπτεῖν, τὸς ἐμοὶ μέλατ' ἴης
 Νόσεν, δικαίων δ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμην. δίκας γ' ἐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 Κλύοντες, ἀνδροβιῆτας Ἰλίην φθορὰς
 Ες αἰμαλινὸν τεύχος ἢ διχορρόπως
 Ὑψος ἔθεντο· τῷ δ' ἐιανλίω κύττῃ
 Ελπίς περσῆει χεῖρὸς ἢ πληρεμέλῃ.
 Καπνῷ δ' αἰῶσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόνος.

800

810

820

ΑΓΓ

Pluris
 Male h
 Quivis
 Nullus
 Camqu
 Vultib
 At qui
 Hunc l
 Qui vic
 Non fir
 Tu ven
 Helenas
 Valde i
 Neque
 Qui for
 Viris m
 Nunc v
 Gratus
 Mox au
 Quis civ
 Se gesse

AG.
 Salutare
 Reditus
 Priami :
 Audient
 In cruer
 Calculos
 Spes acc
 Ex fumo

Pluris faciunt, fas praetergressi.

Male habenti congemiscere

Quivis paratus est, cum tamen morsus doloris

800

Nullus accedit jecori.

Cumque gaudentibus similiter ornati gaudent,

Vultibus ad ridendum minime pronis vim asferentes.

At quisquis arte dijudicandi pollet,

Hunc haud latere possunt oculi hominis,

Qui videntur ex benevolo animo

Non sincera blandiri amicitia.

Tu vero mihi tum quidem ducens exercitum

Helenae gratia (neque enim celabo)

Valde indécore eras depictus ;

810

Neque bene gubernaculum mentis regens,

Qui fortitudinem involuntariam

Viris mortem appetituris afferres.

Nunc vero non leviter, neque parum amice

Gratus hic labor est feliciter defunctis.

Mox autem inquirendo cognoveris

Quis civium iuste, quis importune

Se gesserit in civitate.

I A M B I,

AG. Primum quidem Argos et deos indigites

Salutare iustum est, qui mihi auctores fuerunt

820

Reditus, poenarumque quas de urbe exegimus

Priami : causas enim non a lingua (*Causidicorum*)

Audientes, viros-perdentes Ilii interitus

In cruentam urnam haud divisa sententia

Calculos immiserunt ; in contrarium autem vas

Spes accessit, ad labium licet non impleretur.

Ex fumo autem capta etiamnum apparet civitas.

H 2

Cladis

Cladis fervent procellae; commoriens vero (*urbi*)
 Cinis alte ejaculatur pingues divitiarum nebulas.
 Ob haec diis valde-memores oportet gratias
 Reddere, quoniam et laqueos vindices
 Exegimus, et mulieris ergo
 Urbem delevit Argiva bestia,
 Pullus equi, clypeum-versans populus,
 Saltu prouens circiter Pleiadum occasum;
 Et super-infiliens muros Leo crudelis
 Affatim elinxit sanguinis regii.
 Diis quidem praetendi istud prooemium :
 Haec autem in tuam admonitionem audiens memoro.
 Et eadem dico, et suffragatorem me habes.
 “ Perpaucis enim viris hocce proprium est,
 “ Amicum feliciter-agentem colere absque invidia.
 “ Virus enim malevolentiae cordi insidens
 “ Onus duplicat hoc morbo laboranti :
 “ Et ipse propriis gravatur malis,
 “ Et externam felicitatem intuens gemit.
 Expertus loquor; etenim bene novi
 Consuetudinis speculum, simulachrum umbrae
 Quosdam esse qui videntur mihi admodum benevoli.
 Solus Ulysses, qui haud lubens navigavit,
 Conjunctus verus mihi auxiliator erat;
 Sive de mortuo, sive de vivo
 Loquor. Caetera vero (in gratiam civitatis et deorum
 Uti celebraverimus communes ludos in conventu publico)
 Constituemus. Et id quod bene habet,
 Quo pacto in eodem statu permaneat videndum est.
 Cui autem (*rei*) opus est medicamenti poeonii,
 Aut urentes, aut secantes amice,

Cona-

ΑΓΓΙΣ
 Σποδο
 Τέτα
 Τίτην
 Ετρα
 Πέλι
 Ιππε
 Πέδμη
 Υπερθ
 Αδην
 Θεοίς
 Τα δ'
 Καί φ
 “ Πα
 “ Φίλ
 “ Δύσ
 “ Αχ
 “ Το
 “ Κα
 Ειδώς
 Ομιλί
 Δακρυ
 Μόνος
 Ζάχθ
 Είτ' ε
 Λέγω.
 Κοινός
 Βαλδ
 Οπως
 Οτω δ
 Ητοι

Ατρεΐδης Δυέλλαζ ζῶσι· Συνθήσκησα δὲ
 Σποδὸς περὶ ἐμῇ πόλιν· ὡς πλάττω πνοάς.
 Τῶν θεῶν χρεὶ πολύμνησον χάριν
 Τίειν· ἐπεὶ περ καὶ πάγας ὑπερκότες
 Ετραξάμεθα, καὶ γυναῖκας ἕνεκα
 Πέλιον διημάθυεν Ἀργεῖον δάκος,
 Ἰππὺ νεοσσός, ἀσπίδης ῥόφος λεώς,
 Πύρρον δ' ὀρθὰς ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 Τερπιδόμων δὲ πύργον ὤμης ἑλάν,
 Ἀδρὼν ἔλειξεν ἄμαλός τε τυραννικῶς.
 Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 Τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων.
 Καὶ φημι ταῦτα, καὶ Συνγόρον μ' ἔχεις.
 " Πάυροις γὰρ ἀνδρῶν ἐσσι (υἱοὶ γενεὴς τόδε,
 " Φίλον τὸν ἄτυχόντ' ἀνὰ φθόνῳ σέβειν.
 " Δυσφρων γὰρ ἴος καρδίαν περσέμενος,
 " Ἀχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον·
 " Τοῖς τ' αὐτὸς αὐτῶς πῆμασιν βαρύνει),
 " Καὶ τὸν θυρᾶν ὄλβον εἰσορῶν, γένει.
 Εἰδὼς λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 Ομιλίας κάτοπλιν, εἶδολον (χρῆς
 Δοκίμης εἶναι κάρλα πρὸς ἀνδρείους ἐμοί.
 Μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ ἔχ' ἐκὼν ἔπλη,
 Ζάχθεις ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ (εἰρασφόρος·
 Εἴτ' ἔνθ' ὁ δαμόνορος, εἴτε καὶ ζῶντος πῶρι
 Λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεῶν
 Κοινὸς ἀγῶνας δέντες ἐν πανηγύρεϊ,
 Βελδοσύμεθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
 Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βελδότεον.
 Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παγωνίων,
 Ἦτοι κέαντες, ἢ τεμόντες ἀφρόνως,

830

840

850

Πειρα-

Πειρασόμ' ὅσα πῆμαλος τρέψαι νόσον.
 Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίν·
 Ελθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιῶσομαι,
 Οἵ περ πρόσσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
 Νίκη δ' ἐπεῖπερ ἔπειτ', ἐμπέδως μένοι.

860

Κ Λ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 Οὐκ ἀχνυῖμαι τὴς φιλόνορας τρόπης
 “ Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνῃ
 “ Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. ἔκ ἄλλων πᾶρα
 Μαθῶς, ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.
 Τοσόνδ' ὅσον περ ἕτος ἦν ὑπ' Ἰλῷ,
 Τὸ μὲν γυναιῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 Ηῶα δόμοις ἔρημον, ἔκπαλτον κακὸν,
 Πολλὰς κλύεσαν ἡδονὰς παλιγκότους·
 Καὶ τὸν μὲν, ἤκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακῷ
 Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοιλας δόμοις.
 Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τῶσων ἐτύλχανεν
 Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετάετω
 Φάτις, τέτρωτ' δικλὺς πλέω λέγειν.
 Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
 Τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δᾶτερος
 Πολλὴν ἄνοθεν (τὴν κάτω γὰρ ἔλεγω
 Χθονὸς) τρίμοιρον χλαῖναν ἐξήνχι λαβὼν,
 Ἀπαξ ἐκάσῃ κατθανὼν μορφώματι.
 Τοιῶνδ' ἐκάλι κληδόνων παλιγκότων,
 Πολλὰς ἄνοθεν ἀρλάνας ἐμῆς δέρης
 Ελυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λεημεμῆης.
 Ἐκ τῶνδ' εἰ παῖς ἐνθαδ' ἐπαρασατεῖ,
 Εμὲν τε καὶ σῶν κύριος πεισμάτων,
 Ὡς χρῆν, Ορέης. μηδὲ θαυμάσης τόδε·
 Τρέφει γὰρ αὐτὸν ἄμμιος δορυξενος

870

880

Στροφή

Cona
 Nunc
 Veni
 Qui n
 Victo
 CL
 Haud
 “ Vol
 “ Pu
 Edoct
 Tanti
 Primu
 Seder
 Plurin
 Et mo
 Pejore
 Et vu
 Vir ill
 Rumo
 Sin eff
 Trico
 Nume
 Sub te
 Semel
 Ob tal
 Multo
 Solver
 Ob ha
 Meae
 Sicut o
 Educat

Conabimur morbum noxae avertere.

Nunc vero in palatia et aedes penetrales

860

Veniens, diis quidem primum libabo,

Qui me longius profecuti reduxere.

Victoria autem siquidem contigit, stabilis maneat.

CL. Viri cives, Argivi senatores,

Haud erubescam Viri amans ingenium meum

" Vobis dicere; Temporis enim tractu evanescit

" Pudor hominibus. non ab aliis

Edocta meam ipsius miseram narrabo vitam.

Tantisper quamdiu iste ad Ilium fuit,

Primum quidem uxorem absque viro

870

Sedere domi desertam, immane malum est,

Plurimos audientem rumores odiosos,

Et modo aliquem, venire, modo alium

Pejorem novum dolorem, annunciantes aedibus.

Et vulnera si tot nactus esset

Vir iste, quemadmodum domum afferebatur

Rumor, diceretur nassula confossior.

Sin esset mortuus, sicut fama increbuit,

Tricorpor Geryon secundus

Numerosum apud superos (non enim eam dico quae 880

Sub terra) triparcam chlamydem accepisse se gloriatus esset,

Semel mortuus in unoquoque corpore.

Ob tales rumores odiosos

Multos superne laqueos de meo collo

Solverunt alii per vim astricto.

Ob haec quidem filius hic non adstat,

Meae et tuae fidei pignus,

Sicut oportuit, Orestes : neque hoc mireris ;

Educat enim illum benevolus socius belli

Stropheus

Stropheus Phocensis, ancipitia mala
 Cum mihi praedixisset, tum tuum sub Ilio
 Periculum; tum si populi concitati rebellio
 Senatam deturbaret, prout ingentum est
 Mortalibus, eum qui semel cecidit magis magisque calcibus
 premere.

Equidem tale monitum non est fraudulentum.
 Nunc vero mihi lamentorum proflui (*lachrymarum*)
 Fontes sunt suppressi, neque amplius inest stilla.
 At pervigilibus in oculis habeo noxam, (*i. e. morbum*)

De te plorans speculationes
 Semper incassum factas: in somniis vero,
 A tenui culicis excitabar

Murmurantis motu, de te plures clades
 Videns quam tempus ferebat quo dormiebam.
 Nunc haec omnia passa mente non lugenti,
 Dicam virum istum, stabulorum canem,
 Servatorem navis rudentem, sublimis tecti
 Columnam, filium unicum patri,
 Et terram quae praeter spem apparuit nautis,
 Diem visu pulcherrimum post tempestatem,
 Sitienti viatori fontanum laticem.

Jucundum vero est (*malum*) quodlibet necessarium effugere.
 Talibus ipsum salutationibus dignum censeo.

Absit verbo invidia; multum enim pridem mala
 Instinuimus: sed jam, charum mihi caput,
 Egredere ex curru isto, non humi ponens
 Pedem tuum, o rex, Trojae vastatorem.
 Famulae, quid cunctamini, queis injectum est munus
 Sternendi stragulis solum viae?

Continuo sit purpura stratus transitus
 In domum insperatam ut deducatur decenter.

890

900

910

920

Caetera

Στρόφ
 Εμοί
 Κίνδυ
 Βελήν
 Βροστο
 Τειάδ
 Εμεγ
 Πηνά
 Εν ὀφ
 Τὰς α
 Ατημε
 Λεπία
 Ριπαίο
 Ορῶσα
 Νῦν το
 Λέγοιμ
 Σατήρ
 Στύλον
 Καὶ γι
 Κάλλισ
 Οδοιπό
 Τερπνὸ
 Τοιοῦτο
 Φθόνος
 Ηνεχό
 Εὐβαν
 Τὸν σὸ
 Δμωαί
 Πέδον
 Εὐθύς
 Ες δῶμ
 Vo

Στρόφιός δ' ὦκας, ἀμφίλεκτα πῆμαλα
 ἔμοι πεσφωνῶν, τόνδ' ὑπ' Ἰλίου σέθεν
 Κίνδυνον· εἴτε δημόθρης ἀναρχία
 Βυλὴν κατάρριψεν, ὥς τε Σύγονον
 Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακίσσας πλέον.
 Τοιάδε μῦθοι (κῆψις ἔδολον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίστυλοι
 Πηγαὶ καλεσθήκασιν, ἔδ' ἐνι σαγῶν.
 Ἐν ὀφικοῖσι δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
 Τὰς ἀμφί (ροι κλαύουσα λαμπληρχίας
 Αττημελήτης αἶν. ἐν δ' ὀνείρασιν,
 Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 Ριπᾶσι θωύσοντος, ἀμφί (ροι πάθη
 Οἷοντα πλείω τῷ ξυνάδοντος χρόνῳ.
 Νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενί,
 Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, πῶς σαθμῶν κύνα,
 Σωτῆρα ναός, πρῶτονον ὑψηλῆς γέφυρας,
 Στύλον ποδῆρη, μονογῆρς τέκνον πατρί,
 Καὶ γῆν φανείσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
 Κάλλισον ἡμᾶρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
 Οδοιπόρῳ διφῶνι πηγαῶν ρέος.
 Τερπνὸν δὲ τὰναλκᾶον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 Τοιοῖσδε τοίνυν ἀξιῶ πεσφθέμασιν.
 Φθόνος δ' ἀπέσω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακά
 Ηνειχόμεθα· νῦν δ' ἔμοι, φίλον κάρα,
 Ἐκβάν' ἀπίνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 Τὸν σὸν πόδ', ἄναξ, Ἰλίῳ πορθήτορα.
 Διμῶν, τί μέλλεθ', αἶς ἐπέσαλ' ἑτέρος
 Πέδον κελάρθω σρωνύουσι πείρασμάσιν;
 Εὐθύς ἡμέωω πορφυρόσρωτος πόρος
 Ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἂν ἡγήται δίκη.

900

910

920

Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς ἔχ' ὕπνῳ νικωμένη
Θήσῃ δικάως σὺν θεοῖς εἰμαρμένηα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Απυσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.

Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. ἀλλ' ἐνασίμως
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.

Καὶ τᾶλλα μὴ γυναῖκος ἐν τρόποις ἐμὲ
Αβρυε, μηδὲ, βαρβάρῳ φωτὸς δίκην,

Χαμαπετὲς βόαμα παυχάνης ἐμοί,
Μηδ' εἰμασι σρώσασ' ἐπίφθορον πόρον

“ Τίθει. θεὸς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·

“ Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν

“ Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν ὑδαμῶς ἀνδρὸς φόβον.

Λέγω κατ' ἀνδρα μὴ θεὸν σέβειν ἐμέ.

Χωρὶς ποδοψήσεων τε καὶ ἤν' ποικίλων

“ Κληδὼν αὐτῇ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,

“ Θεῷ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ

“ βίον τελευτήσαντ' ἐν ἄεσσι φίλῃ.

Εἰ πάντῃ δ' ὥς πράσσοιμ' ἂν, ἀθαρσῆς ἐγώ.

ΚΛ. Καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. 940

ΑΓ. Γνώμην μὲν ἴοδι μὴ διαφθερῶντ' ἐμέ.

ΚΛ. Ἡὔξω θεοῖς δέϊσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓ. Εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξῆπ' ὅσον τέλος.

ΚΛ. Τί δ' ἂν δοκῇ σοὶ Πρίαμος εἰ τὰδ' ἥνυσεν;

ΑΓ. Ἐν ποικίλοις ἂν κάρσι μοι βῆναι δοκῇ.

ΚΛ. Μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον ἀνδραδὲς φόγον.

ΑΓ. “ Φήμη γε μύθοι δημόθρως μέγα δένει.

ΚΛ. Ο δ' ἀφθόνητός γ' ἔκ ἐπίζηλος πέλῃ.

ΑΓ. Οὔτοι γυναῖκος ἐστὶν ἱμεῖρεν μάχης.

ΚΛ. Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πέρι. 950

ΑΓ. Ἡ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛ.

Caetera vero cura (*nostra*) nequaquam somno victa
Curabit rite congrua fato, diis volentibus.

AG. Laedae proles, mearum custos aedium,
Dixisti quidem convenienter meae absentiae;
In longum enim produxisti (*orationem* :) at decenter
Ut lauder, oportet hoc decus venire ab aliis.

Et praeterea ne me ad morem muliebre
Delicate tractes, neque, instar hominis barbari,
Procubuo clamore hiando salutes me,
Neque stragulis insternens infidiosam viam

930

" Efficias : quippe deos hisce oportet honorare ;

" Picturatis vero mortalem ornamentis

" Incedere, me iudice, neutiquam sine metu.

Dico pro ratione hominis non quasi deum ut tu colas me.

Sine pedum-absterforibus et variegatis tapetis

" (*Mea*) fama resonat. male autem non sapere,

" Maximum deorum donum : et beatum praedicare oportet

" Eum qui vitam finierit in felicitate grata.

Si omnia eodem modo experiar, bono animo fuero. 939

CL. Atque hoc dicas non contra animi sententiam tui.

AG. Animum quidem scito me neutiquam corruptorum.

CL. Vovistin' diis metuens sic facturum te ista?

AG. Si quis alius, bene sciens hanc rem edixi.

CL. Quid autem tibi videtur Priamus (*facturus*) si haec
effecisset ?

AG. Super versicoloribus (*stragulis*) omnino mihi videtur
ambulaturus fuisse.

CL. Ne tu ergo reverearis vituperium hominum.

AG. " Veruntamen vulgaris fama multum valet.

CL. Sed qui non invidetur non est beatus.

AG. Imo non est mulieris pugnam affectare.

CL. Atqui beatos etiam hoc, quod vincuntur, decet. 950

AG. An etiam tu victoriam huius certaminis magni facis ?

CL. Crede, victoriamque mihi volens relinque.

AG. At si ita tibi visum fuerit, solvat aliquis calceos
Ocyus illiberum (*facientes*) incessum pedum.

Cum hisce vero purpureis incedentem, deorum

Ne qua e longinquo oculi feriat invidia.

Multum enim pudet tapetia pedibus corrumpere

Perdentem divitias et texturas argento emptas.

Haec ita; hanc vero hospitem benigne

" Excipias. molliter imperantem

960

" Deus e longinquo benevole aspectat :

" Nemo enim volens servile patitur jugum.

Illa vero multarum opum selectus

Flos, exercitus donarium, me comitata est.

Quoniam autem tibi in hisce obaudire coactus sum,

Intro in aedium pergulas calcans purpuram.

CL. Extat mare (quis vero hoc exsiccabit?)

Quod nutrit multae purpurae in argentum

Fuliginem semper-recentem, amictuum tincturas.

Aedes autem harum cum diis dominae sunt :

970

Abundare, non indigere, solet domus (*nostra*).

Plurium conculcationem vestium vovissem

Ob domum deductum (*Agamemnonem*) in victimis,

Dum praemium reportationis molior.

Radice enim silva, foliorum strues domum pervenit,

Umbram obtendens Syrio cani.

Et te domesticum adpetente larem,

Fervorem quidem in hyeme reversus prebes.

Cum vero Jupiter ex uva acerbum vinum

980

Faciat, tunc frigus domi est

Viro conjuge domiverfante.

Jupiter, Jupiter perfector, mea vota perface ;

E:

ΚΛ. Πιθῶ· κράτος μύθοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

ΑΓ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπὸ τις ἀρβύλας
Λύσι τάχος πρὸ δαλὸν ἐμβασιν ποδός.

Σὺν τοῖς δέ μ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν, θεῶν

Μή τις πρὸσωθεν ὄμμαλος βάλοι φθόνος.

Πολλὴ γ' αἰδῶς (ωμαιοφθορεῖν ποσὶν

φθέρουσα πλῆτον ἀργυρωνήτας δ' ὑφάς.

Τῶτων μὲν ἔτως· τὴν ξένην δὲ πρὸ ἀμύμῳς

“ Τὴνδ' ἐσκόμιζε. τὸν κρατῆντα μαλθακῶς

960

“ Θεὸς πρὸσωθεν ἀμύμῳς πρὸσδέρκε).

“ Ἐκὼν γ' ἔδεις δαλίῳ χρῆται ζυγῶ.

Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον

ἄνθος, στρατῷ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέπειο.

Ἐπεὶ δ' ἀκύνει (κατέστραμμαί τάδε,

Εἰμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῆρ'.

ΚΛ. Ἐσιν θάλασσα (τίς δέ νιν καλασθέσι;)

Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον

Κηκίδα παλκαίνισον, εἰμάτων βαφάς.

Οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἀναξ·

970

Ἐχεν, πένεοθαι δ' ἐκ, ἐπίσ' ὁ δόμος.

Πολλῶν παλαιομὸν δειμάτων ἀν' ἀξάμην,

Δόμοισι πρὸνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,

Ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένης.

Ρίζης γ' ἔσσης, φυλλὰς ἔκετ' ἐς δόμους,

Σκιάν ὑπερλείνασα (εἰς κύνος.

Καὶ σὺ μόλιος δωματῖτιν ἐσίαν,

Θάλλος μὲν ἐν χειμῶνι (σημαίνει μολὼν.

Οταν δὲ τῇ χῇ Ζῆς τ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς

Οἶνον, τότε ἦδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,

980

Λιθρὸς τελείν δῶμ' ἐπισρωφωμένον.

Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς ἀχὰς τέλει·

Μέλος:

Μέλοι δέ τι σοὶ τῶν περ ἂν μέλλης τελεῖν.

Αντιστροφικά. Στροφή α΄.

ΧΟ. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως

Δαῖγμα πρῶτα τήριον

Καρδίας τερασκόπως πόσ' αἶται,

Μανιπολεῖ δ' ἀκέλευτος

Αμίδος αἰοιδά·

Οὐδ' ἀποπλύσας δίκαν

Δυσκρίτων ὀνειράτων

Θάρσος ἀπιθῆς ἵξει

Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ

Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις

Ψαμμίας ἀκάτας πα-

ρήθησεν, εὐθ' ὑπ' Ἴλιον

Ωρσο ναυβάτας στρατός.

Αντιστροφή α΄.

Πάθομα δ' ἀπ' ὀμμάτων

Νόσον, αὐτόμαρτυς ὢν.

Τὸν δ' ἀνὰ λύρας ὅπως ὕμνωδῇ

Θρῆνον ἐρινύς,

Αὐτοδίδακτος ἔσωθεν

Θυμὸς ὃ τὸ πᾶν ἔχων

Ελπίδος φίλον θράσος.

Σπλάγχνα δ' ὅτοι μαλ' αἶζει

Πρὸς ἐνδίκαις φρεσὶν τελεσφόροις

Δίνας κυκλάμενον κέαρ.

Εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι

Ελπίδος ψυδῇ πεσεῖν,

Ες τὸ μὴ τελεσφόρον.

Στροφή β΄.

Μάλα γ' οἱ τὰς πολλὰς

Et haec

C n.

Ostentu

Cordi fa

Et vatic

Nulla m

Neque m

Inexplic

Fiducia

Ad char

Rudente

Naves a

Practeri

Profectu

Percipio

Reditum

Hanc fir

Naenian

Intus a

Animus

Gratam

Quippe

In justis

Vertigin

Opto au

Aliquid

Adeo ut

Omnino

Et haec tibi curae sint quae perfecturus es.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Quodnam hoc Jūgiter

Ostentum obversans

Cordi fatidico volitat,

Et vaticinatur injussum

Nulla mercede conductum vaticinium;

Neque rejiciens (*ipsum*) instar

Inexplicitorum somniorum

Fiducia certa veniat

Ad charum mentis thronum? diu autem est ex quo

Rudentem injectionibus

Naves arenosas

Praeteriit, cum in Ilium

Profectus est navalis exercitus.

990

ANTISTROPHE 1.

Percipio ipsis oculis

Reditum, ipsemet mihi testis existens.

Hanc sine lyra tamen modulatur

Naeniam Erinnyes:

Intus a seipso didicit

Animus non habens omnino

Gratam spei fiduciam.

Quippe praecordia haud fallunt

In justis cogitationibus exitum habituris

Vertiginibus circumactum cor.

Opto autem ut de meo timore

Aliquid falsum esse contingat,

Adeo ut ratum nusquam fiet.

1000

STROPHE 2.

Omnino ei longae

1010

Sani-

Sanitatis ante satietatem
 Terminus est ; namque morbus
 Vicinus intergerinus urget ;
 Et fortuna hominis secundum
 Cursum tenens impegit (*aliquando*)
 Ad scopulum latentem.
 Quin cum praecipuas opes
 Quae possidentur ignavia projecerit
 Ex funda,
 Non periit tota domus (*licet*)
 Calamitatis admodum plena,
 Neque penitus depresso navem.
 Saepe namque donum divinum
 Amplum et
 Ex fulcis annuis
 Extinxit morbum famelicum.

ANTISTROPHE 2.

Semel autem lapsum in terram
 Mortemque ferentem (*dum manat*) ante virum
 Nigrum sanguinem quis rursus
 Revocaverit incantans?
 Neque illum qui certum sciebat (*Aesculapium*)
 A mortuis suscitare
 Jupiter prohibuisset postea.
 Nisi autem destinatum
 Fatumque decretum Deorum
 Impediret quo minus plura praedicaret,
 Cor antevertens
 Linguam ista effudisset.
 Nunc autem in tenebris (*cor*) fremit
 Animo dolens, et nihil

1020

1030

1040
Sperans

Υγιεία
 Τέρμα
 Γείτω
 Καὶ α
 Ἀνδρῶν
 Ἀφαν
 Καὶ π
 Κτησί
 Σφινδ
 Οὐκ ἔ
 Πημο
 Οὐ δ'
 Πολλο
 Ἀμφι
 Εξ ἀλ
 Νῆσι

Τὸ δ'
 Θανά
 Μέλαν
 Ἀγχα
 Οὐδὲ
 Τῶν φ
 Ζῆς α
 Εἰ δὲ
 Μοῖρα
 Εἰς τ
 Προφ
 Γλῶσσ
 Νῦν δ'
 Θυμα
 V

Τυγείας ἀκόρετον

Τέρμα. νόσος γ᾽

Γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,

Καὶ πῶτμος ἄθυπορῶν

Ἀνδρὸς ἔπαυσεν

Ἀφανῖον ἔρμα.

Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων

Κτησίων ὄκνος βαλὼν,

Σφινδόνας ἀπ' Ἀμέτρῃ,

Οὐκ ἔδν πρόπας δόμος

Πημονᾶς γέμων ἄγαν·

Οὐ δ' ἐπόνησε χάφος.

Πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς

Ἀμφιλαφίς τε καὶ

Ἐξ ἀλόκων ἐπελειᾶν

Νῆειν ὤλεσεν νόσον.

Ἀντιστροφὴ β'.

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεισόνθ' ἅπαξ

Θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς

Μέλαν ἄμμα τίς ἂν πάλιν

Ἀγχαλέσαστ' ἐπαείδων;

Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῖν

Τῶν φθιμένων ἀνάγειν

Ζῆς αὐτ' ἔπαυσ' ἐπ' Ἀλαβείᾳ γε.

Εἰ δὲ μὴ τεταΓμῶνα

Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν

Εἶρθε μὴ πλείον φέρειν,

Προφθάσασα καρδία

Γλῶσσαν ἂν ταῦδ' ἐξέχῃ.

Νῦν δ' ὑπὸ χότῳ βρέμει

Θυμαλγὴς τε, καὶ ὕδην

Vol. II.

K

1020

1030

1040

Επειλ-

Επελπομένα ποτὲ
Κάριον ἐκλοσυπάσειν,
Ζωπυρμύας φρενός.

Ιαμβοί.

ΚΛ. Εἴσω κομίζε καὶ σύ· Κατάνδραν λέγω·
Επεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
Δύλων, σταθεῖσαν κλισίῃ βωμῷ πέλαιας.
Εκβαίῃ ἀπίνης τῆσδε· μὴδ' ὑπερφρόντι.
Καὶ πᾶσα δ' τοι φασὶν Αἰκμήνης ποτὲ
Πραθέναι, τλῆναι καὶ ζυγῶν δίγειν βίαν.
Εἰ δ' ἔν ἀνάγκῃ τῆς δ' ἐπιρρέποι τύχης,
Ἀρχαυοπλῦτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
Οἱ δ' ἔποτ' ἐλπίσαντες ἤμισαν καλῶς,
Ωμοὶ τε δόλοισι πάντας, καὶ παρὰ σάθμην.
Εχεις παρ' ἡμῶν οἰάπερ νομίζεις).

ΧΟ. Σοὶ τοι λέγεται πάντες (αφῇ λόγον.
Εντὸς δ' ἂν ἔστα μορσίμων ἀγρῶμάτων,
Πείθοι ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθείης δ' ἴσως.

ΚΛ. Αλλ' εἴπερ ἐσὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκλημένην,
Εστω φρενῶν λέγεται πείθω νῦν λόγῳ.

ΧΟ. Επεὶ τὰ λῶσα τῶν παρ' ἐσώτων λέγῃ.
Πείθε, λιπῶσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. Οὗτοι θυράαν τήνδ' ἐμοὶ χολὴν πάρα
Τρίβειν· τὰ μὲν δ' ἐξείας μεσομφάλα
Εσηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς,
Ὡς ἔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξαι χάριν.
Σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ χολὴν τίθει.
Εἰ δ' ἀξυνήμων ἔστα μὴ δέχη λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβαίνῳ χερσὶ.

Speran
Temp
Men

CL

Quon
Ut pa
Servis
Egred

Nam

Cum

Quod

Apud

Qui v

Crude

Habes

CH

Cum

Obsequ

CL

Ignota

Intus

CH

Obsequ

CL

Temp

Sistunt

Utqui

Tu aut

Sin ign

Pro vo

1050

1060

1070

ΧΟ.

Sperans amplius
 Tempestivum se perfecturum,
 Mente inflammata.

I A M B I.

CL. Ingredere et tu; Casandram dico;
 Quoniam te statuit Jupiter placide in aedibus
 Ut particeps esses lavacrorum, una cum multis
 Servis, collocata juxta aram Jovis Fortunatoris.
 Egredere ex hac effeda, neque fastidiosa sis.
 Nam et Alcmenae filium tradunt olim,
 Cum venditus esset, sustinuisse etiam jugum vi. 1050
 Quod si necessitas hujus casus inciderit,
 Apud dominos pridem opulentos gratiae multum est.
 Qui vero cum nunquam sperassent messuerunt pulchre,
 Crudeles prorsus servis, etiam praeter normam.
 Habes a nobis (*dicta sc.*) quae fieri solent.

CH. Tibi autem referre desistit claro sermone.
 Cum vero fies intra retia fatalia,
 Obsequeris, si modo obsequaris; forsan vero haud persuadere.

CL. At nisi sit, hirundinis instar,
 Ignota voce barbaraque praedita, 1060
 Intus persuadebo ipsi sermonis efficacia.

CH. Sequere; loquitur ut in hoc rerum statu optima.
 Obsequere, deserens sedem hanc curulem.

CL. Non mihi otium est cum hac prae foribus manente
 Tempus terere; namque ad aram penetralem
 Sistuntur dudum oves ad ignita sacrificia,
 Ut qui nunquam speraverimus tale nos adepturos beneficium.
 Tu autem si quid horum facies, ne moram nece.
 Sin ignara sis sermonemque haud capias,
 Pro voce barbara fare manu. 1070

Сн. Hospita videtur interprete claro
Indigere; mores vero sunt quales ferae recens-captae.

CL. Immo infaniti et mentis laesae cluit,
Quae relicta civitate recens-capta
Venit : lupatum vero nescit ferre
Antequam cruentum despumaverit fervorem.
Non tamen projiciens plura vituperabor.

СН. Ego quidem (nam miseret me ejus) non irascar.
Vade, o misella, hunc currum deferens,
Cedens necessitati huic novum jugum indue.

CA. Ototototoi! proh dii! proh terra!
Apollo, Apollo!

Сн. Quid haec ejaculata es ad Loxiam?
Non enim talis est ut lamentatori subveniat.

C.A. Ototototoi ! proh dii ! proh terra !
Apollo, Apollo !

СН. Certe rursus male-ominans deum invocat,
Cui minime convenit assistere in luctibus.

CA. Apollo, Apollo!
Agyieu Apollo mihi fuisti;
Perdidisti enim me plane jam secundo.

CH. Vaticinatura videtur de sui ipsius malis.
Manet divina vis relicta in mente ferva.

CA. Apollo, Apollo!
Agyieu Apollo mi!
Ah! quo me tandem duxisti? ad qualem domum?

СН. Ad Atridarum; si tu hoc nescias,
Egomet tibi dico; non me argues mendacii.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CA. Porro (*in domum*) diis invisam, multorum consciam
Mutuae caedis malorum, invicem scelerum et suspendiorum,

ΧΟ. Ερμινέως ἔοικεν ἡ ξένη τοῦ
Δαΐδα· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαρέτης.

ΚΛ. Ἡ μῆνις γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
Ἡ τις λιπῶσα μὲν πόλιν νεαίρειον
Ἡ καὶ χαλινὸν δ' ἐκ ἐπίστα φέρειν,
Πρὶν αἵματινὸν ἐξαφρίζεσθαι μῦθος.
Οὐ μὴν πλέω ῥίψας ἀτιμαδῆσομαι.

ΧΟ. Εγὼ δ' (ἐποικλείρω γὰρ) ἐδυμῶσομαι.
Ἰδ', ὦ τάλανα, τόνδ' ἐρημώσας ὅχον,
Ἐκείν' ἀνάγκη τῆδε κείρισον ζυγόν.

1080

ΚΑ. Οὐτόλοισι ποιοῖ δᾶ.

Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟ. Τί ταῦτ' ἀνωτότυνας ἀμφὶ Λοξίη;
Οὐ γὰρ τοιαῦτος ὥς θρηνητὴς τυχεῖν.

ΚΑ. Οὐτόλοισι ποιοῖ δᾶ.

Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟ. Ἡ δ' αὖτε δυσφημῶσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν παρήκοντ' ἐν γόοις παρασατῆιν.

ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων,

Ἀγχεῦ τ' Ἀπόλλων ἐμός.

1090

Ἀπώλεσας γὰρ ἐμόλις τὸ δᾶτερον.

ΧΟ. Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῇ αὐτῆς κακῶν.

Μένει τὸ θεῖον δολία παρὲν φρενί.

ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

Ἀγχεῦ τ' Ἀπόλλων ἐμός.

Ἀ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν γένην;

ΧΟ. Πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,

Εγὼ λέγω σοι καὶ τὰδ' ἐκ ἐρεῖς ψύθῃ.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΚΑ. Μισόθεον μὲν ἔν, πολλὰ ξυνίσορα
Αὐτόφωνα κακὰ, καὶ ἀρβάναι,

1100

Ἀνδρὸς

Ανδρὸς σφάγιον ἢ πῆδον βανήριον.

Ιαμβοί.

ΧΟ. Εοικεν εὖριν ἢ ξένη κυνὸς δίκην
Εἶνα, μάλ' αἶ δ' ὦν ἐφάρησιν φόνον.

Αντιστροφὴ α'.

ΚΑ. Μαρτυροῖς γ' τοῖσδε πείθομαι·
Κλαόμενα τάδε βρέφη, σφαγὰς,
Οπλὰς τε (ἄρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

Ιαμβοί.

ΧΟ. Ημεῖς κλέος (ἢ μανικὸν πεπυσμένοι,
Ημεῖς, παφῆτας δ' ἔτινας μασδόμεν.

Στροφή β'.

ΚΑ. Ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μῆδε);
Τί τόδε νέον ἄχθος μέγα
Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδε) κακὸν
Αφερὸν φίλοις, δυσίαλον· ἀλλὰ
Δ' ἱκὰς ἀποσατεῖ;

Ιαμβοί.

ΧΟ. Τῶτων αἰδρὶς εἰμι τῶ μανιδμάτων.
Εκείνα δ' ἔγνω· πᾶσα γ' βοᾷ πόλις.

Αντιστροφὴ β'.

ΚΑ. Ἰὼ τάλαννα, τόδε γ' τελεῖς,
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Ληροῖσι φαδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γ' τόδ' ἔσα. πρὸς αἶν δὲ χεῖρ ἐκ
Χειρὸς ὀρεγομένα.

Ιαμβοί.

ΧΟ. Οὐπω ξυγῆκα· νῦν γ' ἐξ ἀνιγμάτων
Επαργέμοισι θεσφάτοις ἀμνηχανῶ.

Αντιστροφίκα. Στροφή α'.

ΚΑ. Ε, ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φάνε);

Viri macellum et solum respersum (*sanguine.*)

1101

I A M B I.

CH. Sagax videtur hospita canis instar
Esse, et praefagit eam quam inveniet caedem.

ANTISTROPHE 1.

CA. Hisce enim testimoniis persuadeor;
(*Video*) plorantes hosce infantulos, lanienas,
Et carnes assas a patre comestas.

I A M B I.

CH. Audivimus gloriam tuam fatidicam,
Audivimus, nec vates ullos quaerimus.

STROPHE 2.

CA. Heu, prohi dii! quid tandem molitur?
Quaenam haec nova magna miseria
Magnum in hisce aedibus molitur malum
Amicis intolerabile, immedicabile; robur autem (*i.e. ultorem*)
Longe ablegat?

1110

I A M B I.

CH. Istorum inscius sum vaticiniorum:
Haec vero cognovi; tota enim clamat civitas.

ANTISTROPHE 2.

CA. Heu, misera! hoccine efficis,
Maritum consortem tori
Postquam balneis fovisti? quomodo enarrem exitum?
Cito hoc peragetur: extenditur manus
Post manum appetens (*feriendi.*)

1120

I A M B I.

CH. Nondum intellexi; adhuc enim prae aenigmatum
Oraculis obscuris haesito.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CA. Heu! heu! papae! papae! quid hoc apparet?

Num

Nun rete quoddam Orci?
 Quam potius rete est consors tori, concors causa
 Caedis? simultas inexplibilis erga hoc genus
 Exululet victimae morti destinatae ergo.

STROPHE 2.

CH. Qualem hanoce furiam per aedes jubes
 Altum clamorem tollere? haud me serenat sermo.
 Sed adversus cor cucurrit crocopallore
 (*Sanguine*) stilla, qualis bello cadentes
 Comitatur in occasu vitae (*oculorum*) radios.
 Subita calamitas exoritur.

ANTISTROPHE 1.

CA. Heu! heu! ecce, ecce! cohibe a vacca
 Taurum: vestibus involvens
 Nigricornem machina
 Percutit; cadit vero in aquali vase.
 Infidiosae lebetis casum ut intelligas velim.

ANTISTROPHE 2.

CH. Haud glorier oraculorum summus esse
 Interpres, malo autem alicui hoc adsimilo.
 Ex oraculis quidem bonus aliquando nuntius
 Mortalibus advenit. At malorum
 Annosae artes vatum
 Metus afferunt sensum.

STROPHE 3.

CA. Heu! heu miserae infelices fortunae!
 Meum enim admiscens fatum lamento.
 Quid me huc miseram daxisti?
 Non ob aliud nisi commorituram. quorsum enim?

STROPHE 4.

CH. Lymphatica es numine incita,

H δὲ
 Ἀλλ' ὅ
 φόνος
 Καὶ ὁ

XO
 Επορθ
 1130 Ἐπὶ δὲ
 Σταγ
 Ευαν
 Ταχῆ

KA
 Τὴν τα
 Μιχα
 Τὴν
 Διοφ

1140

XO
 Ἐναι,
 Ἀπὸ δὲ
 Βρῆσ
 Πλου
 φέρει

KA
 Το π
 Πῶ δὲ
 Οὐκ ἔ

E

XO
 VOL

Ἡ δίκλυνόν τι γ' αἶδε;
 Ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνδροτος, ἢ ξυναγτία
 φόνος· τᾶσις δ' ἀκόρετος γῆμαι
 Καλολουζάτω δύμαλος λαοσίμω.

Στροφή β'.

ΧΟ. Ποίαν ἔρινυν τήνδε δώμασιν κέλη
 Επορθιάζειν; ἔ με φαδρύνει λόγος.
 1130 Ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
 Σταγῶν, ἅτε καὶ δορία πλώσιμος
 Ξυκαυτῆ βίη δύλος αὐγᾶς.
 Ταχῆα δ' ἅτα πέλῃ.

Ἀντιστροφή α'.

ΚΑ. Α ᾠ· ἰδὲ, ἰδὲ, ἄπεχε τῆς βοῆς
 Τῶν ταῦρον· ἐν πέτλοισιν
 Μελέγκερων λαβῶσα μηχανήματι
 Τύπῃ· πλῖνῃ δ' ἐνύδρω τάχῃ.
 Διχοφόνος δὲ λείβητος τύχαν (οἱ λέγω).

Ἀντιστροφή β'.

ΧΟ. Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄρκος
 1140 ἔϊνα, κακῶ δέ τω προσεικάζω τάδε.
 Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τις ἀγαθὰ φάτις
 Βροβόισι γέλλει. κακῶν γὰρ δὴ αἱ
 Πικνετεῖς τέχνη θεσπιωδὸν
 Φέρον φέρουσι μαθεῖν.

Στροφή γ'.

ΚΑ. Ἰὼ ἰὼ, ταλαίνας κακόποισι τύχα.
 Τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπαλχέασα.
 Πᾶσι δὲ με δεῦρο τὴν τάλαναν ἡγάλας;
 Οὐδέ ποτ' εἰ μὴ ξυνθανεμένην. τί γ'·

Στροφή δ'.

ΧΟ. Φρενομαχίς τις εἰ θεοφόρητος, ἄμ-

φι δ' αὐτὰς Ἰφροῖς

1150

Νόμον ἄνομόν γε, οἷά τις ξυθαῖ

Ακόρετος βοᾷς φιλοίκοις ταλαίνας φρεσὶν

Ἴτυν Ἴτυν σένεσ' ἀμφιθαλῇ κακοῖς

Ἀηδῶν βίον.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Κ Α. Ἰὼ ἰὼ, λιγείας ἀηδόνος μόρον·

Περιβάλλοντο γὰρ οἱ πλεροφόρον δέμας

Θεοί, γλυκύν τ' αἶψα κλαυμάτων ἄτερ·

Εμοὶ δὲ μίμνῃ χισμὸς ἀμφήκη δορί.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Χ Ο. Πόθεν ἐπιασύντες θεοφόρους τ' ἔχεις

Μαλαγὰς δύας,

1160

Τὰ δ' ἐπιφύβω δυσφάτω κλαγγᾷ

Μελολυπτεῖς, ὅμῃ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;

Πόθεν ὄρες ἔχεις Δεσπίας ὁδῷ

Κακορρήμονας;

Στροφὴ ε'.

Κ Α. Ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ἐλεύθριοι

Φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρῃ πατρίον ποτόν.

Τότε μὲν ἀμφὶ Λαῖας αἶονας τάλαρα

Ἠνυτόμαν τροφᾶς·

Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε καὶ Ἀχερυσίδας

Οχθας ἔοικα Δεσποιδόσειν τάχα.

1170

Στροφὴ ς'.

Χ Ο. Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω

Νεσλὸς ἀνθρώπων μάθοι.

Πέπλησμαι δ' ὑπὸ δῆλμασι φοινίῳ,

Δυσσαλγεὶ τύχῃ μινυρὰ κακὰ Δρεομυῖας,

Θρώματ' ἐμοὶ κλύειν.

Αἴ.

Et de teipsa profers
Cantum infaustum, sicut delicata quaedam lusciniā
Indefessa voce, luctuosa misera mente
Ityn Ityn lugens per pullulantem malis
Vitam.

1150

ANTISTROPHE 3.

CA. Heu ! heu ! argutae lusciniæ fatum (*mihī tribuis :*)
Ei enim circumdederunt plumis corpus
Dii, vitamque dulcem sine luctibus (*concefferunt ;*)
Me autem manet laceratio telo ancipiti.

ANTISTROPHE 4.

CH. Unde ingruentes ac divinitus illatas habes
Inanes anxietates,
Haec perterrifica clangore infami
Modularis, et simul cum cantibus acutis ?
Unde praecepta divinatricis artis habes
Tam male-ominantia ?

1160

STROPHE 5.

CA. Heu nuptiae, nuptiae Paridis exitiales
Amicis ! eheu Scamandri patria unda !
Olim juxta tuas ripas misera
Adolescebam alimentis ;
Nunc vero circa Cocytum et Acherusias
Ripas videor mox vaticinatura.

1170

STROPHE 6.

CH. Quid hoc verbum sit quod tam clare protulisti
Vel nuper editus infans intelligere possit.
Percussus vero sum timore cruento,
Dolenda fortuna querula mala lamentantis,
Quae me auditu vulnerant.

ANTISTROPHE 5.

CA. Eheu labores, labores civitatis prorsus
 Perditae !, eheu antemoenialia sacrificia patris,
 Quae multos jugularunt pecudes pascuarias ! remedium autem
 Nullum protulerunt,
 Quominus urbs ita affecta esset ut est. 1180
 Ego vero calorem (*vitalem*) in solum effundam cito.

ANTISTROPHE 6.

CH. Consentanea prioribus haec locuta es.
 Quisnam te furere
 Daemon facit praegravis irruens,
 Ita ut modulere passiones luctuosas mortiferas ?
 Quis autem terminus erit ignoro.

I A M B I.

CA. Atqui oraculum non amplius per velamina
 Vos aspiciet, novae nuptae instar :
 Quin clarum prae oriente Sole videtur,
 Spirans se illaturum ut instar fluctus 1190
 Audiatis clare hoc malo malum multo
 Majus. Docebo autem vos jam non per aenigmata.
 Et vos mihi testimonium perhibete, eodem cursu vestigium
 malorum
 Subodoranti quae antehac perpetrata sunt.
 Hoc enim tectum nunquam deseret grex (*furiarum*)
 Consona, sed non suavisona ; non enim fausta loquitur.
 Et jam inebriatus, quo audentior evadat,
 Humano Comus cruore domi manet,
 Aegre separandus a cognatis diis furialibus.
 Hymnum autem illae canunt adhaerentes aedibus 1200
 Principialem noxam ; vicissim quoque despuerunt
 Infensae in eum qui lectos fratris conculcaverit.
 Aberravine, an scopum attingo veluti sagittarius ?

ΚΑ
 Τοπᾶν
 Πολυκ
 Δ' ἔδεν
 Τὸ μὴ
 Ἐγὼ δὲ

ΧΟ
 Καὶ τ
 Τίθησι
 Μελίζε
 Τέρμα

ΚΑ
 Ἐσα
 Λαμπ
 Πιέων
 Κλύειν
 Μείζον
 Καὶ μ
 Ρινηλα
 Τὴν γ
 Σύμφε
 Καὶ μ
 Βρότε
 Δύασι
 Τμῆσι
 Πρώτ
 Εὐνάς
 Ημαρ

Αντιστροφή ε.

ΚΑ. Ἰὼ πόνοι, πόνοι πόλεως ὀλεμῆας
 Τσπᾶν. ἰὼ πρόπυργοι θυσία παῖρος
 Πολυκανεῖς βοτῆρ ποιοιόμων· ἄκος
 Δ' ἔδεν ἐπήρκεσαν,
 Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥπερ ἔν' ἔχει παθεῖν.
 Εγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδω βαλῶ.

1180

Αντιστροφή ε'.

ΧΟ. Επόμῃρα περτέροις τὰδ' ἐφημίσω.
 Καὶ τίς σε ἢ κακοφρονεῖν
 Τίθῃσι δαίμων ὑπερβαρὺς ἐμπιπνῶν,
 Μελίξειν πάθῃ γοερά θανατοφόρα;
 Τέρμα δ' ἀμυχανῶ.

Ἰαμβοί.

ΚΑ. Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς ἔκείτ' ἐκ καλυμμάτων
 Ἐσα διδορκῶς, νεογάμῃ νύμφας δίκην·
 Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς,
 Πιῶν ἐσήξεν ὥσε κύμαλος δίκην
 Κλύειν πρὸς αὐγὰς τῆδε πῆμαλος πολὺ
 Μᾶλλον. φρενώσω δ' ἔκείτ' ἐξ ἀνιγμάτων.
 Καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἵχνος κακῶν
 Ρηιλατῆσης τῆς πάλας πεπραγμένων.
 Τὴν γὰρ εἴγην τὴνδ' ἔποτ' ἐκλείπει χορὸς
 Σύμφθογλος, ἐκ εὐφωνος· ἔ γὰρ εὖ λέγει.
 Καὶ μὴν πεπωκὼς γ', ὡς θρασύνεοις πλέον,
 Βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 Δύσπεπτος ἔξω συγγόνων ἐρινύων.
 Τμῆσι δ' ὕμνον δώμασι προσήμηναι
 Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπλυσαν
 Εὐνὰς ἀδελφῶ τῷ πατρὶντι δυσμνήεις.
 Ἡμάρτον, ἢ θνητῷ τι τοξότης τις ὥς;

1190

1200

H 4.

Ἡ ψαδδομανίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 Εκμαρλύρητον πρὸ μύσας τό μ' εἶδεναι
 Λόγῳ παλαμὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. Καὶ πῶς ἂν ὄρκος πῆμα ἡγναίως παγὲν
 Παγώνιον ἤρσιτο; θαυμάζω δέ (ε,
 Πόνῃς πέραν τραφεῖσάν ἀλλόθρην πόλιν,
 Κυρεῖν λέγουσιν ὥσπερ εἰ παρυσάτεις.

ΚΑ. Μάνις μ' Ἀπόλλων τῷ δ' ἐπέστηεν τέλῃ.
 Προτὲ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. Μῶν κ' θεὸς περὶ ἡμέρῳ πεπληγμένος;
 Ἀβρύνε) γὰρ πᾶς τις εὖ πράσων πλείον.

ΚΑ. Ἀλλ' ἦν παλαστής, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. Ἡ κ' τέκνων εἰς ἔρπον ἦλθελον νόμῳ;

ΚΑ. Ξυναμύεστα Λοξίαν ἐψάσάμην.

ΧΟ. Ἡδὴ τέχνασιν ἐνθέοις ἡρημύη;

ΚΑ. Ἡδὴ πολίτας πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ.

ΧΟ. Πῶς δὴτ' ἀνακλῆς ἦδα Λοξίῃς κότῳ.

ΚΑ. Ἐπειθον ὕδεν ὕδεν, ὡς τὰδ' ἡμπλακον.

ΧΟ. Ἡμῖν γε μὲν δὴ πῶς θεοπίζειν δοκεῖς.

ΚΑ. Ἰὺ, ἰὺ, ὦ ὦ κακά.

Υπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομανείας πόνος
 Στροβεῖ, ταράσων φροιμίσις ἐφημίσις.
 Ορᾶτε τέσδε τὰς δόμοις ἐφημύες
 Νέες, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
 Παῖδες θαυόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῷ φίλων,
 Χεῖρας κρεῶν πλῆθοντες οἰκείας βορᾶς,
 Σὺν ἐνέροις τὲ πωλάσῃν ἐποίκησιον γέμος,
 Πρέπυσ', ἔχοντες ὦν πατὴρ ἐγδάσατο.
 Ἐκ τῶνδε ποινὰς οἰμὴ βελᾶειν τινα
 Λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχῃ σρωφώμενον
 Οἰκυρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη

1219

1220

1230

Εμῶ.

An sum quasi vates falsus, januarum pulsator nugax?
 Testare verbis praejurans quod ipsa sciam
 Antiqua harum aedium piacula.

CH. At quinam juramenti compages valide pacta
 Emolumento erit? te vero miror,
 Trans mare educatam in urbe aliena lingua utente,
 Posse loqui ac si hic praesens adfuisses.

1210

CA. Apollo vates me huic destinavit muneri:
 Ante quidem pudor mihi erat haec loqui.

CH. Nunquid, Deus licet, amore percitus?
 Nam unusquisque faeliciter agens luxuriatur magis.

CA. Quin procus fuit meae valde inhians formae.

CH. An ad liberorum opus convenisti lege?

CA. Postquam assensissem, Apollinem fefelli.

CH. Num quando jam artibus entheis imbuta esses?

CA. Immo jam civibus omnia praedixeram mala.

CH. Quomodo igitur regi Loxiae eras in odio? 1220

CA. Nulli persuasi quicquam postquam ita deliqueram.

CH. Nobis tamen videris fide digna vaticinata esse.

CA. Heu, heu! proh! proh mala!

Me rursus gravis prophetiae labor
 Exagitat, prooemiis conturbans infaustis.

Videtin' hosce infidentes aedibus

Juvenes; somniorum spectris similes?

Pueri mortui quasi ab amicis,

Manus implentes cibo proprio carniū,

Cumque intestinis viscera, ferculum miserabile, 1230

Apparent habentes, quae degustavit pater.

Propter haec aliquem dico meditari poenas

Leonem imbellem in lecto versantem

Domi-desidem, hei mihi! reduci hero

Meo;

Εμῷ. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δάλιον ζυγόν.
 Νεῶν τ' ἑπαρχος Ἰλίου τ' ἀνασάτης
 Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσαι μισητῆς κυνὸς
 Λέξασα, καὶ κλείναςα φαρδρόνας, δίκην
 Αἴτης λαθραῖα, τῷ δ' ἔξω) κακῇ τύχῃ.
 Τοιαῦτα τολμᾷ Δῆλυς· ἄρσενος φονδὺς
 1240 ἔστιν. τί νιν καλῶσα δυσφιλεὺς δάκος,
 Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινα
 Οἰκῶσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
 Θύονταν ἄδ' αὖ μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἄραν
 Φίλοις πνέονταν; ὥς δ' ἐπωλολύξατο
 Ἡ πανότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃς τροπῇ.
 Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοσίμῳ (ὠληρίᾳ.
 Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω, τί γὰρ;
 Τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σὺ μὴν τάχ' ἱ παρών,
 Ἀγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκλείρας, ἑρεῖς.
 1250

ΧΟ. Τὴν μὲν Θυέες δαῖτα παιδίων κρεῶν
 Ξυνῆκα καὶ σέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
 Κλύοντ' ἀληθῶς ὕδεν ἐξηκασμῶρα.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἀκῶσας, ἐκ δρόμων πεισὼν τρέχω.

ΚΑ. Αγαμέμνονός (ε φημ' ἐπόφευδα) μόνον.

ΧΟ. Εὐφημον, ὦ τάλανα, κοίμησον σόμα.

ΚΑ. Ἀλλ' ἔτοι Παγὼν τῶδ' ἐπίσταται λόγῳ.

ΧΟ. Οὐκ, εἰ παρέσαι γ'· ἀλλὰ μὴ γήροιστό πως.

ΚΑ. Σὺ μὲν καλῶ χη, τοῖς δ' ἀποκλείειν μέλει.

ΧΟ. Τινὸς πρὸς ἀνδρὸς τῆςτ' ἄχος πορσύνει); 1260

ΚΑ. Ἡ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟ. Τῷ γὰρ τελευτῆος ἐξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑ. Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟ. Καὶ γὰρ τὰ πυθόκρανα, δυσπαθῆ δ' ὅμως.

ΚΑ. Παπαῖ, οἶεν τὸ πῦρ ἐπέρχει) δέ μοι;

Οτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλον· οἱ ἐγὼ, ἐγὼ.
 Αὕτη δίπυς λέαινα (ὑλχοιμωμένη
 Λύκῳ, λέοντος ἄλγους ἀπασία,
 Κτενῆ με τὴν τάλαναν· ὡς δὲ φάρμακον
 Τάχυσσα καμῦ μισδὸν ἐνθήσῃ κότῳ.
 1270 Ἐπ' ἄχ' εὖ θήγυσσα φωτὶ φάσγανον,
 Ἐμῆς ἀγωγῆς ἀνιτίσασθαι φόνον.
 Τί δ' ἦτ' ἐμαντῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 Καὶ (κῆπ' ἴρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρη σέφῃ;
 Σὲ μὲν περ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 Ἰτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὸν δ' αἰμείφομαι.
 Ἀλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμῷ πλετίζεε.
 Ἰδὲ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 Χρησῆριαν ἐοδῆτ'. ἐπόπιδας δέ με
 1280 Καὶ τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέλα
 Φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, καὶ διχορρόπως μάτην.
 Καλεμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγυρίστρια,
 Πτωχὸς, τάλανα, λιμόθνης ἠνεχόμην.
 Καὶ νῦν ὁ μάνις μάνιν ἐκπράξας ἐμὲ,
 Ἀπήγαγ' ἐς τοιαύτῃ θανάσιμος τύχας.
 Βωμῷ παλρῶν δ' ἀντεπίζηνον μέλει,
 Θερμῷ κοπέσις φοινίῳ περσφάσματι.
 Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἤξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάτορος,
 1290 Μήροκλόνον φίτυμά, ποινατῶρ παλρός·
 Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 Κάττειν, ἄτας τάσδε θριγκώτων φίλοις,
 Ἀξεν νιν ὑπέρλασμα κειμένης πατρός.
 Τί δ' ἦτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀνασένω,
 Ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 Πράξαται ὡς ἐπράξεν· οἱ δ' εἶχον πόλιν,

1270

1280

1290

Οὐτὶς

Ototo

Hacc

Lupo

Me m

Paran

Gloria

Pro n

Quid

Et sc

Equi

Ite in

Aliud

En v

Fatid

Etian

Amic

Quan

Men

Et ja

Abeg

Arae

Cum

Non

Veni

Matri

Exul

Adve

Inho

Quid

Postq

Agen

Ototoi, Lycie Apollo! heu me, me!

Haec bipes Leaena commissa

Lupo, Leonis generosi absentia,

Me miseram interimet: et quasi pharmacum

Parans mulier, me etiam pretium imponet potioni (*vel, poculo, forte*)

1270

Gloriatur gladium in maritum acuens,

Pro mea abductione se repensuram caedem.

Quid igitur circa me haec deridicula gesto,

Et sceptrā, et fatidicas circa collum corollas?

Equidem ante fatum meum haec disperdam.

Ite in interitum ruentia; ita vicem rependam:

Aliud quoddam damnum (*alium quem damno afficietis*) mei vice acquirite.

En vero ipse Apollo me exiit

Fatidica veste: vidisti autem me

Etiam in hisce ornamentis irrisam, una cum

1280

Amicis, ab inimicis, sine controversiā immerito.

Quando autem appellabar insana uti circulatrix,

Mendica, misera, fame-peritura id sustinui.

Et jam me vates vatem conficiens

Abegit in has exitiales miserias.

Arae paternae loco truncus manet culinarius,

Cum mactanda fuero calida cruenta hostia.

Non tamen inulti a diis moriemur.

Veniet enim alius nostrum vicissim ultor,

Matricida progenies, vindicator patris:

1290

Exul autem erro et ab hoc solo eiecitius

Adveniet hasce clades consummaturus amicis,

Inhospitalem resupinationem jacentis patris.

Quid igitur ipsa decola ita ingemisco,

Postquam prius vidi urbem Ilii

Agentem sicut egerit; eos autem qui civitatem obtinuerunt,

Οὕτως ἀπαλλάσσειν ἐν θεῶν κρίσει;
 Πῶσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.

Ομῶμο) ᾧ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας·

Ἄδῃ πύλας δὲ τὰς λέγω, περσενέπω.

1300

Ἐπ' ἄχομαι δὲ καρίας πληγῆς τυχεῖν,

Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων Ἀθησίωνων

Ἀπορρύνειν, ὅμμη (υμβάλλω τόδε.

ΧΟ. Ω πολλὰ μὲν τάλανα, πολλὰ δ' αὖ (σοφῇ

Γύγῃ· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως

Μέρον τὸν αὐτῆς οἶδα, πῶς, θεηλάτῃ

Βαδὺ δίκην, πρὸς βωμὸν Ἀτόλμως πατεῖς;

ΚΑ. Οὐκ ἔς' ἄλυσιν ὁ ξένοι χρόνῳ πλέω.

ΧΟ. Ο δ' ὕσάλος γε τῷ χρόνῳ περσέει.

ΚΑ. Ηκέ τὸδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

1310

ΧΟ. Ἀλλ' ἴδῃ τλήμων ὅς' ἀπ' Ἀτόλμῳ φρενός.

ΚΑ. Οὐδεὶς ἀκνέει ταῦτα ἢ δαμόνων.

ΧΟ. “ Ἀλλ' Ἀκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΚΑ. Ἰὼ, πάτερ, σὺ ἢ τε ἡμετέρων τέκνων.

ΧΟ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποσρέφει φόβος;

ΚΑ. Φεῦ, φεῦ.

ΧΟ. Τί τῆτ' ἔφθξας; εἴ τι μὴ φρενῶν σύγος.

ΚΑ. Φόβον δόμοι πνέουσιν αἱμαλίσσαγῃ.

ΧΟ. Καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεσίῳ;

ΚΑ. Ομοῖος ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπῃ.

1320

ΧΟ. Οὐ Σύριον ἀγλαῖσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑ. Ἀλλ' εἰμι καὶ δόμοισι κωκύουσ' ἐμῇ

Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.

Ἰὼ, ξένοι.

Οὗτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ.

Ἀλλ' ὡς θανόντῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,

Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμῷ θάνῃ,

Ανὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πύσῃ.

Επιξενῶμαι ταῦτα δ' ὥς θανέμεν.

ΧΟ. Ω τλήμων, οἰκλείρω σε θισφάτω μόρῃ.

ΚΑ. Απαξ ἔτ' εἰπὲν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω

Εμὸν τὸν αὐτῆς ἡλίῳ δ' ἐπ' ἀχομαι

Πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἑμοῖς τιμαόροις,

Εχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἑμοῖς τίτειν ὁμῶς.

Δύλης θανάτου δαμαρῶς χειρώματος.

“ Ἰὼ βρότεια πρᾶγματ'· ἀτυχῆλα μὲν

“ Σκιά τις ἀνρέφει· εἰ δὲ δυσυχῇ,

“ βολᾶς ὑγρώσων πόντος ὤλεσε γραφῆν.

Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκλείρω πολύ.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. “ Τὸ μὲν εὖ πρᾶττεν ἀκόρετον ἔφυ

“ Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν

“ Δ' ἔτις ἀπειπὼν ἔργῳ μελάνθρων.

Μηκέτι δ' εἰσέλθης, τάδε φωνῶν.

Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἔλιν ἔδωσαν

Μάκαρες Πριάμῳ·

Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.

Νῦν δ' εἰ πετέρων αἴμ' ἀποτίσσει,

Καὶ τοῖσι θανέσι θανῶν, ἄλλων

Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.

Τίς ἂν εὖξατο βροτῶν, ἀτινῇ

Δήμονι φῦνα, τὰδ' ἀκῶν;

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Ωμοι πέπληγμα καρίαν πλεγὴν ἔσω.

ΗΜ. Σίγα· τίς πλεγὴν αὐτῇ καρίως ὑπασμῆτος;

ΑΓ. Ωμοι, μάλ' αὐθις δατέραν πεπληγμῆτος.

ΗΜ. Τέρπον εἰργάζεαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμῶν μάλ'.

Αλλὰ κοινωσώμεθ' ἂν πως ἀσφαλῆ βελάμαλα.

133

134

HM

Virque

Haec d

CH.

CA.

Mei ip

Usque a

Inimico

Serva p

" O res

" Vel u

" Appli

Atque l

CH.

" Cund

" Nemo

Attame

Et huic

Caperet

A numi

Nunc v

Et mori

Mortiu

Quis m

Genio s

AG.

SE.

AG.

SE. I

At tuta

Virque pro viro malam habente uxorem cadat.

Haec dona hospitalia vobis relinquam ut jam moritura.

CH. O infaelix, miseror praevisum fatum tuum. 1330

CA. Simul adhuc dicere extremum testamentum aut thre-
num velim

Mei ipsius : Solem autem obtestor

Usque ad extremam lucem, una cum ultoribus meis,

Inimicos caedis meae autores ut ulciscantur simul ;

Serva perempta facili victoria.

“ O res humanas ! quas cum secundae sint

“ Vel umbra quaelibet everterit : sin adversae fuerint,

“ Applicata madens spongia imaginem delet.

Atque haec prae illis miseror multo magis.

A N A P A E S T I.

CH. “ Bene agendi nulla satietas est 1340

“ Cunctis mortalibus ; digito monstratum (*virum beatum*)

“ Nemo vetans arcet ab aedibus.

Attamen ne intres talia vociferans.

Et huic quidem ut urbem Priami

Caperet concessere coelites :

A numine honoratus domum venit.

Nunc vero si priorem sanguinem luet,

Et morientibus moriens, aliarum

Mortium poenas nimis adimplebit.

Quis mortalium gloriari poterit, innoxio 1350

Genio se natum esse, haec cum audiverit ?

I A M B I.

AG. Ohime ! lethali intus percussus sum vulnere.

SE. Tace : quis clamat vulnus lethaliter vulneratus ?

AG. Ohime ! iterum secundo ictu sauciatus.

SE. Patrari facinus mihi videtur regis ex ejulatu.

At tuta communicemus consilia.

SE.

SE. Ego quidem vobis meam dico sententiam,
Ut huc ad aedes clamore cives convocemus.

SE. Mihi autem quam celerrime irruere optimum videtur,
Ac rem propalare recens madente gladio. 1360

SE. Et ego ejusdem sententiae particeps
Suffragor aliquid faciendum; sc. neutiquam cunctandum
esse.

SE. Dispicere liceat: exordiuntur enim quasi
Tyrannidis signa molientes urbi.

SE. Enimvero nos cunctamur; isti autem futurae rei
Insistentes, non facile dormiunt.

SE. Haud novi quid cujus consilii me esse dicam:
Agentis est etiam consilium dare.

SE. Et ego talis sum; siquidem frustra conor
Mortuum sermonibus resuscitare. 1370

SE. An et vitam prorogantes ita cedemus
Domos incessantibus his principibus?

SE. At non sustinendum, quin praestat mori:
Tolerabilior enim mors tyrannide.

SE. An ex indiciis ejulatum
Hariolabimur virum periisse?

SE. (*Iis*) qui certo sciunt de his differendum est:
Nam conjectare et certo scire distant.

SE. Hanc sententiam approbare omnino persuadeor,
Ut palam visamus Atridem quomodo se habeat. 1380

CL. Multis jamdudum tempeste dictis,
Contraria fari non me pudebit.
Qui enim aliquis parans hostibus hostilia, qui amici
Videntur esse, cladem inevitabilem
Instrueret, cacumen exuperatu majus?
Hoc vero certamen mihi non incogitatum
Veteris victoriae venit, demum cum tempore:

Stetitque

HM.
Πρὸς δὲ
HM.
Καὶ πρ
HM.
ὑπὸ τῶν
HM.
Τυραννίδων
HM.
Πέδον
HM.
Τὴ δὲ
HM.
Λόγοντι
HM.
Δίον
HM.
παύει
HM.
Μαρίδον
HM.
Τὸ δὲ
HM.
Τραννίδων
ΚΑ.
Τραννίδων
Πῶς δὲ
Δικαστῶν
Ἐπειδὴ
Εἰς δὲ
Νίκης
Vo

ΗΜ. Εγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
Πρὸς δόμα δ'εὐρ' ἄσοισι κηρύσσειν βοῶν.

ΗΜ. Εμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πρᾶλμ' ἐλέλχειν ξὺν νεορρῦτῳ ξίφι.

1360

ΗΜ. Καὶ γὰρ τοιῦτε γνώματος κοινωνὸς ὦν
Ψηφίζομαι τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΗΜ. Ορᾶν πάρεσι· φροιμιάζοντ' ὃ ὥς
Τυρανίδος (ἡμεῖα πράσσοντες πόλλι.

ΗΜ. Χρονίζομεν ὃ. οἱ δὲ μελλήσῃς κλέος
Πέδον πατῆρες, ὃ καθάδδουσιν χερί.

ΗΜ. Οὐκ οἶδα βελῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
Τὸ δρῶντός ἐσι καὶ τὸ βυλεῦσαι πέρι.

ΗΜ. Καὶ γὰρ τοιούτος εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
Λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνίσταμαι πάλιν.

1370

ΗΜ. Ἡ καὶ βίον κλείνοντες ὧδ' ὑπεῖξομεν
Δίμων κατὰ χυλὴν τοῖσδ' ἡγεμόνοισι;

ΗΜ. Ἀλλ' ἐκ ἀνεκλῆν, ἀλλὰ καθαγεῖν κράτ'·
σεπατέρα ὃ μοῖρα τῆς τυρανίδος.

ΗΜ. Ἡ ὃ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μυθιστόμευδα τάνδρὸς ὥς ὀλωλότες;

ΗΜ. Σάφ' εἰδότες χρὴ τῶνδε μυθεῖσθαι πέρι.
Τὸ ὃ τοπάζειν τῷ (άφ' εἰδέναι δίχα.

ΗΜ. Ταύτην ἐπαγεῖν πάντοθεν πηληθύνομαι,
Τρανῶς Ατρεΐδην εἰδέναι κυρεῖν ὅπως.

1380

ΚΛ. Πολλῶν πάροινεν κατρίως εἰρημόνων,
Τάναντί' εἰπεῖν ἐκ ἐπαχυνθήσομαι.

Πῶς ὃ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκῶσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύσαλον

Φράζειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπιδήματος;

Εμοὶ δ' ἀγὼν ὃδ' ἐκ ἀφρόνιστος πάλα

Νίκης παλαμᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·

Εσηκα δ' ἐνθ' ἔπεσ' ἐπ' ἐξερΓασμῶν.
 Οὕτω δ' ἔπραξα (ἤ τὰδ' ἐκ ἀρήσομαι)
 Ὡς μήτε φάγην μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
 Απειρον ἀμφιβλήττον, ὥπερ ἰχθύων,
 Περισειχίζω, πῶτεν εἶμαλος κακόν.
 Πάῳ δέ νιν δῖς· καὶ δυοῖν οἰμώμασιν
 Μεθῆκεν αὐτῷ κῶλα· ἢ πεπρωκότι
 Τρίτην ἐπενδίδωμι, τὴ κατὰ χθονὸς
 Ἀδὲ νεκρῶν (ὦτῆρος ἀκλῆαν χάριν.
 Οὕτω τὸν αὐτῷ θυμὸν ὀρμαίνει πεισών·
 Κῆρυσιῶν ὀξείαν αἵμαλος σφαγὴν
 Βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσῳ,
 Χαίρυσαν ὑδὲν ἦσαν, ἢ Διὸς νότῳ
 Γᾶν, εἰ πορριτὸς κάλυκος ἐν λοχάμασιν.
 Ὡς ὦδ' ἐχόντων, πρέσθος Ἀργείων τότε,
 Χαίροιτ' ἂν, εἰ χάροιτ', ἐγὼ δ' ἐπ' ἀχομαι.
 Εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥς ἐπιπένδειν νεκρῷ,
 Τὰδ' ἂν δικαίως ἦν. ὑπερδίκως μὲν ἔν
 Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὄδῳ
 Πλήσας ἀράων, αὐτὸς ἐκτίνει μολῶν.

ΧΟ. Θαυμάζομαι (ἢ γλώσσαν ὡς θρασύτομος,
 Ἦτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. Πειρᾷδὲ με γυναῖκός ὡς ἀφράσμονος,
 Εγὼ δ' ἀτρέσω καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 Λέγω· σὺ δ' ἀνεῖν εἴτε με φέγειν θέλεις,
 Ομοιον. ἔτος ἐσιν Ἀγαμέμνων, ἐμός
 Πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερός·
 Ερπον δικαίας τέκνονος. τὰδ' ὦδ' ἔχει.

Ἀνιστροφικά. Στροφή.

ΧΟ. Τί κακόν, ὦ γύναι, χθονοφρεΐς
 Εἶδαν ἢ ποτὲν πασαμύρα, ῥυστᾶς

Stetit qu
 Ita quid
 Ut nequ
 Inextric
 Circumj
 Eum aut
 Solvunt
 Tertiam
 Platonis
 Ita ille a
 Efflansqu
 Me ferit
 Non min
 Terram,
 Haec cur
 Gaudete,
 Et si dec
 Eiam ha
 Tantoru
 impleflet
 Ch. M
 Quae tale
 Cl. T
 Ego autem
 Dico. tu
 Item est.
 Meus, ha
 acinus j
 Ch. Q
 aculentu

Stetitque ubi ego fuasi re perfecta.

Ita quidem rem confeci (neque id inficiabor)

Ut neque effugiat neque propulset mortem.

1390

Inextricabile vermiculum, quasi piscium,

Circumjicio, malas vestis divitias.

Eum autem bis serio, et duobus ejulatibus

Solvuntur illi membra; et lapsò

Tertiam superaddo plagam, subterranei

Platonis mortuorum-servatoris munus optabile.

Ita ille animam suam cadens evomit,

Efflansque celeri sanguinem fusum caede

Me ferit purpurea gutta cruenti roris,

Non minus lactantem quam Jovis madore

1400

Terram, cum seminalis flos in puerperiis calicis.

Haec cum ita sint, (*vos o*) decus Argivorum

Gaudete, si gaudere velitis; ego quidem (*ut gaudeatis*) opto.

Et si deceret libare super mortuo,

Etiam haec jure facta essent; quippe cum ultra fas

Tantorum pateram in aedibus malorum ille

Impleisset execrabilium, ipse reversus ebibit.

CH. Miramur linguam tuam quam audaciloqua sit,

Quae talem de viro effutis sermonem.

CL. Tentatis me mulierem ut excordem:

1410

Ego autem intrepido corde scientibus

Dico. tu quidem sive adprobare, sive me culpae velis,

Idem est. hicce est Agamemnon, maritus

Meus, hac dextra mortuus.

Uacinus justae artificis. Haec ita se habent.

ANTISROPHICA. *Strophe.*

CH. Quid malum, o mulier, terra-genitum

Mulentum aut poculentum gustans, fluido

N 21

Vcl

Vel mari ortum, hanc parasti hostiam
 Et populares diras? fauciasti, abscidisti:
 Urbe ejectitia eris, ingens odium civibus.

1420

I A M B I.

CL. Nunc quidem decernis ab urbe exilium mihi,
 Et odium civium, popularesque ut diras habeam;
 Nihilque adversum hunc virum affers,
 Qui non praeferens fatum ejus, ac si pecus fuisset,
 Ovis abundanter herbosis in pascuis,
 Sacrificavit natam suam, mihi charissimum
 Partum, placatricem flatuum Threiciorum.
 Nonne hunc te virum oportuit e patria pellere
 Pro mercede piaculorum? tu autem nostrum audiens
 Facinus, judex severus factus es. Pronuntio tamen tibi
 Me haec minari, ad hoc me paratam esse,
 Si tu similiter me manu viceris,
 Mihi imperabis; sin aliter decernat deus,
 Scies edoctus sero licet sapere.

1431

A N T I S T R O P H E.

CH. Magna meditaris, et contemptu plena
 Protulisti, velut caedem spiranti fortuna
 Mens tibi furit; stilla in oculis
 Sanguinis apparet indecora. Adbuc oportet te
 Amicis orbam plagam plaga pendere.

I A M B I.

CL. Et audis hoc mei juramenti fas:
 Per peractam filiae meae ultionem,
 Per Aten ac Erinny, quibus ego hunc macravi,
 Non mihi suspicio est timoris specu ingredi,
 Quamdiu accendat ignem in foco meo
 Aegisthus, sicut antea mihi optime consulens.

1440

Illa

Εξ ἁλὸς ὀρώμενον τόδ' ἐπέθ' ἄνους
 Δημοθρόνος τ' ἄρας; ἀπέδικες, ἀπέταμες·
 Απολις δ' ἔση, μῖστος ὀμβριμον ἄσας.

1420

Ιαμβοί.

ΚΛ. Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πώλεως φυγὴν ἐμοί,
 Καὶ μῖστος ἄσων, δημόθρονος τ' ἔχειν ἄρας,
 Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῶδ' ἐναντίον φέρων·
 Ὃς ἔπειτιμῶν ὥσπερ εἰ βοτῶν μόρον,
 Μήλων φλεόντων ἀπόκοις νομάμασιν,
 ἔβυσεν αὐτῷ πᾶσδα, φιλιάντην ἐμοί
 Ὡδῶν, ἐπὶ δὲ Θρηκίων τε λημμάτων.
 Οὐ τῶτον ἐκ γῆς τῆσδε χρεὶς ἀνδρηλατεῖν,
 Μιασμαμάτων ἀποιν; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
 Ἐρῶν, δικαστὴς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
 Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρυσκασμῶν
 Ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμῶν
 Ἀρχεῖν· ἐὰν δὲ τῷ μπαλιν κρανὴ θεός,
 Γνώσῃ διδαχθεὶς ὅφ' ἐγὼν τὸ ζῶφρονεῖν.

1430

Αἰλιςροφή.

ΧΟ. Μεγαλόμηλις εἶ, περιφρονα
 Δ' ἔλακες. ὥσπερ ἔν φονολιβῶν τύχα
 Φρὴν ἐπιμαίνε. κῆπος ἐπ' ὁμμάτων
 Αἵματος ἀπρέπειαν τίειλον. ἔτι (εἰ χρεὶς
 Στερομῶν φίλων τύμμα τύμμα τίσαι.

Ιαμβοί.

ΚΛ. Καὶ τίνδ' ἀκύνεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
 Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παρθὸς δίκην,
 Ἀτὴν, ἐριννύθ', αἴσι τίνδ' ἔσφαζ' ἐγὼ,
 Οὐ μοι φόβος μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν,
 Ἐως ἂν αἴθῃ πῶρ ἐφ' ἐσίας ἐμᾶς
 Αἰγιδος, ὡς τὸ παρόθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.

1440

Οὔτε

Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀπῶς ἢ μικρὰ θράσυνε.
 Κεῖται γυναῖκός τῆσδε λυμανήριος,
 Χρυσήδων μείλιγμα τῷ ὑπ' Ἰλίῳ.
 Ἡ τ' ἀχμάλως ἦδε καὶ τερασκόπος,
 Καὶ κοινόλεκτρος τῷδε, Διοφάηλόγος
 Πιστὴ ξύνδνος, ναυτίλων δὲ Σελημάτων
 Ἰσοτρίβης. ἄτιμα δ' ἐκ ἐπραΰατην.
 Ο μὲν γὰρ ὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνε δίκην,
 Τὸν ὕστατον μέλψατα θανάσιμον γόνον,
 Κεῖται φιλήτωρ τῷδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγν
 Εὐνῆς παροφόνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α΄.

ΧΟ. Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχῃ, μὴ περιώδυνος,
 Μὴδὲ δεμνιοτήτης,
 Μόλοι τὸν αἰὲ φέρων ἐν ἡμῖν
 Μοῖρ' ἀτέλεστον ὕπνον, δαρμύτος
 Φύλακος ἀμφεστάτης, καὶ
 Πολλὰ τλάνης γυναῖκός διαί;
 Πρὸς γυναῖκός δ' ἀπέφθιτεν βίον.

Ἀνάπαυτοι.

Ἰὼ, παρὰ νόμους Ελένα μία τὰς πολλὰς,
 Τὰς πάντῃ πολλὰς ψυχὰς
 Ολέσας ὑπὸ Τροίᾳ.
 Νῦν δὲ τελείαν πολύμνασον
 Ἐπὶ νηδίσῳ δι' αἶμ' ἀνιπλον.
 Ἥτις ἦν τότε ἐν δόμοις
 Εἰς ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. Μὴδὲν θανάτῳ μοῖραν ἐπ' ἄχῃ
 Τοῖσδε βαρυθεῖς.
 Μὴδ' εἰς Ελένην κότον ἐκρέψης,
 Ὡς ἀνδρὸς ἐταίρ', ὡς μία πολλῶν

Αὐτῶν

Ille eni
 Jacet n
 Chryse
 Et haec
 Et huius
 Fida co
 Classea
 Ille qui
 Extrem
 Jacet h
 Cupedi

Ch.
 Neque
 Appule
 Parca i
 Custod
 Perpetu
 Ob mul

O iniqu
 Multas
 Perdidit
 Nunc v
 Desflor
 Talis e
 Eris vir

CL.
 Hiscen
 Neque
 Tanqua

Ille enim nobis scutum haud parvum confidentiae.

Jacet mulieris hujus (*i. e. mei*) pestis,

Chryseidum ad Ilium deliciae ;

Et haec captiva oraculaque effutens,

Et huic consors tori, divinatrix

1450

Fida concubina, apud transtra nautica

Classcaria verna : inhoneste non se gesserunt (*sc. moriendo.*)

Ille quidem ita : haec vero, cygni instar,

Extremum modulata funebrem lessum,

Jacet hujus amasia, mihi vero adduxit

Cupedias ad mei lecti delicias.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Heu ! aliqua repentina, non dolore afficiens,

Neque lectum servans,

Appulerit semper afferens nobis

Parca interminabilem somnum, caeso

1460

Custode benignissimo (*regni*) et multa

Perpresso mulieris ergo ;

Ob mulierem vero vitam perdidit.

ANAPAESTI.

O iniquam Helenam, una quae multas,

Multas admodum animas

Perdidisti ad Trojam !

Nunc vero nobilem memorabilem (*Agam. animam*)

Deflorasti per caedem inexpiabilem.

Talis erat tunc in aedibus

Eris viri domitrix aerumna.

1470

CL. Nequaquam mortis sortem exopta

Hisce gravatus ;

Neque in Helenam iram convertas,

Tanquam viriperdam, ac si una multorum

virorum

Virorum animas Graecorum perdens,
Intolerabilem dolorem effecerit.

ANTISTROPHE I.

CH. O Genie, qui gravis incumbis in has aedes
Et in geminos Tantalidas,
Robur par animis mulierum
Cor meum vellicans confirmas.
Super corpore vero instar
Corvi invisī sistens, nefarie
Hymnum canere gloriaris.

ANAPAEESTI.

CL. Nunc autem correxisti oris sententiam,
Illum tricubitalem
Genium hujus profapiae incalans :
Ab illo enim amor sanguinem effundendi
In visceribus alitur, priusquam sedarit
Antiquum piaculum, fanies recens.

STROPHE 2.

CH. Certe magnam hisce aedibus
Genium et ira gravem laudas.
Heu ! heu ! mala laus damnosae
Et insatiabilis fortunae !
Eheu a Jove,
Omnium autore, omnium effectore !
“ Quid enim mortalibus absque Jove perficitur ?
“ Quid horum non a Deo est decretum ?

ANAPAEESTI.

Heu ! heu !
Rex, rex, qui te deslebo ?
Amica e mente quidnam dicam ?

Αἰδρῶν
Αἰδρῶν

XO

Διφύει

Κράτος

Καρδία

Επὶ δὲ

Κόρακος

Τυφών

ΚΑ

Τὴν τρι

Δαίμονα

Εκ τῆς

Νέστῃ τῇ

Τὸ πάλιν

XO.

Δαίμονα

Φῶν, φε

ῆς τὴν

ὡς τὸ δὲ

Παναγία

“ Τί δὲ

“ Τί τ

ὡς, ὡς,

Βασιλεῦ

Φρενὸς ἐ

Vo

1480

1490

1500

Jaces

Ἀνδρῶν ψυχὰς δαναῶν ὀλέσασ',
 Ἀΐδαλον ἄλγος ἔπραξεν.

Ἀντιστροφή α΄.

ΧΟ. Δαῖμον, ὃς ἐμπίπλεις δώματι καὶ
 Διφυῖσι Ταῖθαλίδασι,
 Κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
 Καρδίᾳ δικλὸν ἐμοὶ κραΐνεις.
 1480
 Ἐπὶ δὲ Σώματος δίκαν μοι
 Κόρακος ἐχθρῷ σαθεὶς ἐκνόμω
 ὕμνον ὑμνεῖν ἐπ' ἄχῃ).

Ἀνάπαυσοι.

ΚΛ. Νῦν δ' ὄρθωτας Σώματος γνώμην,
 Τὴν τριτάχον
 Δαίμονα γῆρας τῆσδε κικλήσκων.
 Ἐκ τῷ γ' ἔρωσ ἀμαθολοιχὸς
 Νείρι τρέφε', πρὶν καταλῆξαι
 Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Στροφή β΄.

ΧΟ. Ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
 Δαίμονα καὶ βαρύνειν ἀνέεις.
 Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
 ρᾶς τύχας ἀκορέσθ·
 Ἰὼ ἰὼ διαὶ διὸς
 Παναγτίῃ πανεργέτα.

1490

" Τί γ' βροτοῖς ἀνὰ διὸς τελεῖται;
 " Τί τῶν ἔ' θεόκρατον ἐσιν;

Ἀνάπαυσοι.

Ἰὼ, ἰὼ,
 Βασιλεῦ, βασιλεῦ πῶς (εὖ) δακρύσω;
 Φρεῖός ἐκ φιλίας τί ποτ' ἔπω;

VOL. II.

Ο

1500

Κεῖται

Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷ-
 δ' ἀσεβῇ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
 Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελά-
 θερων, δολίῳ μὲν δαμείς
 Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνω.

ΚΛ. Αὐχεῖς εἶναι τόδε τῦρσον ἐμόν.

Μηδ' ἐπιλεχθῆς *

Αγαμεμνονίαι εἶναι μ' ἄλοχον.
 Φανταζόμενος δὲ γυναῖκι νεκρῇ
 Τῷδ' ὁ παλαῶς δριμύς ἀλάστωρ,
 Ατρείως χαλεπῷ θοινατῆρος,
 Τόνδ' ἀπέτισεν,
 Τέλειον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Ως μὲν ἀνάγχιος εἶ
 Τῷδε φόνε, τίς ὁ μαρτυρήσων;
 Πῶ, πῶ; παλρόθεν δὲ (ὕλλή-
 πλωρ ἧμοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
 Βιάζεσθ' ὁμοσπόροις
 Ἐπὶ ῥοαῖσιν αἱμάτων
 Μέλας Ἀρης· ὅποι δὲ καὶ παρθένων
 Πάχνα κυροβόρῳ παρέξει.

Ἀνάπαυτοι.

Ἰὼ, ἰὼ,
 Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
 Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφασμάτι τῷ-
 δ' ἀσεβῇ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
 Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελά-
 θερων, δολίῳ μὲν δαμείς

1510

1520

Ex

Jaces araneae in tela
 Hac impia morte animam expirans,
 Hei mihi, mihi hunc lectum in-
 dignum ! doloſo fato domitus
 A manu ancipiti telo (*inſtructa.*)

CL. Dicis meum eſſe hoc opus :
 Sed ne dicas

Me Agamemnonis conjugem fuiſſe.
 Aſſimilatus vero uxori mortui
 Hujus priſcus torvus alaſtor,
 Atrei diri epulato-
 Hunc punivit,
 Perfectae aetatis virum ſuper juvenibus maſtans.

1510

ANTISTROPHE 2.

CH. Quod autem inſons es
 Hujus caedis, quis teſtis (*erit?*)
 Ubi, ubi eſt ? ut patri adjutor
 Fiat alaſtor.
 Violatur vero cognatis
 Sanguinis profluviis
 Niger Mars (*i. gladius*) ubi etiam progreſſus
 Saniem nativoram praebebit.

1520

ANAPAESTI.

Heu ! heu !
 Rex, rex, qui te deſſebo ?
 Amica e mente quid dicam ?
 Jaces araneae in textura
 Hac impia morte animam expirans,
 Hei mihi, mihi hunc lectum in-
 dignum ! doloſo fato domitus

O 2

A ma-

A manu ancipiti telo (*instructa.*)

CL. Mortem haud indignam arbitror

Huic contigisse :

Neque enim ille insidiosam cladem

Aedibus intulit ; sed meum ex ipso

Germen sublatum, multum desletam

Iphigeniam cum indigne affecerit,

Digna passus est, nihil in inferno

Glorietur, gladio inflata

Morte luens quae prior perpetravit.

STROPHE 3.

CH. Incertus sum animi, consilii expers,

Solertem curam

Quonam dirigam, labente domo.

Timeo vero imbris cruenti sonum domum labefactantem ;

Definit enim guttatim cadere.

Vindictamque in rem aliam atque aliam acuit damnosus

Ad alias aliasque cotes fatum.

ANAPAEI.

SE. Heu, terra, terra !

Utinam me excepisses antequam hunc vidissem

Latera argentea habentis

Loculi nunc humile possidentem cubile.

Quis eum sepeliet ? quis lacrymabitur ?

An tu hoc facere

Sustinebis quae tui ipsius occidisti virum,

Ut ejus animam lugeas, ingratham

Gratiam pro facinore

Magno injustoque praestitura ?

SE. Quis sepulchrale

1530

1540

1550

Elo-

Εκ Χ^ε
ΚΑ

Τῶδε

Οὐδὲ γ

Οἴκοισι

δ' ἔρπος

Τ' Ἰφιγ

Ἀζία σ

Μεγαλ

Θανάτ

ΧΟ

Εὐπάλ

Οπα τ

Δίδουκα

Τὴν αἴμ

Δίκη δ

Πρὸς ἄ

ΗΜ

Εἰθ' ἐμ

Ἀργυρο

Δροίτα

Τίς ὁ Σ

Η (ὦ τ

Τλήση,

Αττικω

Χάριν α

Μεγάλα

ΗΜ

Εκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμενῳ.

ΚΛ. Οὐτ' ἀνελάθερον οἶμαί θάνατον

1530

Τῷδε γνέσθαι.

Οὐδὲ γὰρ ἔτος δολίαν ἄτην

Οἴκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τῷ-

δ' ἔργος αἰεθὲν τὴν πολυκλαυτὴν

Τ' Ἰριγύειαν ἀνάξια δράσας,

Ἀξια πάχων, μηδὲν ἐν ἄδῃ

Μεγαλαυχείῳ, ξιροδηλήτῳ

Θανάτῳ τίσας ἄπερ ἤρξεν.

Στροφὴ γ'.

ΧΟ. Ἀμηχανῶ, φροντίδων τερηθεῖς,

Εὐτάλαμνον μέριμναν,

1540

Οὔτα τράπωμαι, πῖττονίλος οἶκον.

Δίδωκα δ' ὄμβρον κλύπον δομοσφαλῇ

Τὴν αἵμαληρόν· ψεκᾶς δὲ λήγῃ.

Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγῃ βλάβης,

Πρὸς ἄλλας θηγάτας μοῖρα.

Ἀνάπαιστοι.

ΗΜ. Ἰὼ, γᾶ, γᾶ,

Εἴθ' ἐμ' ἐδέξω πρὶν τότ' ἐπιθεῖν

Ἀργυροίχῃ

Δροίτας νῦν κατέχοιλα χαμᾶναι.

Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;

1550

Ἢ σὺ τόδ' ἔρξαι

Τλήστ', κλείνας' ἄνδρα τὸν αὐτῆς,

Ἀπικνωύσαι ψυχὴν, ἄχαριν

Χάριν ἀντ' ἔρῃω

Μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;

ΗΜ. Τίς δ' ἐπιτύμβιος

Ἀῖος

Αἴνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
 Σὺν δακρύοισιν ἰάπλων
 Ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσῃ;

ΚΛ. Οὐ (εὖ περὶ τὸ μέλημα λέγειν
 Τῷτο· πρὸς ἡμῶν κάππῃσι, κάτθανε.
 Καὶ καταθάψομεν
 Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν ἢ ἐξ οἴκων,
 Ἀλλ' Ἰφιθῦειαν· ἵν' ἀσπασίως
 Θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
 Πατέρ' ἀνιᾶσασα πρὸς ὠκύπορον
 Πόρθμά μ' ἀχέων
 Περὶ χεῖρα βαλῶσα φιλήσῃ.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Ονειδος ἦν τόδ' ἀντ' ὀνειδῆς.
 Δύσμαχα δ' ἔσι κρῖται.
 Φέρει φέροντ', ἐκλίνῃ δ' ὁ καίνων.
 Μίμνῃ δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
 Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Δέσμιον γ'
 Τίς ἂν γονὰν ῥᾶον ἐκβάλοι δόμων;
 Κεκόλλη) γῆρος περσάψαι.

Ἀνάπαυσοι.

ΚΛ. Ες τόνδ' ἐνέβη ζὺν ἀληθείᾳ
 Χρησμόν. ἐγὼ δ' ἔν
 Εθέλω δαίμοσι τῷ Πλεισθενιδᾷ
 Ορκὺς δευδύα, τάδε μὲν σέρβειν,
 Δύσλητά περ ὄνθ'. ὁ δὲ λοιπὸν, ἰόν-
 τ' ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γῆρεάν
 Τρίβειν θανάτοις αὐθένευσιν.
 Κτεάνων τε μέρος βαλὼν ἐχῆστη
 Πᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἀλληλοφόνους

1560

1570

1580

Μαχίας

Elogium
 Cum la
 Mentis
 CL.
 Istam :
 Et sepe
 Non cu
 Sed Iph
 Filia, u
 Patri o
 Traje
 Manun

CH.
 Difficil
 Aufere
 Et ma
 Ut pati
 Prolem
 Agglut

CL.
 Oracul
 Velim
 Juram
 Esti to
 Migran
 Conte
 Possess
 Mihi c

Elogium in virum divinum

Cum lacrymis mittens

Mentis sinceritate panget?

1560 CL. Haud tibi convenit curam dicere

1560

Istam: per nos cecidit, interiit:

Et sepeliemus

Non cum domesticis luctibus,

Sed Iphigenia eum lubenter

Filia, uti decet,

Patri obvians ad rapidum

Trajectum moerorum (*Acherontis* sc.)

Manum circumjiciens osculabitur.

ANTISTROPHE 3.

CH. Probrum vicissim succedit probro.

Difficilia vero sunt haec judicatu.

1570

1570 Auferentem aufert, luit vero qui interficit.

Et manet eum, in tempore manente Jove,

Ut patiatur qui fecit (*malum*;) nam legitimam

Prolem suam quis facile deturbaret domo?

Agglutinatur enim genus attiguum.

ANAPAESTI.

CL. In hunc supervenit vere

Oraculum. Ego igitur

Velim, Genio Plifthenidarum

Juramento dato, his quidem contenta esse,

Etsi toleratu difficilia sint; dum de caetero ille

1580

1580 Migrans ex hisce aedibus aliam familiam

Conterat in-se-illatis mortibus.

Possessionum autem partem modicam modo habeam,

Mihi omnino sufficit, cum se-invicem-perimentes

Infra-

Infanias domibus abegerim.

I A M B I.

A E. O lucem hilarem diei vindictam afferentis !

Jam tandem dicerem mortalium ultores
Deos desuper speculari terrae mala,
Cum viderim textis in peplis furiarum
Virum hunc jacentem grate mihi,
Manus paternae lucentem dolos.
Atreus enim terrae hujus princeps, illius pater,
Thyestem patrem meum, ut aperte dicam,
Et ipsius fratrem, litigans cum eo de imperio,
Exulare fecit ex urbe atque aedibus.
Et supplex ad domum rediens
Miser Thyestes, fortem invenit securam,
Ne moriens cruentaret paternum solum.
Pro Xenii enim hujus pater impius
Atreus, alacriter potius quam amice, patri
Meo (viscerationis diem hilariter agere
Simulans) exhibuit convivium carnum puerilium.
Pedum quidem plantas et manuum extremos pectines
Occuluit seorsim ab iis qui viritim assidebant.
Accipiens autem statim ex ignorantia partes haud agnosce-
das,

Comedit cibum, ut vides, generi insalutarem.
Et postea agnoscens facinus inhonestum
Valde ejulavit, reciditque caedem cupiens,
Mortem vero intolerabilem Pelopidis imprecatur,
Coenam calce cum diris juste petens.
Ita periit universa Plisthenis profapia.
Ob hanc causam occisum hunc videre tibi licet.
Et hujus caedis ego justus confarcinator.
Decimum tertium enim me (*filium*) simul cum aerumnoso
patre

Expellit

Μαρία

Α

Φαίνη

Θεός

Ιδών

Τὸν αἶ

Χερός

Ατρεΐδ

Πατρός

Αὐτῷ

Ηρόφνη

Καὶ α

Τήμα

Τὸ μὴ

Αὐτῷ.

Ατρεΐδ

Τῷ μὲ

Διόν,

Τὰ μὲ

Εἰρηπ

Ασημα

Εδὲ β

Καπτε

Ωμαξ

Μίρον

Δακίω

Οὐτως

Εκ τῷ

Καγῶ

Τρίτον

Vo

Μανίας μελάρων ἀφελύσθη.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Ω φέγλος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου.

Φάην ἂν ἦδη ἱὺν βροτῶν τιμαόρους

Θεὸς ἄνωθεν γῆς ἐποπιδέειν ἄχῃ,

Ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις ἐρινύων

Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλος ἐμοί,

Χερὸς παλρώας ἐκλίνοντα μηχανάς.

Ατράς γδ' ἄρχων τῆσδε γῆς, τέττε πατήρ.

Πατέρα Θυέσην τὸν ἐμὸν, ὡς τερῶς φράσαι,

Λύτῃ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτῃ,

Ἠιδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.

Καὶ περὶ ῥόπαμος ἐσίας μολὼν πάλιν

Τλήμων Θυέσης, μοῖραν εὖρετ' ἀσφαλῆ,

Τὸ μὴ θανὼν παλῶον αἰμαῖζα πέδον

Λύτῃ. Ξένια δὲ τῆδε δύσθεος πατήρ

Ατράς, περθύμως μᾶλλον ἢ φίλος, παλρί

Τῷ μῶ, κρεουργὸν ἡμαρ' ἀθύμως ἄγειν

Δικῶν, παρέχε δαῖτα παιδίων κρεῶν.

Τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρας κλένας

Εἰλυπ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμερος.

Απῆμα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοία λαβὼν,

Εὐδι βορὰν ἄσῳλον, ὡς ὀρεῖς, γῆρι.

Κἄπειτ' ἐπιγνὺς ἔρπον καὶ καλᾶσιον,

Ωμῶξεν ἂν, πίπλει δ' ἀπο σφαγῆς ἐρῶν,

Μύρον δ' ἄφερπον Πελοπίδας ἐπ' ἄχῃ,

Λάκισμα δείπνῃ ξυνδίκως τιθεὶς ἄρᾳ.

Οὕτως ὀλέσθη πᾶν τὸ Πλειοδένης γῆρος.

Εκ τῶνδ' εἰ πεσόντα τίνδ' ἰδεῖν πάρα.

Καὶ γὰρ δίκμος τῆδε τῷ φόνῃ ραφάς.

Τρίτον γδ' ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ παλρί

VOL. II.

P

Συγε

Συγελαυόνι τυτθὸν ὄντ' ἐν παργαίοις.
 Τραφένια δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
 Καὶ τῷδε τάνδρὸς ἡφάμην θυράος ὦν,
 Πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβελίας.
 Οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
 Ἰδόντα τῷτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγιοδ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν ἐ σέβω.
 Σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἐκὼν κατὰ κλισίαν,
 Μόνος δ' ἔποικλον τόνδε βυλευσάμ φόνον.
 Οὐ φημ' ἀλύζειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
 Δημορρίφεις, Σάφ' ἴασι, λασίμους ἀράς.

ΑΙ. Σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρῃ παυσήμενος
 Κώπῃ, κρατύνων ἥδ' ἐπὶ ζυγῷ δορός;
 Γνώσῃ, γέρον ὦν, ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ
 Τῷ τηλικύτῳ, ζωφρονεῖν εἰρημύον.
 Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας, αἶ τε νῆσιδες
 Δύα, διδάσκειν ἐξοχώτατ' φρενῶν
 Ἰατρομάνεις. ἔχ' ὅρας ὄρων τάδε;
 Πρὸς κέντρα μὴ κἀκίριζε, μὴ πῆσας μογῆς.

ΧΟ. Γύναι, σὺ τὰς ἡκούας ἐκ μάχης νέον
 Οἰκυρὸς ἄνῃν ἀνδρὸς ἀγχύνουσ' ἅμα,
 Ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβέλδσας μόρον;

ΑΙ. Καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἀρχηγμῆ.
 Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 Ο μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογῆς χαρᾶ,
 Σὺ δ' ἐξορίνας ἡπίοις ὑλάσμασιν
 Ἀξή· κραλῖθεις δ' ἡμερώτερος φανῇ.

ΧΟ. Ως δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔση,
 Ος ἐκ, ἐπειδὴ τῷ δ' ἐβέλδσας μόρον,
 Δραῖσθαι τόδ' ἔρπον ἐκ ἔτλης αὐτοκλόνως;

ΑΙ. Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναῖκός ἦν λαφῶς.

Expell
 Educat
 Atque
 Omne
 Ita jan
 Cum v
 CH.
 Tu ve
 Et quo
 Nego o
 Appor
 EG.
 Remo,
 Scies,
 Adulta
 Vincul
 Calami
 Medica
 Ne cor
 CH.
 Domi
 Viro I
 . AE.
 Orphe
 Ille en
 Tu ve
 Ducer
 CH.
 Qui, c
 Facinu
 AE.

165

163

164

Eγ

Expellit cum, effem parvulus in fasciis.

Educatum autem me reduxit iustitia.

Atque hunc quidem virum ego tetigi etiam cum foris effem,

Omnem connectens atrocis consilii artem.

Ita jam pulcrum est mihi vel mori,

Cum viderim illum vindictae in septis.

1620

CH. Aegisthe, contumelia afficere in malis haud laudo.

Tu vero virum hunc quod voluntarie occideris ais,

Et quod solus miserandam hanc consulueris caedem.

Nego evitaturum in iudicio caput tuum

A populo jactatas cum lapidatione diras; hoc certo scito.

E. G. Tune haec profers inferiori assidens

Remo, dum ii qui in transstro sunt rerum potiuntur?

Scies, senex cum sis, quod admoneri grave

Adultae aetatis viro, cum ut modeste te geras ante dictum sit.

Vinculum autem et senectas, et famelicae

1630

Calamitates, ad instruendum optimae animi

Medicae. ecquid haec videns nihil vides?

Ne contra stimulos calcitres, ne patiendo labores.

CH. Tune ergo, mulier, e bello nuper redeuntis

Domi manens lectum viri dehonestans, etiam

Viro Imperatori hanc designasti mortem?

A. E. Et haec quidem verba planctuum principia.

Orpheo vero linguam habes contrariam:

Ille enim omnia attraxit vocis suavitate;

Tu vero irritans stolidis latratibus

1640

Ducis, devictusque mansuetior apparebis.

CH. Quomodo tu mihi rex Argivorum eris,

Qui, cum illi mortem destinaras,

Facinus ipsemet propria manu patrare non ausus es?

A. E. Quoniam dolo agere plane muliebre est opus:

Et ego suspectus hostis antiquus fui.
 Verum ex hujusce viri facultatibus conabor
 Civibus imperare; atque immorigerum
 Vinciam gravibus catenis, ut non funalem se praeponentem
 Lascivientem pullum: quin invisis tenebris 1650
 Fames cohabitans cum mansuetum videbit.

CH. Quid vero virum hunc ex animi timiditate
 Ipsemet non occidebas? at simul foemina
 Regionis deorumque patriorum piaculum
 Interfecit. Orestes num alicubi lucem videt,
 Ut huc reversus benevola fortuna duce,
 Utriusque fiat occisor fortissimus?

T R O C H A I C I.

AE. At quoniam videris hoc facere atque dicere, cito cognosces.

CH. Eia, amici manipulares, opus hoc non procul.
 Eia, quilibet gladium districtum praeparet. 1660

AE. Atqui etiam ego gladio districto haud renuo mori.

CH. Suscipientibus dicis te moriturum: fortunam autem
 interrogabimus. (mulemus.)

CL. Nequaquam, o charissime virorum, mala malis cu-
 Verum et haec multa infortunia egerere cupido est:
 Calamitatum enim satis experti sumus; neminem cruentem
 Ite, o fenes, domum vestram fato destinatam (mus.
 Antequam patiamini: conveniebat occasione nos facere id
 quod fecimus.

Si autem quid laborum fuerit, horum satis haberemus,
 Daemonis ira gravi infaeliciter percussi.

Sic se habet mulieris sententia, si quis discere dignetur. 1670

AE. Sed hos stultam linguam ita dilatare,
 Et projicere ejusmodi verba daemonas tentantes,
 Moderata a sententia depellere Imperantem non est ferendum.

CH. Argivis absit viro adblandiri malo.

AE.

Εγὼ δ' ὑποπλος ἐχθρὸς ἢ παλαμῆμης.
 Ἐκ τῶνδε τῶδε χρημάτων πειράσομαι
 Ἀρχειν πολὶτῆ· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
 Ζῆζω βαρείας ἔτι μὴ (εἰρασφόρον
 Κριθῶν) αὖ πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφίλης κότω
 Λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐτόψε).

1650

ΧΟ. Τί δὴ τὸν ἄνδρα τὸνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν, γυνὴ
 Χῶρας μίασμα καὶ θεῶν ἐλχωρίων
 Ἐκείν'. Ορέσσης ἀρά πεν βλέπει φάος,
 Ὅπως καλὴλθὼν δεῦρο πρῶμῳεὶ τύχη,
 Λιμοῖν γῆν) τοῖνδε παλακρατῆς φονδῆς;

Τροχᾶιοι.

ΛΙ. Ἀλλ' ἐπεὶ δοκῆς τὰδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώση τάχα.

ΧΟ. Εἶα δὴ φίλοι λοχίται τῆρτον ἔχ' ἐκὰς τόδε.

Εἶα δὴ, ξίφος πρὸκωπον πᾶς τις ἀτρεπιζέτω. 1660

ΛΙ. Ἀλλὰ καὶ γὰρ μὴν πρόκωπος ἐκ ἀνάνομας θανεῖν.

ΧΟ. Δεχομῶσις λέγεις θανεῖν (εἰ· τὴν τύχην δ' ἐρύμεθα.

ΚΛ. Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσω μὴ κακὰ.

Ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύσνηνον ὁ ἔρως·

Πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπαρχε· μηδὲν ἡμαλώμεθα.

Στείχετε δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμῶν τῶνδε

Πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα κατὰ χρόνῳ τὰδ' ὡς ἐπράξαμεν.

Εἰ δέ τοι μόχθων γῆροιο, τῆρ δ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,

Δαίμονος χολῇ βαρεία δυστυχῶς πεπλημῶροι.

Ὡδ' ἐχ' λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. 1670

ΛΙ. Ἀλλὰ τῶνδε μοι μάλαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι,

Καὶ βαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονας πεπρωμῶν,

Σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτῆτον κρατῆν.

ΧΟ. Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα πρὸς αἴγειν κακόν.

Α Ι.

ΑΙ. Αλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑτέρασιν ἡμέρας μέτειμ' ἔτι.

ΧΘ. Οὐκ, εἰάν δαίμων Ορέστην δεῦρ' ἀπ' Ἀθύνῃ μολεῖν.

ΑΙ. Οἶδ' ἐγὼ φάγοντας ἄνδρας ἐλπίδας Ἰταμίδας.

ΧΘ. Πράσσε, πιαίνε, μιάνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙ. Ἰδοι μοι δώσων ἅποινα τῆσδε μορβίας χάριν.

ΧΘ. Κόμπασον θαρρῶν, ἀλέκλωρ ὥσπερ θηλείας πέλας.

ΚΛ. Μὴ προσιμήσης μάλαων τῶνδ' ὑλασμάτων.

Καὶ σὺ θήσομαι κρατῆνι τῶνδε δωμάτων.

ΑΙΣΧΥ.

AE. Verum ego extremis in diebus tibi adero.

CH. Minime, si Deus Orestem huc ut revertatur dirigat.

AE. Novi ego extorres viros spem depascentes.

CH. Facito, floresce, contaminans justitiam; siquidem tibi copia est.

AE. Scito te daturum mihi poenas hujus stultitiae ergo.

CH. Gloriare confusus, tanquam Gallus prope gallinam.

CL. Ne tanti facias inanes hos latratus; Egomet 1681

Et tu pulchre rem administrabimus, hisce imperantes aedibus.

E U M E.

A

E

Vo

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ
Ε Υ Μ Ε Ν Ι Δ Ε Σ.

Υ

ΟΡΕ
νύα

αὐτὴν τῇ
τας δὲ Ε
αἰτέρω

ΟΡΕΣ
tem
enfus est
es. Apu

ΤΑ

ΠΘ

ΑΠΟ

ΟΡΕΣ

ΚΑΥΤ

έσολο

ΚΟΡΟ

ΑΘΗ

ΠΡΟΠ

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Εριν-
νύων, βελῇ Απόλλωνος παρεγγύει εἰς Αθήνας εἰς τὸ
ἄγρον τῆς Αθηνᾶς· ἥς βελῇ νικήσας, κατήλθεν εἰς Ἀργος.
ταῖς δὲ Εριννύας πρᾶυνας, πρῶτηγόρασεν Εὐμειδῆς. παρ'
ἑτέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ORESTES Delphis a Furiis obsessus, Apollinis consilio Athenis
templum Minervae accessit; cujus consilio victor evadens, re-
versus est Argos. Furias autem cum placasset, nominavit Eumeni-
des. Apud neutrum habetur haec fictio.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ θεοῦτις.	PYTHIAS vates.
ΑΠΟΛΛΩΝ.	APOLLO.
ΟΡΕΣΤΗΣ.	ORESTES.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΕΣΤΡΑΣ ἑίδολον.	Umbra CLYTEMNE- STRAE.
ΧΟΡΟΣ Εὐμειδῶν.	CHORUS Furiarum.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.	DEDUCTRICES.

Προλογίζει ἡ θεοῦτις.

E U M E N I D E S.

I A M B I.

P Y.

EQuidem primum precibus hisce veneror Deorum
 Primam vatem, Terram : post hanc vero, Themis ;
 Haec nimirum a matre secunda huic insedit
 Oraculo, ut fertur. in tertia autem
 Sorte, volente ea, nec invito quoquam,
 Titanis, alia Terrae filia, sedit
 Phoebe ; haec vero dedit natale donum
 Phoebo, et nomen habet a Phoebe denominatum.
 Linquens autem lacum, et Deliam petram,
 Appellens ad littora Palladis naves excipientia,
 Ad hanc terram accessit, et Parnessi sedem.
 In pompa vero deducunt eum, et plurimum colunt
 Vias excindentes filii Vulcani, terram
 Horridam reddentes frugiferam.
 Advenientem vero eum valde honorat populus,
 Delphusque rex regionis hujusce gubernator.
 Jupiter autem animum ejus divina afflans arte,
 Hunc quartum statuit vatem in folio :
 Jovisque patris propheta est Loxias.
 Hos precibus initio invoco Deos.
 Pallas autem Pronaea in sermone celebratur.
 Veneror etiam Nymphas, ubi Corycia petra
 Cava, avium amans, Daemonum habitaculum.
 Bacchus vero locum possidet, neque oblita sum,
 Ex quo Bacchis in praelio dux fuit Deus,
 Instar leporis Penthei mortem inferens.

Plisique

ΠΥ.
 ΠΡ.
 Τ.
 Η δὲ τ.
 Μαρτ.
 Λίχι.
 Τιτανί.
 Φίση.
 Φίση.
 Λίτων.
 Κίλας.
 Ες τὴν.
 Πίμπυ.
 Κελθ.
 Αἰνμερ.
 Μολόν.
 Δελφός.
 Τίχνης.
 Λοξίας.
 22 Δίος.
 Τέτης.
 Παλλά.
 Σίβα.
 Κίλη.
 Βούμης.
 Εξ ὅτε.
 Λαγυ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ιαμβοί.

ΠΥ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν Ἀχῆϊ τῇδε πρεσβῆω θεῶν
τὴν πρῶτομαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,

Ἡ δὲ τὸ μῆλός δατέρει τὸδ' ἐξέλο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τις. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Ἀχῆϊ, Δελφῆς, ὅδε πρὸς βίαν τινός,
Τιτανίς, ἄλλη παῖς χθονός, καθέζετο
Φοῖβη, δίδωσιν δ' ἡ Ἰσμήθλιον δόσιν
Φοῖβω· τὸ Φοῖβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
Κίλας ἐπ' ἀκλῆς ναυπόρος τὰς Παλλάδας,
Εἰς τίνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσῆ θ' ἔδρας.

Πέμπυσσι δ' αὐτὸν ἔβριζον μέγα
Κελδοποιοὶ παῖδες Ἠφάστῃ, χθόνα
Ἀἰμέρον τιθέντες ἡμερωμόρην.

Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Βελρὸς τε χώρας τῆσδε πυρμυήτης ἀναξ.

Τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθεὸν κλίσας φρένα,
ἔει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισ·

ὡς πεφῆτης δ' ἐστὶ Λαξίας παῖρρος.

Τύττος ἐν Ἀχαιῆς προιμιάζομαι θεῖς.

Παλλὰς περναῖα δ' ἐν λόγοις πρεσβῆε).

ἔβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκίς σέετρα

Κοίλῃ, φίλοισι, δαμόνων ἀναστροφῇ.

Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, ὅδ' ἀμνημονῶ,

ἔξ ὅτε Βάκχαις ἐσθλὴν ἔγχευεν θεός,

Ἀλγὼ δίκην Πενθῇ καθάρραφας μόρον·

Πλείστ

Πλείεσσ τε πηγάς, ἢ Ποσειδῶνος κράτος
 Καλῶσα, ἢ τέλειον ὕψισον Δία.
 Ἐπεῖτα μάνις εἰς θρόνους καθιζάνω.
 Καὶ νῦν τυχεῖν με τῆς πρὶν εἰσόδων, μακρῶ
 Ἀριστα δοῖεν, κ' εἰ παρ' Ἑλλήνων τινές,
 Ἰτων πάλω λαχόντες, ὥς νομίζε'.
 Μανδύομαι γάρ, ὥς ἂν ἡγῆται θεός.
 Ἡ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δραχῆιν,
 Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμῳ τῆς Λοξίας,
 Ὡς μήτε λωκεῖν, μήτε μ' ἀκλαίνειν βάσιν.
 Τρέχω δὲ χερσὶν, ἢ ποδωκία σκελῶν.
 Δείσασα γὰρ γραῦς, ὕδεν, ἀντίπαυς μὲν ἔν,
 Ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυτεφεῖ μυχόν.
 Ὀρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μὲν ἄνδρα θεομουσῇ
 Ἐδραν ἔχοντα, πρῶτότατον, ἁμαλὶ
 Στάζοντα χεῖρας, ἢ νεοπαδὲς ξίφος
 Ἐχοντ', ἐλαφας δ' ὑψιγῆνητον κλάδον,
 Λήνῃ μεγίστῳ λωφρόνως ἐσεμμένον,
 Ἀργῆτι μαλλῶ. τῆδε γὰρ τρανῶς ἔρῳ.
 Πρῶτον δὲ τάνδρὸς τῆδε θαυμαστὸς λόχος
 Εὐδαί γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἡμέρος.
 Οὗτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.
 Οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
 Εἰδὼν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
 Δεῖπνον φερέσας· ἅπτεροι γεμῖν ἰδεῖν
 Αὐται, μέλαινα δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 Ρέγκῃσι δ' ἢ πλαστοῖσι φουσιάμασιν.
 Ἐκ δ' ὀμμάτων λείβῃσι δυσφιλῇ βίαν.
 Καὶ κόσμος ἔτε πρὸς θεῶν ἀγάμαλῃ
 Φέρειν δίκαιος, ἔτ' ἐς ἀνθρώπων τέγας.
 Τὸ φῦλον ἔκ ὅπῃα τῆσδ' ὀμιλίας.

Pliftiq
 Invoc
 Deind
 Et nu
 Quam
 Eant
 Vatici
 Atroci
 Iterum
 Ut neo
 Manib
 Trem
 Ego qu
 Video
 Sedent
 Stillat
 Tenen
 Lana p
 Albo v
 Coram
 Mulier
 Non m
 Sed ne
 Vidi en
 Coenar
 Nigrae
 Stertun
 Ex ocu
 Ornatu
 Aut in
 Gentem

Plurisque fontes, et Neptuni robur

Invocans, et perfectum altissimum Jovem.

Deinde vates in folio sedeo.

Et nunc quidem ut consequar priores introitus, 30

Quam auspicatissime concedant, et si qui a Graecis adsunt,

Eant sorte sortientes, ut moris est :

Vaticinor enim, quemadmodum dirigit Deus.

Atrocia profecto dicere, atrocia etiam oculis cernere,

Iterum me misit ex aedibus Loxiae,

Ut neque sustinere, neque attollere gradum valeam :

Manibus autem curro, non crurum velocitate.

Tremebunda enim anus, nihil, puero similis,

Ego quidem serpo ad recessum multis coronis redimitum.

Video autem virum in umbilico Diis invisum 40

Sedentem, contaminatum, a cuius manibus

Stillat sanguis, recens evaginatum gladium

Tenentem, et olivae praelongum ramum,

Lana praegrandi prudenter coronatum,

Albo villo. hic enim aperte eloquar.

Coram vero hocce viro admiranda cohors

Mulierum in foliis sedens dormit :

Non mulieres, verum Gorgonas dico.

Sed neque Gorgonum formis assimilabo :

Vidi enim illas pictas Phineos 50

Coenam auferentes : hae quidem sine pennis apparent,

Nigrae omnino abominandae.

Stertunt autem non fictis flatibus :

Ex oculis quoque distillant exosam vim.

Ornatufque talis, qualis neque recte ad Deorum imagines,

Aut in aedes hominum inferatur.

Gentem hujusce commercii nunquam vidi ;

Nec

Nec terra aliqua gloriatur hoc genus
 Nutrire sine damno, non ingemiscere ob labores.
 Abhinc jam harum aedium domino
 Ipsi Loxiae praepotenti curae sit.
 Medico-vates est et portentorum interpres,
 Aliisque aedium expiator.

AP. Non te prodam : usque ad finem vero tibi custos
 Prope altans, longe quoque absens,
 Inimicis tuis non fiam mitis.
 Et nunc quidem protervas hasce vides
 Somno captas. cadent abominandae virgines,
 Anus, filiae vetulae, quibuscum haud commiscetur
 Deorum quisquam, hominumve, aut ferarum :
 Malorum vero causa fuere : unde et malas
 Tenebras incolunt, Tartarumque subtus terra,
 Odia hominum Deorumque coelestium.
 Nihilominus fuge, neque labascas animus.
 Exagitabunt enim te per continentem longam
 Sine taedio errantem per terram,
 Perque mare, et urbes circumfluas.
 Ne ante fatigeris huncce demulcens
 Laborem : accedens vero ad urbem Palladis
 Sedeto, antiquum ulnis amplexus simulacrum :
 Ibique horum iudices delinientesque
 Sermones habentes, artificium inveniemus,
 Ut in aeternum ab his liber evadas laboribus.
 Ego enim persuasi te ut maternum corpus interficeres.

OR. Rex Apollo, nosti me injuriam non fecisse;
 Et quoniam nosti, ne me negligas.
 Robur tuum ad faciendum sat idoneum est.

AP. Memineris, nec timor opprimat mentem tuam.

Οὐδὲν
 Τρίσχι
 Τὰς τρεῖς
 Αὐτῶν
 Καὶ τὸν
 Καὶ τὸν
 ΑΠ.
 Εὐχὴς
 Εὐχόμενοι
 Καὶ τὸν
 Τινω.
 Τρεῖς
 Θέων τ
 Κακῶν
 Σκίτον
 Μισήμα
 Οὐκ ἔστι
 Εὐχῶν
 Εὐχῶν
 Ὑπὲρ τ
 Καὶ μὴ
 Πόνον
 Ὡς πα
 Καὶ καὶ
 Αὐθις
 Ὡς ἐς τ
 Καὶ γὰρ
 OP.
 Ἐπεὶ δ'
 Εὐχόμενοι
 ΑΠ.
 VOL.

Οὐ δὴ τις αἶα τῦτ' ἐπ' ἄχ' ἦρος

Τρέφουσ' ἀνατεί, μὴ μελασένειν πόνων.

Τὰρ τεῦθεν ἦδη τῶνδε δεσπότη δόμων

Αὐτῷ μελέω Λοξία μεγαθενεῖ.

Ἰαβρόμανις δ' ἐσὶ καὶ τερασκόπος,

Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠ. Οὗτοι περδῶσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ

Ἐλγὺς παρεςῶς, καὶ πρόσω δ' ἀποσατῶν,

Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς καὶ ἡρήσομαι πύπων.

Καὶ νῦν ἀλύσας τάσδε τὰς μάρβας ὁρᾷς

Ἰππῶ. πεισῦσαι δ' αἱ καλὰ πύργοι κόρα,

Πράγμ', παλαμὶ πᾶδες, αἷς καὶ μίγνυ

Θεῶν τις, ἔδ' ἄνθρωπος, ἔδ' ἄνθρωπος.

Κακῶν δ' ἕκαστι καὶ ἦρ' ἔσονται· ἐπεὶ κακὸν

Σκίτον νέμον, τάρταρόν δ' ὑπὸ χθονός,

Μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.

Οἷος δὲ φεύγε, μηδὲ μαλθακὸς ἦν.

Ἐλῶσι γὰρ καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς

Ἐβῶτ' ἀνατεί τὴν πλανοσιβὴ χθόνα,

Ἰπὲρ τε πόνον, καὶ περιρρύτας πόλεις.

Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βυκολέμενος

Πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πόλιν,

ἢ παλαμὴν ἄλκαθεν λαβὼν βρέτας,

Ἐκείνους δικαστὰς τῶνδε καὶ δεικλιήτας

Ἄνους ἔχοντες, μηχανὰς ἀρήσομεν,

Ὡς ἐς τὸ πάντεσσι τῶνδ' ἀπαλλάξαι πένων.

Καὶ γὰρ κτενεῖν σ' ἐπεισα μὴρῶν δέμας.

ΟΡ. Ἀναξ Ἀπολλόν, οἶδα μὲν τὸ μὴ δίκειν

Ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.

Ἄνους δὲ ποιεῖν εὖ φερέγυον τὸ σόν.

ΑΠ. Μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρέτας.

VOL. II.

R

Συ

Σὺ δ', αὐτάδελφον αἶμα καὶ κοινὸν πατὴρ,
 Ερμῇ, φύλασσε· κάρτε δ' ὦν ἐπώνυμος,
 Πομπᾶτος ἴοιτι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
 Ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
 Οὐκ ὠμόφρον βροτοῖσιν ἀπόμπῃ τύχη.

ΚΛ. Εὐδοιτ' ἂν, ὦν, καὶ καθάδεσάν τί δει;

ΕΙ. Εγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὥδ' ἀπήλιμασμένη

Ἀλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὥς μὲν ἔκτανον,
 Ονειδὸς ἐν φθιτοῖσιν ἔκ ἐκλείπει),
 Αἰχρῶς δ' ἀλῶμαι· πρηνέπῳ δ' ὑμῖν ὅτι
 Ἐχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο.

Παθῶσα δ' ἔτῳ δεινὰ πρὸς ἧς φιλιάτων,
 Οὐδεὶς ὑπὲρ με δαμύων μηνίει),
 Κατασφαγείσης πρὸς χειρῶν μήροκλόνων.
 Ορα δὲ πλεηγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.

“ Εὐδεσα γὰρ φρήν ὁμμασιν λαμπρύνει).

“ Εν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.

Ἡ πολλὰ μὲν δὴ ἧς ἐμῶν ἐλείξαίε,
 Χοάς τ' αἰόνες, νηφάλια μειλίσμαα,
 Καὶ νυκτίσεμνα δειπν' ἐπ' ἐχάρει πυρὸς
 Ἐθνον ὥραν ὑδενὸς κοινὴν δεῶν.

Καὶ πάντα ταῦτα λαῖξ' ὀρῶ παλῆμνα.

Ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβρὸν δίκην,

Καὶ ταῦτα κέφως ἐκ μέσων ἀρκυσάτων
 Ὄρυσεν, ὑμῖν ἐγκασιγλώφας μέγα.

Ἀκῶσθ' ὥς ἐλεξα τῆς ἐμῆς πέρι

Ψυχῆς, φρονησατ', ὃ κατὰ χθονὸς δεαί.

Ὅναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταμνήστρα καλῶ.

(ΧΟ. Μυθμός.)

ΚΛ. Μύζοιτ' ἂν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φάγων πρῶτω.

Φίλοις γὰρ εἰσιν ἔκ ἐμοῖς παυσίκορες.

(ΧΟ.

Tu vero, o Mercuri, fraternus sanguis et ab eodem patre,

Serva eum : merito nomen obtinens,

90

Deductor esto, hunc meum regens

Supplicem. veneratur Jupiter hanc venerationem

Provenientem mortalibus auspicata fortuna.

UM. Dormitisne? ohe, et quid opus est dormientibus?

CL. Ego vero a vobis hic neglectui habita sum

Inter cacteros mortuos, quod interfeci (*Agamemnonem*)

Probrum in mortuis non deficit.

Erro turpiter : vobisque dico quod

Maxime incusor ab hisce.

Passa adeo atrocia ab amicissimis,

100

Deorum nemo mei gratia irascitur,

Interemptae a manibus matricidis.

Contemplare vulnera cordis mei.

" Mens enim sopita visu perspicacior est.

" Interdiu vero mortalium satum non percipitur.

Multas profecto mearum liguriistis

Inferias absque vino fufas, sobria placamenta,

Et noctu venerandas coenas ad focum ignis

Mactavi, tempore nemini Deorum communi.

Et haec omnia cerno pedibus calcata.

110

Hic vero exultans aufugit, hinnuli instar,

Et leviter e mediis retibus

Exfiliit, vobis irridens admodum.

Audistis quae dixi de anima mea ;

Sapite, o sub terra Deae :

In somnio enim vos nunc Clytemnestra voco.

(CH. Ronchus.)

CL. Stertatis, vir autem aufugit procul.

Amicis enim non meis sunt supplices.

R 2

(CH.

(CH. Ronchus.)

CL. Valde somno capta es, nec deploras dolorem (*nostrum*).
Orestes vero, huiusce matris suae intersector, abiit.

(CH. Stertor.)

CL. Clamas, dormis, non exsurges statim?
Quod unquam a te factum praeterquam malum?

(CH. Stertor.)

CL. Somnus laborque proprii conjuratores
Dirae dracaenae robur abstulerunt.

(CH. Ronchus duplex, acutus.)

Cape, cape, cape, cape, dic.

CL. In somnio persequeris feram, clangis autem veluti
Canis curam laboris persequens.

Quid facis? exsurge, neque te vincat labor,
Neque ignores damnum somno facta ignava.
Doleas animo ob probra iusta.

Prudentibus enim instar stimulorum sunt.

Neque sanguineum spiritum promove
Vapore macerans ventris igne.

Persequere, marcescere (*eum*) fac secunda consecratione.

CH. Excita, excita, et tu hanc, et ego te.

Dormisne? exsurge, et excute somnum.

Videamus siquid hujus prooemii frustraneum sit.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Hei! hei! popax! injuriam passae sumus, amicae:

Multa quidem passa sum, et frustra, ego.

Passae sumus injuriam gravissimam, papae!

Malum non ferendum.

E retibus excidit, aufugit praeda.

Somno capta praedam perdi.

(ΧΟ. Μυλμός.)

120

ΚΛ. Αγαν ὑπνώσεις, κ' ἔκαστοι κίλεις πάθος·
 τῶν δ' ὀρέσῃς τῆσδε μὴρὸς οἴχῃ).

(ΧΟ. Ωλμός.)

ΚΛ. Ωλεις, ὑπνώσεις, ἔκ ἀνάσῃς τάχος;
 τί (οἱ σέπρακ') πρᾶγμα πλὴν τὰ χεῖν κακά;

(ΧΟ. Ωλμός.)

ΚΛ. Ὑπνος πόνος τε κύριοι (γνωμότα)
 αἰνῆς δρακῆνης ἐξεκίρηναν μῦθος.

(ΧΟ. Μυλμός διπλῆς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζε.

130

ΚΛ. Οἶαρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
 ὧν μερίμναν ἔποτ' ἐκλιπὼν πόνος.

τί θρᾶς; ἀνίσω, μή (εἰ νικάτω πόνος,
 καὶ ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνω.

ἀλγιστον ἦ παρ ἐνδίκῃς ὀνείδεσι.

τοῖς (ὥφροσιν γὰρ ἀντίκεινθ' αἶνε).

οὐδ' αἰμαλῆρὸν πνεῦμ' ἐπερίσασα τῷ

αἵματι καλῖχναίνουσα νηδύος πυρί.

αἶμα, μάρανε δατέροις δῶλμασιν.

ΧΟ. Εγχεῖρ' ἐγχειρὲς καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ (εἰ.

140

αἰδεις; ἀνίσω, καπολακίσεις ὕπνον,

δῶ μεθ' εἴ τι τῶδε φροιμὶν ματᾶ.

Ἀντιστροφία. Στροφή α'.

εἰ, εἰ, πόπαξ. ἐπάθομ' αἶμα, φίλα.

πολλὰ δὴ παθούσα καὶ μάτην ἐγώ.

ἐπάθομ' αἶμα δυσάχθεις, ὦ πόποι,

αἶμα κακόν.

ἀρκύων σέπλωκεν, οἴχῃ δ' ὁ θῆρ.

πρὶν κρᾶνθῆναι ἄγαν ὤλεσα.

Αντιστροφή α'.

Ιὼ, παῖ Διὸς, ἐπὶ κλοπὸς πέλῃ.
 Νέος δὲ γραῖας δαίμονας καθιππᾶσω,
 Τὸν ἰκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
 Τοκεῦσι πικρὸν,
 Τὸν μήραλοϊαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.
 Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

Στροφή β'.

Εμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὼν,
 Ετυψεν δίκαν διφρηλάτῃ
 Μεσολαβῇ κέντρῳ·
 Ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
 Πάρεσιν μασίκτορος,
 Δαΐς δαμίς.
 Βαρὺ τὸ περιβαρυ κρύος ἔχειν.

Αντιστροφή β'.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
 Κρατῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον,
 Φονολεβῇ θρόνον
 Περὶ πόδα, περὶ κάρα
 Πάρεσι γὰς ὀμφαλὸν
 Προσδρακῆιν αἱμάτων
 Βλοσυρὸν αἰρέμενον ἄγος ἔχειν.

Στροφή γ'.

Εφεσίῳ δὲ, μάνι, σὼ μιάσματι
 Μυχὸν ἔχρανός τ' αὐ-
 τόσυλος, αὐτόκλητος,
 Παρανόμων θεῶν βρέτεα μὲν τίων,
 Παλαγῶν δὲ μοίρας φθίσας.

Αντιστροφή γ'.

Κάμει τε λυπρὸς, καὶ τὸν ἐκ ἐκλύσε',

ANTISTROPHE 1.

Eheu, Jovis fili, furax es.

Juvenis autem vetulas Deas devicisti,
 Supplicem venerans et in Deos impium
 Et in parentes crudelem,
 Matricidam furtim abstulisti Deus cum sis.
 Quid horum recte fieri quis dicet?

150

STROPHE 2.

Mihi autem probrum e somno veniens,
 Percussit instar aurigae
 Stimulo in medium adacto :
 Sub praecordia, sub jecur
 Flagelliferi,
 Mici tortoris.
 Grave, valde grave frigus sustineo.

160

ANTISTROPHE 2.

Malicia perpetrant juniores Dii
 Imperio potiti praeter jus.
 Sanguinem stillantem thronum
 Capite ad pedes
 Tect terrae umbilicum
 Videre, sanguinis
 Terribile piaculum libenter sustinentem.

STROPHE 3.

Domestico vero, vates, tuo inquinamento
 Accessum contaminasti, ipse
 Teipso proruens, ipse cum vocans,
 Iustorum quidem Deorum simulacra honorans,
 Antiquo vero genita fata perdens.

170

ANTISTROPHE 3.

Me quoque faevus, sed hunc non solvet,

Sub

Sub terra fugiens,
 Nunquam liberabitur.
 Caedis autem reus cum sit, alium in capite illius
 Contaminatorem possidebit.

I A M B I.

AP. Statim, jubeo, his aedibus
 Excedite, discedite a recessibus fatidicis;
 Ne accepto alato albo serpente,
 Ab aureo nervo cum impetu prorumpente,
 Prae dolore emittas nigram, ex hominibus, spumam,
 Evomens grumos quos e caede haufisti.
 Aedibus hisce accedere non convenit :
 Verum ubi mortis capitalis authores, oculos effodientes
 Vindictae, caedesque, feminisque liberorum
 Abortus, testium exsectio, et partium extremarum amputa-
 tio,

Lapidatioque; ubi mussitant ejulatum multum
 Sub spina defixi : age, auditis
 Qualis convivii, Diis abominandae,
 Desiderium habetis. quodammodo indicat modus
 Formae (*vestrae.*) antrum leonis sanguinem sorbentis
 Inhabitare tales par est, non oraculis
 In hisce vicinis morari scelus.

Excedite absque pastore pascentes :
 Talem enim gregem Dii omnes averfantur.

EU. Rex Apollo, ausculta mihi vicissim.
 Tu ipse horum non particeps es,
 Verum unus, unicus totius rei author es.

AP. Quomodo? tam longe sermonem extende.

EU. Oraculo jussisti ut hospes matrem interficeret.

AP. Oraculo jussi ut poenas sumeret in vindictam patris.

EU. Deinde pollicitus es te fauturum novo sanguini.

AP.

ὑπὸ τε γὰρ φάγων,
 οὐ ποτ' ἐλάθερεται.
 Πολιτρόπαμος δ' ὦν, ἕτερον ἐν κάρῃ
 Μιάσας ἐκείνῃ πάσσει).

Ἰαμβοί.

ΑΠ. Εἶω, κελῶ, τῶνδε δωμάτων τάχες
 Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μανικῶν μυχῶν.
 Μὴ καὶ λαβῶσα πλὴνὸν ἀργυσὴν ὄφιν,
 Χρυσηλάτῃ δώμιγλος ἐξορμώμενον,
 Αἷς ὑπ' ἄλγος μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
 Εὐστα θρόμβους ὥς ἀφείκυσας φόνον.
 Οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπλισται πρέπι.
 Ἀλλ' ὃ καρανησῆρες ὀφθαλμώρυχοι
 Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
 Παίδων, κακὴ τε χλῆνις, ἡδ' ἀκρωνία.
 Λάσμιόν τε καὶ μύζουσι οἰκλισμὸν πολὺν,
 ὑπὸ ῥάχιν παλῦτες. ἄρ' ἀκύνει,
 Οἷας ἑορτῆς ἔς' ἀπόπλυστοι θεοῖς
 Στέργηθρ' ἔχουσι. πᾶς δ' ὑψηγεῖται τρόπος
 Μορφῆς. λέοντος ἀνδρὸν αἵμαλοῖρόφιν
 Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, ὃ χρηστήριοις
 Ἐν τοῖσδε πλεησίοισι τρίβεται μῦθος.
 Χωρεῖτ' ἀνδ' βοτῆρος ἀπολόμεναι.
 Ποίμνης τοιαύτης δ' ἔτις' ἀφιλῆς θεῶν.

ΕΥ. Ἀναξ Ἀπολλων, ἀνιάκυσσον ἐν μέρῃ.
 Αὐτὸς σὺ τῶν ὃ μάλιστα πῶλεν,
 Ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὥς πανάτιος.

ΑΠ. Πῶς δή; τοσῦτο μῆκος ἔκλεινον λόγῳ.

ΕΥ. Ἐχρησας ὥς τὸν ξένον μῆροκλονεῖν.

ΑΠ. Ἐχρησα ποινὰς τῷ πατρὸς πέμψαι τιμὴν.

ΕΥ. Καπεῖθ' ὑπέστης αἵματος δέκλῳ νέῳ.

VOL. II.

S

A Π.

ΑΠ. Καὶ περσραπέωδα τὸςδ' ἐπέελλον δόμους.

ΕΥ. Καὶ τὰς περπομπὰς δῆτα τὰςδε λοιδορεῖς.

ΑΠ. Οὐ γ' δόμοισι τοῖσδε πρὸςφορον μολεῖν.

ΕΥ. Αλλ' ἔσιν ἡμῖν τὸτο περσεῖαλμῶνον.

ΑΠ. Τίς ἦδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλόν.

ΕΥ. Τὸς μῆραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠ. Τί γ'; γυναγκὸς ἦτις ἄνδρα νοσφίσῃ,

Οὐκ ἂν ᾔροισ' ὄμαιμος αὐθέντης φόνος.

Ἡ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' ὕδεν ἠρκέσω

Ἡρας τελείας καὶ Διὸς πωσώμαλα

“ Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπερρίπτῃ λόγῳ,

“ ὅθεν βροτοῖσι γίνῃ τὰ φίλιστα.

“ Εὐνὴ γ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη,

“ Ὅρκα τε μείζων τῇ δίκῃ φρεσὶ μῆρη.

Ἡ τοῖσιν ἔν κλείουσιν ἀλλήλους χαλᾶς,

Τὸ μὴ ᾔρεόδα, μὴδ' ἐποπλίδειν κότῳ.

Οὐ φημ' Ὀρέσῃν σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.

Τὰ μὲν γ' οἶδα κάρλα σ' ἐνθυμωμένην,

Τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν ἡσυχαιτέραν.

Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπλίδος θεά.

ΕΥ. Τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ἔτι μὴ λείπω ποτέ.

ΑΠ. Σὺ δ' ἔν δίδωκε, καὶ πόνον πλεόν τίθη.

ΕΥ. Τιμὰς σὺ μὴ λύνεμεν τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ΑΠ. Οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥς ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΕΥ. Μέγας γ' ἔμπας παρ Διὸς θρόνοισι λέγῃ.

Εγὼ δ' (ἄγρ' γ' αἶμα μῆτρῶν δίκας)

Μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κυνηγέτις.

ΑΠ. Εγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ικέτην τε ῥύσομαι.

Δεινὴ γ' ἐν βροτοῖσι καὶ θεοῖς πέλει

Τῇ περσροπαῖα μῆνις, εἰ περδῶ σφ' ἐκόν.

ΟΡ. Ἀνασ' Αθάνα, Λοξίη κελεύσματος

AP. Etiam jussi ad has domos reverti.

EU. Et deductrices hasce probris infectaris.

AP. Non enim his aedibus accedere par est.

EU. Verum hoc nobis mandatum est.

AP. Quis hic honor, jacta praemium (*hoc*) amplum.

EU. Matricidas ex aedibus arcemus.

210

AP. Quid enim? mulieris caedes quae maritum interfecit

Non habeatur pro caede confanguinea.

Omnino inhonora et rem nihili fecisti

Junonis jugalis et Jovis foedera.

"Venus etiam inhonora hoc sermone abjicitur,

"Unde mortalibus adveniunt deliciae charissimae.

"Thorus enim viro et uxori fatalis est,

"Majorque juramento, Justitia munita.

Tu igitur sese invicem interficientibus poenas remittis,

Ita ut negligas, neque irae indulgeas :

220

Dico te injuste Orestem persequi.

Hoc enim novi te in animo versare,

Alias vero manifesto agentem, mansuetiorem.

At causam hanc Minerva Dea judicabit.

EU. Virum istum non relinquam unquam.

AP. Tu igitur persequere, et plus laboris infume.

EU. Poenas meas ne tu differas verbis.

AP. Nolo sustinere ut tibi poenas det.

EU. Magnus enim diceris apud solium Jovis.

Ego vero (*trahit enim secum maternus sanguis vindicta*)

Hunc virum persequor, et instar venatricis sequor.

231

AP. At ego opitulabor, et supplicem liberabo :

Atrox enim inter homines et Deos

Est ira supplicis, si volens eum prodidero.

OR. Regina Minerva, Apollinis jussu

Advenio, propitiae vero suscipe
 Non contaminatam neque impuram manum,
 Sed jam languidum, incussum
 Aliis aedibus viisque mortalium :
 Similiter terram et mare pertransiens,
 Observans Apollinis iussa oraculo data,
 Accedo domum et simulacrum tuum, o Dea.
 Hic morabor, expectans causae finem.

CH. Sit ita. hoc viri est manifestum signum.
 Sequere consilia indicis vocem non edentis.
 Sicut enim canis vulneratum hinnulum,
 Ex sanguinis guttis indagamus.
 Multis autem laboribus gravissimis anhelant
 Viscera : terrae enim omnis peragratus est locus,
 Et supra mare sine alis volans
 Huc persecuta veni, non tardior nave.
 Et hic nunc hic resedit.
 Odor humani sanguinis arridet mihi.

SYSTEMA.

Vide, vide iterum,
 Observate omnia.
 Ne aufugiat
 Matricida impunis.

ANTISROPHICA. *Strophe.*

Hic rursus robur non habens, simulacrum
 Amplexus Deae immortalis,
 Iudicio se sistet ob manuum facinus.

ANTISTROPHE.

Hoc autem fieri non queat : maternus sanguis humi est,
 Non tollendus, papae !
 Liquidum terra fufum periit.

Ηκω, δέχῃ δὲ πρῶτον αἰάτορα,
 Οὐ περὶ ῥόπαλον, ἔδ' ἀφοίβαντον χέρα,
 Ἀλλ' ἀμβλὺν ἦδη, περὶ ῥιμμύον τε πρὸς
 Ἀλλοισιν οἴκοις, ἢ πορδαῖμασι βροτῶν.
 Ομοῖα χέρσον ἢ θάλασσαν ἐκπερῶν,
 Σῶζων ἐφείμας Λοξίη χρησιγίης,
 Πρόσκειμι δῶμα ἢ βρέτας τὸ σὸν θεά.
 Αὐτὲ φυλάσσω ἀναμύω τέλος δίκης.

240

ΧΟ. Εἶεν· τὸδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.

Επεὶ δὲ μνηυτῆρος ἀφθέλτε φραδαῖς.
 Τέτραυματισμὸν γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
 Πρὸς αἶμα ἢ σαλαγμὸν ἐκμασδόμεν.
 Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσιᾷ
 Σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποιμάν) τόπος,
 Ὑπὲρ τε πόντον ἀπέρους πωλήμασιν
 Ἦλθον διώκοντες ἔδεν ὑτέρα νεώς.
 Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστὶ πᾶς καταπλεκώς.
 Οἱ μὲν βρολείων αἱμάτων με προσελαῖ.
 Σύστημα.

250

Ορα, ὄρα μάλ' αὖ,
 Λάσσειον πάντα·
 Μὴ λάθῃ φύγδα βᾶς
 Ο μαλροφόνος ἀτίτας·

Ἀντιστροφία. Στροφή.

Οδ' αὐτὲ γὰρ ἐκ ἀλλαν ἔχων, περὶ βρέτας
 Πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότε,
 Ὑπόδικος δέλεῃ γνέσθαι χερῶν·

260

Ἀντιστροφή.

Τὸ δ' ἐπ' ἀρέσιν· αἶμα μῆτρων χαμαί,
 Δυσταγόμενον, παπαῖ.
 Τὸ διερὸν πᾶσι κεχυμὸν οἶχε).

Ἰαμβοί.

Ιαμβοί.

Ἀλλ' ἀνιδῶναι δέῃ σ', ἀπὸ ζῶντος ροφῆν
 Ερυθρὸν ἐκ μελέων πέλανεν· ἀπὸ δὲ σὺ
 Βοσκὰν φερόμαν πόμαλος δυπότῃ·
 Καὶ ζῶντ' ὅ' ἰχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
 Ἀνιτοίνεας τίνης μηροφόνεας δύο.
 Οὐδ' ἐκεῖ τίς ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
 Ἡ θεὸν, ἢ ξείνον,
 Τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκίας φίλῃς.
 Ἐχόνθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
 Μέγας γὰρ αἰδὴς ἐστὶν εὐθυιὸς βροτῶν
 Ἐνερθε χθονός.
 Δελιογράφω δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί.

ΟΡ. Εγὼ, διδάχθεις ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
 Πολλὰς καθαρμῆς, ἢ λέγειν ὅπῃ δίκη,
 Σιγᾶν δ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πρᾶγματι
 Φωτῆν ἐτάχθην πρὸς (οὐδ' διδασκάλην·
 Βρίθει γὰρ αἶμα ἢ μαράνῃ) χερὸς,
 Μηροκλόνον μίασμα δ' ἐκπύλον πέλῃ.
 Ποσάνην γὰρ ὅν πρὸς ἐστὶ θεῷ
 Φοῖβῳ, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκλόνους.
 Πολὺς δέ μοι ἦν οἷτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
 Οἷς προσήλθον ἀβλαβεῖ ξυνασία.
 Χρόνος καθαρῇ πάντα γηράσκων ὁμῶ.
 Καὶ νῦν ἀφ' ἀγνῆ σώματος ἀφήμως καλῶ
 Χώρας ἀγασσάν τῇσδ' Ἀθηναίων, ἐμοὶ
 Μολεῖν ἀρωγόν· κῆρσε δ' ἀνδ' δορὰς
 Αὐτὸν τε ἢ γῆν ἢ τὸν Ἀργεῖον κῆρ.
 Πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε (ὑμμαχοί.
 Ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυτικοῖς,
 Τρίτανος ἀμφὶ χεῦμα ἡμεθλὶς πόρος,

I A M B L.

Verum vicissim oportet te dare, a vivo ut sorbeam
 Rubrum e membris libum, a te vero
 Pastum habeam haustus non hauriendi :
 Et vivum te macerans deducam deorsum.
 Vicissim poenas lues ob maternum infortunium.
 Ibi videbis quis mortalium injuria affecit alium,
 Seu in Deum, sive in hospitem aliquem
 Impie agens, aut in charos parentes,
 Unumquemque ferentem poenas facinori pares.
 Pluto enim potens est mortalium Judex
 Sub terra.

270

Omnia inspicat animo memori.

OR. Ego, malis edoctus, novi
 Multa purgamenta, et loqui cum oporteat,
 Et filere similiter : hac vero in causa
 Loqui constitutus sum a sapiente informatore.
 Dormit enim et elanguescit manus sanguis,
 Maternae caedis reatus eluitur.

280

Recens enim cum esset apud domum Dei
 Phoebi, purgamentis porcellorum caesorum ablatum est.
 Multus autem mihi fiat initio sermo,
 Qui adveni innocua praesentia.

Tempus purgat omnia senescens simul.
 Et nunc quidem e puro ore fauste invoco
 Reginam hujusce regionis Minervam, ut mihi
 In auxilium veniat : possidebit autem sine hasta
 Meque ipsum et terram et Argivum populum,
 Fidum merito in perpetuum auxiliatorem.

290

Verum seu in locis regionis Libycae
 Circa Tritonis fluentum, rivi ubi nata est,

Rectum

Rectum statuit aut coopertum pedem,
 Amicis auxilium ferens, sive Phlegraeam planitiem,
 Ut dux fortis, inspectat,
 Veniat, (audit enim etiam procul existens Deus)
 Ut horum averruncatrix mihi fiat.

CH. Nec Apollo te aut Minervae robur
 Liberet, ut neglectus
 Non erres, ubi animo gaudeas ignorans,
 Incruentum animal daemonum umbra.
 Neque vicissim loqueris, sed exspuis sermones,
 Mihi nutritusque et sacratus.

AP. Etiam vivus me pascēs, neque ad altare caesus:
 Hymnum vero audies hunc ligatorium tui.

ANAPAESTI.

CH. Age autem, jungamus chorum, quoniam
 Cantum exosum
 Ostendere statutum est,
 Simulque proferre ut sortes (*nostras*) inter homines
 Disponit coetus simul;
 Recti iudices cupimus fore.
 Puras
 Manus habentibus
 Nulla a nobis ira adrepit,
 Illaesus in aeternum manet.
 Ei vero qui scelerate agens (quemadmodum hic fecit)
 Sanguineas manus occultat,
 Testes verae mortuis
 Faventes, ultrices sanguinis
 Certo apparemus.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

Mater quae me peperisti, o mater

Τίθῃσιν ὀρθὸν ἢ καλὴρεφῇ πόδα,
 φίλοις ἀρήγασ', εἴτε φλεγραίαν πλάκα,
 Θρασὺς ταγῆχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ.
 Ἐλθοι (κλύει δὲ καὶ πρὸς ὧθεν ὦν θεός)
 Ὅπως γήσοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. Οὐτοὶ σ' Ἀπόλλων ἔδ' Ἀθηναίης δέινος

Εὔσατ' ἄν, ὥστε μὴ ἔπαρημελημένος
 ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπῃ φρενῶν,
 Δαίμαλλον βόσκημα δαμόνων χιῶ.
 Οὐδ' ἀνιφορεῖς, ἀλλ' ἀποπλύεις λόγους,
 Ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος.

300

ΑΠ. Καὶ ζῶν με δάσεις, ἔδὲ πρὸς βωμῶ σφαγεῖς.
 Τμινε δ' ἀκύσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.

Διάπαιστοι.

ΧΟ. Ἀγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμον, εἴπει
 Μῦσαν συγεράν

Ἀποφάινεσθαι δεδόκηκε,
 Λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους
 Ὡς ἐπινομᾷ γάσις ἅμα,
 Ἐλθούκιαι δ' ἠδόμεθ' εἶναι.

310

Τὺς μὲν καθαρὰς
 Χῆρας προσνέμοιλας
 Οὐτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
 Ἀνὴρ δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.
 Οὔτις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὁδ' ἀνὴρ,
 Χῆρας φορέας ἐπικρύπτει,
 Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανόνσι
 Παραγινόμεναι, πρᾶκτορες αἵματος
 Αὐτῶ τελέως ἐφάνημι.

320

Ἀντιστροφικά. Στροφή α΄.

Μᾶτερ ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ

VOL. II.

T

Νεξ

Νύξ ἀλαοῖσιν καὶ δεδορκόσι,
 Ποιπᾶν κλυθ'. ὁ Λατῆς γὰρ ἱ-
 νις μ' ἄτιμον τίθησι,
 Τόνδ' ἀφαρέμῃος
 Πτῶκα, μαλ' ῥῶϊον ἄ-
 γνισμα κύριον φόνου.
 Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμῶν
 Τόδε μέλος, παρακοπά,
 Παραφορά, φρενοδαλὶς,
 Ὑμνος ἐξ ἐριννύων,
 Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
 μικλος, αὔων βροτῆς.

Ἀντίστροφὴ α'.

Τῷτο γὰρ λάχος διανταῖα
 Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως
 Ἐχεν, θανάτων τοῖσιν αὐτεργίαι
 Ξυμπέσωσιν μάταιοι,
 Τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν
 Γὰν ὑπέλθῃ· θανῶν δ'
 Οὐκ ἄγαν ἐλάθερος.
 Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμῶν
 Τόδε μέλος, παρακοπά,
 Παραφορά, φρενοδαλὶς,
 Ὑμνος ἐξ ἐριννύων,
 Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
 μικλος, αὔων βροτῆς.

Στροφή β'.

Γίγνομ' ἄσπετον λάχῃ
 Τὰδ' ἐφ' ἀμῖν ἐκράνθη·
 Ἀθανάτων δ' ἀπέχει
 Χέρας, ἔδὲ τις ἐστὶ

Συνδαίτωρ

Nox caecis et videntibus,
 Poenas audi. Latonae enim filius
 Inhonoram me facit,
 Hunc auferens
 Hinnulum, maternae caedis
 Expiationem propriam.
 Super mactatum vero
 Hic cantus, delirium,
 Infania, amentia,
 Hymnus Furiarum,
 Ligatorius animorum, absque lyra
 Cantatus, exsiccans mortales.

330

ANTISTROPHE 1.

Hanc enim sortem validum
 Fatum statuit firmiter
 Manere, quibus caedium perpetratio
 Inanis contigit,
 Hosce persequamur, donec
 Sub terra veniat : mortuus autem
 Non admodum liber est.
 Super mactatum vero
 Hic cantus, delirium,
 Infania, amentia,
 Hymnus Furiarum,
 Ligatorius animorum, absque lyra
 Cantatus, exsiccans mortales.

340

STROPHE 2.

Natis nobis fortes
 Hae assignatae sunt :
 Ab immortalibus vero manus
 Abstinere, neque quis nobis est

350

T 2

Conviva

Conviva communis.
 Candidarum vestium
 Expers, exfors sum :
 Domuum enim suscepi
 Everfiones, quando Mars,
 Mitis cum sit, amicum interficiat :
 In hunc, o, irruentes,
 Quamvis validum, similiter
 Perdimus ob sanguinem recentem.

ANTISTROPHE 2.

Festinamus autem auferre
 Hanc curam a quoquam,
 Deorum immunitatem
 Meis precibus statuere,
 Nec in questionem venire.
 Jupiter enim sanguinem stillans
 Abominandum hoc hominum genus sermone
 Suo non dignatus est.
 Gloria etiam hominum, etiamsi sub aethere
 Veneranda, consumpta
 Sub terra deficit inhonora
 Nostro accessu pullato,
 Saltibusque pedum sanguinolentis.

STROPHE 3.

Exfiliens enim
 A longe graviter cadens
 Defero pedis robur,
 Titubantia crura longo cursu defessis
 Non ferendum damnum.

ANTISTROPHE 3.

Cadens autem sub animi noxa hoc non

Συνδαίτωρ μείλαιοις.
 Παλλὰς δὲ πύλων
 Αμοιβός, ἄκλῆρος ἐτύχθην.
 Δωμάτων γ' εἰλόμαν
 Αναδροπὰς, ὅταν Αῤῃς,
 Τίθασθός ὦν, φίλον ἔλῃ·
 Ἐπὶ τὸν, ὦ, δίομβραι
 Κρατερὸν ὄνθ', ὁμοίως
 Μαυρῶν ὑφ' αἵματος νέε.

Ἀντιστροφὴ β'.

Σπᾶδόμβραι δ' ἀφελεῖν
 Τινὰ τάσδε μερίμνας·
 Θεῶν δ' ἀτίλειαν ἐμαῖ-
 (ι λιτῆς ἐπικραίνειν,
 Μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
 Ζῆς γ' αἵματος αἰγὴς
 Αἰξίομισον ἔθνος τόδε λέχας
 Ἀς ἀπηξιώσασθαι.

Δόξα τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰ-
 δέρι Σεμναί, τακόμβραι
 Καλὰ γὰρ μινύθουσιν ἄτιμοι
 Ημετέρας ἐφόδοις μελανείμοσιν,
 Ορχησμοῖς τ' ἐπιφόνοις ποδός.

Στροφὴ γ'.

Μάλα γ' ἔν' ἀλλομβρα
 Ἀγκαθεν βαρυπεσῇ
 Καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
 Σφαλερὰ τανυδρόμοις
 Κῶλα δύσφορον ἄταν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Πίπλων δ' ἐκ οἷδε τόδ' ὑπ' ἄφρονι

Λύμα.

Λύμα. τοῖον γ' ἐπὶ
 Κνέφας ἀνδρὶ μῦσος πεπότη),
 Καὶ δυοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματας
 Λυδάται πολύςενος φάτις.

Στροφή δ'.

Μέντ γ' Ἀμήχανοι
 Δὲ καὶ τελεῖοι, κακῶν
 Τε μνήμονες (εμνα),
 Καὶ δυσαρήγοροι βροτοῖς,
 Ἀτιμ' ἀτίελα δόμῳ
 Λάχη θεῶν διχοστατῶν-
 τ' ἀτηλίῳ λάμπα, δυσοδοπαίπαλα
 Δερκομῶροισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Ἀντιστροφή δ'.

Τίς ἔν τὰδ' ἔχ' ἀξέαι
 Τε καὶ δέδοικε βροτῶ,
 Εμὲ κλύων δεσμὸν
 Τὸν μοιρόκρανον ἐκ θεῶν
 Δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
 Γέρας παλαμὸν, καὶ
 δ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
 Τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφας.

Ἰαμβοί.

ΑΘ. Πρόσωθεν ἐξήκυσσα κληδόνος βοήν,
 Ἀπὸ Σκαμάνδρου τὴν καλαφθαλμῶν,
 Ἦν δὴτ' Ἀχαῶν ἀκρόρες τε καὶ παῖμοι,
 Τῶν ἀχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
 Ενεμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
 Εξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκοις·
 Ἐνθεν διώκυσ' ἦλθον ἄτρυσον πόδα,
 Πτερῶν ἄτερ ροιζέδυσσα κόλπον ἀγίδος,

Πῶσις

389

Intelligit : tales enim in virum
Tenebrae scelus advolarunt,
Et obscuras quasdam tenebras contra domum
Profert multum luētiosa fama.

380

STROPHE 4.

Manet enim. promptae vero
Et perficae sumus, et malorum
Memores graves,
Et a mortalibus difficulter demulcendae,
Infames incelebres prosequentes
Deorum fortes dubia
Opaca lampade, non investigandas
Tam a videntibus quam caecis.

390

390

ANTISTROPHE 4.

Quis igitur mortalium haec non veneretur
Et metuat,
Meam audiens legem
A fato constitutam a Diis
Datam perfectam? superest mihi
Praemium antiquum, neque
Ignominiam consequor, quamvis sub terra
Stationem obtinens, et tenebras Solis expertes.

I A M B I.

MI. A longe exaudivi ego vocis clamorem,
Quam a Scamandro pervenientem,
Duces et primores Achivorum,
Captivae pecuniae sortem magnam,
Attribuerunt quicquid est in aeternum mihi,
Selectum munus Theseos posteris;
Unde veni propere indefesso pede,
Absque alis vento implens sinum aegidis,

400

Pullos

Pullos adultos adjungens curru.

Novum vero cernens hoc terrae commercium,
 Nihil quidem timeo, admiratio vero oculis inest,
 Qui tandem estis : omnes autem in commune alloquor;
 Hunc etiam hospitem infidentem simulacro meo,
 Et vos nulli mortalium generi similes,
 Nec inter Deas a Diis visas,
 Neque mortalibus formis similes.
 Deformem vero proximos conviciari
 Longe a recto est, et abest Justitia.

CH. Audies cuncta breviter, o Jovis filia.
 Nos sumus Noctis aeternae filiae :

Dirae vero vocamur in aedibus sub terra.

MI. Genus quidem novi, et unde nomen obtines.

EU. Honores meos statim audies.

MI. Intelligam si quis aperte loquatur.

EU. Homicidas ex aedibus arcemus.

MI. Et hoc interfectori caedis est terminus?

EU. Ubi gaudere nusquam moris est.

MI. Numquid et tale exilium huic inclamas?

EU. Matricida enim fore dignatus est.

MI. Nullius aliae necessitatis metuens iram?

EU. Ubi enim tantus stimulus ac matrem interficere? 430

MI. Duobus praesentibus dimidium sermonis adest.

EU. At juramentum neque in se recipere, neque dare vult.

MI. Malis haberi iusta quam iuste agere.

EU. Quomodo? dic : verborum prudentum non indiga es.

MI. Dico, iniqua vi juramenti haud vincere.

EU. Verum examina, litem vero iuste dirime.

MI. Numquid penes me erit causae finis?

EU. Quidni? veneramur dignam e dignis.

MI.

Πάλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιδ' ἔασ' ὄχον.

Καὶ νῦν δ' ὀρώσα τήνδ' ὀμιλίαν χθοῖος,

Ταρβῶ μὲν ὑδὲν, θαῦμα δ' ὀμμασιν πάρα,

Τίνες ποτ' ἐσέ· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·

Βρέτας τε τῶνδ' ἐφημερῶ ξένω,

ἡμᾶς δ' ὁμοίας ὑδὲνι παρῶν ἥκει,

ὣτ' ἐν δεῖσι πρὸς δεῶν ὀρωμεύαται,

ὣτ' ἐν βροχίοις ἐμφερεῖς μορφώμασι.

ἔγειν δ' ἄμορφον ὄντα τὸς πέλας κακῶς,

ῥόσω δικάων, ἢ δ' ἀποσατέϊ δέμις.

ΧΟ. Πάσῃ τὰ πάντα (ὠντόμως Διὸς κόρη.

μῆϊς γ' ἐσμεν νυκλὸς ἀγανῇ τέκνα.

αἱ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΕΥ. Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πᾶσῃ τάχα.

ΑΘ. Μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῇ λόγον.

ΕΥ. Βροχίονεντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘ. Καὶ τῶ κλανόντι τῷτο τέρμα τῆς σφαγῆς;

ΕΥ. Οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἐπὶ τῷ νομίζῃ.

ΑΘ. Ἡ δὲ τοιαύτας τῶδ' ἐπιρροῖε φυγὰς;

ΕΥ. Φονδὲς γ' εἶναι μῆρὸς ἡζιώσατο.

ΑΘ. Ἀλλης ἀνάγκης ἔτινος τρέων κότον;

ΕΥ. Πῶς γ' τοσῶτο κέντρον ὡς μῆροχλονεῖ;

ΑΘ. Δυσὲν παρόντοιν, ἡμισυς λόγος πάρα.

ΕΥ. Ἀλλ' ὅρκον ἔδεξατ' ἂν, ἔδδναί σε.

ΑΘ. Κλύειν δικάως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.

ΕΥ. Πῶς δὴ, δίδαξον· ἦρ' ὀφῶν γ' ἔπειν.

ΑΘ. Οἴκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΕΥ. Ἀλλ' ἐξέλγε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

ΑΘ. Ἡ καὶ ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΕΥ. Πῶς δ' ἔστι; σέβουσα γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων.

VOL. II.

U

ΑΘ.

ΑΘ. Τί πρὸς τὰδ' εἶπῃν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
 Λέξας δὲ χώραν καὶ γῆρος καὶ ξυμπορίας
 Τὰς ῥὰς, ἐπεῖτα τόνδ' ἀμυνάμεν φόγον.
 Εἴπερ πεπορθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
 Ησασθαι φυλάσσω ἐστίας ἀμῆς πείλας,
 Σεμνὸς παυσίκλωρ, ἐν τρόποις ἱξίονος.
 Τύτοις ἀμείβεσθαι πᾶσιν ἀμαθὲς τι μοί.

440

ΟΡ. Ανασ' Αθάνα, πρῶτον ἐκ τῆς ὑσάτων
 Τῶν σὼν ἐπὶ μὲν μέλημ' ἀφαρήσω μέγα.
 Οὐκ εἰμι προσρόπαμος, ὅδ' ἔχει μῦθος
 Πρὸς χειρὶ τῇ μὴ τὸ σὸν ἐφεξομῶν βρέτας.
 Τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἶσι λέξω μέγα.
 Αφθογυλον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
 Εἴς ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίην
 Σφαγαὶ καθαμαξέωσι νεοθίλῃ βοτῶ.
 Πάλαμ πρὸς ἄλλοις ταύτ' ἀφιερῶμεθα
 Οἴκοισι, καὶ βολοῖσι, καὶ ρυλοῖς πόροισι.
 Ταύτην μὲν ἔτο φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω.
 Γένος δὲ τὸ μὲν ὡς ἔχει, πᾶσιν τάχα.
 Αργεῖός εἰμι, πᾶτερα δ' ἰσορεῖς καλῶς,
 Αγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυατῆρ' ἀρμόστορα.
 Ξύν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἱλίσσῃ πόλιν
 Εθηκας. ἔτος ἔφθιτ' ἔκ καλῶς, μολὼν
 Ες οἶκον· ἀλλὰ νῦν κελαρνόφρων ἐμὴ
 Μήτηρ κατέκλιε, ποικίλοις ἀγρῶμασι
 Κρύψασα, λελῶν ἐξεμαρτύρησεν φόνον.
 Κἀγὼ καλεσθὼν, τὸν πρὸ τῆς φάγαν χρόνον,
 Εκλείνα τὴν τεκῆσαν, ἐκ ἀνήσομαι,
 Ἀνικλόνοισι ποινῇσι φιλάτῃ πατρός.
 Καὶ τῶνδ' κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
 Αλγὴν πεφρωτῶν ἀντίκενθρα καρδίᾳ,

450

460

Ε

MI. Quid ad haec, hospes, respondere vis?

Referens vero patriam, et genus, et aerumnas
Tuas, deinde propulsa hanc querelam.

440

Si modo causa fretus, simulacrum hoc

Sedes amplexus prope domum meam

Venerandus supplex, instar Ixionis ;

His omnibus responde quod mihi captu facile sit.

OR. Regina Minerva, primum ex postremis

Tuis verbis argumentum capiam magnum.

Non sum contaminatus, neque inquinamentum contrahit

A manu mea amplectenti simulacrum tuum.

Horum vero signum tibi proferam magnum :

450

Mutus ut sit caedis reus, lex est,

Donec a viro sanguinis expiatorio

Caede lactentis pecudis cruentetur.

Dudum in aliis aedibus haec maestavimus,

Et animalibus et fluentis liquidis.

Hanc curam sic longe removeo.

Meum autem genus ut se habeat, statim audies.

Argivus sum, patrem vero nolti optime,

Agamemnonem, nautarum Ducem,

Quicum tu Trojam Ilii urbem funditus

460

Evertisti. hic obiit inhonore, domum reversus :

Ipsam vasa mea mater

Interfecit ; et variis reticulis

Occultans, lavatrinarum testata est caedem.

Egoque reversus, exulans antea temporis,

Interfeci matrem, neque id nego,

Poenis vicissim lethalibus ob charissimi patris necem.

Et horum in commune Apollo particeps fuit,

Dolores praedicens stimuli instar pungentes cor,

Si horum quicquam non facerem adversus caedis authores.
Tu, utrum iuste necne, litem dirime.

471

Tecum enim agens omnino haec laudabo.

MI. Res major est quam ut mortalium quis existimet
Se posse dirimere : nec mihi quidem licet
Caedis litem celeriter vindictam provocantis determinare.
Nihilominus et tu instructus

Supplex venisti purus innoxius ad aedes (*meas*)
Simulque inculpatum te existentem recipio in urbe.

Hae vero habentes portionem infelicem,
Nec consecutae victoriam,

480

Retrocedant : venenum ex animis

Terra cadens, haud ferendus aeternus est morbus.

Haec quidem utramque partem manent ;

Concoquere aegre-maturanda possum.

Verum quandoquidem res huc pervenit,
Caedis Iudices juramento obligatos feligens
Hanc legem in aeternum duraturam feram.

Vos autem testimonia et argumenta
Vocate in auxilium causae juramenta.

Secernens vero civium meorum optimos

490

Veniam, ad recte dirimendam hanc causam :

Juratos nihil iniquum proferre.

ANTISROPHICA. *Strophe* I.

CH. Nunc everio novarum

Legum, si vicerit

Causa noxia

Hujusce matricidae.

Omnes jam mortales hoc

Facilitati adaptabit (*ad idem aggrediendum promptos faciet.*)

Multi impuniti a liberis illati

Dolores

Εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τὰς ἐπατίους.
 Σὺ τ', εἰ δικάως, εἴτε μὴ, κρίνον δίκην.
 Πράξας γὰρ ἐν τοῖς πανταχῇ τὰδ' ἀγνέσω.

470

ΑΘ. Τὸ πρᾶγμα μείζον εἴτις οἷέ) τόδε
 Βροτὸς δικάζειν· ὕδὲ μήκ' ἐμοὶ θέμις
 Φόνους διαρῆν ὀξυμηνίτε δίκας.

Ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
 Ικέτης παροῖσθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·

Ὁμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰρῶμαι πόλιν.

Αὐταὶ δ' ἔχουσιν μοῖραν ἐκ ἀπέμπελον,

Καὶ μὴ τυχεύσαι πρᾶγματός νικηφόρον,

480

Χοροῖεν αὖθις· ἴδὸς ἐκ φρονημάτων

Πίδω πεσῶν ἄφερτος ἀγανὴς νόσος.

Τοιαῦτα μὲν τὰδ' ἐσὶν ἀμφοτέρωθεν μένιν,

Πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.

Επεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,

Φόνων δίκας αἰσὶν ὀρκίων αἰρεσμένους,

Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.

Ἑμεῖς δὲ μαρτυρίᾳ τε καὶ τεκμήρια

Καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρκώματα.

Κρίνασα δ' ἀσῶν ἤν' ἐμῶν τὰ βέλλα

490

Ἡξω, διαρῆν τῆτο πρᾶγμα' ἐπιτύμως·

Ὀρκον περὶ νότας μηδὲν ἑκδικὸν φρεσίν.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Νῦν καλαστροφῶν νέων

Θεσμίων, εἰ κρατή-

σαι δίκᾳ καὶ βλάβᾳ

Τῶδε μήροχλόνος.

Πάντας ἤδη τόδ' ἔρπον

Εὐχερέα συναρμόσιν βροτῶν.

Πολλὰ δ' ἔτυμα παροδοτρῶν

Πάθεια

Πάθεα περσμήναι τεκεῦ-
σι, μέλα τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

Αντιστροφὴ α'.

Οὔτε γὰρ βροτοκώπων
Μαγιάδων τῶνδ' ἐφέρ-
ψι κότος τις ἐρμάτων·
Πάντ' ἐφίσω μόρον.
Πάσι δ' ἄλλος ἄλλοθεν,
Προφωῶν τὰ τῶν πέλαις κακὰ
Λήξιν ὑπόδοσιν τε μόχθων
Οὐκέτ' ἔβεβαγα· τλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.

Στροφὴ β'.

Μηδέ τις κικλησκέτω
Ξυμοφοῖα τέτυμμος,
Τὸτ' ἔπος Δρύμμος,
Ἰὼ δίκαια,
Ἰὼ, Δρόνοι τ' ἐριννύων.
Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
Ἡ τεκῦσα νεοπαθῆς
Οἶκλον οἰκλίσαιτ'· ἐπει-
δὴ πῖλναι δόμος δίκας.

Αντιστροφὴ β'.

Εὐδ' ὅπν τὸ δεινὸν εὖ
Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
Δειμαίνε καθήμμενον.
Ξυμφέρε
Σωφρονεῖν ὑπὸ γένει.
Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
Καρδίας ἀναλρέφων,
Ἡ πόλις βροτός δ' ὁμοί-

500

510

520

Dolor
Ident

Nequ
Adrep
Hifce
Omn
Audie
Profe
Initi
Non
Fruft

Nequ
Calan
Hoc
Eheu
Eheu
Tale
Aut
Ejul
Ceci

Aliq
Et a
Incu
Prof
Sana
Qui
Cor
Sive

Dolores manent parentibus,
 Identidemque in posterum erunt.

500

ANTISTROPHE 1.

Neque Furiarum quae mortales inspicant
 Adrepet ira aliqua
 Hisce facinoribus :
 Omne permittam fatum.
 Audiet enim alius aliunde
 Proferens proximorum aerumnas,
 Initium et successionem laborum
 Non amplius quieta. miser quis
 Frustra consolatur se.

510

STROPHE 2.

Neque quis invocet nos
 Calamitate percitus,
 Hoc verbum inclamans,
 Eheu Justitia !
 Eheu Furiarum throni !
 Talem fortasse pater quis
 Aut mater recens vulnerata
 Ejulatum ejulet : quandoquidem
 Cecidit domus Justitiae.

ANTISTROPHE 2.

Aliquando severitatem
 Et animorum inspectionem
 Incumbentem metuit.
 Proficuum est
 Sana mente fore, ob dolorum metum.
 Quis vero nihil in luce
 Cordis enutrens,
 Sive urbs sive homo similiter,

520

Amplius

Amplius veneretur Justitiam?

STROPHE 3.

Neque vitam legibus solutam,

Nec tyranno subditam

Laudes.

Medio omni robur

Deus dedit : alia

Aliter inspicit.

Compendiose dico,

Impietatis filia est

Injuria quam certissime :

E sanitate vero animi provenit

Omnibus chara et

Votis expetita felicitas.

ANTISTROPHE 3.

In summa vero dico,

Altare Justitiae reverere :

Neque ipsam,

Lucrum respiciens, impia

Pedis conculcatione ignominia afficias.

Vindicta enim aderit,

Firmus manet finis.

Ad haec vir parentes venerandos

Honoret admodum,

Et hospites honorantia

Aedium commercia

Revereat.

STROPHE 4.

Porro vir qui non coactus

Justus fuerit, infelix non erit :

Funditus perire nunquam queat.

ὡς ἔτ' ἂν σίβοι δίκαν;

Στροφή γ'.

Μὴτ' ἀναρκίον βίον,

Μὴτε διαποτύμηνον

Αἰνέσης.

Ἀπανί μέσῳ τὸ κράτος

Θεὸς ὥπασεν, ἄλλα

Ἀλλα δ' ἐφορᾷ.

Ξυμμέτρον δ' ἔπος λέγω,

Δυσσεύειας μὲν ὕβρις

Τίκος ὡς ἐτύμως·

Ἐκ δ' ὑγείας φρενῶν,

Ὁ πᾶσι φίλος ἔ

Πολυδάκτος ὄλβος.

Ἀντίστροφή γ'.

Ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω,

Βωμὸν αἰδέσασθαι δίκας·

Μηδὲ νιν,

Κέρδος ἰδῶν, ἀθίω

Ποδὶ λαῖξ ἀτίσης.

Ποινὰ γὰρ ἐπέσαι,

Κύριον μῦθε τέλος.

Πρὸς τὰδε τίς τοκέων

Σέβας εὖ παρτίων,

Καὶ ξενολίμης

Δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ-

δόμημος τις ἔσω.

Στροφή δ'.

Ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,

Δίκας ὦν, ἢ ἀνολβος ἔσαι·

Πανώλεθρος ἔ' ποτ' ἂν γήροιτο.

VOL. II.

X

Τὸν

530

540

550

530

540

550

11

Τὸν ἀντίτολμον δὲ φάμι παραβάδαν,
 Τὰ πολλὰ πανόφυρτ' ἀνὰ δίκης,
 Βιάως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
 Λαῖφος ὅτ' ἂν λάβῃ πόνος
 Θραυομύας κεραίας.

Ἀντιστροφή δ'.

560

Καλεῖ δ' ἀκρόνας ὕ-
 δέν· μέσα δυσπαλεῖται δίνα.
 Γελαῖ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῶ,
 Τὸν ἔποτ' αὐχέντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
 Δύας λέπαδνον, ὅδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
 Δί' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
 Ερμαῖ περσβαλὼν δίκας,
 Ωλετ' ἄκλαυστος, αἴσος.

Ἰαμβοί.

ΑΘ. Κήρυσε, κήρυξ, ἢ στρατὸν καλεργάθε.
 Ἡ τ' ἔν διατόρος Τυρσηνικῇ
 Σάλπιγγί, βροτεῖν πνέμαλος πληρημύνη,
 Ὑπέρλονον γήρυμα φανέτω στρατῷ.
 Πληρημύνη γ' οὖ τῷδε βελδτιγίη,
 Σιγαῖν ἀρήγῃ, ἢ μαθεῖν δεσμὸς ἐμὸς,
 Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῇ χρόνον·
 Καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταβρωσθῇ δίκη.

570

ΧΘ. Ἀναξ Ἀπολλον, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτη.
 Τί τῷδε σοὶ μέτεσι πρᾶγμαλος, λέγε.

ΑΠ. Καὶ μαρτυρήσαν ἦλθον· ἔσι γ' δόμων
 Ικέτης ὃδ' ἀνὴρ, ἢ δόμων ἐφέσιος
 Εμῷ· φόνε δὲ τῷδ' ἐγὼ καθάρσιος,
 Καὶ ξυνδικήσαν αὐτὸς· αἰτίαν δ' ἔχω
 Τῆς τῷδε μητρὸς τῆ φόνε. ὣ δ' εἴσαγε
 Ὅπως ἐπίσα, τήνδε κυρώτων δίκην.

580

ΑΘ.

In contraria audacem legum violatorem dico,
 Omnia commiscentem iniuste,
 Violente tandem naufragium facere,
 Cum velum invaserit tempestas
 Fracta antenna.

560

ANTISTROPHE 4.

Invocat autem non audientes :
 Medio concutietur turbine.
 Ridet Deus hominem audacem,
 Nunquam hoc gloriantem, cernens inextricabili
 Infortunio quasi loro vinctum, nec scopulum praetergressum :
 Priorem felicitatem
 Scopulo Vindictae impingens,
 In perpetuum periit indefletus ignotus.

I A M B I.

MI. Promulga, praeco, et multitudinem cohibe.

Aures penetrans Tyrrhena
 Tuba, humano spiritu impleta,
 Intentam vocem proferat multitudini.
 Repleto enim hocce concilio,
 Tacere praestat, et leges meas ediscere
 Totam urbem in perpetuum :
 Et ut horum recte dijudicetur causa.

570

CH. Rex Apollo, quae habes, retine.
 Dic quid tibi cum hac re.

AP. Testimonium ferens veni : est enim aedium
 Supplex hic vir, aedium mearum
 Domesticus : huiusce autem caedis expiatorius sum ego,
 Simulque causam ipse ago : verum incusor
 Huiusce maternae caedis. tu vero introduce
 Ut nosti, hanc confirmans causam.

580

MI. Vestrum est loqui, introduco vero causam.
 Actor primus initio loquens
 Fiat totius rei verus informator.

EU. Multae quidem sumus, compendio vero loquemur.
 Responde autem verbum verbo vicissim adaptans.
 Dic primum utrum matrem interfecisti.

590

OR. Interfeci. hoc nullatenus nego.

EU. Unum quidem hoc est trium egregiorum facinorum.

OR. Non jacenti (*devicto*) hunc jactanter profers sermone-
 nem.

EU. Oportet ut dicas quomodo interfecisti.

OR. Dicam. manu gladio armata collo vulnus infligens.

EU. Ab hoc persuasus es? et cujus consiliis?

OR. Hujusce oraculis: testis mihi adest.

EU. Vatesne tibi author fuit ut matrem interficeres?

OR. Adhuc quidem de fortuna mea non conqueror.

EU. Verum si te corripuerit calculus, fortasse aliud dices.

OR. Credo, sed a tumulto auxilia mittet pater.

601

EU. Matrem interficiens mortuis confisus est.

OR. Duorum enim inquinamentorum concursum habuit.

EU. Quomodo? doce eos qui in his jus dicunt.

OR. Maritum interficiens patrem meque interfecit.

EU. Tu quidem vivis, illa autem a caede libera.

OR. Quid ergo eam vivam in exilium non fugasti?

EU. Non erat consanguinea viri quem interfecit.

OR. Egone vero sum matris meae consanguineus?

EU. Quomodo enim nutriit te, o homicida,

610

Intra zonam? abominaris charissimum maternum sanguine-
 nem?

OR. Jam tu testimonium fer: indica autem mihi,
 Apollo, si ipsam iuste interfeci.

Fecisse enim, ut res est, non negamus;

Verum utrum iuste necne tuo animo

Vile.

ΑΘ. Ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
 Ο γὰρ διώκων, πρῶτος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πρᾶγματος διδάσκαλος.

ΕΥ. Πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συνόμους.
 Ἔπος δ' ἀμείβω πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
 Τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτανας.

590

ΟΡ. Εκλείνα· τάττε δ' ἔτις ἄρνησις σέλι.

ΕΥ. Ἐν μὲν τόδ' ἦδη τῶν τριῶν παλασμάτων.

ΟΡ. Οὐ Κερμῶν πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

ΕΥ. Εἶπεν γε μῦτοι δέ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. Λέξω. ξιφελκῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΕΥ. Πρὸς τῷδ' ἐπείωθις; ἢ τίνος βελδ' ἔμασι;

ΟΡ. Τοῖς τῷδε δεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΕΥ. Ο μάνις ἐξηγεῖτό σοι μηροκλονεῖν;

ΟΡ. Καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην ἐμέμφομαι.

ΕΥ. Ἀλλ' εἰ σε μάρψι ψῆφος, ἀλλ' ἐρεῖς τάχα. 600

ΟΡ. Πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

ΕΥ. Νεκροῖσι νῦν πέποιθε μητέρα κτανῶν.

ΟΡ. Δυσοῖν γὰρ εἶχε πρὸςβολὰς μισμάτων.

ΕΥ. Πῶς δὴ; δίδαξον τὴν δικάζουσαν τάδε.

ΟΡ. Ανδροκλονεῖτα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΕΥ. Τοι γὰρ σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνος.

ΟΡ. Τί δ' ἐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;

ΕΥ. Οὐκ ἦν ὄμμας φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

ΟΡ. Εγὼ δὲ μηρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΕΥ. Πῶς γὰρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,

610

Ζώνης; ἀπέλχῃ μηρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡ. Ἦδη σὺ μαρτύρητον. ἐξηγεῖ δέ μοι,

Ἀπολλων, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.

Δράσασθαι γὰρ ὡς ἐστὶν ἐκ ἀνέμεθα·

Ἀλλ' εἰ δικάως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ

Δικαῖ

Δοκεῖ τόδ' αἶμα, κρῖνον, ὡς τέτοις φράσω.

ΑΠ. Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Αθηναίης μέγαν
Θεσμὸν δικάως, μάνις δ' ὦν ἐψάσομαι.
Οὐ πώποτ' εἶπον μανικοῖσιν ἐν θρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, ἔ γυναικὸς, ἔ πόλεως πέρι,
Ο μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
Τὸ μὲν δίκαιον τῷθ', ὅσον δένει μαθεῖν.
Βυλῇ πιφαύσκω δ' ὕμν' ἐπιπαύσαι παλρὸς.
Ορκος γ' ἔτι Ζηνὸς ἰχὺει πλέον.

ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρῆσμον ὥπασε,
Φράζειν Ὁρέῃ τῷδε, τὸν παλρὸς φόνον
Πράξαίη, μῆρὸς μῆδαμὲ τιμὰς νέμειν;

ΑΠ. Οὐ γ' οὐ τι ταυτὸν, ἄνδρα ἄνθρωπον θανεῖν
Διοσδότοις (κῆπύροις) τιμαλφόμενον,
Καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, ἔ τι θυρίοις
Τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥς Ἀμαζόνος.
Ἀλλ' ὡς ἀκύνῃ Παλλὰς, αἵ τ' ἐφήμεροι
Ψήφῳ διαρρεῖν τῷδε πράγματι πέρι.
Ἀπὸ στραλείας γ' οὐκ ἡμποληκότα
Τὰ πλεῖς ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένῃ
Δρύτῃ, περὶ λελυγμένα, καὶ πὶ τέρματι
Φᾶρος παρεσκήνησεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
Κόπῃ πεδίσσας ἄνδρα δαυδάλῳ πέπλῳ.
Ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν ἔστος εἶρε' ὁ μόρος
Τῷ πανηλοσέμεν, τῷ στρατηλάτῃ νεῶν.
Ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
Ὅσπερ τέτακ' τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟ. Παλρὸς πρῶσιμα Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ
Αὐτὸς δ' ἔδῃσε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
Πῶς ταῦτα τέτοις ἐκ ἐναντίας λέγεις;
Υμᾶς δ' ἀκύνει ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Videatur haec caedes facta, judica, ut hisce referam.

AP. Referam vobis hanc Minervae

Legem vere, vates cum sim non mentiar.

Nunquam dixi quid fatidicis in sedibus

De viro, muliere, aut urbe,

Quod Jupiter coelestium pater non praecepit.

Hoc quidem jus quantum valeas edisce.

Vobis autem praecipio patris consilio obsequi.

Juramentum enim non praevalet Jovi.

CH. Jupiter, ut tu ais, hoc oraculum protulit,

Ut diceres Oresti huic, quod patris necem

Ulciscens, matris poenas nullatenus sustineret?

AP. Non enim idem est, virum illustrem mori,

A Jove concessis sceptris nobilitatum,

Idque a muliere, non validis

Arcubus longe-jaculantibus, tanquam Amazonis.

Verum (ut audies, Minerva, vosque qui sedetis

Ad hanc litem calculo dirimendam)

A bello eum, adeptum

Pleraque meliora benevolis, recipiens

Lavatrina, absoluto lavacro, ad finem

Vestem prope stetit, ferit autem

Virum illigans vario, inextricabili peplo.

Hoc viri fatum vobis relatum est,

Venerandi viri, Navarchae.

Hanc talem retuli, ut mordeatur (*ad indignationem moveatur*)

populus,

Qui constitutus est ad confirmandam hanc causam.

CH. Patris fatum praefert Jupiter, ut videtur ex tuo sermone:

Ipse autem compedibus vinxit patrem vetulum Saturnum.

Quomodo haec hisce non contraria dicis?

Vos autem haec ut audiat contestor.

AP.

Ar. O abominanda animalia, Deorum odia !
 Compedes quidem solvat, est hujusce rei remedium,
 Et plurimum artificium liberatorium :
 Postquam vero viri sanguinem attraxerit pulvis
 Semel morientis, nulla amplius sit resurrectio.
 Horum incantamenta non concessit pater
 Meus, alia vero omnia sursum deorsum
 Versat, non omnino anhelans.

Ch. Vide quomodo patrocinaris huic reo.
 Matris sanguinem consanguineum effundens terra
 Deinde Argis paternas aedes incolet ?
 Quibus usus altaribus publicis ?
 Quae contribulium pelvis hunc recipiet ?

Ar. Et hoc quoque dicam, et attende quam recte dicam.
 Mater non est partus appellati
 Procreatrix, verum nutritrix foetus recens sati.
 Procreat ille qui rigat, haec vero ut hospes hospiti
 Servavit germen, quibus ne noceat Deus.
 Signum hujusce sermonis monstrabo tibi.
 Pater quidem fiat sine matre : vicinus
 Testis adest filia coelestis Jovis,
 Non in tenebris alvi enutrita,
 Quale tamen germen nulla Dearum pariat.
 Ego vero, Minerva, aliaque quemadmodum novero,
 Urbem tuam et populum faciam magnum,
 Et hunc mihi tuarum aedium incolam,
 Fidus ut fiat in perpetuum.
 Et hunc possideas foederatum, o Dea,
 Et posteros : et haec in aeternum maneanť
 Horum foedera ut amplectantur posterı.

M. Jam his praecipio ex animo ferre

650

601

670

Cant.

A
 Πίστ
 Καί
 Αἰδ
 Ατὰ
 Τῆτα
 " Οὐ
 Στρί
 Χ
 Τὸ μ
 Επει
 Ποίε
 Ποίε
 Α
 Οὐκ
 Τονδ
 Τικ
 Ελασ
 Τιμ
 Πατ
 Μάρ
 Οὐδ'
 Αλλ'
 Εγώ
 Τὸ σ
 Καί
 Οπω
 Καί
 Καί
 Στέρ
 Α
 Vo

ΑΠ. Ω παρθεμίσυ κνώδαλα, κύρη θύει,
Πίδας μὲν ἄν λύσσει, ἴσι τῷδ' ἄκοε.

Καὶ κάρλα πολλὰ μηχανὴν λυτήριος.

Ἀνδρὸς δ' ἰπείδαν αἶμα' αἰσπάρων κείης

Ἀπαῖ, θανόντος, ὅτις ἐκ' αἰσπάρων.

Τύτων ἰπιδάς ὡς ἰπείσσει πατήρ

“ Οὐμὸς, τὰ δ' ἄλλα παρὶ' αἶμα τε καὶ κάρλα

Στρίφων τίθειν, ἵδεν ἀδμασίων μύσει.

ΧΟ. Πῶς γὰρ τὸ φέρεται τῷδ' ὑπερδίκης ὄρα·

Τὸ μὴρὸς αἶμα' ἐμαυμοὶ ἐκ χέας πείδω.

Ἐπατ' ἐν Ἀρβι δώματ' οἰκίαν πατρὸς :

Ποίοισι βομῶσι χρώσθους τοῖς θυμίοις :

Ποία δὲ χέρνιφ φραζέων προεδέξαι :

ΑΠ. Καὶ τὴν το λέω, καὶ μὰθ' ὡς ὀρθὸς ἔρω.

Οὐκ ἴσι μήτηρ ἢ κεκλημασίου τέκνη

Τεκνός, τροφὸς δὲ κύματες τεσσάρων·

Τέκνη δ' ὁ θρώσκων, ἵδ' ἄτερ ἔστω ἔστω

Ἐλασιν ἔρος, οἷσι μὴ βλάψῃ θύες.

Τικμήριον δὲ τῷδ' εἰ δέξω λόγῳ.

Πατήρ μὲν ἄν ᾔσκειτ' ἀνὰ μὴρὸς πείδας.

Μάρτυς πᾶσι παῖς ἐλυμπίῳ Διὸς.

Οὐδ' ἐν κρίτοισι μὲνός τετραμμένη.

Ἀλλ' οἷον ἔρος ὅτις ἄν τέκοι θύες.

Εγὼ δὲ, Παλλάς, τάλλα θ' ὡς ἐπίναμα,

Τὸ σὸν πόλισμα καὶ φραζὸν τᾶξωμέγα,

Καὶ τόνδ' ἐπιμύα σὼν δόμων ἱφίσιον.

Ὅπως ᾔροιτο πικρὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνῳ.

Καὶ τόνδ' ἐπικλήσαο σύμμαχον, Διὰ,

Καὶ τὺς ἐπέστα, καὶ τὰδ' αἰαντὸς μύθοι

Στέρβειν τὰ πικρὰ τῶνδ' ἐπὶ παύσει.

ΑΘ. Ἡδὴ κελῶ τῷδ' ἀπὸ γνῶμης φέρειν

Ψῆφον δικάσαν, ὡς ἄλλις λελελυμένων.

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τετόξευ' βέλος.
Μένω δ' ἀκῆσαι πῶς αἰὼν κριθήσῃ).

ΑΘ. Τί γ' ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΧΟ. Ἡκῆσθ' ὧν ἠκῆσας, ἐν δὲ καρδίᾳ
Ψῆφον φέροντες, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘ. Κλύοιτ' ἂν ἦδη θρασυὺν Ἀττικὸς λεώς,
Πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτῦ.

Εσαμ δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέω στρατῶ,

Αἰεὶ δ' ἐκάστων τῷτο βυλατῆριον.

Πάγον δ' Ἀρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἔδραν,

Σκηιάς δ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον

Στρατηλατῆσαι, καὶ πόλιν νεόπολιν

Τήνδ' ὑψίπυρρον ἀνλεπύρλωσαν τότε.

Λρὶ δ' ἔθυσον, ἔθθεν ἔς' ἐπώνυμος

Πέτρα, πάγος τ' Ἀρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας

Ἀσῶν, φόβος τε Συγενῆς τὸ μὴ δίκειν

Σχῆσι, τό, δ' ἡμαρ καὶ κατ' ἀφρόνῃν ὁμῶς,

Αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαυγόνων νόμους,

Κακαῖς ἐπὶ ῥροαῖσι· βορβόρω δ' ὕδωρ

Λαμπρὸν μιάνων, ὃ ποθ' ἀρήσεις ποτόν.

Τὸ μήτ' ἀναρχον μήτε δεσποτέμενον

Ἀσὸς περιέλλουσι βυλαῶ σέβειν,

Καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.

“ Τίς γ' δεδοικώς μηδὲν, ἔνδικος βροτῆς ;

Τοιόνδε τοι ταρβῶντες ἐνδίκων σέβας,

Ερυμὰ τε χώρας, καὶ πόλεως ζωτήριον

Εχοιτ' ἂν οἷον ἕτις ἀνθρώπων ἔχῃ

Οὗτ' ἐν Σκύθῃσιν, ὅτε Πέλοπος ἐν τόποις.

Κερδῶν ἄθικτον τῷτο βυλατῆριον,

Αἰδοῦτον, ἐξυθύμον ἀδόντων ὑπερ

Calcul

Cn.

Manco

Mi.

Cn.

Senten

Mi.

Primae

Manebi

Semper

Arcopa

Tentor

Bellum

Turribi

Marti a

Petra,

Civium

Coerceb

Ipsis civ

Malis a

Limpid

Neque

Retinen

Et sever

" Quis

Talem

Regioni

Habeati

Neque

A mune

Vencra

Calculus iustum, jam dictum est satis.

CH. Nobis quidem jam omnis emissa est sagitta :

Maneo ut audiam quomodo certamen hoc dijudicabitur. 680

MI. Quid enim ? quomodo a vobis irreprehensa sim ?

CH. Audivistis quae audivistis, in pectore vero
Sententiam ferentes iuramentum reveremini, hospites.

MI. Audiatis jam legem populus Atticus,
Primae causae fusi sanguinis iudices.

Manebit autem in posterum populo Aegei,

Semper iudicium haec erit curia.

Arcopagum vero huc, Amazonum sedem,

Tentoriaque, quando venerunt ob iram in Theseum

Bellum inferentes, et urbi huic

690

Turribus altis superbae turres opposuerunt :

Marti autem sacrificarunt, unde nomen obtinet

Petra, et Arcopagus : in hoc majestas

Civium timorque geminus ut injuria non fiat

Coercebit, dieque et noctu simul,

Ipsis civibus novitias non introducentibus leges

Malis accessionibus : coeno aquam

Limpidam inquinans, nunquam invenies potum.

Neque legibus solutam, neque tyrannis subditam

Retinentibus civibus meis consulo venerari,

700

Et severitatem omnem extra urbem non ejicere.

“ Quis enim mortalium nihil metuens iustus erit ?

Talem iuste metuentes majestatem,

Regionisque munimentum, et urbis salutem

Habeatis qualem hominum nemo obtinet,

Neque inter Scythas, nec in Pelopis locis :

A muneribus immunem hanc curiam,

Venerandam, ad iram promptam, pro dormientibus

Pervigil terrae praesidium constitui.

Hoc quidem consilium extendi meis

Civibus in futurum : recte autem agere oportet,

Et calculum tollere, et litem determinare,

Reveritos juramentum. explicit sermo.

CH. Et quidem atrox hoc terrae commercium:
Consulo nullatenus ignominia afficere.

AP. Ego quoque oracula et mea et Jovis
Timere jubeo, nec infructuosa facere.

CH. Verum res sanguineas, non fortitus, curas,
Oracula non amplius pura proferes hic moratus.

AP. Numquid et pater erravit consiliis
In expiatione primae caedis ab Ixione factae?

CH. Ais. ego vero causam non consecuta
Gravis admodum huic regioni conversabor iterum.

AP. Verum inter juniores et veteres Deos
Inhonora es tu : vincam autem ego.

CH. Talia fecisti etiam Pheretis in aedibus :
Persuasisti fatis ut mortales facerent immortales.

AP. Aequum est profecto venerantem beneficio afficere,
Maxime vero cum id roget.

CH. Tu quidem veteres daemones corrumpens
Somno decepisti veteres Deas.

AP. Tu quidem statim, non consecuta causae finem,
Evomes venenum inimicis tuis minime grave.

CH. Quandoquidem inequitas mihi vetulae juvenis,
Hujusce causae auditor maneo,
Ut animi dubia irascat urbi.

MI. Hoc meum est opus, postremam litem dijudicare :
Calculum vero hunc Orestis adjiciam :
Mater enim nulla est quae me genuit.

Εγρηγορὸς φρέριμα γῆς καθίσταμα.

Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
 Ἀσοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν. ὀρθῶσαι δὲ χρὴ,
 Καὶ ψῆφον ἄρειν, καὶ διαγιῶναι δίκην,
 Αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἶρή) λόγος.

ΧΟ. Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 Ζυμβυλὸς εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. Καγὼ γε χρησμὸς τὸς ἐμὸς τε καὶ Διὸς
 Ταρβεῖν κελῶ, μηδ' ἀκαρπώτως κλίσαι.

ΧΟ. Ἀλλ' αἰμαῖηρά πρᾶγματ' ὑλαχὼν σέβεις,
 Μαντεῖα δ' ἔκ' ἐθ' ἀλγὰ μαλ' ἄσκη μῶν.

ΑΠ. Ἡ καὶ πατήρ τι σφάλλει) βυλαμμάτων,
 Πρωτοκλόνεσι περσροπαῖς ἱζίονος;

ΧΟ. Λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχεῖσα τῆς δίκης,
 Βαρεῖα χώρα τῇδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠ. Ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέεσι καὶ παλαιτέροις
 Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρηλος ἐν δόμοις·
 Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους δῖναί βροτῆς.

ΑΠ. Οὐκ ἐν δίκαιον τὸν σέβοντ' ἀεργετῆν,
 Ἀλλως τε πάντως καὶ ὥτε δίομνος τύχοι.

ΧΟ. Σὺ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
 Οἶον παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠ. Σὺ τοι τάχ', ἐκ' ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
 Εμῇ τὸν ἰὸν ὕδεν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟ. Επεὶ καθιππάξῃ με πρεσβύτιν νέος,
 Δίκης γῆνέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μῶν,
 Ως ἀμφίβυλος ἔσα θυμῶσαι πόλι.

ΑΘ. Εμὸν τόδ' ἔρπον, λοιπὴν κρίναι δίκην·
 Ψῆφον δ' ὀρέσῃ τήνδ' ἐγὼ περὶ δῖσομαι.
 Μῆτερ γὰρ ἔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο.

Τὸ δ' ἄρσεν ἀνὼ πάνλα, πλὴν γάμψε τυχεῖν
 Ἀπανί θυμῷ, κάρσα δ' εἰμὶ τῷ παλῑός.

Οὕτω γυναῖκός ἐ προσιμήσω μόρον,
 Ἀνδρα κλανύσης δωμαίων ἐπίσκοπον.
 Νικᾷ δ' Ορέσης, καὶ ἰσόφημος κριθῇ.
 Εκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τὰ χέων πάλος,
 Ὅσοις δικασῶν τῶν ἐπέσαλ' τέλος.

ΟΡ. Ω Φαῖβ' Ἀπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;

ΕΥ. Ω Νυξ μέλανα μῆτερ, ἄρ' ὄρας τάδε;
 Νῦν ἀλχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
 Ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρὸς τιμὰς νέμειν.

ΑΠ. Περπατᾷ δ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
 Τὸ μὴ δίκειν σέβοντες ἐν διαγρέσει.

Γνώμης δ' ἀπάσης πῆμα γίνεσθαι μέγα.
 Βαλῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὀρθωσεν μία.

ΑΘ. Ἀνὴρ οὐκ ἐπέφραξεν ἅμαλος δίκην.
 Ἴσον γὰρ ἐστὶ τὰριθμημα τῷ πάλων.

ΟΡ. Ω Παλλάς, ὧ ὥσαυτα τὸς ἐμὸς δόμους,
 Καὶ γῆς παλῑώας ἐς ἐρημνίον σύ τοι
 Καλῶκιστάς με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
 Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖτις ἐν τε χρήμασιν
 Οἰκῇ παλῑώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίας
 Ἐκαλί, καὶ τῷ πάνλα κράνοντος τρίτου
 Σωτῆρος, ὅς παλῑῶον ἀνδραδὲς μόρον,
 Σώζει με, μηρὸς τάσδε (υνδίκας ὄρων.
 Εγὼ δὲ χάρις τῇδε καὶ τῷ σῶ στρατῷ
 Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 Ορκωμοσίτας, νῦν ἄπιμι πρὸς δόμους,
 Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρ' ἀρυμνήτην χθονὸς
 Ἐλθόντ' ἐποίησιν εὐ κεκασμένον δόρυ.
 Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,

Virilem sexum in omnibus praeterquam in nuptiis
Toto animo laudo, valde refero patrem. 740

Ideo mulieris non praefero fatum

Maritum interficientis aedium inspectorem.

Vincit autem Orestes, si paria suffragia habere judicetur.

Quam primum ejicite ex alveis sortes,

Quibuscunque Judicum hoc mandatum est officium.

OR. O Phoebe Apollo, quomodo certamen hoc dijudicabitur?

EU. O Nox atra mater, numquid vides haec?

Nunc mihi aut laqueo perire, aut lucem videre est :
Nobis enim vagari est, aut priores honores assequi. 750

AP. Numerate recte ejectos calculos, hospites ;
Justitiam in distributione venerantes.
Suffragio (*uno*) absente damnum provenit magnum.
Evertit domum et restituit suffragium unum.

MI. Hic vir effugit sanguinis litem :
Aequalis enim est numerus fortium.

OR. O Pallas, quae servasti aedes meas,
Patria terra orbatum tu
Me restituisi : et Graecorum aliquis dicet,
Vir Argivus rursus in opibus 760
Paternis habitat, Minervae et Apollinis
Voluntate, et omnia perficientis tertii
Sospitatoris, qui paternum veneratus fatum
Servat me, hasce cernens matris patrocinium agentes.
Ego vero regioni huic et exercitui tuo
Deinceps in omne tempus futurum
Foedus juramento confirmans, nunc domum revertor,
Quod nunquam quisquam Rex terrae huc
Veniet inferens bene exornatam hastam.
Ipsi enim nos in sepulcris tunc existentes 770
Mea

Mea praetergredientes hoc tempore facta juramenta
 Non evitandis comminiscemur infortuniis
 Vias molestas, et infausa itinera
 Faciemus, ita ut ipsi poeniteat laboris.
 Recta statuentibus et urbem hanc Palladis
 Honorantibus perpetuo confoederata hasta
 Ipsi nos erimus magis benevoli.
 Salvi et tu etiam, et populus urbis incola,
 Auxilium hostibus non vitandum habeas,
 Sospitatoremq; et hasta victoriosum.

SYSTEMA.

CH. Eheu! Dii juniores antiquis legibus
 Inequitastis, et e manibus abstulistis meis.
 Ego vero inhonora, misera, ira exardescens,
 In hac terra, heu!
 Eheu! eheu luctuosam
 Cordis guttam dimittam
 Terrena corrumpentem! ex ea vero
 Lichen infrugifer, illiberis,
 (Eheu Justitia!) in terram irruens
 Mortalium-corruptrices maculas in regione projiciet.
 Ingemiscam? quid faciam,
 Aut sim? mala non ferenda
 Civibus passa sum,
 Eheu! grandia quidem,
 Filiae infelices
 Noctis inhonore lugentes.

I A M B I.

MI. Mihi obtemperate aegre haec non ferre.
 Non enim victae estis, verum paribus suffragiis causa
 Exiit revera, non in infamiam tui.

Practerea

Ταῖς
 Ἀμνη
 Οδῶν
 Τιβέ
 Ορθο
 Τιμω
 Αὐτο
 Καὶ
 Πάλο
 Σωτή

X
 Καθι
 Εγώ
 Εἰ γὰρ
 Ἰε, ἰε
 Μεθῆ
 Χθονι
 Λιχῆ
 (ἰὼ δ
 Βροσ
 Στενο
 Γένω
 Πολί
 ἰὼ, α
 Κόρα
 Νυκ

Α
 Οὐ γ
 Εξῆλ

V

Τοῖς τὰ μὰ παρβαίνεσι νῦν ὀρκώματα,
 Ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίας
 Οὐδὲς ἀθύμνε, καὶ παρόρνιθας πόρνε
 Τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μέλαμέλη πόνος·
 Ὀρθομύων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 Τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε (συμμάχω δορί,
 Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν ἄμυνέεσσι.
 Καὶ χάρε καὶ σὺ, καὶ πολιστῆχος κεύς,
 Πάλασθ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
 Σωτήριόν τε καὶ δορὺς νικηφόρον.

Σύστημα.

ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαγὺς νόμους
 Καθιπτάσασθε, καὶ χερῶν εἰλεώδε' ἐμῃ.
 Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλανα βαρύνκοις,
 Ἐν γὰρ τὰδε, φεῦ,
 Ἰὲ, ἰὲ, ἀνίστασθ'.

Μεθεῖστα καρδίας θαλαγμὸν
 Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τῷ,
 Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
 (Ἰὼ δίκαια) πῆδον ἐπεστυμμένος
 Βροβοφθόρως κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
 Στενάζω; τί ῥέζω;
 Γένωμαι; δύσοισα
 Πολίτας ἔπαθον,
 Ἰὼ, μεγάλα τοι
 Κόραϊ δυσυχεῖς
 Νυκτὶς ἀτιμοπενθεῖς.

Ἰαμβοί.

ΑΘ. Ἐμοὶ πῖθεοδε μὴ βαρυσόπως φέρειν.
 Οὐ γὰρ νείκησθ', ἀλλ' ἰσόφηρος δίκη
 Ἐξῆλθ' ἀληθῶς, ἔκ' ἀτιμίᾳ σέθεν.

VOL. II.

Z

Αλλ'

Αλλ' ἐκ Διὸς γ' ἑλμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 Αὐτὸς δ' ὁ χρεῖσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
 Ὡς ταῦτ' Ορέσῃν δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 Ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῆδε μὴ βαρὺν κότον
 Σκήψαδε, μὴ θυμῷδε, μηδ' ἀκαρπίαν
 Τάξῃτ', ἀφῆσαι δαμνῶν σαλάγματα,
 Βρωτῆρας ἀχμαῖς σπερμάτων ἀνημέρας.
 Εγὼ γ' ὅ μιν πανδίκως ὑπὶ χομαί
 Ἔδρας τε καὶ κἀθμώνας ἐνδίκῃ χθονός,
 Λιπαροθρόνοισιν ἡμῶας ἐπ' ἐχάρας,
 Ἐξεν, ὑπ' ἀσῶν τῶνδε τιμαλφεμῶας.

Ανάληψις.

ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαμῆς νόμους
 Καθιππάσαδε, καὶ χερῶν εἰλεαδέ μιν.
 Εγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλανα βαρύνκορος,
 Εν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
 Ἰὼ, ἰὼ, ἀντιπαθῇ
 Μεθεῖσα καρδίας σαλαγμὸν
 Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τῷ,
 Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
 (Ἰὼ δίκῳ) πῆδον ἐπεστυμῶας
 Βρολοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλῆν.
 Στενάζω; τί ρέζω;
 Γένωμαι; δύσοισα
 Πολίτας ἔπαθεν,
 Ἰὼ, μεγάλα τοι
 Κόραμ δυσυχῆς
 Νυκλὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ἰαμβοί.

ΑΘ. Οὐκ ἔς' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 Θιὰ βροτῶν σῆσθε δύσκηλον χθόνα.

800

810

820

Κηρ

Praet
 Ipse
 Quo
 Vos
 Irasc
 Imm
 Cusp
 Ego
 Quo
 Nitio
 Habo

C
 Ineq
 Ego
 In h
 Eheu
 Cord
 Tern
 Lich
 (Ehe
 Mort
 Inge
 Aut
 Civil
 Eheu
 Filia
 Noc

M
 Dea

800

Praeterea a Jove clara aderant testimonia,
 Ipse etiam oracula reddens, ipse aderat testis,
 Quod haec Orestes perpetrans damnum non ferret.
 Vos autem huic terrae ne graviter
 Irascamini, ne indignemini, neque sterilitatem
 Immittatis, dimittentes daemonum stillas,
 Cuspides agrestes exesuras semina.
 Ego enim vobis justissime spondeo
 Quod sedes et latibula justae terrae,
 Nitidos sedentes ad focos,
 Habebitis, ab his civibus plurimum cultae.

800

810

REPETITIO.

CH. Eheu ! Dii juniores antiquis legibus
 Inequitastis, et e manibus abstulistis meis.
 Ego vero inhonora, misera, ira exardescens,
 In hac terra, heu !
 Eheu ! cheu luctuosam
 Cordis guttam dimittam
 Terrena corrumpentem ! ex ea vero
 Lichen infrugifer, illiberis,
 (Eheu Justitia !) in terram irruens
 Mortalium-corruptrices maculas in regione projiciet.
 Ingemiscam ? quid faciam,
 Aut sim ? mala non ferenda
 Civibus passa sum,
 Eheu ! grandia quidem,
 Filiae infelices
 Noctis inhonore lugentes.

820

IAMB I.

MI. Non estis inhonorae, neque iracunde admodum
 Deae mortalium terram vix sanandam statuatis.

Z 2

Ego

Ego quoque Jovi, freta sum, et quid attinet dicere?
 Etiam Deorum unica claves aedium novi,
 Ubi fulmen est obsignatum :
 Verum eo non opus est : tu vero mihi obsecuta
 Linguae petulantis fructum ne ejicias in terram,
 Qui causae sit omnia ut infaulte eveniant.
 Quiescere fac atri fluctus acerbum robur,
 Ut veneranda, et mecum contubernalis :
 Magnae hujusce regionis praecipuae victimae
 Tibi mactabuntur, puerorum et nuptiarum praefes
 Hunc in aeternum laudabis sermonem.

SYSTEMA.

CH. Me haec pati, cheu !
 Me vetulam terram incolere
 Inhonoram, heu facinus !
 Spiro robur iramque totam.
 Hoi, hoi, terra, cheu !
 Quis subit
 Latera mea dolor ?
 Iracundiam audi, mater
 Nox : a me enim honorem publicum
 Deorum fraudulentum
 Facile sustulerunt doli.

IAMBIC.

MI. Iram tibi condono : senior enim es.
 Et quidem tu multo me sapientior es,
 Verum et mihi sapere dedit Jupiter non parce,
 Vos autem in extraneam venientes regionem,
 Hanc terram diligetis : haec praedico.
 Futurum enim tempus honorabilius erit
 Civibus hisce : et tu venerabilem

830 Κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δαῖ λέγειν;
 Καὶ κληῖδας οὔδα δωμάτων μόνῃ θεῶν,
 840 Ἦν ὧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμῆος.
 Ἀλλ' ὕδεν αὐτῷ δαῖ· σὺ δ' ἄπειθης ἔμοι
 Πλάσσης μαλαῖας μὴ κβάλης ἐπὶ χθόνα
 Καρπὸν φέροντα πάντῃ μὴ πράσσειν καλῶς.
 Κόϊμα κελαῖνῳ κύματις πικρὸν μῆρος,
 850 Ὡς Σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἔμοι.
 Παλλῆς δὲ χάρας τῆσδε τάχρῳθίνα
 Θύῃ, πρὸ πάσδων καὶ γαμηλὴν τέλῃς
 Ἐχέσ', ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαγνέσεις λόγον.

Σύστημα.

840 ΧΟ. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 Ἐμὲ πάλαμόφρονα κατὰ γὰρ οἰκῆιν,
 Ἀτίετον, φεῦ, μῦσος.
 Πῶς τοι μῆρος, ἅπαντ' ἀ τε κότον.
 Οἷ αἰ, δὲ φεῦ.
 Τίς μ' ὑποδύνει
 Πλάρας ὁδύνα;
 850 Θυμὸν αἰε, μάτερ
 Νύξ, ἀπὸ ῥ' με τιμᾶν δαμίαν
 Θεῶν δυσάλαμοι
 Παρ' ὕδεν ἦσαν δόλοι.

Ἰαμβοί.

ΑΘ. Οργὰς ξυνοίσω σοι· γεραυτέρα ῥ' εἶ.
 Κάττοι γεμῖν σὺ κάρτ' ἔμῃ σοφωτέρα,
 Φρονεῖν δὲ καὶ μοι Ζεὺς ἔδωκεν ὡ καλῶς.
 Τίμῃς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθῶσαι χθόνα,
 Γῆς τῆσδ' ἐραδύσειδε· πρηνέπω τάδε.
 Οὐ πῖρρῶν ῥ' τιμωτέρος χρόνος
 Ἐσσι πολίτας τοῖσδε, καὶ σὺ τιμίαν

Ἐδραν

Εδραν ἔχυστα πρὸς δόμοις Ερεχθίδας,
 Τάξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικέων σόλων,
 Οσπιν παρ' ἄλλων ἔποτ' ἂν χέθοις βροτῶν.
 Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλης
 Μὴθ' αἰμαλίζας θηγάνας πωλάσχνων βλάβας
 Νέων, αἰοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι.
 Μηδ' ἐξελῶς ὡς καρδίαν ἀλεκλόνων,
 Εν τοῖς ἐμοῖς ἀσοῖσιν ἰδρύσῃ κἀρα
 Εμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 Θυράῃος ἔσω πόλεμος, ὃ μόλις παρῶν,
 Εν ᾧ τις ἔσαι δεινὸς Ἀκλείας ἔρως.
 Εὐοικίῃ δ' ὄρνιθος ὃ λέγω μάχαν.
 Τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεςιν ἐξ ἐμῶ,
 Εὖ δρῶσαν, εὖ πάχυσαν, εὖ τιμωμένην,
 Χώρας μέλαχεν τῆσδε θεοφιλεσάτης.

Ανάληψις.

ΧΟ. Εμὲ παθεῖν ταδε, φεῦ,
 Εμὲ παλαμόφρονα καλὰ γὰρ οἰκεῖν
 Ατίειλον, φεῦ, μῦσος.
 Πνέω τοι μῦθος, ἅπαντ' ἀ τε κότον.
 Οἶ, αἶ, δᾶ, φεῦ.
 Τίς μ' ὑποδύει
 Πλαρὰς ὀδύνα;
 Θυμὸν αἶε, μάτερ
 Νύξ· ἀπὸ γὰρ με τιμᾶν δαμίαν
 Θεῶν δυσπάλαμοι
 Παρ' ὅδεν ἦραν δόλοι.

Ιαμβοί.

ΑΘ. Οὔτοι καμῶμά σοι λέγεται τάχα.
 Ως μήποτ' εἴπης, πρὸς νεωτέρας ἐμῶ
 Θεὸς παλαγὰ, καὶ πωλιώχων βροτῶν,

Ατιμῶς

Sedem retinens apud aedes Erechthei,
 Consequeris a viris et foemineo ornatu
 Qualem ab aliis mortalibus nunquam obtineas. 860
 Tu vero in locis nostris ne ejicias
 Neque sanguineas corruptrices viscerum juvenilium
 Poenas, furentes ira a vino non excitata :
 Neque accendens tanquam cor gallorum,
 Inter cives meos statuas bellum
 Et civile, et inter se invicem atrox.
 Extraneum sit bellum, non omnino praesens,
 In quo fuerit magnus gloriae amor.
 Domesticae vero avis non dico pugnam.
 Talium optionem facere tibi licet a me, 870
 Bene facientem, beneficio affectam, plurimum cultam,
 Participem fore hujusce regionis Diis charissimae.

R E P E T I T I O.

CH. Me haec pati, eheu !
 Me vetulam terram incolere
 Inhonoram, heu facinus !
 Spiro robur iramque totam.
 Hoi, hoi, terra, eheu !
 Quis subit.
 Latera mea dolor ?
 Iracundiam audi, mater 880
 Nox : a me enim honorem publicum
 Deorum fraudulentum
 Facile sustulerunt doli.

I A M B I.

MI. Non gravabor tibi falsa dicere :
 Ut nunquam dicas te, a juniore me
 Deam antiquam, et a mortalibus civitatum incolis,

Inglo-

Ingloriam errare hoc solo privatam.

Verum si quidem tibi chara sit Suadae veneratio,

Linguae meae delinimentum,

Tu maneat (*hic* :) si autem manere nolis,

Non iuste huic urbi inferas

Odium iramve, aut damnum populo.

Licet enim tibi hujusce terrae participi

Esse in aeternum iuste cultae.

СН. Regina Minerva, quam dicis me habituram fedem?

MI. Ab omni illaefam aerumna : tu vero admitte.

СН. Et quidem admitto : quis vero honor me manet?

MI. Ut nulla domus sine te prospera sit.

СН. Tune hoc facies, ut ego tantum valeam?

MI. Colenti enim casus tribuemus faustos.

CH. Numquid et mihi spondebis in omne tempus?

MI. Non enim mihi licet dicere quae non perficio.

СН. Pene me delinisti, et recedo ab ira.

MI. Hanc igitur terram incolens obtinebis amicos.

СН. Quid ergo me jubes huic urbi exoptare?

MI. Qualia ad victoriam non malam spectant;

Et hacc e terra, et a marino rore,

Et a coelo, ventorumque flatus

Claro Sole spirantes accedere terrae,

Fruſtumque terrae et pecudum uberem

Civibus abundantem non marcescere tempore,

Mortalisque feminis salutem.

Impiis autem iracundior sis.

Diligo enim viri germen pastoris instar,

Justorum horum dolore liberum genus.

Haec ad te pertinent. quod vero ad celebria

Egregia attinet certamina, curabo ego

Hanc

Ἀτιμος ἔρρεν τῷδ' ἀπόζενος πῆδον.
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἄγνόν ἐσσι σοι πειθῆς σέβας,
 Γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ δελκίηριον,
 Σὺ δ' ἔν μύθοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μῦθιν,
 Οὐτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλιν
 Μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῶ.
 Ἐξεσι γὰρ σοι τῇδ' ὅτ' ἄμοίρα χθονὸς
 ἔστιν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμῆν.

ΧΟ. Ἀνασ' Αθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘ. Πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟ. Καὶ δὴ δέδεγμα· τίς δέ μοι τιμὴ μῦθι;

ΑΘ. Ὡς μὴ τιν' οἶκον ἀδενεῖν ἀνδρὶ σέθεν.

ΧΟ. Σὺ τῷτο πράξεις, ὥς με ἀδένειν τόσον;

ΑΘ. Τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομαι.

ΧΟ. Καί μοι πῶς πάντος ἐγγύην θύσῃ χρόνον;

ΑΘ. Ἐξεσι γὰρ μοι μὴ λέγειν ἅ μὴ τελῶ.

ΧΟ. Θέλξειν μ' εἰσικας, καὶ μεθίσταμαι κόπῃ.

ΑΘ. Τοὶ γὰρ κατὰ χθον' ἔσ' ἐπικλήσῃ φίλους.

ΧΟ. Τί ἔν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;

ΑΘ. Ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,

Καὶ ταῦτα γῆθεν, ἐκ τε ποντίας ὁρόου,

Ἐξ ἔραν τε κανέμων ἀήματα,

Εὐηλῶς πνέοντ' ἐπισείχειν χθόνα·

Καρπὸν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπὶ ῥύπον,

Λαοῖσιν ἀθροῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,

Καὶ τῶν βροδείων σπέρματων λωπρήϊαν.

Τῶν δυσσεβέων δ' ἐκφορῶτέρα πέλους.

Στέργω γὰρ ἀνδρὲς φῖτυ ποιμνίος δίκην,

Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον ἔχρος.

Τοιαῦτα σὺ εἰ. τῶν ἀρεφάτων δ' ἐγὼ

Πρεπτῶν ἀγῶνων, ἐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ εἶ

Τὴνδ' ἀσύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

Ἀντιστροφία. Στροφή ἁ.

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
 Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
 Τὰν ἣ Ζῆς ὁ πατρίστῃς Ἀρῆς τε
 Φρέριον θεῶν νέμει,
 Ρυσίβωμον Ἑλλά-
 νων ἄγαλμα δαμόνων.
 Ἀτ' ἐγὼ κατὰχομαι
 Θεωπίσασα πρῶμδ' ὡς
 Ἐπισύττες βίη τύχας ὀνησίμης
 Γαῖας ἐξαμβρόσαι
 Φαῖδρον ἀλίη σέλας.

Ἀνάπαυσι.

ΑΘ. Τὰδ' ἐγὼ παρφρόνως τοῖσδε πολίταις
 Πράσω, μεγάλας ἣ δυσαρέτας
 Δάμονας αὐτῇ κατὰνασσαμένη.
 Πάντα γ' αὐτὰν τὰ κατ' ἀνθρώπου
 Ἐλαχον διέπειν.
 Οὐδὲ μὴ κύρσας βαρέων τέτων,
 Οὐκ οἶδεν ὅθεν πλεγαῖ βιότῃ.
 Τὰ γ' ἐκ πατέρων ἀμπλακήμαλ' ἄνιν
 Πρὸς τάσδ' ἀπάγῃ, σιγῶν ὀλεθρος,
 Καὶ μέγα φωνῶν-
 τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Ἀντιστροφή ἁ.

ΧΟ. Δενδροπήμων δὲ μὴ πνέσι βλάβαν,
 Τὰν ἐμὴν χάριν λέγω·
 Φλοβμός τ' ὀμμαλοσερῆς φυτῆρ',
 Τὸ μὴ περᾶν ὄρον τόπων,
 Μηδ' ἄκαρπος ἀγα-

920

930

940

185

Hanc victoriosam inter mortales celebrare urbem,

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Recipiam Palladis contubernium,

Neque ignominia afficiam urbem

Quam et Jupiter omnipotens, et Mars,

Praesidium Deorum statuit,

Liberans per altaria Graecos

Delectamentum Deorum.

Ita ego precor

Vaticinans benevole

Futuros vitae eventus utiles,

Agro feliciter affluere

Splendidum Solis jubar.

ANAPAEI.

MI. Haec ego lubenter horum civium gratia

Ago, magnas et difficulter placandas

Deas vincens.

Hae enim omnia quae ad homines pertinent

Sortito administrant.

Qui vero non impingit in atroces hasce,

Non novit unde vitae morbi.

Priorum enim peccata eum

Ad has ducunt, tacita mors,

Etiam magna gloriantem

Hostili ira perdunt.

ANTISTROPHE 1.

CH. Arboribus autem noxium ne spiret damnum,

Meum beneficium dico :

Ardorque germina plantarum corrumpens

Ne transeat terminum locorum,

Nec infructuosus acerbus

Adrepat morbus,
 Ovesque partu admodum felices
 Cum gemello foetu
 Nutriat (*terra* :) flato tempore. Proles
 Uber fortunatum
 Deorum munus honoret.

ANAPÆSTI.

MI. Haec audite, o Urbis praefidium (*Areopagitae*)
 Qualia perficiet : plurimum enim potest
 Veneranda Erynnis apud immortales,
 Inferosque, circaque homines
 Manifesto perfecte agunt,
 Hisce quidem cantus (*vitam jucundam*) aliis vero lacrymarum
 Vitam tristem reddentes.

STROPHE 2.

CH. Viros autem tollentem intempestivam
 Prohibeo fortunam,
 Juvencularumque amabilium
 Maritalem vitam
 Concedite vos quae potestatem habetis
 Deae, quarum Fata
 Materterae,
 Deae recte res distribuentes,
 Omni domui communes,
 Omni tempori graves,
 Iustis commerciis
 Omnino Dearum maxime venerandae.

ANAPÆSTI.

MI. Haec regioni
 Meae lubenter perficientibus
 Laetor ; diligo autem Suadam,

ὣς ἐφερπέτω νόσος,
 Μῆλ' αὖ τ' Ἀθηνῶντ' ἄγαν,
 Εὖν διπλοῖς ἐμβρύοις,
 Τρέφοι χρόνῳ τελαγμῶν· γόνος
 Πλωτόχθων ἐρμαῖαν
 Δαυμόνων δόσιν τίοι.

950

Ἀνάπαυσι.

ΑΘ. Ἡ τὰ δ' ἀκῦετε πόλεως φρύριον,
 Οἷ' ἐπικρανεῖ. μέγα γὰρ δυνάει
 Πότνι' ἐριννὺς παρὰ τ' ἀθανάτοισι,
 Τῷ δ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων
 Φανερῶς τελέως διαπράσσει,
 Τῷ μὲν αἰοιδᾷς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 Βίον ἀμβλωπὸν παρέχεσθαι.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ἀνδροκμήτας δ' αἰώ-
 ρος ἀπενέπω τύχας,
 Νεανίδωντ' ἐπιράτων
 Ἀνδρῶν χεῖς βιώτους
 Δότε, κύρι' ἔχοντες
 Θεῶν, καὶ μοῖραν
 Μαρκασιγνήται,
 Δάμονες ὀρθονόμοι,
 Παντὶ δόμῳ μελᾶκοινοι,
 Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
 Εὐδίοις ὁμιλίας
 Πάντα τιμιώτατ' ὀφείλων.

960

970

Ἀνάπαυσι.

ΑΘ. Τάδε τοι χάρα
 Τῇ μὴ παφρόνως ἐπικρανομένην
 Γάνυμα· σέργῳ δ' ὀμμάλα πειθεῖς,

ΟΤΙ

Οτι μοι γλώσαν ἤ σόμ' ἐπωπᾶ
 Πρὸς τὰςδ' ἀγρίως ἀπανηναμφάς·
 Ἀλλ' ἐκράτησε Ζῆς ἀγοραῖος.
 Νικᾶ δ' ἀγαθῶν
 Εἰς ἡμετέρα διὰ παντός.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Τάνδ' ἄπληστον κακῶν
 Μήποτ' ἐν πόλει σάσιν
 Τᾷδ' ἐπ' ἔχομαι βρέμειν.
 Μὴδὲ πῖσσα κόνις
 Μέλαν αἶμα πολιτᾶν,
 Δι' ὄργαν ποινὰς
 Ἀνιφόνες ἄτας
 Ἀρπαλίσαι πόλεως.
 " Χάρμαλα δ' ἀνιδοῖεν
 " Κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
 " Καὶ συγῆν μιᾷ φρενί.
 " Πολλῶν γ' τοῖδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

Ἀνάπαυσοι.

ΑΘ. Ἀρα φρονῆσι γλώσσης ἀγαθῆς
 Οδὸν ἄριστή.
 Ἐκ τῆς φοβερῶν τῶνδε περσώπων
 Μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολιταῖς.
 Τάσδε γ' ἀφρόνας εὐφρωνες αἰεὶ
 Μέγα τιμῶνεις, ἢ γῆν, ἢ πόλιν
 Ορθοδίκασον
 Πρέψετε πάντες διάγοντες.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Χαίρετ' ἐν ἀσιμίας πλάτῃ,
 Χαίρετ' ἀσυκὸς λεώς,
 Ἰκλαρ ἡμεῖς Διὸς,

Παρθέν

Quod mihi linguam et os instruxerit
 Adversus has ferociter renitentes :
 Verum victor evasit Jupiter Forensis.
 Vincit bonorum
 Contentio nostra in perpetuum.

ANTISTROPHE 2.

CH. Malis non fatiatam

Nunquam in urbe hac seditionem

Tremere velim.

Neque hauriat pulvis

Atrum cruorem civium,

Ob iram poenas

Vicissim se vindicantes noxas

Auferre ab urbe.

* Gaudia concedant

* Communi animo,

* Et odisse una mente :

* Multorum enim inter mortales hoc est remedium.

ANAPAESTI.

MI. Sapientibus igitur linguae bonae

Viam invenit.

Ex terrificis hisce personis

Magnum lucrum video (*adfuturum*) civibus.

Has enim benevolas benevoli semper

Valde colentes, et terram et urbem

Recte judicantem

Decorabitis omnes viventes.

STROPHE 3.

CH. Salvete in affluentia divitiarum,

Salvete populus urbis,

Prope Jovem sedentes,

Virginis

Virginis amicae amici
 Prudentes in tempore.
 Palladis sub alis
 Existentes veneratur pater.

ANAPAESTI.

MI. Salvete et vos : priorem vero oportet me
 Proficisci thalamos monstraturam.
 Ad ignem hunc sacrum deductorem
 Ite, et victimis hisce venerandis
 Sub terra ruentes, quod noxium sit
 Regioni cohibete, quod vero proficuum
 Mittite in urbis victoriam.
 Vos autem deducite, urbis incolae,
 Filii Cranai, hasce inquilinas.
 Sit vero bonorum
 Bona mens civibus.

ANTISTROPHE 3.

CH. Salvete, salvete iterum, reduplico,
 Omnes per civitatem,
 Diique et mortales,
 Palladis urbis incolae :
 Contubernium meum
 Honore prosequentes, nunquam
 Queremini de calamitatibus vitae.

I AMBI.

MI. Laudo verba harum precationum,
 Mittamque lumina lampadum splendentium
 In infernos et subterraneos locos,
 Cum famulis quae praesidio sunt simulacro
 Meo iuste. lumen enim totius terrae
 Theseidos egrediatur celebre agmen

Παρθέν φίλας φίλοι
 Ξωφρονῆτες ἐν χρόνῳ.
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτερύσσιν
 Οἴας ἄλξεν πατήρ.

Ανάπαυσι.

ΑΘ. Χαίρετε χ' ὑμεῖς· πεπύρεαν δέ με χρεὶν
 Στείχειν θαλάμῳς ἀποδείξουσιν.
 Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε πεπομπὸν
 Ἰτι, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ Σεμνῶν
 Καλὰ γῆς (ὕμνασιν, τὸ μὲν ἀτήριον
 Χάρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
 Πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
 Τμῆς δ' ἡγεῖσθε, πολιορκῆχοι,
 Παῖδες Κραναῖ, ταῖσδε μελοίοις.
 Εἴη δ' ἀγαθῶν
 Ἀγαθὴ διάνοια πολίτας.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοῖζω,
 Πάντες οἱ καλὰ πόλιν,
 Δαίμονές τε καὶ βροτοί,
 Παλλάδος πόλιν νέμον-
 τες· μελοικίαν δ' ἐμὴν
 Εὐ σέβοντες, ὅτι μέμ-
 ψαδε (υμφορὰς βίη.

Ἰαμβοί.

ΑΘ. Αἰνῶ δὲ μῦθος τῶνδε καὶ καλὰ Γμάτων,
 Πέμψω τε φέγῃ λαμπάδων (ελασφόρων
 Εἰς τῆς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
 Σὺν πεπομπόλοισιν αἴτε φρενῶσι βρέτας
 Τύμον δικάως. ὅμμα δ' πάσης χθονὸς
 Θεσπιδὸς ἐξίκοιτ' ἂν Ἀκλεῆς λόχος

VOL. II.

B b

Παῖδαν,

Παίδων, γυναικῶν, ἢ σόλος πρεσβυτίδων.
 Φεινικοβάπτοις ἐνδύλοις ἐσθήμασι
 Τιμᾶτε, ἢ τὸ φέγλος ὀρμάδω πυρὸς,
 Ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὁμιλία χθονὸς
 Τὸ λοιπὸν ἄνδροισιν (ὕμφορᾷς πρέπη.
 Ἀνάπαυσοι.

ΠΡ. Βάτ ἐκ δόμων, μεγάλα φιλότιμοι
 Νυκτὸς παῖδες, ἄπαυδες,
 Ὑπ' ἄθυφρονι πομπᾷ.
 Εὐφραμεῖτε δέ· χωρεῖτε
 Γᾶς ὑπὸ κἄθεσιν ὠκυγίοισι,
 Καὶ τιμαῖς ἢ θυσίας πε-
 ρίσειπ'), τύχα τε.
 Εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμεί.
 Ἰλαοὶ δὲ ἢ ἄθυφρονες γᾶ
 Δεῦρ' ἴτε (εἰμναί, πυριδάπῳ
 Λαμπάδι τερπόμῳ. καθ' ὁδὸν
 Δ' ὀλολύξαίε νῦν ἐπὶ μολπαῖς·
 Σπονδαὶ δ' εἰς τὸ πᾶν ἔνδαδες οἴκων.
 Παλλάδος ἀσοῖσι Ζῆς πανόπῃας.
 Οὕτω μοῖρα τε (ὕγκατέβα.
 Ολολύξαίε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1035

Puellarum, mulierum, et vetularum.

1030

Purpureis indutis vestibus

Colite, et lumen ignis proveniat,

Ut benevolum hoc terrae commercium

In futurum prosperis eventibus conspicuum sit.

MONOSTROPHICA.

DEDUCT. Migrate ex aedibus, magnae, venerandae

Noctis puerae, haud tamen puerae,

Cum benevola pompa.

Fausta vero precamini : ite

Sub terrae latebris antiquis,

1040

Et honoribus et sacrificiis

1040

Cultae, fortunaque.

Fausta vero precamini universae.

Propitiae vero et benevolae terrae

Ite venerandae, accensa

Lampade oblectate. in via autem

Exclamate nunc in cantibus :

Libationes aedium in perpetuum cum lampade (*sint.*)

Palladis cives Jupiter inspectat.

Ita et fatum una convenit.

Exclamate nunc in cantibus.

1050

1050

COAST

WATER

A

I

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

D
giunt
eas a
pam
confu
tio ex
Prace
minis

X O
Π P
BA
Δ A
K H

A R G U M E N T U M.

DANAI filiae quinquaginta, patruclium (Aegypti filiorum) nuptias evitandi gratia, per mare in terram Argivam aufugiunt: de quarum adventu Rex certior factus, satellitibus stipatus eas adit, inopini appellus rationem postulaturus. Huic et profectam suam, et fugae causam exponunt: a quo, non sine plebis consultu (praesertim quod ab Io ex Argis oriundae fuerint) hospitio excipiuntur. Confestim ex parte filiorum Aegypti supervenit Praeco, ni traderentur ei Virgines bellum indicturus: cujus spretis minis, Argivi Danaides in urbem recipiunt.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ Δαναίδων.	CHORUS Danaidum.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.	SE N E X.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ Αργείων.	R E X Argivorum.
ΔΑΝΑΟΣ.	D A N A U S.
ΚΗΡΥΞ.	P R A E C O.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

SUPPLI-

S U P P L I C E S.

ANAPAESTI.

CH.

JUPITER quidem supplicum-praeses inspectet benevole
 Classẽ nostram

Navalem solventem ab ostiis

Minime profundis

Nili. divinam enim linquentes

Terram Syriae conterminam fugimus,

Non ob sanguinem publica

Urbis sententia damnatae :

Verum ab eodem genitorum maritorum fugientes

Nuptias Aegypti filiorum impiaque

Abominantes.

Danaus autem pater, et consilii autor,

Et coetus princeps, haec disponens,

Maximum dolorem statuit,

Fugere (*nos*) propere per fluctus marinos;

Appellere autem ad terram Argivam, unde

Nostrium genus, oestro percitae

Vaccae e contrectatione, et ex afflatu

Jovis gloriatur se fore.

Quam igitur terram hac magis benevolam

Accedamus,

Cum hisce supplicum in manibus

Lana-coronatis ramis?

O urbs, o terra, et limpida aqua,

Supremique Dii, et graviter succensentes

Terrestres

Z
 Ναί
 Λεπ
 Νείλ
 Χθόν
 Οὔτι
 Ψύρε
 Αλλ
 Γάμο
 Τ' ἐν
 Δανα
 Καί
 Κούδισ
 Φάγε
 Κέλσα
 Γένος
 Βοός
 Διός
 Τίνα
 Τῆσδ'
 Σὺν τ
 Ιεροσέ
 Ων π
 Ὑπαλο
 Vo

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

Ανάπαιστοι.

ΧΟ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκλῳ ἐπίδοι παφρόνως

Στόλον ἡμέτερον

Ναῖον ἀρθέντ' ἀπὸ παστομίων

Λεπτοβαθῶν

Νείκε, δῖαν δὲ λιπῆσαι

Χθόνα σύλχορτον Συρία φάγομεν,

Οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασία

Ψύφω πόλεως γνωδεῖσθαι·

Ἀλλ' αὐτογῆν τὸν φυζάνορα

Γάμον Αἰγύπτῳ παίδων ἀτεβῇ

Τ' ὀνοαζόμεναι.

Δαναὸς δὲ πατὴρ ἢ βέλταρχος,

Καὶ τασίταρχος, τάδε παστονομῶ,

Κύδισ' ἀχέων ἐπέκρανε

Φάγειν ἀνέδην διὰ κυμβαλέον·

Κέλσαι δ' Ἀργεὺς γαῖαν, ὅθεν δὴ

Γένος ἡμέτερον, τῆς οἰτροδόνε

Βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, καὶ ἐπιπνοίας

Διὸς ἀχόμενον τετέλεσαι.

Τίνα γὰρ χώραν εὐφρονα μάλλον

Τῆσδ' ἀφικοίμεθα,

Σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐλχειρίδιοις

Ἱεροσέπλοισι κλάδοισι;

Ὡν πόλις, ὦν γῆ, ἢ λαὸν ὕδωρ,

Ἰπαστοί τε θεοί, ἢ βαρύτεροι

VOL. II.

C c

ΧΘΟΝΙΣΤ

Χθόνιοι Δῆκας κατέχοντες,
 Καὶ Ζῆς Ὡτῆρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 Οσίων ἀνδρῶν, δέξαθ' ἱκέτην
 Τὸν Δηλυθῆν σόλον ἀδούω
 Πινδάρῳ χάρας· ἄρσενοπληθῇ
 Δ' ἐσμὸν ὕβρισιν Αἰγυπιοθῆν,
 Πρὶν πόδα χέρσῃ τῇδ' ἐν αἰώδει
 Θῆναι, ζὺν ὅχῳ ταχυήρῃ
 Πέμφατε πόνον δ'· ἔνθα δὲ λάλαπι
 Χειμῶνοτύπῳ, βροντῇ εὐροπῇ
 Τ', ὀμβροφόροις τ' ἀνέμοις ἀγρίας
 Ἀλὸς ἀνίσταντες ὀλοῖντο,
 Πρὶν ποιεῖν λέκτρων, ὧν θέμις εἶργε,
 Σφέριζ' ἀμφοῖν παῖραδελφίαν
 Τήνδ' ἀκόντων, ἐπιβῆναι.

Ἀνισροφία. Στροφή α'.

Νῦν δ' ἐπικεκλόμενα
 Δῖον πόρῃν ὑπερ-
 πόνον τιμάορ', ἴνιν
 Τ' ἀνθονόμῃ τὰς παυγόνῃ
 Βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
 Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμία
 Δ' ἐπεκράνετο μόρσιμος αἰὼν
 Εὐλόγως·
 Επαφόν τε γῆρας ἐ-

Ἀνισροφή α'.

ὄντ' ἐπιλεξαμένα,
 Νῦν ἐν πιονόμοις
 Μαίρως ἀρχαίας τόποις ἤν
 Πρόδε πόνων μνασαμένα,
 Τάτε νῦν ἐπιδείξω

30

40

50

Πισκ

Terre
 Et Ju
 Pioru
 Foemi
 Spiritu
 Exam
 Priusq
 Ponan
 Mittit
 Procel
 Imbris
 Maris
 Priusq
 Assum
 Invita

Nunc
 Divin
 Vindi
 Flores
 Vacci
 Jovis
 Dedit
 Propri
 Epaph

Invoc
 In ub
 Matri
 Prioru
 Nunc

Terrestres sedes obtinentes,
 Et Jupiter tertius sospitator, custos aedium
 Piorum virorum, recipiatis supplicem
 Foemineam classem benevolo
 30 Spiritu regionis; virorum vero grande
 Examen protervum Aegypto genitum,
 Priusquam pedem in arenosa hac terra
 Ponant, vehiculo celeri
 Mittite ad mare, ubi turbine
 Procelloso tonitru et fulguri
 Imbriferisque ventis efferati
 Maris occurrentes pereant,
 Priusquam lectos, a quibus arcet Iustitia,
 Assumentes sibi consanguineas
 40 Invitas, inscendant.

ANTISTROPHICA. *Strophe I.*

Nunc autem invocamus
 Divinum vitulum transmarinum
 Vindicem, filiumque
 Flores-comedentis progenitricis
 Vaccae ex afflatu
 Jovis contrectationem (*a contrectatione*) vero cognomen
 Dedit fatalis dies
 Proprie :
 Epaphumque ejusdem generis

ANTISTROPHE I.

Invocans quoque,
 50 In uberibus
 Matris antiquae locis
 Priorum laborum recordans,
 Nunc ostendam

Manifesta testimonia, obscuraque
 (*Novi*) quamvis insperanda comparebunt.
 Intelliget vero
 Quis sermonem post tempus aliquod exactum.

STROPHE 2.

Si quis augurum vero prope sit
 In terra, planctum tristem audiens,
 Existimabit se audire
 Vocem Tereos
 Miserandae uxoris,
 Lusciniaeque a circis fugatae :

ANTISTROPHE 2.

Quae a locis et fluviis prohibita,
 Plangit planctum novum nidorum :
 Commemorat vero pueri
 Fatum, qui ab ipsa caedis authore
 Periit ipsius manibus,
 Crudelis matris iram sustinens.

STROPHE 3.

Sic et ego tristibus
 Ionicis cantibus
 Dilacero teneram
 Nilo-enutritam genam,
 Lacrymasque haud expertum cor.
 Dolores depascor,
 Metuens amicis hujusce
 Fugae aëria a terra,
 Si quis sit qui curet.

ANTISTROPHE 3.

Verum Dii generis authores,
 Audite benevole quod justum est respicientes.

Πισά
 Οἶδ',
 Τριάσ
 Δι' λό

Εἰ δὲ
 Εὐλα
 Δεξά
 Οπα
 Μήτι
 Κερκ

Ατ' α
 Περθε
 Εὐνί
 Μόρε
 Ωλε
 Δυσμ

Τῶς
 τοῖς
 Δάπ
 Νειλ
 Απει
 Γέε
 Δειμα
 δε φυ
 Εἴτι

Αλλο
 Κλύ

Πισὰ τεκμήρια, τὰ τ' ἀνόμοια,
Οἷδ', ἅεπλά περ ὄντα φανῆται.

Γνώσε)

Δὲ λόγος τις ἐν μάκρ.

Στροφή β'.

Εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλαις οἰωνοπόλων

Εγλαῖος, οἶκλον οἰκλῶν αἶων,

Δοξάζει τις ἀκύν

Οπα τὰς Τηρείας

Μητιδος οἰκλῶς ἀλόχου,

Κιρκηλάτῃ τ' ἀηδόνοσ·

Αντίστροφή β'.

Ατ' ἀπὸ χώρων πολλαμῶν τ' εἰργομῶν,

Περθεῖ νέον οἶκλον ἡθέων·

Ξυλῖθῃσι δὲ παυδὸς

Μόρον, ὡς αὐτοφόνως

Ωλεῖο πρὸς χειρὸς ἑο, ἐν

Δυσμάτορος κότῃ τυχών.

Στροφή γ'.

Τὼς καὶ ἐγὼ φιλοδύρ-

τοις Ιαονίοισι νόμοισι

Δάπτω τὰν ἀπαλὰν

Νειλοθερῇ παρειᾷ,

Απειρόδακρύν τε καρδίαν.

Γέεθρα δ' ἀνθεμίζομα

Δειμαίνεσσα φίλος τᾶσ-

δε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς,

Εἴτις ἐστὶ κηδεμών.

Αντίστροφή γ'.

Ἀλλὰ θεοὶ οἱ ἥμεται,

Κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.

80

Η καὶ

Η γ' μὴ τέλεον
 Δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
 Ὑβριν δ' ἐτοίμως συγῆλτες,
 Πέλοισ' ἂν ἐνδικοί γάμοις.
 Ἔστι δὲ καὶ πολέμῳ τε-
 " ρομφύοις βωμὸς Ἀρης φυγᾶσι
 " Ρῦμα, δαυμόνων σέβας.

Στροφή δ'.

Εἰ θεῖη Διὸς εὖ παναληθῶς.
 " Διὸς ἥμερος ἐκ' ἀθήραλος ἐτύχθη,
 " Πάντα τοι φλεγέθει,
 " Κἂν χότῳ.
 Μέλαγχαι ξυλυχία
 Μερόπεισι λαοῖς.

Ἀντιστροφή δ'.

" Πίπλει δ' ἀσφαλῶς ἔδ' ἐπὶ νώτῳ,
 " Κορυφαῖ Διὸς εἰκρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
 " Δαυλοὶ γ' ὡραπίδων
 Δάσκιοί
 Τε τείνῃσι πόροι,
 " Καλιδεῖν ἄφραστοι.

Στροφή ε'.

Ἰάπλει δὲ ἀπιδῶν
 " Ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις
 Βροτᾶς, βίαν
 " Δ' ἔτιν' ἐξοπλίζει,
 Τὰν ἄποινον δαυμονίων.
 Ἡμῶν ἄνω φρόνημά πως
 Αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
 " Ἐδράνων ἐφ' αἰγῶν.

Non perfectum

Concedentes habere praeter fatum.

Injuriam vero parato odio habentes,

In nuptias iusti sitis.

“ Est autem et e bello

“ Fugientibus altare Mars

“ Liberatorium, Deorum veneratio,

STROPHE 4.

“ Si quis cordate Jovem colat.

“ Jovis mens haud captu facilis est,

“ Ubique splendet, etiam

“ In tenebris.

“ Obscuri sunt casus

“ Hominibus diverfiloquis.

90

ANTISTROPHE 4.

“ Cadit autem secure non in tergum

“ Vertice Jovis quicquid perficiendum statuatur.

“ Densae enim animi

“ Umbrosaeque

“ Tendunt viae,

“ Perceptu omnino difficiles.

100

STROPHE 5.

“ Damnat autem respiciens

“ Ab excelsis turribus impios

“ Mortales, vim vero

“ Nullam exarmat

“ Deorum absque poena.

“ Sedens superius mens

“ Illinc tamen perfecit (*omnia*),

“ Sedibus in puris.

ANTI-

ANTISTROPHE 5.

Respiciat autem injuriam
 Mortalem, qualiter juvenescit
 Radix propter
 Meas nuptias germen,
 Animo infeliciter consulente,
 Mentem furentem
 Retinens stimulum non vitandum, damno
 Gravi damno succumbens.

STROPHE 6.

Tales dolores miseros inclamans dico
 Stridulos graves lacrymis cadentibus.
 Eheu ! eheu !
 Lugubres cantilenas decentia
 Inclamans carmina.
 Viva me doloribus honoro (*mibi praefica sum.*)
 Propitiam quidem mihi reddo Apiam terram,
 Barbara vero vocem
 Facile intelligis.
 Saepius autem rogo, cum laciniis,
 Lineis textis, aut
 Sidonio capitis tegmine.

ANTISTROPHE 6.

Diis pia perfecta, rebus bene sedentibus,
 Incurrant, ubi mors absit.
 Eheu ! eheu !
 Eheu, judicatu difficiles labores !
 Qua fluctus hic abducat ?
 Propitiam quidem mihi reddo Apiam terram,
 Barbara vero vocem
 Facile intelligis.

Saepius

ἰδέσθω
 ἑρπύσει
 Πυθμιν
 μὲν γὰρ
 Δυσπαρ
 καὶ δι
 Κέρπον
 Δ' ἀπὸ

Τοιαῦτ
 Λιγία
 ἦ, ἦ.
 Ἰνέμοι
 Θεομ
 Ζῶτα
 Ἰεμα
 Καρβ
 Εὐακο
 Πολλα
 Λίνοισ
 Σιδονία

Οἷοις
 Ἐπιδρ
 ἰὼ ἰὼ,
 ἰὼ, δι
 Ποῖ τ
 Ἰεμα
 Καρβ
 Εὐακο

V

Αντιστροφή ε΄.

112 Ἰέωθω δ' ἐς ὕβριν
βρότειον, οἷα νεάζει
Πυθμὴν δι' ἁ-
μὸν γάμον τὸ θάλος
Δυσπαρὰ βύλοισι φρεσὶ,
καὶ δianoian μαγνόνιν
Κέρηρον ἔχων ἄφυκτον, ἄτα
δ' ἀπάτα μεγαλύνες.

110

Στροφή ε΄.

Ταῦτα πάθεα μέλεα θρεομύα λέγω
Λιγέα βαρέα δακρυοπετῇ.
Ἰν, ἰν.

113 Ἰκέμοισιν ἀμπρεπῇ
Θρεομύῃ μέλι,
Ζῶτα γούις με τιμᾶ.
Ἰέομα μὲν Ἀπίαν βῦνιν,
Καρβάνα δ' αὐδάν
Εὐακοῆς.
Πολλάκι δ' ἐμπιτινῶ ξὺν λακίδι,
Δίνοισιν, ἢ
Σιδονία καλύπτειρα.

120

Αντιστροφή ε΄.

130 Θεῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομύων καλῶς,
Ἐπιθρομῶσ' ὅθι θάνατος ἀπῇ.
Ἰὼ ἰὼ,
Ἰὼ, δυσάγκριτοι νόνοι.
Ποῦ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
Ἰέομα μὲν Ἀπίαν βῦνιν,
Καρβάνα δ' αὐδάν
Εὐακοῆς.

130

Πολλάκι δ' ἐμπλήνω ξὺν λακίδι,
 Λίνοισιν, ἢ
 Σιδονία καλύπτειρα.

Στροφὴ ζ'.

Πλάτα μὲν ἔν λινοῤῥαφῆς τε
 Δόμος ἄλα τῶν, δορὸς
 Αἰμαλὸν μ' ἐπεμπε σὺν πνοαῖς·
 Οὐδὲ μέφομα· τε-
 λατᾶς δ' ἐν χρόνῳ
 Πατὴρ ὁ παντόπιας
 Πράμηνος κλίσσει
 Σπέρμα (εἰμῶς μέγα μαλρὸς,
 Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
 Αἰαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

Ἀντιστροφὴ ζ'.

Θέλυσσα δ' αὖ θέλυσαν αἰγὰ,
 Μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
 Ἐχυσσα σέμν' ἐνάπ' ἀσφαλές.
 Παντὶ δὲ δένεσι, δι-
 ωσμῶσι δ' ἀσφαλίας
 Ἀδμήτας ἀδμήτα
 Ρύσιος ἡμέδω.
 Σπέρμα (εἰμῶς μέγα μαλρὸς,
 Εὐνὰς ἀνδρῶν (ἔ, ἔ,)
 Αἰαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

Στροφὴ η'.

Εἰ δὲ μὴ, μελανθῆς
 Ἡ δίοκλυτον ἡῶς
 Τ' ἔγλαον,
 Τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῷ κεκμηκότων

Serpius
 Lineis
 Sidonio

Remus
 Domus
 Temp
 Neque
 Vinis a
 Pater q
 Benevo
 Semen
 Lectos
 Innup

Libens
 Respic
 Retine
 A grav
 Secure
 Indom
 Libere
 Semen
 Lectos
 Innup

Si ver
 Fulmi
 Terre
 Plurin
 Mortu

Sæpius autem rogo cum laciniis,
 Lineis textis, aut
 Sdonio capitis tegmine.

STROPHE 7.

12 Remus quidem et lino confuta 140
 Domus (*i. e. navis*) mare arcens a ligno
 Tempestate nulla jactatam me misit cum flatibus:
 Neque queror:
 Finis autem tempore
 Pater qui omnia cernit
 Benevolus faciat
 Semen magnum venerandae matris,
 Lectos virorum, hei! hei!
 Innuptum indomitum effugere.

ANTISTROPHE 7.

13 Libens vero cupientem casta 150
 Respiciat me Jovis filia,
 Retinens venerandum vultum secure,
 A gravibus persecutionibus
 Secure
 Indomitam indomita
 Liberet.
 Semen magnum venerandae matris,
 Lectos virorum, hei! hei!
 Innuptum indomitum effugere.

STROPHE 8.

16 Si vero non, denigratum 160
 Fulmine ictum genus
 Terrestre,
 Plurimos recipientem hospites
 Mortuos Jovem

Adibimus e ramis (*facto*)
 Laqueo morientes,
 Non consecutae (*auxilium*)
 Deorum coelestium.
 O Jupiter, cheu in Io
 Ira a Diis investigatrix est.
 Novi vero damnum
 Uxoris coelos vincens.
 Ex valido enim vento
 Provenit tempestas.

ANTISTROPHE 3.

Tunc non justos
 Jupiter consequetur sermones,
 Vaccae
 Filium ignominia afficiens,
 Quem ipse aliquando generavit,
 Nunc habens retortum
 Oculum in precibus (*nostris* :)
 Ex alto vero benevole
 Audiat invocatus.

I A M B I.

SE. Puerae, sapere oportet : cum prudenti vero venitis
 Fido sene hoc nauclero patre.
 Et quid in terra agendum nunc consilium capere
 Hortor, observare mea verba memorantes.
 Video pulverem, mutum exercitus nuncium,
 Fistulae non tacent axe agitatae.
 Turbam vero clypeatam et hastam quatientem
 Cerno, cum equis et curvis curribus.
 Fortasse ad nos hujusce terrae principes,
 Speculatores sint nuncios audituri.

Verum

Ἰόμειδα σὺν κλάδοις
 Ἀρίαναις θανύσαι,
 Μὴ τυχεύσαι
 Θεῶν ὀλυμπίων.
 Ω Ζεῦ, Ἰὼς ἰῶ
 Μῆνις μάσειρ' ἐκ θεῶν.
 Κοινῷ δ' ἄταν
 Γαμετᾶς ὑρανόνικον.
 Χαλεπῷ γὰρ ἐκ
 Πινδαλίου εἴσι χειμῶν.

170

Ἀγιστροφὴ ἦ.

Καὶ τότ' ὤ δικαίοις
 Ζῆς ἐντ' ἄξει λόγοις,
 Τὸν τᾶς βοῦς
 Παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἐκλίσεν γόνῳ,
 Νῦν ἔχων παλίντροπον
 Οὔτιν ἐν λιταῇσιν·
 Τῷ δ' ἔθεν δ' εὖ
 Κλύοι καλὸν ἄνθρωπος.

180

Ἰαμβοί.

ΠΡ. Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονεῖν δ' ἴκετε
 Πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
 Καὶ τὰπὶ χέρσιν νῦν περμύθειαν λαβεῖν
 Αἰνῶ, φυλάξαι τὰμ' ἐπι δελφικῆς.
 Οὐδ' ἴκνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατῷ,
 Σύριγες ὃ σιγῶσιν ἄξονήλατοι.
 Οχλον δ' ὑπασισηῖρα καὶ δορυαστόν
 Λάσσω, ξὺν ἵπποις, καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
 Τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται,
 Οπλῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

190

Ἀλλ'

Αλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμένος
 Ὡμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυ' σόλον,
 Ἀμεινόν ἐσι πατρὸς εἵνεκ', ὃ κόρα,
 Πάγον περσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 “ Κρεῖσσον δὲ πύργῳ βαμὸς, ἄρρηκτον σάκος.
 Αλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λῆκοσεφῆς
 Ἰκληρίας, ἀγάματ' αἰδοῖα Διός,
 Σεμνῶς ἔχυσα διὰ χειρῶν συνονύμων,
 Αἰδοῖα καὶ γόεθνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
 Ξένος ἀμείβεοδ', ὡς ἐπὶ λυδᾶς πρέπῃ,
 Τορῶς λέγεσθαι τάσδ' ἀναμαλῆες φυγὰς.
 Φθοβῇ δ' ἐπέωδω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασυ,
 Τὸ μὴ μάταγον δ' ἐκ μελώπων λωφρόνων
 Ἰτω πῶσωπον ὄμμαλος παρ' ἡσυχῆ.
 Καὶ μὴ πῶλεχος, μηδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
 Γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον ἦμος.
 Μέννησο δ' εἰκεῖν· χρεῖος εἰ ξένη φυγὰς.
 “ Θραυστομεῖν γὰρ ἔπρεπ' ὅς τις ἥσωνας.

ΚΟ. Πάτερ, φρονέτωρ πῶς φρονέσας ἐνέπει.
 Φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνηῖσθαι σέθεν
 Κεδνάς ἐφελμάς· Ζῆς δὲ ἡγήτωρ ἴδοι.

ΠΡ. Μὴ νῦν χόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

ΚΟ. Θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλαις θρόνος ἔχειν.

ΠΡ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκλειρε μὴ πολωλότας.

ΚΟ. Ἰδοίτο δῆτα πρῶτον ἀπ' ὄμμαλος.

Κεῖνε θέλοντος εὖ τελευτήσῃ τάδε.

ΠΡ. Καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκει.

ΚΟ. Καλῶν αὐγὰς ἡλίου λωπρῆς,
 Ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγαδ' ἀπ' ἔρατος θεῖν.
 Ἰδὼν ἂν αἶσαν τήνδε, συλγῶν βροτοῖς.

ΠΡ. Συλγῶντο δῆτα καὶ παρασάφη πῶφρων.

Verum siue innoxius, siue efferatus
 Cruda ira, concitatur in hunc coetum,
 Melius fuerit omni modo, o puellae,
 Cumulo adfidere horum Deorum qui certaminibus praesunt.
 Turre potentius est altare, infraetum scutum.

Verum quam citissime ite, et alba (*lana*) coronatos

Olivae ramos, delicias venerandi Jovis,

200

Cum reverentia gestantes manibus,

Modesta et tristitia et convenientia verba

Cum hospitibus permutate, ut advenas decet,

Clare proferentes fugam incruentam.

Vox autem sequatur, primum quidem non temeraria,

Non protervus e fronte modesta

Proveniat vultus ab oculo pudico.

Nec prior loquaris, nec prolixa in sermone

Eas: hoc genus invidiae pronum est valde.

Cedere autem recordare: auxilii indiga es hospes exul. 210

Audacter enim loqui non decet inferiores.

VI. Pater, prudenter prudentes alloqueris.

Diligenter autem recordabimur haec tua

Prudentia praecepta: Jupiter autem genitor inspiciat.

SE. Ne nunc otiosa sis, artificii autem adsit robur.

VI. Cupio quidem nunc prope te sedem habere.

SE. O Jupiter, post interitum ne laborum miserearis.

VI. Respiciat quidem benevolo oculo.

Hoc volente fauste haec cedent.

SE. Jovisque alitem hunc nunc invoke.

220

VI. Invocamus jubar Solis hospitatorium,

Castumque Apollinem, exulem e coelis Deum.

Cernens hoc fatum, ignoscat mortalibus.

SE. Ignoscat quidem, et benevolus adsit.

VI

VI. Quem amplius Deorum horum invocabo?

SE. Video trientem hunc, signum Dei.

VI. Benevole (*huc nos*) misit, benevole etiam recipiat
terra.

SE. Mercurius hic alius secundum Graecorum leges.

VI. Liberis fausta pronunciet.

SE. Omnium horum Regum commune altare
Veneramini. caste, ut turba turturum,
Sedete, circoreum similibus ob metum,
Inimicorum consanguineorum, inquinantium genus.
Quomodo avis avem devorans casta sit?
Quomodo invitam ducens ab invito
Pudicus sit? neque apud inferos mortuus
Effugiat petulantiam criminis, hoc perpetrans.
Etiam ibi iudicat facinora, ut fertur,
Jupiter alius inter sustinentes supremum jus.
Considerate et permutate hunc locum,
Ut res haec vobis in victoriam cedat.

RE. Cujatem coetum hunc haud Graecum,
Vestibus barbaris et spissamentis

Conspicuum alloquimur? non enim Argivus est
Mulierum amictus, neque a locis Graeciae.

Quomodo autem ad regionem (*hanc*) neque praecone pra
misso,

Extraneaeque, sine duce, venire

Ausae estis intrepide, mirandum hoc est.

Rami quidem, ut moris est supplicibus,

A vobis deponuntur apud Deos certaminum praesides.

Hoc tantum Graeca terra conjectura assequatur.

Alia etiam multa conjicere par esset,

Nisi praesenti vox foret quae indicet.

VI. De amictu locutus es vera verba.

Ego vero te utrum ut popularem alloquor,

ΚΟ. Τίν' ἔν κικλήσκω τῶνδε δαμόνων ἔτι;

ΠΡ. Ορῶ τρίαγναν τήνδε, (ἡμῖον θεῷ.

ΚΟ. Αλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξιάδω χθενί.

ΠΡ. Ερμῆς ὃδ' ἄλλος τοῖσιν Ελλήνων νόμοις.

ΚΟ. Ελθέροισιν νῦν ἐοδλὰ κηρυκδέτω.

ΠΡ. Πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν

230

ἔπειθ' ἐν ἀγνῷ, δεσμὸς ὡς πελειάδων,

ἰδεῖ, κίρκων τῆς ὁμοπλέρων φόβῳ,

Εχθρῶν ὁμαύμων καὶ μιανόντων ἧός.

Οριθὸς ὄρνις πῶς ἂν ἀγνῶι φαγών;

Πῶς δ' ἂν γαυρῷ ἀκυσαν ἀκοῖος πάρα,

Ἀγὸς ἧροῖτ' ἂν; ὕδὲ μὴ ἴ' ἄδῃ θανὼν

Φύγῃ μάταρον αἰτίας, πρᾶξας τάδε.

Καὶεῖ δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὡς λόγος,

ὣς ἄλλος ἐν καμῦσιν ὑδάτας δίκας.

ἔσπεῖτε, καμείθεδε τόνδε τὸν τόπον,

240

Ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑ. Ποδοπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα σόλον,

Πέλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι

Χλόνια περσφωνῶμεν; ἔ γ' Ἀρβολὶς

ἔστις γυναικῶν, ὃδ' ἀφ' Ελλάδος τόπων.

Ὅπως δὲ χώραν ὕδὲ κηρύκων ὑπο,

Ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἠγυιῆς, μολεῖν

Ἐλκῆτ' ἀτρέως, τῷτο θανμασὸν πέλῃ.

Κλάδοι γὰρ μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικλόντων,

ἔπειθ' παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.

250

Μόνον τὸδ' Ελλάς χθὼν (ὑνοῖσέ) σόχῳ.

Καὶ τᾶλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,

ἢ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ (ἡμανῶν.

ΚΟ. Εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀφ' ἁδῇ λόγον.

Εγὼ δὲ πρὸς (εἰ πότερον ὡς ἔτην λέγω,

Ἡ τήρὸν ἱερῷ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑ. Πρὸς ταῦτ' ἀμείβει καὶ λέγ' Ἀθαρσῶς ἐμοί.

Τῷ γηγῆνός γ' εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος

Ἰνις Παλασγῆ, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.

Εμῷ δ' ἀνακλὸς ἀλόγως ἐπώνυμον

Γένος Πελασγῶν τίνδε καρπύεται χθόνα.

Καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλφος ἔρχετο,

Στρυμῶν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.

Ορίζομαι δὲ τίνδε Περρῶν χθόνα,

Πίνδα τε τάπεκεια, Παμόνων πείλας,

Ορη τε Δωδωναῖα. Συνέμνη δ' ὄρος

Τυρᾶς Θαλάσσης· τῶνδε τὰτι τάδε κρατῶ.

Αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πῶδον τόδε

Πάλα κέκλητο φωτὸς ἱατρῷ χάριν.

Ἀπὶς γ' ἐλθὼν ἐκ πύρας Ναυπακτίας

Ἰατρόμανις πᾶς Απόλλωνος, χθόνα

Τήνδ' ἐκκαθάρει κνωδάλων βροτοφθόρων·

Τὰ δὲ παλαῶν αἱμάτων μιάσμασι

Χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μήνη καὶ δάκη,

Δρακόνθ' ὅμιλον, δυσμυῖν ξυνοικίαν.

Τύτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια

Πράξας ἀμέμπως Ἀπὶς Ἀργεῖα χθονί,

Μνήμην ποτ' ἀντίμιον εὖρετ' ἐν λιταῖς.

Εχὺς ἂν ἦδη τὰπ' ἐμῷ τεκμήρια,

Γένος τ' ἂν ἐξέλοιο καὶ λόγοις πρὸσω·

Μακρὰν γε μὲν δὴ ρῆσιν ἔσέρπει πόλις.

ΚΟ. Βραχὺς τορὸς θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖα γῆμος

Εξέλομαι, σπέρματ' ἀτέκνη βοός·

Καὶ ταῦτ' ἀληθὴ πάντα περσφύσω λόγῳ.

ΒΑ. Ἀπὶς μνηθεῖα ὦ ξένα, κλύειν ἐμοί,

Ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γῆμος.

Aut custodem templi virgam, aut urbis ducem?

RE. Ad haec responde et cum fiducia dic mihi:

Indigenae enim ego sum Palaecchthonis

Filius Pelasgus, hujuscae terrae princeps.

Mei autem, Regis, apte cognomen ferens

260

Pelasgorum genus hac terra fruitur.

Totiusque terrae, per quam Algeus transit,

Strymonque ad Solem occidentem, imperium habeo.

Termino autem hanc Perrhaeborum terram,

Quaeque ultra Pindum, prope Paeonas,

Montesque Dodonaeos: contrahit autem terminus

Humidi maris: quaeque ulterius sunt possideo.

Ipsius vero regionis Apiae solum hoc

A retro nomen tulit medici gratia.

Apis enim veniens e finibus Naupactiis

270

Medico-vates filius Apollinis terram

Hanc expurgavit ab animalibus homines interimentibus:

Quae quidem antiquorum sanguinum inquinamentis

Polluta edidit terra efferata pestifera animalia,

Draconum turbam, crudele contubernium.

Horum remedia incisoria et liberatoria

Inculcate inveniens Apis Argivae terrae,

Memoriam in precibus mercedis loco consecutus est.

Habens jam (*haec*) de me indicia,

Genus tuum clare efferas, et ulterius loquaris.

280

Longam quidem orationem urbs non diligit.

VI. Brevis et perspicuus sermo, Argivae genere

Gloriamur fore, semen vaccae prole felicis:

Et haec omnia vera ostendam in sermone.

RE. Incredibilia auditu mihi, o hospites, loquimini,

Quomodo hoc sit vobis Argivum genus.

E e 2

Libycis

Διουσκῶς γ' ἄλλων ἐμπερέεσσαν
 Γυναῖν ἐς κ' ὕδαμῶς ἐλχωρίας.
 Καὶ Νῆλος ἄν θρέψει τοῦτον φυτὸν,
 Κύπριος χαρακίηρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
 Εἰκὼς πέπληκ' ἰτερόνων πρὸς ἀρσένων.
 Ἰδὼς τ' ἀκῶ νομάδας ἵπποβάμοσιν
 Εἶπα καμήλοις ἀσραβίζουσαι, χθόνα
 Παρ' Αἰθίοφιν ἀσυγείονεμδράς.
 Καὶ τὰς ἀνάνδρας κρεοβρότας δ' Ἀμαζόνας,
 Εἰ τοξοτάχῃς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
 Τμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 Ὅπως ἤμελλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

290

ΚΟ. Κληδῶχον Ἡρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
 Λιγνέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργεῖα χθονί,
 Ἢ, ὡς μάλισα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.

300

ΒΑ. Μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ;

ΚΟ. Καὶ κρυπλὰ γ' Ἡρας ταῦτα τῷ παλλαγμάτων.

ΒΑ. Πῶς ἔν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;

ΚΟ. Βέτην γυναῖκα ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.

ΒΑ. Οὐκὲν πελάζει Ζεὺς ἐπ' ἀκραίῳ βοί;

ΚΟ. Φασὶ τρέποντα βεβόρω ταύρῳ δέμας.

ΒΑ. Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διός;

ΚΟ. Τὸν πάνθ' ὀρώμενα φύλακ' ἐπέστησεν βοί.

ΒΑ. Ποῖον πανόπλην οἰσθικόλον λέγεις;

310

ΚΟ. Ἀρσόν, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.

ΒΑ. Τί ἔν ἐτάξεν ἄλλο δυωτόμῳ βοί;

ΚΟ. Βοηλάτην μύωπα, κινήτηριον,

Οἷον καλῶσιν αὐτὸν οἱ Νεῖλος πείλας.

ΒΑ. Τοιγάρ νιν ἐκ τῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.

ΚΟ. Καὶ ταῦτ' ἐλέξας πάρις Κυκλόλλως ἐμοί.

ΒΑ. Καὶ μὴν Κάνωθεν καπὶ Μέμφιν ἵκετο;

ΚΟ.

ΚΟ. Καὶ Ζῆς γ' ἐφάπλω χειρὶ φυτῶν γόνον.

ΒΑ. Τί ἔν, ὁ δῖος πόρρις εὐχέ' βοός;

ΚΟ. Επαφος ἀληθῶς ρυσίων ἐπώνυμος,
Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπυμήνη.

ΒΑ. Τίν ἔν' ἐτ' ἄλλον τῆσδε βλάβημον λέγεις;

ΚΟ. Βῆλον δίπαρδα, πατέρα τῷδ' ἐμῷ πατρὸς.

ΒΑ. Τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τῷτό μοι φράσεν.

ΚΟ. Δαναὸς δ' ἀδελφός ἐσι πεινηκοσόπας·

Καὶ τῷ γε Δαναῷ τῦνομ' ἄφρων λόγῳ
Αἴγυπιος. εἰδὼς δ' ἅμῃν ἀρχαῖον ἦρος,
Πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσης σόλον.

ΒΑ. Δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινονεῖν χθονὸς
Τάρχαμον· ἀλλὰ πῶς πατρῶα δώματα
Λιπτεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

ΚΟ. “ Ἀναξ πελασγῶν, ἀβὸλ' ἀνθρώπων κακὰ.
“ Πόνος δ' ἴδοις ἂν ἔδαμῃ ταυτὸν πλερόν.

Ἐπεὶ τίς ἦνχι τίνδ' ἀνέλπισον φυγὴν,
Κέλσεν ἐς Ἀρτος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρῖν,
Ἐχθρα μελαπλοῖσταν ἀναφῶν γάμων;

ΒΑ. Τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων δειῶν,
Λάκοσεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτης κλάδος;

ΚΟ. Ὡς μὴ ἦρώμαι δμῶις Αἰγύπτῳ ἦρσι.

ΒΑ. Πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ δέμις λέγεις;

ΚΟ. Τίς δ' ἂν φίλος ὦνοιτο τὸς κεκλήμενους;

ΒΑ. Σθένος μὲν ἔτο μῆζον αὐξέ' βροτοῖς.

ΚΟ. Καὶ δυσυχνήων γ' ἁμαρὴς ἀπαλλαγὴ.

ΒΑ. Πῶς ἔν' πρὸς ὑμᾶς ἀσεβὴς ἐγὼ πείλω;

ΚΟ. Αἰτέσι μὴ ἔδῳς πασὶν Αἰγύπτῳ πάλιν.

ΒΑ. Βαρέα σὺ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρα δαί νέν.

ΚΟ. Ἀλλ' ἡ δίκη γὰρ ζυμμάχων ὑπερσατεῖ.

ΒΑ. Εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πρᾶγματων κοινωνὸς ἔσ.

VI. Et Jupiter contrectans manu generat prolem.

RE. Quis igitur gloriatur se fore divinum vaccae vitulum?

VI. Epaphus, vere a liberationibus cognomen obtinens,

(A quo) Libye maxima hujus terrae parte fruitur. 321

RE. Quem igitur alium hujus germen dicis?

VI. Belum filios duos habentem, patrem patris mei.

RE. Sapientissimum hoc nomen indica mihi.

VI. Danaus : frater autem ei est quinquaginta filiorum
pater :

Etiā Danai nomen proprio vocabulo

Aegyptus. intelligens vero nostrum antiquum genus

(Ita) agas ut Argivum erigas coetum.

RE. Videmini quidem mihi hujus terrae fuisse participes

Antiquitus : verum quomodo paternas aedes 330

Deferere ausae estis ? quinam accidit casus ?

VI. " Rex Pelasgorum, varia sunt hominum mala.

" Laboris nunquam videas eandem alam.

Quandoquidem quis exspectasset insperatam hanc fugam,

Appellere ad Argos affinitatem prius consanguineam,

Odio lectorum nuptialium attonitam ?

RE. Cur ais accessisse hos certaminum praesides Deos,

Alba (Iana) coronatos tenentes recens-decerptos ramos ?

VI. Ut non fiam famula Aegypti generi.

RE. Utrum prae odio, aut quod non licitum est dicis ? 340

VI. Quis vero amicos compararet dominos ?

RE. Robur quidem eo modo magis augetur mortalibus.

VI. Etiam infelicibus facile toleranda mors est.

RE. Quomodo ergo versus vos pius ego sim ?

VI. Petentibus ne tradas iterum Aegypti filiis.

RE. Gravia tu quidem dicis, bellum novum suscipere.

VI. Verum Justitia auxiliores tuetur.

RE. Siquidem ab initio rerum particeps fuisssem.

VI.

VI. Reverere tu puppem urbis ita coronatam.

RE. Horrui, cernens has aedes umbrosas.

VI. Atrox quidem est ira Jovis supplicum praefidis.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Palaechthonis fili, audi me

Benevolo corde, Pelasgorum Rex.

Respice me supplicem exulem vagabundam,

Ut vitulam albis maculis punctam in petris

Accessu difficilibus. auxilio

Freta mugit

Enarrans pastori dolores.

I A M B I.

RE. Cerno ramis recens-decerptis umbrosum

Novumque coetum Deorum horum qui certaminibus
sunt.

Sit res hospitum ab urbe oriundarum absque damno.

Neque ex insperatis et improvisis urbi

Fiat contentio : his enim non indiget urbs.

ANTISTROPHE 1.

CH. Respiciat quidem fugam absque noxa

Supplicum praeses Themis, Jovis omnia perficientis filia.

Tu vero a serius-genita senex existens disce

Supplicem revereri, a quo

Dii sacra recipiunt

A viro puro.

I A M B I.

RE. Ne sedeatis incolae aedium

Mearum : si vero in commune polluitur urbs,

In commune populus curam gerat conficiendi remedia.

Ego autem non perficiam promissum prius,

Civibus vero omnibus de hac communicabo.

ΚΟ. Αἰδῶ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐσεμμένην.

ΒΑ. Πέφρικα λάσων τάσδ' ἔδρας καίλασις.

350

ΚΟ. Βαρύς γε μῶτοι Ζηὶς ἰκεσίη κότες.

Ἀντιστροφία. Στροφή α'.

ΧΟ. Παλαίχθονος τέκος, κλυθί με

Πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.

Ἰδὲ μέγαν ἰκέτην φυγάδα περίδρομον,

Δακτύλιον ὡς δάμαλιν ἀμπέτρας

Ἡρώτοισιν. ἀλκᾷ

Πύρρονος μέμυκε φράζε-

τα βοτῆρι μόχθας.

Ἰαμβοί.

ΒΑ. Ορῶ κλάδοισι νεοδρόποις καίλασιον

Νέον δ' ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.

360

Εἴη δ' ἀνάγον πρᾶγμα τῆτ' ἀσοξένων.

Μηδ' ἐξ ἀέλπων ἀπρομυθήτων πόλις

Νέκος γῆνι· τῆρ' ὃ δέταυ πόλις.

Ἀντιστροφή α'.

ΧΟ. Ἰδοίτο δῆτα τὰν ἀνάγον φυγὰν

Ἰκεσία Θέμις Διὸς κλαρίη.

Σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γέρον ὦν

Πολιτρόπαμον ἀγδόμμος, ἔπερ

Ἰεροδίκᾳ θεῶν λήμ-

ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνῆ.

Ἰαμβοί.

ΒΑ. Οὔτοι κἄθηδε δωμάτων ἐφέσιοι

370

Εἰρή· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιάνῃ πόλις,

Εὐνὴ μελέδω λαὸς ἐκπονῆν ἄκη.

Εἰ γὰρ δ' ἂν ἔκρῃνοίμ' ὑπόχρεσιν πάρος,

Ἀσὼν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

Στροφή β'.

Σὺ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον,
 Πρύτανις ἄκριτος ὦν,
 Κραλύνεις βωμὸν ἐσίαν χθονός.
 Μονοψήφοισι νάμασι σέθεν,
 Μονοσκήπῃροισι δ' ἐν θρόνοισι χρέος
 Πᾶν ἐπικράνεις· ἄγος φυλάσσει.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΒΑ. Ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 Ὑμῖν δ' ἀρήγειν ἔκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 Οὐδ' αὖ τόδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 Ἀμνηχανῶ δέ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 Δράσαι τε, μὴ δράσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.

ΑΝΙΣΤΡΟΦΗ Β'.

ΧΟ. Τὸν ὑψόθεν (χοπὸν ἐπισκόπῃ,
 Φύλακα πολυπόνων
 Βροτῶν, οἳ τοῖς πέλαις προσήμῃροι
 Δίκας ἐτυγχάνουσιν ἐνόμῃ·
 Μένει τοι Ζηνὸς ἱκλᾶς κότος
 Ἐν δυσπαρθέλκῃσι παθόντος οἴκῃσι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΒΑ. Εἴ τοι κρατῶσι παῖδες Αἰγυπλῆς σέθεν,
 Νόμῳ πόλειος φάσκοντες ἐγγύτατα ἥνους
 Εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀλιωθῆναι θέλοι;
 Δεῖ τοι σὲ φάγειν κατὰ νόμους τὸς οἴκοθεν,
 Ὡς ἐκ ἔχουσι κῦρος ὅδεν ἀμφὶ σῷ.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Μήτι ποτ' ἔν ἡμοίμαν ὑποχείριος
 Κράτεσιν ἀρσένων· ὕπατρον δέ τοι
 Μῆχαρ ὀρίζομαι γάμῃ δυσφρονος,
 Φυγᾶ. Σύμμαχον δ' ἐλόμβρος δίκαν

STROPHE 2.

CH. Tu quidem urbs, tu vero populi communitas,
 Rector supremus existens,
 Imperium geris altaris et foci terrae.
 Unico tuo nutu
 Unica imperante in sede negotium
 Omne peragis : scelus devites.

380

I A M B I.

RE. Scelus quidem eveniat inimicis meis,
 Vobis autem auxiliari sine damno haud possum :
 Neque vero clementis est hasce preces negligere.
 Non queo me extricare, metuo
 Et efficere, et non efficere, fortunaeque optionem facere.

ANTISTROPHE 2.

CH. E coelis speculatorem respice,
 Custodem aerumnosorum
 Virorum, qui vicinis assidentes,
 Non consequuntur iustitiam legibus consentaneam.
 Permanet quidem Jovis supplicum praefidis ira
 In difficulter demulcendis patientis aerumnis.

390

I A M B I.

RE. Si tui imperium habeant Aegypti filii,
 Secundum urbis legem aientes se genere proximos
 Fore, quis hisce sese velit opponere ?
 Oportet te monstrare secundum leges domesticas,
 Quod non habeant jus quaecumque in te.

STROPHE 3.

CH. Ne fiam unquam subdita
 Virorum robori : a stellis vero ducta
 Artificium nuptiarum infelicium terminabo
 Fuga. in auxilium autem assumens iustitiam,

400

F f 2

Judica

Judica prout exigit Deorum reverentia.

I A M B I.

R E. Non facile judicatu judicium est : ne me judicem
sumas.

Prius etiam dixi quod sine populo haec non
Fecero, quamvis imperium obtinens, ne quando
Dicat populus, si quid aliter evenierit,
Advenas honorans, perdidisti urbem.

ANTISTROPHE 3.

C H. " Utrosque consanguineorum inspecat
" Jupiter in alteram partem inclinans, rependens
" Prava quidem pravis, sanctaque sanctis.
Cur, hisce aequaliter inclinantibus, doles
Quod justum est facere?

I A M B I.

R E. Opus quidem est profunda cura fospitatoria,
Instar urinatoris, in imum pervenire (*oportet*)
Perspicacem oculum, non vino gravem ;
Ut sine damno haec, primum quidem urbi
Nobisque ipsis eveniant fauste,
Et neque pugna supplices attinget,
Neque in Deorum sedibus hic collocatas
Tradentes vos, Deum omnia-perdentem
Atroce[m] contubernalem habebimus vindicem,
Qui nec in Orco mortuum liberat.
Nonne videtur quod opus sit cura fospitatoria?

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

C H. Curato, et esto
Juste pius
Hospes,
Exulem ne tradas
Alonge expulsione

κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Οὐκ εὐκρίτον τὸ κρίμα· μή μ' αἰρεῖ κρίτην.

ἔπειν δὲ καὶ πρὶν, ἔκ' ἀνὰ δῆμους τάδε
Πράξαμ' ἄν, ὅδε περ κρατῆρ', καὶ μή ποτε
ἔπιτ' ἁλῶς, εἴ πως τὶ μὴ τοῖον τύχη,
Ἐπίκλυδας τιμῆρ', ἀπώλεσας πόλιν.

Αἰνιστροφὴ γ'.

ΧΟ. " Ἀμφοτέρους ὁμαίων τάδ' ἐπισκοπεῖ

" Ζῆς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως
" Ἀδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐνόμοις.

Τί, τῶνδ' ἐξίστη βεπομφῶν, μέλα-
γες τὸ δίκαιον ἔρξαι;

410

Ἰαμβοι.

ΒΑ. Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος ᾠληρίη,

Δίκην κολυμβητῆρος, εἰς βυθὸν μολεῖν
Δεδρκὸς ὅμμα, μηδ' ἄγαν οἰνωμῆρον·
Ὅπως ἀνάστα τὰυτα, πρῶτα μὲν πόλις

Αὐτοῖσι δ' ἡμῖν ἐκλελκτῆσι καλῶς,

Καὶ μήτε θῆρις ρυσίων ἐράφει,

Μητ' ἐν θεῶν ἑδρασίῃσι ὧδ' ἰδρυμῆρας

Εὐδοίης ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν

Βαρὺν ξύνοικον θεσόμεσθ' ἀλάστορα·

Ὡς ὅδ' ἐν ἄδῃ τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.

Μῶν ὃ δοκεῖ δεῖν φροντίδος ᾠληρίη;

Αἰνιστροφία. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Φρόνισον, καὶ γῆρ'

Παιδίκως ἀσεβῆς

Πρόξενος,

Τὰν φυγάδα μὴ πεδῶς,

Τὰν ἑκαθεν ἐκβολαῖς

420

Διοδείας

Δυσδέοις ὀρμωμένα·

Ἀντιστροφὴ α'.

Μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἐδρᾶν

Πολυθέων ῥυσια-

δαῖσαν, ὦ

Πᾶν κράτος ἔχων χθονός.

Γνώθι δ' ὕβριν ἀνέρων,

Καὶ φύλαξαι κότον.

Στροφὴ β'.

Μήτι τλαίης τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν

Ἀπὸ βρετέων βία

Δίκας ἀγομμένα

Ἰππηδόν, ἀμπύκων

Πολυμίτων πέπλων

Τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἰοθι γ' πασὶ τάδε καὶ δόμοις,

Οπότερ' ἂν κλίσσης,

Μένε ἀνιτίνειν

Ομοίαν δέμιν.

Τάδε φράσαι δίκαια

Διόθεν κράτη.

Ἰαμβοί.

ΒΑ. Καὶ δὴ σέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλε),

Ἡ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἀγρεύει μέγαν

Πᾶσ' ἐς ἀνάγκη· καὶ γεγόμενῳ (κῆφος

Στρέβλασι ναυλικαῖσιν, ὡς περσηλμύρον.

Ἀνδρὶ δὲ λύπης ὕδαμῦ καλαιοσφῆ.

Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθεμένων,

Ἀτὴς γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,

Γένοιτ' ἂν ἄλλα κηισίε Διὸς χάριν·

Infelici proruentem :

A N T I S T R O P H E 1.

Nec cernas me a sedibus

Multorum Deorum

Tanquam pignus raptam, o qui

Totum terrae imperium habes.

Nosce injuriam virorum,

Et caveto ab ira (*Jovis.*)

S T R O P H E 2.

Neque sustineas supplicem cernere

A simulacris praeter

Jus raptam

Vittis, instar equi,

Peplorumque multis liciis textorum

Meorum prehensionem.

A N T I S T R O P H E 2.

Noris enim haec, et liberis et aedibus,

Qualia facias,

Certum est vicissim rependere

Similem justitiam.

Haec perpende justa

A Jove robora.

I A M B I.

R. E. Et quidem perpendi : huc vero res pervenit,

Aut in hos aut illos bellum novum suscipere

Omnino necesse est : et compacta est navis

Caneis nauticis, ita allata.

Absque dolore non erit finis.

Et divitiis quidem e domo everfis,

Obveniant aliae Jovis locupletatoris gratia,

Damno majores, etiam valde augeat merces.

Et

Et lingua ejaculante non opportuna,
 Luctuosa animum valde commoventia,
 Fiat sermonis sermo demulctorius.

Ut vero consanguineus sanguis haud fiat,
 Oportet lubenter sacra facere, et cadere sacrificia ad respon-
 elicienda

Diis multis, multa damni remedia.

Omnino ab hac lite ego recedo :

Velim autem ignarus potius malorum quam gnarus
 Fore. fausta eveniant praeter sententiam meam.

VI. Multorum audi finem modestorum sermonum.

RE. Audiui, ulterius loquaris, non me fugiet.

VI. Habeo fila, cingulaque vestes colligantia.

RE. Fortunae mulierum haec conveniunt.

VI. Ex his igitur, scias, commentum (*fuerit*) pulchrum.

RE. Dic, qualem hanc vocem profers.

VI. Si quid fidum huic coetui non praestabitur.

RE. Quid tibi peraget cingulorum commentum?

VI. Novis tabulis ut simulacra haec ornem.

RE. Aenigmati simile est hoc verbum : verum quomodo
 dic.

VI. De Diis hisce ut suspendam me quantocytus.

RE. Audiui sermonem cor pungentem.

VI. Intelligis : manifestius enim te cernere feci.

RE. Et undequaque res ineluctabiles (*sunt*.)

Malorum autem multitudo, ut flumen, ingruit :

Damnique in abyssum mare non facile pervium

Intravit, et nullibi portus (*est*) malorum.

Si enim vobis hoc negotium non perficiam,

Scelus nominasti non superandum.

Rursus si cum consanguineis tuis, filiis Aegypti,

Pro muris constitutus pugnam confecero,

Quomodo damnum non fiat acerbum,

καὶ γλῶσσα τοξάσασα μὴ τὰ κάρια,
 Γένοιτο μῦθος μῦθος ἂν θεακλήριος,
 ἀλγεῖνὰ θυμῷ κάρια κινητήρια.
 ὅπως δ' ὅμαμον ἄμμα μὴ ῥηήσῃ,
 καὶ κάρια δύειν, ἢ πεσεῖν χρηστήρια
 θοῖσι πολλοῖς, πολλὰ πημονῆς ἄκη.
 Ἡ κάρια νεῖκας τῷδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 θάω δ' αἰσθρίς μάλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 Εἶμι. ῥῥοῖτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμὴν.

460

ΚΟ. Πολλῶν ἄκυσον τέρματ' ἀδοίαν λόγων.

ΒΑ. Ηκυσσα, ἢ λέγοις ἂν, ἔ με φάξε).

ΚΟ. Εχω σρόβας ζώνας τε, (συλλαβάς πέπλων.

ΒΑ. Τύχη γυναικῶν ταῦτα (υμπρεπὴ πείλοι.

ΧΟ. Εκ τῶνδε ταῖνον, ἴδι, μηχανὴ καλή.

ΒΑ. Λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔση.

ΚΟ. Εἰ μὴ τι πεισὸν τῷδ' ὑποσήσῃ σέλω.

470

ΒΑ. Τί σοι περαίνῃ μηχανὴ (υζωμάτων;

ΚΟ. Νέοις πῖναξ βρέτεια κοσμήσαι τάδε.

ΒΑ. Αἰνίσματῶδες τῆπος· ἀλλὰ πῶς, φράσον.

ΚΟ. Εκ τῶνδ' ὅπως τάχισ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑ. Ηκυσσα μακισῆρα καρδίας λόγον.

ΚΟ. Ξυνήκας· ὠμμάτωτα ῥ' (αφέερον.

ΒΑ. Καὶ πολλαχῇ γε δυσάλαστα πράγματι.

Κακῶν δὲ πλῆθος, πῶσαμος ὥς, ἐπέρχῃ).

Ληῖς δ' ἄβυσσον πέλαγος ἔ μάλ' εὖπορον

Τὸδ' ἐσέβηκε, κ' ἔδαμῃ λιμὴν κακῶν.

480

Εἰ μὲν ῥ' ὑμῖν μὴ τὸδ' ἐκπράξω χρέος,

Μίσμ' ἐλέξας ἔχ' ὑπερλοξάσιμον.

Εἰ δ' αὖθ' ὁμάρμοις πασιὶν Αἰγυπλίῃ σέθεν

Σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἤξω τέλεος,

Πᾶς ἔχι τὰνάλωμα γίγνῃ) πικρὸν,

Ἀνδρας γυναικῶν ἔνεχ' αἵμαῖα πέδον ;
 Ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
 Ἰκλῆρος· ὕψιστος γ' ἐν βροτοῖς φόβος.
 Σὺ μὲν πάτερ γεραῖε τῶνδε παρθένων,
 Κλάδης τε τέτυκ' αἴψ' ἐν ἀγκάλας λαβὼν,
 Βωμὸς ἐπ' ἄλλης δαυμόνων ἐλχωρίων
 Θῆς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 Πάνης πολῖται· μὴδ' ἀπορρίφθῃ λόγος
 Εὐῆ· κατ' ἀρχῆς γ' φιλαίτιος λεώς.
 Καὶ γ' τάχ' ἂν τις οἴκλος εἰσιδὼν τόδε,
 Ὑβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος σόλυ·
 Ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος ἀμύνεστος.

“ Τοῖς ἥσασιν γ' πᾶς τις ἀνοίας φέρει.

ΠΡ. Πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐσιν ἡξιωμῆα,
 Αἰδοῖον εὖ ρέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν.
 Οπάοντας δὲ φράτορας τ' ἐλχωρίων
 Ζυμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολιοτέχων θεῶν
 Βωμὸς περναῖς καὶ πολιοτέχων ἑδρας
 Εὐρωμῆο, ἀσφάλεια δ' ἡ δὲ ἄσπετος
 Στείχουσι· μορφῆς δ' ἔχ' ὁμόσολος φύσις.
 Νῆλος γ' ἔχ' ὁμοιον Ἰνάχῳ γῆρος
 Τρέφει· φύλαξαι μὴ θράσος τέκη φόβον.
 Καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑ. Στείχοιτ' ἂν, ἄνδρες· εὖ γ' ὁ ξένος λέγει.
 Ἠγεῖσθε βωμὸς ἀσυνκῆς θεῶν ἑδρας.
 Καὶ ζυμβόλοισιν ἔ' πολυσομεῖν χρεῶν
 Ναύτιν ἀγνοίας τόνδ' ἐφέσιον θεῶν.

ΚΟ. Τάτῳ μὲν εἶπας, καὶ τετραμῆρος κίσι.
 Εγὼ δὲ πῶς ὀρώ; πῶς θράσος νέμοις ἐμοί;

ΒΑ. Κλάδης μὲν αὐτῷ λέπει, Γημεῖον πόντι.

ΚΟ. Καὶ δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

Viros mulierum gratia terram cruentare?

Necesse tamen est iram revereri Jovis

Supplicum praesidis : maximus enim (*Jovis*) inter mortales
timor (*est.*)

Tu quidem senex pater harum virginum,

Ramos hosce sub ulnis ferens,

490

Ad alia altaria Deorum hujusce regionis

Deponas, ut videant hujus adventus signum

Cives cuncti : neque projiciatur verbum

Deme: ad incusandum enim magistratum pronus est populus.

Fortasse commiseratio inspiciens haec,

Odio habeat injuriam coetus masculi,

In vos autem populus sit magis benevolus.

Versus inferiores enim quisque benevolentiam fert:

SE. Plurimum a nobis haec sunt aestimata,

Reverendum benevolum hospitem invenire.

500

Affeculas vero et interpretes ex indigenis

Una mitte, ut Deorum urbis praesidium

Altaria ante templa (*exstructa*) et sedes Deorum

Inveniamus, securitas vero sit per urbem

Munitibus : formae species non similis (*illis*) est.

Nilus enim non simile Inacho genus

Nutrit. cave ne audacia pariat metum.

Etiam amicum quis ex ignorantia interfecit.

RE. Eatis, o viri : recte enim loquitur hospes.

Ducite ad urbis altaria, Deorum sedes.

510

Sed occurrentibus multa loqui oportet,

Ducentes nautam hunc Deorum domesticum.

VI. Hunc quidem allocutus es, et composite eat.

Ego autem quid faciam? quomodo mihi robur indas?

RE. Ramos quidem hic linque, laboris signum.

VI. Et quidem linquo, manu et verbis tuis.

G g 2

RE.

RE. Laevem in hunc lucum nunc diverte.

VI. Et quomodo profanus lucus me liberet ?

RE. Non alatorum rapinis trademus.

VI. Verum iis qui draconibus infestis infestiores sint.

RE. Fausta sint verba fauste loquenti.

VI. Non mirum est tristem me fore animi metu.

RE. " Verum Regum metus semper infaultus est.

VI. Tu et loquaris animo lacto et agas.

RE. Non longo tempore solus fuerit pater (*tuis.*)

Ego vero populum convocans indigenam,

Persuadebo communitatem, ut benevolam (*versuste*) facias.

Tuumque docebo patrem qualia loqui oportet.

Ad haec maneat, et a Diis indigenis

Precibus ea pete, quae obtinere tibi animus est.

Ego autem haec peragens veniam :

Sancta autem et fortuna perfica sequatur.

ANTISROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Rex Regum, beatorum

Beatissime, et perfectorum

Perfectissimum robur, beate Jupiter,

Persuadearis et fiat.

Immerge mari virorum injuriam juste odio habens.

Lacui injice purpureae

Remigibus atris actam navem.

ANTISTROPHE 1.

A foeminis descendens respiciens

Multo celebratum nostrum

Genus, amicae progenitricis mulieris

Renova jucundam historiam,

Esto memor contrectator Ius.

Divinae (*Aegypti*) genus gloriamur fore,

ΒΑ. Ἀδρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπισρέφῃ τόδε.

ΚΟ. Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑ. Οὗτοι πλεροῦν ἄρπαγῆς ἐκδώσομαι.

ΚΟ. Ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν. 520

ΒΑ. Εὐφημον εἴη τῆπος ἀφημεμύη.

ΚΟ. Οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑ. “ Αεὶ δ' ἀνάκλων ἐσὶ δέμ' ἐξάστιον.

ΚΟ. Σὺ καὶ λέγων εὐφρανε καὶ πράσων φρενί.

ΒΑ. Ἀλλ' ὅτι δαδὸν χρόνον ἐρημώσῃ πατήρ.

Εὐρὸ δὲ λαὸς (ὠκυθαλῶν) ἐλχωρίς,

Πίστω τὸ κοινόν, ὡς ἂν ἀμφὺς τιθῶ,

Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.

Πρὸς ταῦτα μέμνε, καὶ θεὸς ἐλχωρίς

Διτῆς παρατῶ, ἥρ' σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. 530

Εὐρὸ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλδύσομαι.

Πίστῳ δ' ἔποιτο καὶ τύχῃ πρακλήριος.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Ἀναξ ἀνάκλων, μακάρων

Μακάριστε, καὶ τελῶν

Τειχοτάστον κράτος, ὅλβιε Ζεῦ,

Πείθε τε καὶ ἡμέδω.

Ἀλάστον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ συγῆσας.

Λίμνη δ' ἐμβαλε πορφυροειδεῖ

Τὰ μελανοζυγάταν.

Ἀντιστροφή α'.

Τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν

540

Παιδείαν ἀμέτερον

Γῆρας, φιλίας παρογόνε γυναικός.

Νίωσεν εὐφρον ἄνθρωπον,

Γῶν πολυμήτωρ ἐφάπλωρ Ἰῶς.

Δας τοι ἥριος ἀχόμεθ' εἶναι

Γᾶς

Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

Στροφή β'.

Παλαῶν δ' εἰς ἵχνος μετέσαν
Ματέρος ἀνθονόμης ἐπωπᾶς,
Λειμῶνα βέχλον, ἔνθεν ἰὼ
Οἷσρ' ἑρεασομένη
Φάγ' ἀμαρλίνοος,
Πολλὰ βροτῶν διαμειβομένη
Φῦλα. διχῇ δ' ἀνλίπορον
Γαῖαν ἐν αἶσα διατέ-
μνυσα πόρον κυματίαν ὀρίζει·

Ἀνίστροφή β'.

Ἰάπρην δ' Ἀσίδος δι' αἶας
Μηλοβότῃ Φρυγίας διαμπαῖ.
Περᾶ δὲ Τάθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λυδία τε γύαλα·
Καὶ δι' ὄρων Κιλικίων
Παμφύλων τε γῆν διορρυμένη·
Τὴς ποταμῶν δ' αἰενάων,
Καὶ βαθύπλευρον χθόνα, καὶ
Τᾶς Ἀφροδίτας πολύπτυρον αἶαν.

Στροφή γ'.

Ἰκνῆται δ', εἰσικνεμένη βέλῃ
Βεκόλῃ πλερόνῃ,
Δῖον πάμβολον ἄλσος,
Λειμῶνα χιονόβοσκον, ὃν τ' ἐπέρχει
Τυφῶ μένος,
Υδωρ τὸ Νεῖλν νότοις ἄθικτον,
Μαινομένη πόντοις ἀτί-
μοις, ὀδύνας τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ηρας.

Ab

In a

Matr

Pratr

Oestr

Fugi

Mult

Gene

Terra

Ad tr

Celer

Per P

Pertra

Lydia

Et pe

Pamp

Fluvio

Et fer

Vener

Perven

Bubul

Ad div

Pratun

Typh

Aqua

Infanie

Ignomi

Pungen

550

560

570

A. 11.

Ab hac terra incolae.

STROPHE 2.

In antiquum vestigium migravi
 Matris flores depascentes vultus,
 Pratum quod vaccam pavit, unde Io
 Oestro exagitata
 Fugit amens,
 Multa mortalium pertransiens
 Genera. dupliciter autem oppositam
 Terram fato dissecans
 Ad transitus fluctuosi terminum pervenit :

550

ANTISTROPHE 2.

Celeriter transit Asiam terram
 Per Phrygiam oves pascentem.
 Pertransit autem Teuthrantis urbem Myforum,
 Lydiaeque planities ;
 Et per montes Cilicios
 Pamphyliorumque genera concitato cursu ;
 Fluvios quoque perpetuo-fluentes,
 Et fertilem admodum tellurem, et
 Veneris terram frumentiferam.

560

STROPHE 3.

Pervenit autem, acta jaculo
 Bubulci alati,
 Ad divinum omnium altricem lucum,
 Pratum a nive nutritum, quemque intrat
 Typhonis robur,
 Aqua Nili a morbis intacta,
 Infans laboribus
 Ignominiosis, doloribusque tanquam stimulo
 Pungentibus divinae Junonis.

570

ANTI-

ANTISTROPHE 3.

Mortales vero qui tum terrae erant incolae
 Gravi timore animo
 Perculsi sunt, visum insolitum,
 Pecudem intuentes intractabilem mortali sexu mixtam,
 Partem quidem vaccae,
 Partem vero mulieris : prodigium vero stupebant.
 Tunc quis erat qui demulcebat
 Erraticam miseram
 Oestro agitatam Io ?

580

STROPHE 4.

Jupiter seculi infiniti dominus.
 Vis autem innocuo robore
 Et divinis afflatibus
 Cessat, lacrymarum vero
 Distillat luctuosum pudorem.
 Recipiens vero saburram divinam, ut vere fertur,
 Peperit filium inculpatum,

ANTISTROPHE 4.

Longo aevo beatissimum :
 Unde tota clamat terra,
 Vitale hoc genus
 Revera Jovis est.
 Quis enim (*alius*) sedasset
 Junonis morbos insidiosos ?
 Hoc Jovis opus est : et hoc genus qui dicis
 Ex Epapho fore, (*veritatem*) consequaris.

590

STROPHE 5.

Quem Deorum aptius invocem
 Justiora ad opera ?
 Pater rerum conditor, a seipso Rex,

600
Genetis

Ανιστροφή γ'.

Βροῖοι δ' οἱ γὰς τότ' ἦσαν ἔννομοι,
Χλωρῷ δείματι θυμὸν
Πάλλοντ', ὅφιν αἴθη,
Βοτὸν ἐσθρῶντες δυσχερὲς μιζόμεβρον,
Τὰν μὲν βοῶς,
Τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
Καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ Δέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
Οἰστροδόνητον ἰώ;

Στροφή δ'.

Ζῆς ἀγῶνος κρέων ἀπαύς.
Βία δ' ἀπημάνησεν
Καὶ Δείας ἐπιπνοίαις
Παυέ), δακρύων δ' ἀπο-
εἶζει πένθιμον αἰδῶ.
Λαβῶσα δ' ἔρμα δῖον ἀφ' Ἀδεῖ λόγῳ,
Γείνατο παῖδ' ἀμεμφῇ.

Ανιστροφή δ'.

Δι' ἀγῶνος μακρῷ πάνολβον·
Εὐθεν πᾶσα βοᾷ χθών,
Φυσίζων γένος τοδὶ
Ζητός ἐστιν ἀληθῶς.
Τίς γ' ἂν κατέπαυσεν Η-
ρας νόστος ἐπιβέλης;
Διὸς τοδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
Εξ Επάφης, κυρήσας.

Στροφή ε'.

Τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι
Κεκλοίμαν ἀλόγως ἐπ' ἔρσις;
Πατὴρ φυλαργός, αὐτόχειρ ἄναξ,
VOL. II. H h

580

590

600
Γένος

Generis antiquus magnus
Faber, omnis machina secundus Jupiter.

ANTISTROPHE 5.

Sub dominio nullius potentiorum sedens
Minus imperium obtinet :
Neminem superius sedentem veneratur infra.
Adest opus simul ac dictum,
Quorum animus salutifer fert peragere.

I A M B I.

SE. Bono animo este, filiae, bene indigenae
Populi statuta sunt perfecta decreta.

VI. O salve, senex charissime nunciorum mihi : 610
Dic vero nobis quousque ratus habetur finis ;
Populi imperium obtinens manus qua numero major est.

SE. Decretum est Argivis non sententiis diversis,
Verum ita ut juvenescam ego animo vetulo ;
Totius enim populi manibus faustis
Horruit aether hanc rem decernentis ;
Nos (*scilicet*) hanc terram incolere liberos,
Et pignoris loco non captos, et cum jure asyli inter homines :
Et neque incolarum neque advenarum quenquam
Ducere : si vero addatur vis, 620

Qui non opitulabitur his terrae participibus,
Infamem futurum publica sententia in exilium missum.
Talem persuasit sententiam de nobis loquens
Pelasgorum rex, Jovis supplicum praesidis iram
Gravem praedicens nunquam in futurum
Urbem augere, hospitaleque et urbicum simul
Dicens duplex inquinamentum ante urbem apprens
Inextricabilis damni fomentum fore.

Hacc audiens Argivus populus, manibus

Statuit sine monitore ut haec fierent.
 Concinatorias autem audiit suasorias strophas
 Pelasgorum populus : Jupiter vero finem statuit.

ANAPAESTI.

CH. Agedum, recitemus in Argivos
 Preces bene ominatas, bonorum retributiones.
 Jupiter vero inspectet hospitalis hospitis
 Oris honores vere
 Inculcate ad omnem finem.

ANTISROPHICA. *Strophe 1.*

Nunc tandem Dii
 A Jove orti audiat (me)
 Precatoria generi (huic) effundentem.
 Nunquam igne absumptam
 Pelasgorum urbem,
 Illaetabilis clamore,
 Faciat lascivus Mars,
 Arationibus
 Demetens mortales in aliis :
 Quoniam miserti sunt nostrum,
 Sententiamque benevolam protulerunt :
 Reverentur supplices Jovis,
 Gregem hunc non invidendum.

ANTISTROPHE 1.

Neque pro viris
 Sententiam protulerunt, ignominia
 Afficientes litem mulierum :
 Divinum respicientes
 Vindicemque speculatorem,
 Non oppugnandum, quem
 Nulla domus habeat

Ἐκραν' ἀνὰ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 Δημιγόργης δ' ἦκυσεν ἀπειθεῖς γραφάς
 Δῆμος Πελασγῶν· Ζῆς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

630

Ανάπαυσι.

ΧΟ. Ἀγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
 Εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
 Ζῆς δ' ἐφορᾷοι ξένιος ξένισ
 Στόμαλος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
 Τέρμον' ἀμέμπλως πρὸς ἅπαντα.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

Νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
 Διοτρεῖς κλύοιτ' ἀ-
 κλῆα γένε' χεύσας·
 Μήποτε πυρίφαλον
 Τὰν Πελασγίαν πόλιν,
 Τὸν ἄχορον βοᾶν
 Κτῖσαι μάχλον Ἀρη,
 Τὸν ἀρότοις
 Θερίζοντα βροτᾶς ἐν ἄλλοις·
 Οὐκ' ὥκλισαν ἡμᾶς,
 Ὑψρον δ' εὐφρον' ἔθεντο·
 Αἰδέν) δ' ἰκέτας Διὸς,
 Ποίμναν τάνδ' ἀμέγαλρον·

640

Ἀντιστροφή α'

650

Οὐδὲ μετ' ἀρσένων
 Ὑψρον ἔθεντ', ἀτιμώ-
 σαντες ἔριν γυναικῶν·
 Δίον ἐπιδόμμευ
 Πράκτορά τε Σκοπὸν
 Δυσπολέαρον, ὃν ἔ-
 τις ἂν δόμος ἔχοι

Επ'

Επ' ὀρόφων
 Μιάνοντα· βαρὺς δ' ἐφίξει.
 Ἀζον' ᾧ δ' ὁμαίμεν,
 Ζηνὸς ἱκτορας ἀγνῆ.
 Τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
 μοῖς θεὸς ἀρέσων·

Στροφή β'.

Τοιγάρ ὑποσκίων ἐκ
 Στομάτων ποσειάδω
 Φιλότιμος ἄχ' αἰ,
 Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
 Τῶνδε πόλιν κενώσῃ·
 Μὴδ' ἐπιχωρίοις
 Πτώμασιν αἰμαλίσσῃ πῆδον·
 Ἦσας δ' ἄνθος ἄδρεπλον
 Ἔσω· μὴ Αφροδίτας
 Εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Α-
 ρης κέρσειεν ἄωλον.

Ἀντιστροφή β'.

Καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-
 τοδόκοι γεμόνων
 Ουμέλα, φλεγόνων
 Θ' ὥς πόλις εὖ νέμοιτο·
 Ζῆνα μέγαν βροτώνων,
 Τὸν ξένιον Δί' ὑπέρλαον,
 Ος ποσιῶ νόμῳ ἄσαν ὀρθοῖ.
 Τίκτεσθαι δ' ἐφόρως γᾶς.
 Ἄλλης ἄχ' ὀμειβ' αἰεῖ·
 Ἀρτεμιν δ' ἐκάταν γυναι-
 κῶν λόχος ἐφορᾷεν.

Στροφή

Super
 Inqu
 Reve
 Supp
 Quar
 Aris

Umb
 Ex o
 Hono
 Nung
 Hisce
 Nec i
 Cadav
 Juven
 Nequ
 Concu
 Deme

Et no
 Plenac
 Arae,
 Ut url
 Joven
 Hospit
 Qui ca
 Nasci
 Alios
 Dianar
 Partus

Super tectum

Inquinantem : gravis infidet.

Reverentur enim consanguineos,

Supplices puri Jovis.

Quapropter puris

Aris Deos placabunt.

66a

STROPHE 2.

Umbroso igitur

Ex ore evolent

Honorificae preces,

Nunquam pestis viris

Hisce urbem exinaniat,

Nec indigenis

Cadaveribus cruentet terram :

Juventutis flos non decerpatur :

Neque Veneris

Concubitor, exitialis Mars,

Demetat florem.

670 -

ANTISTROPHE 2.

Et nobilium fenes recipientes

Plenae sint

Arae, desiderent

Ut urbs recte administretur.

Jovem magnum venerentur,

Hospitalem supremum Jovem,

Qui cana lege fatum dirigit.

Nasci rectores terrae

Alios in perpetuum precamur :

Dianam vero jaculatricem mulierum

Partus inspectare.

680

STROPHE

STROPHE 3.

Neque viros interficiens
 Pernicies adveniat,
 Hanc urbem devastans,
 Tristis cithara,
 Lacrymabilem Martem
 Clamoremque populorum armans.
 Morborumque examen a civium
 Robore sedeat injucundum :
 Propitius vero Lycius (*Apollo*) sit
 Toti juventuti.

ANTISTROPHE 3.

Fructum ferre
 Jupiter concedat
 Terram proventu perpetuo.
 Ita vero et animalia ante urbem pascentia
 Foecunda sint,
 Omniaque a Diis recipiant.
 Fauste vero acclament
 Musae Deaeque cantatrices :
 Puroque ex ore feratur
 Omen lyrae-amans.

STROPHE 4.

Caveatque ab inhonoris honoribus
 Communitas : urbi imperet
 Providus cum populo consilia communicans magistratus.
 Hospitibusque feliciter,
 Priusquam arment Martem,
 Lites absque damno concedant.

ANTISTROPHE 4.

Deos vero indigenas qui (*hanc*) terram obtinent semper

Hono-

Μηδέ
 Λοιγ
 Τάρδ
 Αχορ
 Δακρ
 Βοάν
 Νέσω
 Ιζει κ
 Εὐμλ
 σω π

Καρπ
 Ζῆς
 Φέρμ
 Πρόν
 Πολύ
 Τὸ π
 Εὐφη
 Μῦσα
 Αἰγῶ
 ὠδ φ

Φυλά
 Τὸ δ
 Προμ
 Ξένοισ
 Πρίν
 Δίκα

Θεὸς
 V

Στροφή γ'.

Μηδέ τις ἀνδροκμῆς
 Λοιγὸς ἐπελθέτω,
 Τάνδε πόλιν δαΐζων,
 Αἶχος κίθαρις,
 Δακρυογόνον Ἀρη
 Βοᾶν τε δῆμων ἔξω παΐζων.
 Νύτων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἄσων
 Ἴλοι κράτες ἀτερπής·
 Εὐμῆυς δ' ὁ Λύκιος ἔ-
 σω πάσα νεολαία.

690

Ἀντιστροφή γ'.

Καρπολεῖ δέ τοι
 Ζῆς ἐπικρανέτω
 Φέρμασι γὰρ πανώρῳ.
 Πρόνομα δέ βοῶν τῶς
 Πολύγονα τελέθῃ·
 Τὸ πᾶν τ' ἐκ δαμόνων λάβοιεν.
 Εὐφημον δ' ἐπιβοῶεν
 Μῦσαι διὰ τ' αἰοιδοί·
 Ἀγῶν τ' ἐκ σωμαίων φερέ-
 δω φῆμα φιλοφόρμιγξ.

700

Στροφή δ'.

Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμᾶς
 Τὸ δῆμιον· τὴν πόλιν κραλύνου
 Προμαθᾶς Ἀκοινόμητις ἀρχά·
 Ζένοισί τ' ἄξυμβόλης,
 Πρὶν ἐξοπλίζειν Ἀρη,
 Δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

710

Ἀντιστροφή δ'.

Θεὸς δ' οἱ γὰρ ἔχουσιν, αἰεὶ

Τίοιεν ἐλχωρίης παλρωϊας
 Δαφροφόροισιν βεθύτοισι τιμαῖς.
 Τὸ γ' τεκόνων σέβας
 Τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
 Δίκας γέγραπ' μεγαλοτίμην.

Ιαμβοί.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε (ῶφρονας, φίλας·
 Ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσῃτ' ἀκύνασαυ παλρὸς
 Ἀπροσδοκῆτες τέσδε καὶ νέες λόγους.
 Ἰκελαδόκην γ' τῆσδ' ἀπὸ (κοπῆς ὁρῶ
 Τὸ πλοῖον. εὖσημον γ' ἔμε λανθάνει.
 Στολμοὶ τε λαΐφης καὶ παραρρύσεις νεῶς,
 Καὶ πρῶτα περὶθεν ὄμμασι βλέπωνσ' ὁδὸν,
 Οἴακος Ἀθυντῆρος ὑσάτε νεῶς
 Ἀγαν καλῶς κλύεσά γ' ὥς ἂν ἔφίλη.
 Πρέπνσι δ' ἄνδρες νῆιοι μελαγχίμοις
 Γήοισι λαχῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
 Καὶ τᾶλλα πλοῖα, πᾶσά δ' ἡ πικυρία
 Εὐπρεπλος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
 Στείλασα λαΐφος παλκρότως ἐρέασε).
 Ἀλλ' ἡσύχως χρεὶ καὶ (σωφρονεσμήνως
 Πρὸς πρᾶλμ' ὀρώσας, τῶνδε μὴ μελεῖν δεῶν.
 Εγὼ δ' ἄρωγος ξυνδίκης δ' ἤξω λαβών.
 Ἴσως γ' ἡ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
 Ἀγεῖν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπλορες.
 Ἀλλ' ὅδεν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσῃτε νῦν.
 Ομως ἄμεινον, εἰ βραδύνοϊμην βοῆ,
 Ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
 “Θάρσ'· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
 “Θεὸς ἀτίζων τις βροτῶν δώσι δίκην.

720

730

740

A1/1-

Honor
 Laurif
 Parent
 Tertia
 Scribit

DA
 Vos v
 Inexp
 Ab hac
 Naven
 Ornatu
 Et pro
 Clavo
 Valde
 Consp
 Memb
 Caeter
 Decor
 Contra
 Verum
 Negoti
 Ego v
 Fortass
 Ducer

to
 Verum
 Tamen
 Hujus
 "Bon
 "Mor

Honorent patriis
 Lauriferis sacrificiorum honoribus.
 Parentum enim veneratio
 Tertia in legibus
 Scribitur Justitiae plurimum venerandae.

I A M B I.

DA. Has quidem preces prudentes laudo, amicae.

Vos vero ne contremiscatis audientes patris

Inexpectatos hosce et novos sermones.

720

Ab hac enim specula supplices recipiente video

Navem : insigne non me latet.

Ornatusque veli, et tegumenta navis,

Et prora ulteriorem oculis cernens viam,

Clavo directori postremo navis

Valde parato obaudiens, ut (*nobis*) non amica.

Conspicua vero sunt nautarum nigra

Membra ex vestibibus albis,

Caeteraque navigia, omniaque auxilia

Decora (*sunt* :) ipsa vero dux sub terra

730

Contrahens velum omnium plaufu remigatur.

Verum quiete oportet et prudenter

Negotium respicientes, Deos hosce non negligere.

Ego vero auxiliores et patronos mecum ferens veniam.

Fortasse enim aut praeco aut legatus veniat,

Ducere volentes nobis tanquam pignoribus manus injicien-
 tes.

Verum horum nihil fiet : ne contremiscatis nunc,

Tamen melius (*est*), si tardi cum auxilio veniamus,

Hujusce auxilii nullo modo oblivisci.

" Bono animo esto : tempore dieque statuto

740

" Mortalium quis in Deos peccans poenas dabit.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

VI. Pater, timeo, naves quam citissimae
 Veniunt, spatium vero nullum est interea temporis:
 Terribilis me detinet timor revera.
 Longa e fuga si quid auxilium mihi,
 Perii, pater, ob metum.

I AMBI.

DA. Quandoquidem perfecta est sententia Argivorum, o
 liberi,
 Bono animo esto, pugnabunt pro te, (*id*) ego certo novi.

ANTISTROPHE 1.

VI. Perditum, protervum est Aegypti genus,
 Pugnae inexplabile; gnarum alloquor,
 Ligno compactas habentes nigricantes
 Naves, adnavigarunt prospera cum ira,
 Nigro cum exercitu.

I AMBI.

DA. Verum multos invenient meridie
 Aestu habentes lacertum bene limatum.

STROPHE 2.

VI. Solam vero ne linquas, oro (*te*), pater.
 ‘Mulier sola relicta nihili est: non inest (*ei*) robur.
 Vafri autem et fraudulentum
 Impuris animis, instar taurorum (*rapient nos*),
 Aras nihili aestimantes.

I AMBI.

DA. Pulchre quidem haec nobis conferant, o liberi,
 Si simul te et Deos odio prosequantur.

ANTISTROPHE 2.

VI. Non tridentes hosce et Deorum cultus
 Metuentes, a nobis manum abstinebunt, pater.
 Contemptores autem Deorum (*sunt*) impio robore

Protervi

Αντιστροφή. Στροφή α.

ΚΟ. Πάτερ, φοβῆμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
 Ηκῆσι, μῆκος δ' ὕδεν ἐν μέσῳ χρόνῳ.
 Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμῳς.
 Πολυδρόμῳ φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι,
 Παροίχ' ὦ πάτερ, δείμασι.

Ἰαμβοί.

ΔΑ. Επεὶ τελεῖα ψῆφος Ἀργεῖων, τέκνα,
 Θάρσ', μαχῶν περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

Αντιστροφή α.

ΚΟ. Εξῶλές ἐσι μάρσαν Αἰγυπία γῆρας,
 Μάχης τ' ἀπλῆσον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
 Δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
 Νῆας, ἐπλάσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
 Πόλιν μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

Ἰαμβοί.

ΔΑ. Πολλὰς δέ γ' ἀρήσυσιν ἐν μεσημβρίᾳ
 Θάληϊ βραχίον' εὖ κατέρρητημύρας.

Στροφή β'.

ΚΟ. Μόνην δὲ μὴ πρὸς λείπεται· λίσσομαι, πάτερ.
 " Γυνὴ μονῳθεῖσ' ὕδεν. ἔκ' ἕνεσ' Ἀρης.
 Δυλόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
 Δυσάγροις φρεσὶν, κόρακες ὥσε, βω-
 μῶν ἀλέγοντες ὕδεν.

Ἰαμβοί.

ΔΑ. Καλῶς ἂν ἡμῖν συμφέρει ταῦτ' ὧ τέκνω,
 Εἰ σοὶ τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαροῖσιν.

Αντιστροφή β'.

ΚΟ. Οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβῃ
 Δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόχων', πάτερ.
 Περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρω μύρας.

Μεμαρ-

Μεμαρτωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.

Ιαμβοί.

ΔΑ. Ἀλλ' ἔσι φῆμιν τὲς λυκὲς κρείσσας κυνῶν
Εἶναι· βύβλην δὲ καρπὸς ἔκραϊε σάχυν.

ΚΟ. Ὡς καὶ μαλαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
Εχονίας ὄργας, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑ. Οὗτοι ταχέια ναυτικῆς στρατῷ σολή,
Οὐδ' ὄρμος, ἔδῃ πεσμάτων ὧληρία
Ες γῆν ἐνεγκέν, ἔδ' ἐν ἀγκυροχίτας
Θαρσύνει ναῶν ποιμήνες παρραυτικά,
Ἀλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμνον χθόνα,
Ες νύκτ' ἀποσείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
Ὡδῖνα τίχλειν νύξ κυβερνήτη σοφῷ.
Οὕτω γῆροίτ' ἂν ἔδ' ἂν ἔκβασις στρατῷ
Καλῇ, πρὶν ὄρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
Φρόνῃ μὲν ὡς ταρβῦσα μὴ μελεῖν θεῶν,
Πράξας ἀρωγὴν. ἄγγελον δ' ἔμμεψέ)
Πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' ἀγλώστω φρενί.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΚΟ. Ἰὼ γὰρ βυνῖτι, ἔνδικον σέβας,
Τί πεισόμειδα; ποῖ φύγω μὲν Ἀπίας
Χθονὸς, κελαγνὸν εἶτι κεῦθός ἐσσι πα;
Μέλας γῆροίμην καπνὸς
Νέφεσι γειτοῶν Διὸς,
Τὸ πᾶν δ' ἀφανίος.
Ἀμπλάσσα δ' ὥσθι
Κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Ἀντιστροφή α'.

Αφυκλὸν δ' ἔκ' ἔτ' ἂν πέλοι κίεαρ.
Μελανόχρως δὲ πάλλαιαί με καρδία.
Παῖρὸς κοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἵχομαι φόβῳ.

Θέλωμα

Protervi instar canum audaces.

I AMBI.

DA. Verum fama est lupos potentiores canibus
Esse: arundinis fructus non praestat aristae.

770 VI. Ut petulantium impiorumque virorum
ram habentium, robur vitare oportet.

DA. Non celer est nautici exercitus motus,
Neque statio, neque funium securitas
Ad terram inferenda, neque in anchorae stabilitate
Statim confidunt navium rectores,
Praesertim cum accedant terram portum non habentem,
In noctem recedente Sole, solet
Gravem dolorem parere nox gubernatori prudenti.
Ira neque fiat exercitus egressus

780 Tutus, priusquam navis statione confidat. tu vero
Cave ne ob timorem negligas Deos,
Quaerens auxilium. nuncium vero non incusabit
Iris senem, juvenescentem animo ad loquendum prompto.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Eheu terra montana, merito veneranda!

Quid patiemur? quo fugiamus Apia
Terra, obscurum si qua sit latibulum?

Inter fiam fumus
Nubibus appropinquans Jovis,
Omnino evanidus.

Circumvolitans sicut
Pulvis sine alis peream.

790

ANTISTROPHE I.

Non amplius cor sit ad evadendum ineptum.

Ombrosum mihi palpitat cor.

Patris speculatus me interemit: perii ob metum.

Velim

Velim autem fatalem
 Laqueum consequi in vinculis,
 Prius quam vir exosus
 Appropinquet manibus.
 Prius morienti orcus imperet.

STROPHE 2.

Unde vero fiat mihi in aere sedes,
 Ubi nubes per aquosas gignitur nix,
 Aut glabra praealta non indicanda
 Sola solitaria
 Protuberans rupes, profundum
 Cadaver mihi attestans,
 Priusquam domantes invito
 Corde nuptias consequar?

ANTISTROPHE 2.

Canibus fieri cibus et indigenis
 Avibus coena non recuso:
 Mors enim liberat
 A malis deffendis.
 Veniat, veniat mors ante
 Lectum nuptialem me interimens.
 Quod de me amplius remedium
 Inveniam nuptiarum et liberationem?

MONOSTROPHICA.

Tristem emitte vocem, coelestes
 Cantus precatorios Diis, quae mihi
 Negotia perficiant, quae me
 Liberent.
 Fortiter respice, pater,
 Si vim lubenter inspicias
 Oculis iustis.

Θέ
 Βρ
 Πρ
 Τω
 Πρ

Πό
 Πρ
 Η
 δεικ
 Γυν
 Πτ
 Πρ
 Καρ

Κυσ
 Ορνι
 Τὸ γ
 τας
 Ελθέ
 τας
 Τίν
 Εύρω

Ιύζε
 Μέλη
 Τέλε
 Λύσι
 Μάχ
 Βίαν

822
 Faveat
 Ομμο
 V

Θέλωμι δ' ἄν μορσίμῃ
 Βρόχῃ τυχεῖν ἐν (αργάνῃς,
 Πρὶν ἄνδρ' ἀπακλῶν
 Τῷ δ' ἐλχρὶ μφθῆναι χεροῖν.
 Πρόπαρ θανύσας δ' αἰδᾶς ἀνάσσοι.

Στροφή β'.

Πόθεν δέ μοι ἦροίτ' ἄν ἀθέρος θρόνος,
 Πρὸς ὃν νέφῃ δι' ὑδρηλὰ γίνετ' ἑλκῶν,
 Ἡ λιστὰς ἀγίλιφ' ἀπρόσ-
 δακλος οἰόφρων ἐρημὰς
 Γυπίας πέτρα, βαθὺ
 Πτῶμα μαρτυρῶσά μοι,
 Πρὶν δακλὸς βία
 Καρδίας γάμῃ κυρῆσαι.

Ἀντιστροφή β'.

Κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα καπνιχωρίοις
 Ορνισὶ δειπνὸν ἐκ ἀνάγκῃς πέλειν.
 Τὸ γὰρ θανεῖν ἐλδθερῶ-
 ται φιλακαλῶν κακῶν.
 Ελθέτω, ἐλθέτω μόρος πρὸς κοί-
 τας γαμηλίας τυχῶν.
 Τίν' ἀμφ' αὐτὰς ἔτι πόρον
 Εὖρω γάμῃ καὶ λυτήρια;

Μονοστροφικά.

Ἰὺζε δ' ὁμφάν, ἑράνια
 Μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
 Τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι
 Λύσιμα.
 Μάχιμα δ' ἐπίδε, πάτερ,
 Βίαν εἰ φιλεῖς ὀρῶν
 Οἰμασιν ἐνδίκοις.

VOL. II.

K k

Σελίς

800

800

810

810

820

820

Favet

Σεβίζε δ' ἰκέτας σέθεν,
 Γαῖοιχε παῖκρατες Ζεῦ.
 Γένος γ' Αἰγυπλίον ὕβριν
 Δύσφορον ἀρσενογενές,
 Μεῖλ' αὖ με δρόμοισι δίομβροι,
 Φυγάδα μάτασι πολυθρόοις
 Βίαμα δίζην' λαβεῖν.
 Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
 Ταλάνη.

“ Τί δ' ἀνδρ' σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν ;

Ο, ό, ό, ά, ά, ά.

Οδὲ μάρπηις νάϊος, γαῖος.

Τῶν περ μάρπηι κάμνοις, ἰδφ'. ὅμ

Αὔθι κάκκας νο

Δύϊαν βοᾶν ἀμφαίνω.

Ορῶ τάδε φροίμια περζένα πόνων

Βιάνων ἐμῶν. ἱε, ἱε,

Βᾶνε φυγᾶ πρὸς ἀλκάν·

Βλοσυρόφρονα χλιδᾶ

Δύσφορα νᾶν κᾶν γᾶ.

Αναξ περλάσων.

ΚΗ. Σῶδε, σῶδ' ἐπὶ βᾶ-
 ριν ὅπως πεδῶν.

ΚΟ. Οὐκῆν, ὕκῆν,

Τιμμοί, τιμμοί, ἤ τιμμοί,

Πολυάμων φόνιος

Αποκοπὰ κρατός.

ΚΗ. Σῶδε, σῶδ' ὀλόμβραι ὀλόμβ' ἐπ' ἀμίδα.

Εἴτ' ἀνὰ πολυρρύτιον

Αλμύνηλα πόρον,

Δεωσσίω ζῦν ὕβρι,

830

840

850

Γομφ-

Favea
 Jupiter
 Genus
 Injuria
 Curfu
 Fugitiv
 Vi me
 Tuam
 Libra.
 " Quia
 Oh, oh
 Hic ad
 Ante h
 Iterum
 Lamer
 Video
 Violent
 Ito fug
 Trucu
 Non f
 Rex a
 PR.
 In nav
 VI.
 Vulfic
 Cruen
 Abscis
 PR.
 Deind
 Salsum
 Domin

Faveas supplicibus tuis,
 Jupiter, qui terrae imperium obtines.
 Genus enim Aegyptium masculum
 Injuria haud ferenda,
 Cursu me persequens,
 Fugitivam investigationibus luctuosis
 Vi me capere quaerit.
 Tuam autem super omnia bilancem
 Libra.

830

830 " Quid sine te perfectum redditur mortalibus?

Oh, oh, oh! ah, ah, ah!

Hic adprehendendum navalis, terrestris.

Ante haec prehenfor moriaris, ioph, om

Iterum descensus

Lamentabilem vocem edo.

Video haec prooemia procuratoria laborum

Violentorum meorum. hei! hei!

Ito fuga ad opem:

Truculenta jactat

840

Non ferenda et in navi et in terra.

840 Rex ante nos collocator.

Pr. Properate, properate

In navem quantocyus.

Vi. Non, non,

Vulfiones, vulfiones, punctiones,

Cruenta lethalis

Abscissio capitis.

Pr. Properate, properate perditae perditae in navem.

Deinde per multissuum

850

Salsum transitum,

850 Dominorum cum injuria,

K k 2

Naveque

Naveque cuneis compacta, totam
 Cruentam te sistam in nave,
 Una strepe in abitu.
 Jubeo vi dimittere
 Statim mentis insaniam.

VI. Hei ! hei !

PR. Relinque sedes, ito ad navem,
 Inhonore in urbem piorum.

VI. Nunquam iterum (*me*) videat
 Vitalis aqua,
 Unde auctus
 Vitalis sanguis mortalibus germinat.
 Sacra ego sum praenobilis
 Sedi sedi Deorum, o fenex.

PR. Tu vero in navem, in navem
 Ibis statim
 Volens nolens
 Vi, vi maxima.
 Ite protinus priusquam male habeatis
 A manibus perditis.

VI. Hei ! hei ! hei ! hei !
 Infeliciter pereas
 In marino luco
 Circa Sarpedonium
 Promontorium arenosum errans
 Lato in aere.

PR. Ejula, ac clama, et invoca Deos :
 Aegyptiam enim navim non evitabis.
 Ejula et clama acerbiora
 Aerumnae nomen obtinens.

860

870

880

ANO-

τομφο
 Αἰμεν
 Ηαυδ
 Κελδ
 Ιχαρ
 ΚΟ
 ΚΗ
 Ατιέτ
 ΚΟ
 Αλφει
 Εθελ
 Ζωφύλ
 Αγιος
 Βαθρε
 Γερων
 Βαση
 Θείας
 Βία
 Βατια
 Ολομ
 Αι, α
 Καί γ
 Δι' αλ
 Κασά
 Χωμα
 Ευρε
 ΚΙ
 Αιγυπ
 Ιυζε
 Οϊζύο

Γομφόδετῳ τε δορὶ δι' ὄλῳ,
 Αἶμεν' ἰζω σ' ἐπ' ἀμίδα
 Ησδυπία τ' ἄπιτα·

Κελδ'ω βία μεθέοται

Ἰχαρ, φρενὸς ἄταν.

ΚΟ. Ἰω, ἰῷ.

ΚΗ. Λεῖφ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,

Ατίετ' ἀνὰ πόλιν ἄσεβων.

ΚΟ. Μήποτε πάλιν εἶδοι

Αλφεισίβοιον ὕδωρ,

Εἴθιν δεξιόμυρον

Ζώφυλον αἶμα βροστοῖσι θάλλει.

Αγιος ἐγὼ βαθυχαῖος

Βαθρείας βαθρείας

Γέρον. (ὦ δὲ νᾶ, νᾶ)

Βάση τάχα

Θέλειος ἀθέλειος,

Βία, βία τε πολλὰ φρεσὶ

Βάταια βαθμὶ περκακοπαθῶν

Ολομύαας παλάμας. -

Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.

Καὶ γ' δυσπαλάμως ὅλοιο

Δι' ἀλὶρρύλον ἄλσος,

Κατὰ Σαρπηδόγιον

Χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθείς

Εὐρείας εἰν αὖρας.

ΚΗ. Ἰύζε κ' λάκαζε, κ' κάλει θεός.

Αἰγυπλίαν γ' βαρὶν ἔχ' ὑπερβορῇ.

Ἰύζε κ' βόα πικρότερ' ἀχέων,

Οἷζυος ὄνομ' ἔχων.

860

870

880

Ανο-

860

870

880

Ανο-

Ανομοιοστροφα. Στροφή α΄.

ΚΟ. Οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ,
 Λύμασις ἢ παρὶ γᾶς ὑλάσκοι·
 Περιχριμπλὰ βρυάζεις,
 Ος ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
 Νῆλος ὑβρίζοντά (εἰ ἀποτρέψει
 ἐν αἶσον ὕβριν.

Ἰαμβοί.

ΚΗ. Βαίνειν κελᾶω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον
 Ὅσον τάχιστα· μηδὲ τις χολαζέτω.
 Ολκὴ γὰρ ἔτοι πλόκαμον ἔδραμάζει).

890

Στροφή β΄.

ΚΟ. Οἶ, οἶ, πάτερ, βρετίεσσα
 Ροδάται μαλδαγῆ. *
 Αραχνος ὡς βᾶδην.
 Οναρ, ὄναρ μέλαν.
 Οτόλοιοί.
 Μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ, βοᾶν
 Φοβερόν ἀπότρεπε.
 Ω βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ.

Ἰαμβοί.

ΚΗ. Οὔτοι φοβῆμαι δαίμονας τὸς ἐνθάδε·
 Οὐ γὰρ μ' ἐθρέψαν, ἔδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

900

Στροφή γ΄.

ΚΟ. Μαμᾶ πείλας δίπυς ὄφης,
 Εχιδνα δ' ὡς με
 Τί ποτ' ἐνδακῦσα.
 Οτόλοιοί.
 Μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ, βοᾶν
 Φοβερόν ἀπότρεπε,
 Ω βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ.

Ἰαμβοί.

ANOMOIOSTROPHA. *Strophe 1.*

VI. Hei! hei! hei! hei! hei

Exitium quod ante terram latret!

Exscreanda ferociter profers,

Quaecunque interrogas: magnus

Nilus avertat te inferentem

Injuriam inauditam.

I A M B I.

PR. Proficisci jubeo in navem utroque latere regimantem

Quam citissime: ne qua otietur.

Tractio enim crinem expugnabit.

STROPHE 2.

VI. Hei! hei, pater! simulacrorum

Auxilium in damnum me perduxit.

Ceu araneae tela.

Somnium, somnium nigrum.

Otototoi!

Mater terra, mater terra, clamorum

Terrorem propulsa.

O pater Terrae fili Jupiter.

I A M B I.

PR. Non metuo Deos hujusce loci:

Non enim me nutrierunt, nec ad senectutem perduxerunt
victu.

STROPHE 3.

VI. Furit prope bipes serpens,

Et vipera me

Mordens.

Otototoi!

Mater terra, mater terra, clamorum

Terrorem propulsa.

O pater Terrae fili Jupiter.

I A M B I.

IAMB I.

PR. Si quis in navem non eat, hæc laudans,
Lacinia vestis texturam non commiferebitur (*lacerabitur*
vestis.)

STROPHE 4.

VI. Eheu urbis duces primores, vincor.

PR. Multos Reges, filios Aegypti, statim
Videbitis: bono animo este, non vocabitis anarchiam.

STROPHE 5.

VI. Periiimus.

Inexpectata, o Rex, passae sumus.

IAMB I.

PR. Trahere vos videor capillis avellens,
Quoniam non auscultas hisce meis sermonibus.

IAMB I.

RE. Tu quid facis? qua audacia
Virorum Pelasgorum terram hanc ignominia afficis?
Numquid in mulierum urbem existimas (*te*) venisse?
Barbarus cum sis versus Graecos admodum insolens es:
Et in multis peccans nihil animo recte fecisti.

PR. In quo ex his erratum est mihi praeter jus?

RE. Primum quidem hospes fore non nosti.

PR. Quomodo vero non, perdita inveniens?

RE. Quos alloqueris hospites indigenas?

PR. Mercurium maximum hospitem inquisitorem.

RE. Deos allocutus, Deos non omnino veneraris.

PR. Deos Niliacos veneror.

RE. Qui verohic sunt, non omnino, ut ego a te audio.

PR. Ducam quidem, si quis hæc e manibus non auferat.

RE. Lugebis si tetigeris, abhinc non longe.

PR. Audi vi verbum nullo modo hospitale.

RE. Non enim hospitio excipio Deorum deprædatores.

PR.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Εἰ μὴ τις ἐς ταῦν εἴσιν, ἀνέσας τάδε,
Λακίς χιτῶνος ἔρπον ὃ καλοικίῃ.

910

Στροφή δ'.

ΧΟ. Ἰὼ πάλεως ἀγοὶ πῶμοι, δάμναμα.

ΚΗ. Πολλὰς ἀνακίς, πᾶδας Αἰγύπτι, τάχα
Οἶαδε· θαρσεῖτ', ἐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

Στροφή ε'.

ΚΟ. Διωλόμεθα.

Αἰεπ', ἀναξ, πάχορμον.

Ιαμβοι.

ΚΗ. Ελξεν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποπάσας κόμης,
Επεὶ ἐκ ἀκύνει τῷ ἐμῷ λόγων.

Ιαμβοι.

ΒΑ. Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίῃ φρονήματος
Ανδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;

Ἀλλ' ἢ γυναῖκων ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;

920

Κάρβανος ὦν, Ἑλλήσιν ἐγχαλῖεις ἄγαν·

Καὶ πόλλ' ἀμαρτῶν, ὕδεν ὥρθωσας φρενί.

ΚΗ. Τί δ' ἡμπλάκη) τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑ. Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον ἐκ ἐπίσταται.

ΚΗ. Πῶς δ' ἐχί, τὰπολωλόθ' ἀρίστων ἐγώ;

ΒΑ. Ποίοισιν εἰπὼν περξένοισι ἐλχωρίοις;

ΚΗ. Ερμῇ μεγίστῳ περξένῳ μασηρίῳ.

ΒΑ. Θεοῖσιν εἰπὼν, τὸς θεὸς ὕδεν σέβη.

ΚΗ. Τὸς ἀμφὶ Νῆϊλον δαίμονας (εὐβίζομα).

ΒΑ. Οἱ δ' ἐνθαδ' ὕδεν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

930

ΚΗ. Αγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ἔαρήσῃ).

ΒΑ. Κλάοις ἄν εἰ ψάνσεις, ὃ μάλ' ἐς μακράν.

ΚΗ. Ηκυσσα τῷπος ὕδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑ. Οὐ γὰρ ξενῆμα τὸς θεῶν (υλῆτορας).

VOL. II.

L I

ΚΗ.

ΚΗ. Λέγοις ἂν ἐλθὼν παρσιν Αἰγύπτῳ τάδε.

ΒΑ. Αὐτοκόλησεν τὴν ἐμὴν φρονήματι.

ΚΗ. Αλλ' ὡς ἂν εἰδῆς, ἐνέπω (αἰφύερον.

Καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
 Ἐκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαρθεῖς
 Ἦκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
 Οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
 Ἀρης· τὸ νεῖκος δ' ἔκ ἐν ἀργύρῳ λαβῇ
 Ἐλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνε' πάρος
 Πεσήματ' ἀνδρῶν, καὶ ποτακτισμοὶ βίη.

ΒΑ. Τί σοι λέγειν χρὴ, τένομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν,
 Ἰαδί γε αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
 Ταύτας δ' ἐκύσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν
 Ἀγοις ἂν, εἴπερ ἀσεβῆς πίθοι λόγος.
 Τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
 Ψῆφος κέκραν', μή ποτ' ἐκδύναι βία
 Στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφῆλ' ὅτι τορῶς
 Γόμφος διαμπαῖς, ὡς μῦθον ἀραρότως.
 Ταῦτ' ἔπειτα ξὺν ἐσὶν ἐγγεγραμμένα,
 Οὐδ' ἐν πλιχαῖς βίβλων καλεσφραγισμένα·
 Σαφῇ δ' ἀκύνει ἐξ ἐλευθεροτόμου
 Γλώσσης. κομίζε δ' ὡς τάχιστα ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗ. Ἰαδί τάδ', ἥδη πόλεμον ἀρήσῃ νέον.
 Εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑ. Αλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
 Εὐρήσεται ἔπειτα πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
 Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὁπάσει
 Θράσος λαβῆσαι, σείχεται δερκὴ πόλιν
 Πύργων βαθεῖα μηχανῇ κεκλειμμένη.
 Καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 Δεδωμάτωμα δ' ἔδ' ἐγὼ σμικρὰ χερσί.

PR. Haec veniens dicas Aegypti filiis.

RE. Fastidiosum hoc animo meo (*est.*)

PR. Verum ut scias, dicam manifestius.

Decet enim praeconem referre clare

Singula. quomodo, dico, et a quo deprædatus.

Huc venire mulierum consanguineum coetum.

940

Non haec dijudicat ex testibus

Mars : neque litem pecunia accepta

Solvit : verum prius multae fient

Strages virorum, et vitae jacturae.

RE. Quid oporteat dicere, iusta tandem edoctus

Et scias ipse, et focii tui.

Has vero volentes, et cum lubitu animi,

Ducas quidem, si pius persuadeat sermo.

Talis omnium urbis civium una

Sententia decernitur, nunquam vi tradere

950

Coetum mulierum : horum adacta est plane

Impages penetranter, ut maneat inconcussa.

Haec tabulis non sunt inscripta,

Nec in plicaturis librorum sigillata :

Sed manifesta audis ex libere loquente

Lingua. recede vero quam citissime ex oculis (*meis.*)

PR. Haec scias, jam bellum suscipies novum.

Victoria vero et robur sit viris.

RE. Sed et viros quoque hujusce terrae incolas

Invenietis, non bibentes hordeaceum vinum.

960

Vos vero omnes una cum amicis affeclis

Cum fiducia ingredimini in urbem bene-munitam

Turrium profunda machina conclusam.

Et domus quidem multae sunt publicae,

Neque domus mea incolitur parva manu.

Jucundum est faelices inhabitare domos
 Una cum multis aliis : si vero major sit gratia,
 Licet incolere domos quae vos tantum capiant.
 Horum optima animisque (*vestris*) gratissima
 (*Licet*) decerpite (*eligite.*) patronus autem ego (*ero,*) 970
 Civesque omnes, quorum haec decernitur
 Sententia. cur qui majorem hisce auctoritatem habeant ex-
 pectas?

ANAPAEESTI.

CH. Pro bonis quidem bonis abundes,
 Divine Pelasgorum (*rex.*)
 Huc autem mitte benevolus nostrum
 Patrem fiducia praeditum, providum,
 Et consilii authorem : hujus enim prior
 Est cura, ubi oportet domos incolere,
 Et (*ubi*) locus benevolus. quisque inferre
 Contumeliam diversa lingua utentibus
 Promptus (*est.*) eveniant vero optima. 980

RE. Cumque decore et placido
 Sermonem in populorum loco (*urbe*)
 Ordinemini, charae famulae, eo modo
 Quo unicuique constituit
 Danaus dotem famulas decentem.

IAMB I.

DA. O liberi, Argivis supplicari oportet,
 Et sacrificari, et libare, ceu Diis coelestibus,
 Libamina, quandoquidem servarunt nos eodem animo omnes.
 Et quae a me facta sunt adversus pertinaces consanguineos
 Amice non acerbe audiverunt : 990
 Mihi autem stipatores hos, satellitesque hastatos
 Statuerunt, ut habeam munus eximium ;
 Neque inexpectato hasta crudeli cactus

Εὐθυρόν ἐσιν ἄτυχῆς νάειν δόμους,
Πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
Πάρεσιν οἰκεῖν ἢ μονοῤῥύθμους δόμους.
Τύτων τὰ λῶσα ἢ τὰ θυμηδέεσσα
Πάρεσι λωτίσασθαι. περσάτης δ' ἐγώ,
Λοοί τε πάντες, ὧν περ ἦδε κραίνε)
Υἱός. Τί τῶνδε κυριωτέρους μύθους;

970

Αἰάπαυοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖς βρύοις,
Διὲ Πελασγῶν.

Πέμψον δὲ πρόφρων δέῃ ἡμέτερον
Πατέρ' Ἀθαρσῇ Δαναόν, πρόνοον,
Καὶ βέλταρχον. τῷ γὰρ πεπνυμένος
Μῆτις, ὅπως χρὴ δώματα νάειν,
Καὶ τόπος εὐφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
Ψόγον ἀλλοθρόοις
Εὐτυχίος· εἴη δὲ τὰ λῶσα.

980

ΒΑ. Σύν τ' Ἀκλείᾳ ἢ Ἀμυνίτῳ
Βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
Τάσσεδε, φίλας δμῳίδες, ὅπως
Ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσε
Δαιαδὸς Δεραποντίδα φερνῆν.

Ιαμβοί.

ΔΑ. Ω πάδες, Ἀργείοισιν εὐχεσθαι χρεὼν,
Θεῖον τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
Σπονδὰς, ἐπεὶ Σωτῆρες ἢ διχορρόπως.
Καὶ μὴ τὰ μὲν πρᾶχθέντα πρὸς τὸς ἐκτενέας
Φίλους πικρῶς ἥκυσαν αὐτανεψίους·
Εμῶ δ' ὁπαδὺς τέσδε ἢ δορυαυγῶς
Εταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
Καὶ μήτ' ἀέλπῳς δορὶ ἀνημέρῳ θανάων

990

Λάβοιμι,

Λάθοιμι, χώρα δ' ἄχθος αἰεὶ ζῶν πέλοι.

Τοιωνδε τυτχάνοντας, ἄπρυμνῇ φρενός

Χάριν σέβειδε τιμιωτέραν ἐμῷ.

Καὶ ταῦτα μὲν γράφειδε πρὸς γεγραμμένοις

Πολλοῖσιν ἄλλοις ζωφρονίσμασιν πατρὸς,

Αγνώθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.

Πᾶς δ' ἐν μελοίκῳ γλώσσαν εὐτυχον φέρει

Κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν ἄπετὲς μύσαλμά πως.

Ἦμας δ' ἐπαγῶ μὴ καταχύνειν ἐμῇ,

Ὡραν ἐχέσας τήνδ' ἐπίσρεπτον βροτοῖς.

“ Τέρην ὁπώρα δ' ἀφύλακτος ἔδαμῶς.

Θῆρες δὲ κηραίνεσι καὶ βροτοῖσι τι μιν,

Καὶ κνώδαλα πτερυγία καὶ πεδοσιβῆ.

Καρπώματα σάροντα κηρύσσει Κύπρις.

Κάλωρα κωλύσαν ὡς μῦθον ἐρῶ.

Καὶ παρθένων χλιδᾷσιν ἀμόρφοις ἐπι

Πᾶς τις παρελθὼν ὁμματός Δελκλήριον

Τόξδ' ἐπεμψεν, ἰμέρεα νικώμενος.

Πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμ' ὦν πολὺς πόνος,

Πολὺς δὲ πόνος ὅν ἐκκληρώθη δορὶ,

Μηδ' ἄχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς

Πράξωμ' οἴκησις δὲ καὶ διπλὴ πᾶρα,

Τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,

Οἰκῆιν λαίρων ἀτερθεν· ἄπετῇ τάδε.

Μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπισολὰς πατρὸς,

“ Τὸ ζωφρονεῖν τιμῶσα τῷ βίῃ πλέον.

ΚΟ. Τάλλ' ἀτυχοῦμαι πρὸς θεῶν ἰλυμπίων·

Εμῆς δ' ὁπώρας ἔνεκ' εὐθάρσος, πάτερ.

Εἰ γ' τι μὴ θεοῖς βεβύλαται νέον,

Ιχθὺς τὸ πρόωθεν καὶ διασρέφω φρενός.

1000

1010

1020

A12-

Lateam,
Talia me
Gratian
Et haec
Multis al
Ignotum
Quisque
Prompta
Vos aut
Florem h
* Tener
Bestiae e
Animant
Fructus e
Et immat
Et in vir
Unusquis
Radium
Ad haec
labo
Multum
Neque d
Confician
Hanc qu
Habitan
Tantum
" Castita
VI. In
Pubertati
Si quid n
Mentis v

Lateam, regioni vero onus (*piaculum*) perpetuum adfit.

Talia me consecuto, decoram mentis meae

Gratiam praestantiorē veneramini.

Et haec quidem adscribetis scriptis

Multis aliis prudentibus patris monitis,

Ignotum coetum in tempore manifestum fieri.

1000

Quisque in inquilinum linguam malam fert

Promptam, maledictaque proferre facile (*est.*)

Vos autem hortor me probro non afficere,

Florem hunc aetatis habentes expetendum a viris.

* Tenera pubertas non facilis servatu est.

Bestiae eam expetunt et mortales,

Animantiaque alata et pedestria.

Fructus extreme maturos palam praedicat Venus.

Et immatura non pati sic manere dico.

Et in virginum delicias pulchras

1010

Unusquisque praeteriens oculi amatorium

Radium conjicit cupidine victus.

Ad haec ne patiamur ea quorum (*vitandorum*) gratia multus
labor,

Multumque mare forte nobis obtigit in nave,

Neque dedecus nobis, gaudium vero inimicis meis

Conficiamus. habitatio duplex adest,

Hanc quidem Pelasgus, hanc vero urbs dat

Habitandam sine famulis : facilia quidem haec.

Tantum observa mandata haec patris,

* Castitatem vitae praeferens.

1020

VI. In caeteris prospere nobis res cedant a Diis coelestibus :

Pubertatis autem meae gratia bono animo esto, pater.

Si quid novi enim Diis statutum non sit,

Mentis vestigium prius non mutabo.

ANA

ANAPAEISTI.

CΗ. Agite quidem Principes, beatos
 Deos celebrantes urbisque praefides,
 Quique rivum Erasini
 Antiquum incolitis,
 Sumite affeculae robur.
 Laus vero huic urbi Pelasgorum
 Contingat, neque amplius Nili
 Ostia celebremus hymnis :
 Amnes vero qui per regionem (*hanc*)
 Nutritium potum
 Fundunt foecunditatis authores,
 Pinguibus effusionibus terrae
 Hoc solum emollientes.
 Respiciat vero Diana casta
 Coetum commiserans : neque ex necessitate
 Nuptiae eveniant Cythereiae :
 Abominandum est hoc praemium : Venerem
 Non negligit hic cantus benevolus :
 Potens enim est Jovi proxime cum Junone.
 Celebratur autem varia-consilia-habens
 Dea ob opera grandia.
 Participes vero amicae matri adsunt,
 Affectus nullus recusat
 Deos-domantem Suadam : harmoniae data est
 Sors Veneris.
 Fallacesque sunt amorum viae.
 Fugitivos vero afflatus, malosque dolores,
 Bellaque cruenta
 Metuo : cur enim (*alias*) secundam navigationem
 Fecissent celeribus confectationibus ?

XO.

Θεὸς γὰρ

Τε, καὶ οἱ

Περὶ αἰῶν

ἱποδὲξαι

1030 Αἶνος δὲ

Εχέτω,

Προχοῦ

Πολαμὴν

Θελεμὸν

Χέουσι

Λιπαροί

Τὸδε μὲν

Επίδοι

1040 Οἰκιστοῖ

Γάμος

Στυγερά

Οὐκ ἀμ

Δύνα

Ηρα

Θεὸς ἔρ

Μελάχο

Πάθος

1050 Θεάνο

μονία

Ψευδῶ

Φυγὰς

Πολέμ

Προφ

αν ταχ

Vo

Ανάπαιστοι.

ΧΟ. Ἰτε μὲν ἀσυνάνακτας μακρὰς
 Θιὸς γανάνητες πολὺν χρόνον
 Τε, καὶ οἱ χεῦμα Ἐρασίνω
 Περιμάγειε παλαμόν.
 ὑποδέξασθ' ὁπαδοὶ μῦθος.
 Αἶτος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
 ἔχεται, μὴδ' ἔτι Νεῖλῳ
 Προχοῆς σέβωμεν ὕμνοις.
 Πόταμους δ' οἱ διὰ χώρας
 Θιλεμὸν πῶμα
 Χέουσι πολύτεκνοι,
 Λιπαροῖς χάμασι γαῖας
 Τότε μελίσσοντες ὕδας.
 Επίδοι δ' Ἀρτεμὶς ἀγνὰ τόλον
 Οἰκιστοῦν μὴδ' ὑπ' ἀνάγκας
 Γάμος ἔλθοι Κυθήρειος.
 Στυγερόν περ τόδ' ἄθλον· Κύπριδος
 Οὐκ ἀμελεῖ θεσμός ὃδ' εὐφρων.
 Δύνασθ' ὅττι Διὸς ἀγχιστὰ σὺν
 Ἡρᾷ τίει δ' ἀγολόμηις
 Θεὸς ἔρσοις ἐπὶ Γεμνοῖς.
 Μέλαικοινοι δ' αἰ φίλας μάλρι πάρεστι,
 Πάθος τ' ὕδεν ἀπαρνον τελέθει
 Θεάκτορι πιθοῖ. δέδοσθ' ὅττι ἀρ-
 μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας.
 Ψευδῆ τριβοῖ τ' ἐρώτων.
 Φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακὰ τ' ἄληθ,
 Πολέμους δ' αἵματόεντας
 Προφροῦμα. Τί πότε εὐπλοῖαν ἔπραξ-
 αν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;

1030

1040

1050

ΗΜ. “ Ο, τι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γυνοῖτ’ ἄν.
 “ Διὸς ἔ παραβιά ἐστιν μεγάλα
 “ Φρὴν ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
 Δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
 Προτέραν πέλοι γυναῖκῶν.

ΗΜ. Ο μέγας Ζῆς ἀπαλίσσαι
 Γάμον Αἰγυπιογυῖ μοι.

ΗΜ. Τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἴη.
 Σὺ δὲ θέλοις ἄν ἀθέλητον.

ΗΜ. Σὺ δέ γ’ ἔκ οἶδα τὸ μέλλον.

ΗΜ. Τί δὲ μέλλω φρένα δῖαν
 Καθορᾶν, ὅφιν ἄβυσσον;
 Μέτριον νῦν ἔπος εὐχῃ.

ΗΜ. Τίνα καὶρόν με διδάσκεις;

ΗΜ. Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Τροχᾶοι.

ΗΜ. Ζῆς ἄναξ ἀποσεροίη
 Γάμον δυσάνορα
 Δαΐον, ὅσπερ Ἰὼ
 Πημονᾶς ἐλύσατ’ εὖ
 Χεῖρὶ παγωνία καλαχέθων.
 Εὐμῶρεϊ βία κλίσας,
 Καὶ κράτος νέμοι γυναῖξιν.
 ΗΜ. Τὸ βέλτερον κακῶ,
 Καὶ τὸ δίμοιρον ἀγῶ,
 Καὶ δίκαι δίκας ἔπειθαί,
 Ξυνὴν ἀχᾶς ἐμᾶς λυπηρίοις
 Μηχανᾶς θεῶ πάρα.

SE. " Quod a fato decretum est, hoc fiet.

Jovis non vitanda est magna

Immensa mens : multis (*etiam aliis*)

Mulierum nuptiis

(*Talis*) exitus contingat.

SE. Magnus Jupiter propulset

1060

A me nuptias filiorum Aegypti.

SE. Hoc optimum quidem est ;

Tu vero id optas quod consequi non potes.

SE. Tu vero non nosti futurum.

SE. Ad quid ego divinam mentem

Spectarem, aspectum fundo carentem ?

Moderata nunc precare.

SE. Quem modum me doces ?

SE. In res Deorum haud nimium inquirere.

T R O C H A I C I.

SE. Jupiter Rex depellat

1070

Nuptias virorum infelices

Hostiles, qui Io

A dolore liberavit feliciter

Paeonia manu tractans.

(*Is*) placide (*haec*) componens,

Etiam robur det mulieribus.

SE. Quod melius est mali,

Et quod utriusque fortunae particeps laudo,

Et lis litem secutura est,

Precibus meis liberatoriis

1080

Auxiliis Dei.

F I N I S.

V.

Ex O.
ani
Gul

Dramat

505

Ep

add

V. 3. I

V. 6.

δαμάρ

τίνας

τίνας

V. 8.

V. 15

V. 16

V. 20

V. 28

V. 29

V. 33

V. 39

V. 52

V. 54

Ox. ψά

V. 58.

V. 59.

V. 67.

VARIAE LECTIONES

Ex Oxoniensi et Arundeliano Codicibus MSS. Aldi, Adriani Turnebi, Francisci Robortelli, Henrici Stephani et Gulielmi Canteri Editionibus excerptae.

IN PROM. VINCTO.

Dramatis personae. Edit. Robortelli, Κράτος ὃ Βία, Ηφαισος, Χορὸς Ωκεανίδων νυμφῶν, Προμηθεύς, Ωκεανός, Ερμῆς, Ηρακλῆς, Ἰὼ Ἰνάχῃ. Turnebus post Ωκεανός addit etiam Γῆ.

V. 3. **Μ**Ελεῖν ἐπισολὰς] Arund. MS. μέλλειν ἐπιτολὰς.

V. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πύλαις] Rob. ἀδαμαντίναις πύλαις ἐν ἀρρήκτοις πύλαις. Turn. ἀδαμαντίναις πύλαις ἐν ἀρρήκτοις πύλαις. Arund. MS. ἀδαμαντίναις πύλαις ἐν ἀρρήκτοις πύλαις. &c.

V. 8. τοῖ] deest in Rob.

V. 15. πρὸς] Rob. πρὸς τῇ.

V. 16. τόλμαν] Ox. τόλμα.

V. 20. παρὰ πᾶσι] Ox. παρὰ πᾶσι.

V. 28. τρόπῃ. θεὸς θεῶν] Ox. dist. τρόπῃ θεός. θεῶν.

V. 29. ὑποπύλων] Turn. ὑποπύλων.

V. 33. δ'] Ox. delet.

V. 39. τοῖ] Ar. deest.

V. 52. Οὐκὲν] Ar. Οὐκὲν.

V. 54. ψάλλια] Rob. Steph. ψάλλια. Turneb. ψέλλια. sed Ox. ψάλλια.

V. 58. μάλλον] Rob. μάλα.

V. 59. πόρον] Ar. γρ. τρόπον.

V. 67. ὑπερέχεις] Rob. ὑπερ εἵνεις.

- V. 73. γὲ πρὸς] Rob. (ε πρὸς.
 V. 74. κρίκωσον] Rob. κρίκωσον.
 V. 76. πένδας] Rob. πόδας.
 V. 93. ἀγκίσσι] Rob. ἀνίσσι.
 V. 95. ἀθλάσω] Ar. Rob. ἀεθλάσω.
 V. 97. ἀεικῇ] Ar. ἀεικῆν.
 V. 98. αἶ, αἶ] Ar. φεύ, φεύ.
 V. 99. ωῇ] Ar. Ox. ποῖ.
 V. 100. τέρμαλα] Ar. Ox. Rob. τέρμα.
 V. 111. πάσης] Rob. πᾶσι.
 Ibid. βρολοῖς πέφυκε] Ox. βρολοῖσι πέφηνε.
 V. 113. πασσαλάτὸς ὦν] Rob. πεπασσαλάμῃος. Ox.
 delet ὦν.
 V. 116. θεόσυλος] Ita et Ar. sed Rob. Turn. Steph. θεόσυλος.
 Ibid. κεκραμμένη] Ar. Rob. κεκραμμένη.
 V. 122. εἰσοιχνεῦσι] Ar. Rob. εἰσιχνεῦσι.
 V. 123. βροτῆς] Ar. Ox. Rob. τῆς βροτῆς.
 V. 133. ἀνίρων] Rob. Steph. ἀνίρων μυχόν. Turn. μυχὴ
 sine ἀνίρων.
 V. 134. θεμερῶπιν] Ar. Ox. Rob. θερμερῶπιν. Turn. θε-
 μερῶπιν.
 V. 136. Αἶ, αἶ, αἶ] Bis tantum in Rob. Turn.
 V. 140. ἐσίδεωδ'] Ar. et Ox. ἐσίδεωδέ μ'.
 V. 141. παρπατοῦς] Ox. παρπαρίος.
 V. 150. νεοχμοῖς] Ox. νεομοῖς.
 Ibid. δέ] Ar. Ox. Rob. δὲ δῆ.
 V. 155. μήτε] Ox. Rob. μήποτε.
 V. 156. ἐπεγῆθει] Rob. ἐπιγεγῆθη.
 V. 158. ἐπίχαρλα] Ox. Rob. ἐπίχαρμα.
 V. 172. καίτοι μ'] Ox. καὶ μ' ἔτι.
 V. 176. τίνειν] Rob. μοι τίνειν.

- V. 177. ἀκίας] Rob. αἰτίας.
 V. 182. [αἰς τύχας] Ox. [αἰς τύχας.
 V. 183. πᾶ] Ox. ὅπη.
 V. 185. ἀπαράμυθον] Ox. Turn. ὁ παράμυθον.
 V. 205. Χθονός] Ar. Γῆς.
 V. 213. Χρεῖ' ἢ, δόλω δὲ] Turn. Steph. χρῆ, ἢ δόλω.
 V. 214. ἐξηγυμνός] Rob. ἐξισυμνός.
 V. 219. μελαμβαθὺς] Ar. μελαμβαθής. Ox. μελεμβαθής.
 Rob. μελεμβαφής.
 V. 223. ἐξημείφαλο] Ar. ἀνημείφαλο.
 V. 233. φυτῦσαι] Rob. φυτεῦσαι.
 V. 235. ἐξελυσάμην] Ox. Turn. Cant. ἐξερυσάμην. Ar. ἐξε-
 λισάμην.
 V. 292. νέμαμ] Rob. Turn. νέμοιμ'.
 V. 293. ἔτυμ] Ox. ἐτήτυμα.
 V. 296. ποτ' ἐρεῖς] Ox. ποτε φῆς.
 V. 317. λέγειν] Ar. λέγων.
 V. 329. περσρίβειαι] Ar. Ox. Rob. Turn. περσγίνε).
 V. 350. ὥμοις] Rob. ὥμοιν.
 V. 354. πᾶσιν ὅς] Ox. ὅς πᾶσιν.
 V. 363. παρήγορον] Ox. πανάωρον.
 V. 369. λάρας] Rob. λάρές.
 V. 371. θερμοῖς] Rob. Steph. θερμῆς.
 V. 384. τήνδε τὴν νόσον] Ox. Rob. τῇδε τῇ νόσῳ.
 V. 387. σέλλει] Ox. σελεῖ.
 V. 400. ῥαδινῶν] Ox. ῥαδινόν.
 V. 404. τοῖς πάρος θεοῖς δείκ.] Ar. θεοῖς τοῖς πάρος ἐν-
 δείκ.
 V. 409. σένεσι] Ar. Ox. σένεσα.
 V. 413. [οῖς] Ox. [οῖσι.
 V. 416. μάχας] Ox. μάχας. Rob. μάχαν.

- V. 420. ἔθνος] Ar. ἄνθος.
 V. 425. κερῶθεν] Ox. κερῶθεν σῦ.
 V. 427. θεῶν] Rob. θεόν.
 V. 430. ὑποβασάζει] Ar. Ox. Rob. Turn. ὑποσενάζει.
 V. 437. κερσελεύμνον] Turn. κερσιλλεύμνον.
 V. 448. χρόνον] Ar. βίον.
 V. 476. δόλως] Ar. Rob. πόρως.
 V. 489. δώνυμοι] Ar. Ox. δωνύμους.
 V. 534. τόδε μῦθοι] Ar. Rob. τόδ' ἐμῶν.
 V. 560, 561. Hos versus invertit Robortellus.
 V. 564. πείρινοισι] Ar. Ox. Rob. Turn. addunt τοῖς ὀρείαις.
 V. 566. ποινᾶς] Ar. et Ox. ποινᾶς.
 V. 578. πῶ πῶ πῶ] Ar. ποποῖ, ποποῖ. Ox. πῶ πῶ πῶ πῶ.
 V. 590. κερσφθέμα τᾶς] Ar. φθέμαλα τᾶσδε. Rob. φθέμα τᾶς. Turn. κερσφθέμαλα τᾶς.
 V. 594. γυμνάζειαι] Ar. βιάζει.
 V. 597. ἔτυμα] Ar. ἐτήτυμα.
 V. 618. πᾶν γ' ἐκπύθοιό μιν] Ox. Rob. πᾶν γ' ἐκπύθοιό μιν.
 V. 626. Μήτοι] Ox. Μήτι.
 V. 627, 628. Ox. omittit hosce duos versus.
 V. 643. ὀδύρομαι] Ar. αἰχύνομαι.
 V. 658. νυκίφοιτ'] Rob. νυκίφαντ'.
 V. 659. Δωδώνην πυκνὰς] Ar. Δωδώνης (υχνῆς. Rob. Δωδώνης π.
 V. 675. Κεράσις] Rob. Κεράση.
 V. 677. Κερχνείας] Ar. Ox. Κεῖχρείας.
 V. 683. γῆν πρὸ γῆς] Ar. Ox. γῆς πρὸς γῆν. Rob. γῆν ἐκ γῆς.
 V. 684. ὅ, τι] Rob. ἔτι.

V. 689. ἔποτ' ἔποτ' ἡυχόμεν] Ox. ἔπώποτ' ἡυχ. Turn.
ἔπώποτ' ἡυχην.

V. 693. μοῖρα μοῖρα] Semel tantum in Rob.

V. 711. πόδας] Ar. γυπόποδας. Rob. Steph. γύποδας.

V. 716. ὑβρίσῃν] Rob. Αραξίν.

V. 723. Ἡξεις] Ar. Ἴξη.

V. 728. σένοπόροις] Rob. σενοπόρῃς.

V. 741. Ἰώ] Rob. Ἰω ἰώ.

Ibid. Ἔ, &c.] Bis tantum in Ar.

V. 752. μὲν ἐστίν] Ar. ἔνεστιν.

V. 753. αἶν] Rob. μοι.

V. 754. μοι] Rob. τό.

V. 792. Κιοδίνης] Ar. Ox. Rob. Σκυθίνης.

V. 804. ἵπποδάμεν] Ox. ἵπποδάμεν.

V. 809. ἐξίκη] Ox. ἐξίης.

V. 817. πλείων ἢ δέλω] Ox. πλείον ἢ δέλεις.

V. 837. παλιμπλάγκησι] Ar. πολυπλάγκησι.

V. 839. κληθήσε[αι] Ar. κεκλήσε[ε].

V. 865. γνωμῶν· δυεῖν] Ar. γνώμην δυεῖν. Rob. γνωμῶν
δυεῖν.

V. 874. λόγῃ] Ox. χρόνῃ.

V. 892. μήποτε μήποτ'] Semel tantum in Ar.

V. 899. πόνων] Turn. deest.

V. 902. παρσδέρκοιτό με] Ar. παρσδέρκοι με. Ox. παρσδέρ-
κοιωδε. Rob. παρσδράκη με.

V. 903. ἄπορα] Ar. Rob. εἰς ἄπορα.

V. 906. αὐθάδης φρενῶν] Ar. Turn. Steph. αὐθάδη φρ. Rob.
αὐθάδη φρενῶν.

V. 937. Ζηνός] Ar. Διός.

V. 949. ἕκασ' ἕκφραζε] Ar. Rob. ἕκαστα φράζε.

V. 964. Καθώρμητας] Ar. Κατήγαγες. Rob. Καθώρστας.

- V. 970. *πήμασι*] Ar. *πράγμασι*.
 V. 999. *ὀρθῶς*] Ar. *καλῶς*.
 V. 1007. *μαλθάσῃ λιταῖς*] Rob. *μαλθάσῃ κέαρ λιταῖς*.
 V. 1010. *σφοδρύνῃ*] Rob. *σφίζῃ*.
 V. 1021. *λάβρος*] Ar. Rob. *λάβρος*.
 V. 1048. *[υ]χῶσειεν*] Ox. *[υ]χῶσειεν ἐμέ*. Rob. *[υ]χῶσει*
με.
 V. 1055. *παραπαίεν*] Ox. *παραπλῆιν*.
 V. 1056. *εἰ δ'*] Ar. et Rob. *εἰ ταδ'*. Rob. etiam hunc verum
 attribuit Choro, Mercurio proximum, &c.

IN SEPT. CONTRA THEB.

- V. 4. *θεῶν*] Ar. Ox. *θεῶ*.
 V. 18. *παίδας*] Ox. Turn. Rob. *παιδείας*.
 V. 64. *χερσαῖον*] Turn. *χερσαῖς*.
 V. 65. *τῶνδε*] Ox. Turn. *τόνδε*.
 V. 75. *ζυγοῖσι δελίοισι*] Rob. *ζάλλῃσι δελείῃσι*.
 V. 93. *θεῶν*] Rob. *θεανῶν*.
 V. 112. *ἴτ' ἴτε*] Turn. *ἴδετε*.
 V. 125. *φόνον*] Ar. Rob. *φόβον*.
 V. 126. *πρέποντες*] Rob. *προπέμποντες*.
 V. 136. *φόβω*] Ar. *φόβων*.
 V. 143. *σέθεν*] Ar. *σέθεν γδ'*.
 V. 149. *σύ τ'*] Deest in Turn.
 V. 170. *πρὸ πόλεως*] Desunt in Ar.
 V. 197. *φυγὰς*] Rob. *βοᾶς*.
 V. 202. *ἀνέτελα*] Rob. *μελαίχιμον*, ex versu seq.
 V. 244. *ἔκκλητος*] Ar. Ox. Rob. Turn, *ἔκκλητος*.
 V. 248. *τέρωμῶν*] Ox. *τέρωμῶν*.
 V. 250. *φόνω*] Steph. *φόβω*.

- V. 284. δερύπληχθ'] Rob. δερικλήτ'.
 V. 322. ἐμβαλόντες] Turn. βαλόντες.
 V. 353. δορί] Rob. ὑπὸ δορί.
 V. 361. λελημμένοι] Rob. Turn. λελημμένος. Steph. λε-
 λεμμένοι.
 V. 421. ὁμαίων] Ar. Ox. γρ. δαίων.
 V. 487. δὴ τῷδε] Turn. Steph. δὴ τὰδε. Rob. τῷδε μὲν.
 V. 488. τοῖσι δὲ δυσυχεῖν] Rob. assert statim post ἀτυχεῖν.
 V. 503. ἄρην] Ar. Rob. Turn. ἄρτ'.
 V. 538. Διὸς] Rob. δορός.
 V. 564. ἐχθίστη] Rob. ἀδίκη.
 V. 576, 577. Desunt in Cod. Ox.
 V. 616. ἀσεβῆς] Ar. ἀσκήης.
 V. 628. φέρει] Ar. Rob. φέρει.
 V. 633. τελεῖθ' ὡς πάλιν ἀτυχῇ] Rob. εὖ τελεῖτε πόλιν
 ἀτυχῇν.
 V. 634. πρὸς] Rob. τῶνδ'. Ar. deest.
 V. 648. εὐκυκλον] Ar. Rob. εὐθελον.
 V. 667. τύφῳ] Ar. Ox. Rob. φοίτῳ.
 V. 682. πείρων] Rob. πλερών.
 V. 701. αἰχρὰ] Ar. Rob. ἐχθρά.
 V. 723. παναληθῇ] Addunt Ar. Ox. Turn. Rob. et Steph. ἢ
 ὃ νύκτωρ παρεκελεύσατο ἢ γέγωνε· nisi quod Turn. γέγωνε.
 V. 740. αὐτοκτόνως] Turn. Steph. αὐτοὶ κτείνωσι.
 V. 772. τέλεια] Ar. Ox. Rob. τέλεια.
 V. 790. κρεισοτέκνων] Rob. κρεισόνων τέκνων.
 V. 809. πρᾶγμα] Ar. Rob. πρᾶγος.
 V. 839. τ'] Deest in Rob.
 V. 854. πρῆπιος] Ar. τρέπιος.
 V. 858. πόνων] Deest in Rob.
 V. 859. δόμων] Rob. δομάτων.

- V. 890, 891. Defunt hi duo versus in Arund.
 V. 892. Κατὰ γμάλα] Deest in Ar. Turn.
 V. 894. Ημ.] Non agnoscit Ar.
 V. 899. Θανάτων] Turn. Θανόντων.
 V. 908. εἶνε] Ar. Rob. Ημιχρ. εἶνι.
 V. 909. μῦται] Rob. Ημ. μῦει.
 V. 913. ἐμοις.] Rob. Ημ. ἐμοιρ.
 V. 915. διαλλ.] Ar. Rob. Ημιχρ. διαλλ.
 V. 917. Ημ.] Hoc et duo sequentia non agnoscit Ar. duo sequentia non agnoscit Rob.
 V. 921. ἀχῶ] Ar. Rob. ἀχὴν.
 V. 924. ἐτύμως] Deest in Rob.
 V. 928. παρ] Rob. Ημ. παρ.
 V. 931. πάντων] Rob. ἐς πάντων.
 V. 933. Ημ. δυσδ.] Ημ. non agnoscit Steph.
 V. 948. Χο.] Ar. Ημιχρ.
 V. 967. ἔληξ] Ar. ἔληξε.
 V. 974. Ἡὲ ἡέ, μα] Ar. Rob. Ισμ. Ἡὲ ἡέ. Ανι. μα.
 V. 981. Αχέων] Ar. Rob. γόων.
 V. 983. Ιῶ] Rob. Ιῶ ἰῶ.
 V. 987. ἐμοί] Deest in Rob.
 V. 988. Αν. ὄδ] Hinc usque ad versum 1013. Ar. invertit personas.
 V. 990. τὸ τῶδ] Ar. Ox. Turn. τόνδ'.
 V. 1003. εὐφ' ἡμῖν] Defunt in Turn. ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημῖν in Ar. Rob.
 Ibid. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] Defunt in Robor. ἰὼ semel tantum in Oxon. non omnino in Rob.
 V. 1008. πολυσιώτατοι] Ar. et Ox. πολυπενώτατοι.
 V. 1009. ἰὼ δαυμονώτης] Rob. ἰὼ δαυμονώτης.
 V. 1017. εἶρῶν] Ox. Turn. Steph. συγῶν.
 V. 1041. Κακῶ] Ar. Κακῶν.

- V. 1050. τὸδε] Ar. τὰδε.
 V. 1051. Αν. Αὐδῶ] Ar. pro Αν. habet Ισμ. hic, versu 1053, et 1055.
 V. 1070. Ημ.] Ar. χρ. neque Ημ. agnoscit ante ver. 1080.
 V. 1073. τίς ἐν ταῦτα] Ar. τίς ἂν ἐν, &c. Turn. τίς ἂν ἐν τὰ.
 V. 1074. Δράτω] Turn. Δράτω δέ.

IN PERSIS.

- V. 6. Δαρείουγενῆς] Addunt Ox. Turn. Δαρεῖς υἱός.
 V. 22. Ασαπίης] Ox. Rob. Ασαπίης.
 V. 38. ἐν τλήμονι] Rob. ἀτλήμονι.
 V. 49, 50. Rob. invertit ordinem horum versuum. In Ox. deest versus 49.
 V. 51. Μάρδων Θάρβις] Turn. Μάρδων τ' Αρυβίς.
 V. 57. δεινῆς] Ox. περὶροπαῖς δεινῆς.
 V. 79. χρυσογόνος] Turn. χρυσονόμος.
 V. 84. σύριον] Ox. Rob. ἀσύριον.
 V. 122. τῆτ' ἔπος] Desunt in Turn.
 V. 138. ἀποπεμφαμένα] Rob. περπεμφαμένα.
 V. 158. στρατῶ] Rob. στρατῷ.
 V. 189. μαθῶν] Rob. τῆτο μαθῶν.
 V. 217. λαβῆν] Rob. τελῆν.
 V. 228. ἐκῆλεῖτο] Steph. ἐξῆλεῖτο.
 Ibid. δέ] Turn. δὴ.
 V. 235. πολλὰ δὴ Μίδας] Rob. δὴ Μίδας πλεῖστα.
 V. 239. γ' αὐτοῖς] Deest in Rob.
 V. 254. πάθος] Rob. addit hic Στέρβει γ' υἱεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
 V. 256. κακὰ] Ox. Rob. addunt λυπηρὰ λυπηρὰ.

- V. 258. διαίνεσθε] Rob. διαίνεσθε δάκνσι.
 V. 298. ἀνανδρον] Rob. ἀναρχον.
 V. 322. Σεισάμης] Rob. Turn. Steph. Σεισάρκης.
 V. 329. δέ γ' ἀρχόντων] Turn. δ' ἀρ' ἐντων.
 V. 396. ἐπεὶ] Rob. ἀθύς.
 V. 444. οἰκίρῳς] Ox. ἀγχεῶς.
 V. 536. δυοφερῶ] Turn. Steph. συγεῖρῶ.
 V. 582. ἐν δάκρυσι] Defunt in Ox. et Rob.
 V. 599. Περσῶν] Rob. Περσῶν (ώμαλῃα.
 V. 600. ἔμπορος] Rob. ἔμπειρος.
 V. 634. πέρσας] Ox. πέρσαις.
 V. 643. ἀγεμόνες] Deest in Ox.
 V. 649. ὄχθος] Ox. Turn. ὄχθος τάρψ.
 V. 666. πᾶτερ] Rob. περῶν. ut et v 674.
 V. 680. σᾶ] Deest in Ox. et Rob.
 V. 682. ἀναιες ἀναιες] Ox. Rob. ἀναιες νᾶες.
 V. 892. ἔλος] Ox. Turn. Rob. ἔδος.
 V. 903. ἀκάμαλον] Turn. ἀνάμαλον.
 V. 960. ἄλλος] Deest in Rob.
 V. 963. Σῆσας] Turn. Σῆδας.
 V. 964. Δεσάμας] Turn. Δομάσας.
 V. 973. Σεβάλλης] Ox. Σδάλλης. Rob. Σδάλλης.
 V. 976. Υσαίχμας] Ox. Rob. Οἰσαίχμας.
 V. 988. Σησάμης] Ox. Σημάτῃ. Rob. Σηταμάτῃ.
 V. 991, 992. Ox. hoc modo Ω ὦ δαῖων Πέρσαις ἀγνώ-
 κακὰ πρὸς κακὰ.
- V. 1005. ἄκ] Deest in Rob.
 V. 1008. οἱ οἱ, νώνυμοι] Rob. ἀνώνυμοι.
 V. 1010. δυσοδάμηνες] Rob. ὦ δάμηνες.
 V. 1012. ἄτα] Ox. Rob. ἄταν.

V. 1026, 1027. XO. Τί τόδε λέγεις (εσωσμένον;
ΞΕ. Θησαυρόν βέλεσι] Rob. Τί τόδε λέγεις;
ΞΕ. Σεσωσμένον θησαυρόν. Hi versus, ut et 1025. desunt
Ox.

V. 1036. παπα, &c.] Bis tantum in Rob.

V. 1054. Μέλειν] Ald. Μέλλειν.

V. 1057. Μέλανα] Ald.

ΞΕ. Μέλανα δ' αὖ μεμίξελαί
Μεισόνόεσσα πλάγα.
καὶ σὲν ἄρασε, &c.

V. 1060. Αἴα αἴα] Ter in Ox. Rob. Turn. ut et ver. 1066.
Ox. et Turn.

V. 1080. ἑλόμενοι] Rob. ἑλλομένοισι.

IN CHOEPHORIS.

V. 15. λυγρῶ] Deest in Rob.

V. 22. μυῖμοις] Turn. γ' ὠῖμοις. deest in Rob.

V. 159. ἐν ἔργῳ] Turn. ἐνεργα.

V. 223. νυν] Turn. ἔν.

V. 230. εἰς δέ] Turn. ἠδέ.

V. 273. ἀποχρῆμα τοῖσι] Rob. ἀχρημάτοισι.

Ibid. ταυρέμενον] Turn. ταυρέμενος.

V. 289. μέρος] Rob. μέρεος.

V. 332. δίπ.] Turn. Op. δίπ.

V. 336. τί] Turn. Ηλ. τί.

Ibid. τί δ' ἄτερ κακῶν;] Turn. τί δ' αὖτε κακῶς;

V. 337. ἔκ] Turn. Op. ἔκ.

V. 373. μαρμίνης] Rob. μαράγνης.

V. 390. δριμείας τε] Rob. δριμύς ἄκ).

V. 416. ἢ τὰ περ] Turn. ὦ πάτερ.

V. 437. δέ θ', ὡς τότ' ἔδν] Rob. δέ τωσο σείδης.

V. 439. κλῆναι] Rob. θῆναι.

V. 508. Deest hic versus in Turn. post proxime sequentem ponitur in Rob.

V. 540. (υλκόλλως] Turn. δυσκόλλως.

V. 611. δη] Turn. δει.

V. 619. ἄ κυνόφρων] Turn. ἀγανόφρονη.

V. 627. τίων δ'] Turn. τοιῶνδ'.

V. 648. αἰμάτων] Rob. Turn. δωμάτων.

V. 750. μοχθηρ'] Rob. πονηρ'.

V. 779. τοῖς] Rob. Turn. (οῖς.

V. 797. πημάτων] Rob. κλημάτων.

V. 823. ἐμὸν, ἐμὸν] Semel tantum in Rob.

V. 866. μένος ὦν] Turn. ὦν ἄρ'.

V. 867. θείεις] Turn. θείος.

V. 886. λόγω] Turn. λέγω.

V. 1041. λεῶς] Turn. μελέεας.

IN AGAMEMNONE.

Inter Dramatis Personas recensentur in nonnullis editionibus, Αἰγέλος, Ορέστης, Ηλεκτήρα, Τρόφος· et subdunt, Προλεγίζαι δὲ ὁ Θεράπων Αγαμέμνονος, ἔχι ὁ ἀπὸ Αἰγίδα ταχθεὶς φύλαξ.

V. 40. ἐπεὶ Πριάμν] Turn. ἐπὶ Πριάμῳ.

V. 69. ὑποκλαίων] Turn. ὑποκλείων.

V. 70. δακρύων] Turn. δοκδών.

V. 121. φέρβοντο] Turn Rob. φέρμασι.

V. 148. φάναι] Turn. Rob. κρᾶναι.

V. 195. τύχασι] Turn. τείχεσι.

V. 266. Ηκω (εβίζων σὸν, Κλυταμνήστρα, κράτος] In caeteris editionibus omnibus personarum nomina in hunc modum sunt affixa.

ΑΓ. Ηκω (εβίζων σὸν, Κλυταμνήστρα, κράτος.
Δίκη γ' ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγῷ τίειν
Γυνῆκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυπολεῖς.
Κλύοιμ' ἂν εὐφρων· ἔδὲ σιγῶσθαι φθόνος.

ΚΛ. Εὐάγγελος μὲν, ὥπερ ἡ παροιμία,
Εὖς ἦτοί μοι μῆλός ἐστι φρόνης πάρα.

ΑΓ. Πᾶσιν δὲ χάσμα μῆλον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμῃ γ' ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΚΛ. Πῶς φῆς; πῶς φῆς; τῆς ἐξ ἀπιστίας.

ΑΓ. Τροίαν Ἀχαιῶν ἔσαν· ἡ τορῶς λέγω;

ΚΛ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλεμένη.

ΑΓ. Εὖ γ' φρονέσης ὅμμα σὺ καλῆγορεῖ.

ΚΛ. Τί γ' τὸ πῶς ἐστὶ τῶνδ' αἰτέμαρ;

ΑΓ. Εἰν· τί δ' ἔχει; μὴ δολώσαντος θεῶ.

ΚΛ. Πότερα δ' ἐνείρων φάσματ' ἀπειθῇ σέβεις;

ΑΓ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζέσης φρενός.

ΚΛ. Ἀλλ' ἢ σ' ἐπ' αἰνέει τις ἄπλερος φάτις;

ΑΓ. Παῖδες νέας ὥς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΚΛ. Ποῖα χρόνια δὲ καὶ πεπύρθη πόλιν;

ΑΓ. Τῆς νῦν τεκνέσης πῶς τὸδ' ἀφρόνης, λέγω.

ΚΛ. Καὶ τίς τὸδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΑΓ. Ηφαιστος Ἰδῆς λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυγίος δὲ φρυγίων δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρός

Επιμπεν. Ἰδῆ μὲν, πρὸς Ἑρμαῖον λέπας

Λύμην· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νῆος τρίτον.

Αθων αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
 Ὑπεῖρ Ελῆς τε πόντον ὥς ἐκρίσσει
 Ἰχὺς πορδὶ λαμπάδος πρὸς ἡδονήν
 Πάκη, τὸ χρυσοφειγές, ὥς ἥλιος,
 Σέλας παραγλείασα Μακίσσιν Κοπαῖς·
 Ὁ δ' ἔτι μέλλων, ἔδ' ἀφρασμόνως ὕπνω
 Νικώμβρος, παρήκειν ἀγέλας μέρος·
 Εκάς δὲ φρυγίῃ φῶς ἐπ' Εὐρίπῃ ροάς
 Μεσαπίν φύλαξι Σημαίνῃ μολῶν.
 Οἱ δ' ἀνέλαμψαν καὶ παρήγειλαν πρῶτω,
 Γράας ἐρείκης θωμὸν ἀφανὲς πυρί.
 Σθένεσσα λαμπὰς δ' ἔδεπω μαυρομήνη,
 Ὑπερθοῦσα πεδίον Ασωπῆ, δίκην
 Φαδρᾶς ἑλύνῃς, πρὸς Κιθαργῶνος λέπας
 Ηγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῆς πυρός.
 Φάος δὲ τηλέπομπον ἐκ ἠανάγιο
 Φρυγᾶ, πλέον καύσας καὶ εἰρημύων·
 Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 Ὀρεὺς τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνεύμενον,
 Ὠτρυνε δεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
 Πέμπουσι δ' ἀνδάνοντες ἀφθόνῳ μύμῃ
 Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικῆ
 Πορθμῆς κάτοπλον πρῶν ὑπερβάλλειν πρῶτω
 Φλέγυσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο
 Αραχναῖον αἶπος, ἀσυγείτονας Κοπάς·
 Κᾶπειτ' Ἀτρείδων ἐς τόδε Σηήπῃ γέγος
 Φάος τὸδ' ἐκ ἀπαππον Ἰδαίῃ πυρός.
 Τοιοῖδ' ἔτυμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 Ἄλλος παρ' ἄλλῃ διαδοχαῖς πλεηρέμενοι·
 Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευτᾷ δραμῶν.

Τέκν
 Ανδρ
 Χ
 Λόγ
 Διη
 Α
 Κ
 Οξο
 Διχ
 Καί
 Φθο
 Οἱ
 Ανδρ
 Πα
 Δέρ
 Τῆς
 Νῆς
 Τά
 Αλλ
 Εν
 Νέ
 Δρό
 Αφ
 Εἰ
 Τῆς
 Οὐκ
 Ερω
 Ποθ
 Δεί
 Κά

Τέκμαρ τοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω,
 Ἄνδρὸς παραγυέλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. Θεοὺς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσδέξομαι.
 Λόγους δ' ἀκῶσαι τέσθε καὶ ποθαυμάσαι
 Διηγεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΑΓ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΛ. Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 Ὄζος τ' ἀλειφά τ' ἐλχέας ταυτῷ κύτι,
 Διχοσατέντ' ἄν εὔφιλως προσσενέποις.
 Καὶ τῷ ἀλόνων καὶ κρανησάνων δίχα
 Φθογὰς ἀκῶεν ἐςὶ Συμφορᾶς διπλῆς.
 Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ Σώμασιν πεπρωότες
 Ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυλαμνίων,
 Παῖδες γερόντων, ἑκὲτ' ἐξ ἐλδθέρε
 Δέρης ἀποιμῶνσι φιλιάτων μέρος.
 Τὺς δ' αὖτε τυκλίπλαστὸς ἐκ μάχης πόσιος
 Νῆσις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχῃ πόλις,
 Τάσθ' πρὸς ἑδὲν ἐν μέρει τεκμήριον.
 Ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἑσπασεν τύχης πάλον,
 Ἐν ἀχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
 Νέυσιν ἦδη, τῷ ὑπαθρίων πάγων
 Δρόσων τ' ἀπαλλαγένεις, ὡς δυσδαίμονες
 Αφύλακτον Ἀδύσσει πᾶσαν ἀφρόνην.
 Εἰ δ' Ἀσπεῦσι τὺς πολιοπέχους θεῖς
 Τὺς τῆς ἀλάσσης γῆς, θεῶν δ' ἰδρύματα,
 Οὐκ ἂν γ' ἐλόιτες αὖθις αὖ θάνοιν ἄν.
 Ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπῃ στρατῷ
 Ποθεῖν ἢ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμύνας.
 Δεῖ γὰρ πρὸς οἶκον νοσίμην Σωτηρίαν
 Κάμψαι διαύλῃ θάτερον κῶλον πάλιν.

Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
 Εὐρήγορον τὸ πῆμα τῷ ὀλωλότῳ
 Γένοιτ' ἂν, εἰ πάσῃα μὴ τύχοι κακά.
 Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμῶ κλύσεις.
 Τὸ δ' εὖ κρασίῳ, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 Πολλῶν γ' ἐδλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΑΓ. Γύναί, κατ' ἄνδρα (ὥρρον' ἀφρόνως λέγεις.
 Εγὼ δ' ἀκύνσας πῖσά (ε τεκμήρια,
 Θεὸς προσειπεῖν εὖ παρασκδαίζομαι.
 Χάρις γ' ἔκ' ἄτιμος ἔργασαι πόνων.

nisi quod φύλαξ ubique pro Αὔγελος in Robortelli edit.

V. 279. φρονῆν[ος] Ita et Rob. Turn. sed Steph. Cant. φρ-
 νύσης.

V. 284. ἄπ[ι]ερος] Turn. εὐπ[ι]ερος.

V. 315. πρῶν] Turn. ἔχ.

V. 319. Hinc usque ad versum 1076. lacuna est in Turn. et
 Rob.

V. 1092. Χρήσειν] Turn. Κλάειν.

V. 1099. Μισόθειον] Rob. ᾧ ᾧ. Μισόθειον.

V. 1103. ἐφάδρησει] Rob. ἂν ἀρήση. Turn. ἂν ἀνδρήσει.

V. 1112. ἀλκᾶν] Rob. Turn. ἀλκά.

V. 1143. Θεασιῶδὸν φόβον] Defunt in Rob.

V. 1148. ἔδέποτ' εἰ μὴ] Turn. ἔδεν ποτ' εἰμί. Rob. ἔδεν
 ποτ' εἰμή.

V. 1152. φιλοίκ[ι]οις] Turn. Rob. φεύ.

V. 1168. τροφᾶς] Hic finiunt Turn. et Rob.

IN EUMENIDIBUS.

- V. 15. κάρβα τιμαλφεῖ λεώς] Rob. κῆ (εβίζουσιν μέγα.
 V. 30. μακρῶ] Turn. μακρῶν.
 V. 36. βάσιν] Rob. Turn. Steph. σάσιν.
 V. 188. κακῦ τε] Rob. κακῦτα.
 V. 258. γ' ἔκ] Rob. Turn. γ' ἔν.
 V. 358. ἐπὶ τὸν, ὦ] Turn. ἐπιτόνως.
 V. 438. ἐπαξίων] Rob. Turn. ἐπ' ἀξίων.
 V. 484. δυσσήματ'] Turn. δυσήματ'.
 V. 492. μηδέν] Turn. μηδέν'.
 V. 584. κυρώσω] Rob. κύρωσον.
 V. 618. δ'] Decst in Turn.
 V. 700. σέβειν] Turn. σέθεν.
 V. 742. ὄ] Turn. καί.
 V. 775. ὀρθομύων] Turn. ὀρθομύοις.
 V. 865. κάρα] Rob. βάρη. Turn. κόρη.
 V. 914. σέργω] Rob. Χο. σέργω. et v. 916. Αθ. τοιαῦτα.
 V. 949. τελαγμύων γόνος πλατόχθων ἔρμ.] Rob. τελαγ-
 μύων γόνος πλατόχθων. ἔρμ. Turn. τελαγμύων γόνον·
 πλατόχθων ἔρμ.
 V. 992. ἀρίσκε] Rob. ἀρίσκες.
 V. 995. εὐφρονες] Rob. ἀφρόνως.
 V. 999. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις] Turn. χαίρετε, χαίρετ' ἐρα-
 σιμίας. Rob. χαίρετ' ἐν ἀζημίαις.
 V. 1035. Πρ. Βάτ'] Turn. Χο. Βάτ'.

IN SUPPLICIBUS.

Fabulae personae in Turn.

Χορὸς Δαναῶδων, Δαναὸς, Ἀργείων βασιλεὺς, Πρεσβύτερος
Κόρα.

V. 15. κυμβαλέον] Rob. κυμαλέον.

V. 87. Ἀρης] Turn. ἄρης.

V. 115. ἄτα] Rob. Turn. ἄταν.

V. 117. λέγω] Rob. λέγων. Turn. γεγώνη.

V. 122. με τιμᾶ] Turn. μεθ' ἡμῶν. Rob. με τιμῶν.

V. 143. μέφομαι· τελετᾶς δ' ἐν] Turn. μέφομαι τε-
λετᾶς· ἐν δέ.

V. 153. δένεσι] Turn. δένεσσα.

V. 184. Πρ. Παῖδες] Turn. Βα. Παῖδες.

V. 205. μὴ θρασυ] Turn. μὴ ἥροα.

V. 267. τὰπὶ τάδε] Turn. ἐτ' ἐπὶ τάδε. Rob. Steph. τῶ-
πειρα δέ.

V. 270. Ἀπὶς γῶ, &c.] Turn. χώρας γῶ ἐλθὼν Ἀπὶς καὶ
Ναυπακτίας.

V. 303. παλλαγμάτων] Rob. παλλακισμάτων.

V. 308. ὀχυρά] Rob. Ἡρα.

V. 326. ἀφάνω] Rob. ἀφθόνω.

V. 354. ἰκέτην] Rob. ἰκέτιν.

V. 397. Μῆτι ποτ' ἔν] Turn. Μῆτ' ἔν μήποτ'.

V. 400. φυγᾶ] Rob. φυγᾶς.

V. 603. θαλάζων] Turn. θαλάζον.

V. 702. εὐφημιον δ' ἐπιβοῶεν] Rob. ἀφήμοις δ' ἐπὶ βοῶεν.

V. 706. ἀτιμίας] Turn. ἀτιμίας.

V. 814. εὖρω] Rob. τέμνω.

- V. 820. βίαν εἰ] Rob. βίαμα μή.
 V. 835. νο] Rob. νυ.
 V. 841. γᾱ] Rob. γᾱ̃. γᾱ̃.
 V. 850. εἴτ' ἀνὰ πολύρρυτον] Turn. Αθάνα πολύρρογον.
 V. 867. σὺ δέ] Rob. αἶγ. σὺ δέ.
 V. 871. Βάτεαυ βαθμί] Rob. αἶγ. βᾱτ' ἐπ' ἀμίδα.
 V. 873. αἶ, αἶ] Rob. αἶγ. αἶ, αἶ.
 V. 881. ἀχέων] Turn. Αχαῶν.
 V. 882. Deest hic versus in Rob.
 V. 884. ἡ πῶ γᾱς ὑλάσκοι] Rob. ὑπρογασυλασκοι. Turn.
 ἡ πῶ γᾱς ἡλάσκει.
 V. 885. περιχιμπῖα] Rob. περιχαμπῖα.
 V. 892. βρετίεσα] Rob. βρέτειος.
 V. 893. ῥοσάτα] Rob. πρὸς ᾄτας.
 V. 899. Βᾱ] Turn. μᾱ.
 V. 913. θαρσεῖτ'] Rob. βασ. θαρσεῖτ'.
 V. 915. ἄελπ', ἀναξ, πάχομῳ] Turn. πάχομῳ ἀνάξια.
 V. 917. ἐπεῖ] Turn. ἔπυ.
 V. 984. τάσσεαδε] In Rob. deest.
 V. 1050. φεδυρά] Turn. ψιθυρά.
 V. 1063. θέλοις ἂν ἀθέλητον] Rob. θέλγεις ἀναθέλητον.
 V. 1076. νέμοι] Turn. νέμων.
 V. 1080. ἀχαῖς] Turn. ἀχωλῆς.

Libri impressi a R. et A. FOULIS, in
Aedibus Academicis; apud quem et-
tiam prostant venales.

Libri Graeci, cum versionibus Latinis.

Demetrius Phalereus de elocutione.

Theophrasti Characteres.

Pindarus, 2 vol.

Anacreontis et Sapphonis carmina.

Epiſteti Enchiridium. Cebetis Tabula, Prodicī Hercules
et Cleanthis Hymnus.

Aristoteles de poetica.

—— de Mundo.

M. Antoninus, 2 vol.

Sophocles, 2 vol.

Plutarchus de Superſtitione, Xenophontis Socrates, et Ar-
istodemus, Platonis Alcibiades 2dus.

Xenophontis Hiero, sive de regno.

Libri Latini.

Phaedrus.

Terentius.

Horatius.

Ciceronis de Natura Deorum libri tres.

—— Disputationes Tusculanae.

Juvenalis et Persius.

in
c-

les

31-